

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1998-1999

9 FEBRUARI 1999

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**houdende oprichting van
gemeentelijke commissies inzake
schorsing van de gaslevering**
(Stuk nr. A-273/1 – 97/98)

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**houdende het recht op
een minimale levering van gas
aan natuurlijke personen en
het verbod eenzijdig de levering af te sluiten**
(Stuk nr. A-171/1 – BZ 1995)

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**dat ertoe strekt te garanderen dat
aan de kansarme inwoners van
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
tijdens de wintermaanden gas geleverd wordt**
(Stuk nr. A-208/1 – 96/97)

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**tot regeling van
de openbare gasvoorziening via het net
in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**
(Stuk nr. A-241/1 – 97/98)

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**waarbij de levering van gas
gedurende bepaalde periodes van
het jaar wordt gewaarborgd**
(Stuk nr. A-242/1 – 97/98)

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

9 FEVRIER 1999

**PROJET D'ORDONNANCE
portant création de commissions
communales en matière de coupures
de la fourniture de gaz**
(Doc. n° A-273/1 – 97/98)

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**garantissant le droit à un minimum
de fourniture de gaz aux
personnes physiques et interdisant
les coupures unilatérales de fourniture**
(Doc. n° A-171/1 – SE 1995)

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**visant à garantir un approvisionnement en gaz
durant les mois d'hiver pour les habitants
les plus démunis dans
la Région de Bruxelles-Capitale**
(Doc. n° A-208/1 – 96/97)

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**réglementant
la distribution publique de gaz par réseau
en Région bruxelloise**
(Doc. n° A-241/1 – 97/98)

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**garantissant la fourniture de gaz
pendant certaines périodes
de l'année**
(Doc. n° A-242/1 – 97/98)

VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie voor de Economische zaken, belast met het Economisch beleid, de Energie, het Werkgelegenheidsbeleid en het Wetenschappelijk onderzoek

door Mevr. Sylvie FOUCART (F) en
de heer Joseph PARMENTIER (F)

RAPPORT

fait au nom de la Commission des Affaires économiques, chargée de la Politique économique, de l'Energie, de la Politique de l'emploi et de la Recherche scientifique

par Mme Sylvie FOUCART (F) et
M. Joseph PARMENTIER (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: Mevr. Danielle Caron, de heren Bernard Clerfayt, Serge de Patoul, mevr. Marion Lemesre, de heer Mostafa Ouezekhti, mevr. Anne-Marie Vanpevenage, de heer Alain Zenner, Mevr. Sfia Bouarfa, de heren Mohamed Daïf, Alain Leduc, Mahfoudh Romdhani, Denis Grimberghs, Paul Galand, Robert Garcia.
 2. Plaatsvervangers: De heer Yves de Jonghe d'Ardoye, mevr. Sylvie Foucart, mevr. Anne-Sylvie Mouzon, de heer Joseph Parmentier.
 3. Andere leden: Mevr. Françoise Dupuis, de heer André Drouart.
-

Zie:

Stuk van de Raad:
A-273/1 - 97/98: Ontwerp van ordonnantie.

Ont participé aux travaux de la commission:

1. Membres effectifs: Mme Danielle Caron, MM. Bernard Clerfayt, Serge de Patoul, Mme Marion Lemesre, M. Mostafa Ouezekhti, Mme Anne-Marie Vanpevenage, M. Alain Zenner, Mme Sfia Bouarfa, MM. Mohamed Daïf, Alain Leduc, Mahfoudh Romdhani, Denis Grimberghs, Paul Galand, Robert Garcia.
 2. Membres suppléants: M. Yves de Jonghe d'Ardoye, Mme Sylvie Foucart, Mme Anne-Sylvie Mouzon, M. Joseph Parmentier.
 3. Autres membres: Mme Françoise Dupuis, M. André Drouart.
-

Voir:

Document du Conseil:
A-273/1 - 97/98: Projet d'ordonnance.

Inhoudsopgave

I.	Uiteenzetting van de minister	5
II.	Uiteenzettingen van verschillende indieners	9
III.	Hoorzittingen en debatten over de hoorzittingen	19
IV.	Algemene besprekking	59
V.	Artikelsgewijze besprekking en stemming	76
VI.	Stemming over het geheel	100
VII.	Lezing en goedkeuring van het verslag	101
VIII.	Tekst aangenomen door de commissie	102

BIJLAGEN

1.	Amendementen	104
2.	Overzicht van de gewestelijke wetgevingen inzake gas en elektriciteit	121
3.	Nota van de Coördinatie Gas-Elektriciteit-Water ..	125
4.	Gewestelijke statistieken inzake afsluitingen van gas en elektriciteit	131
5.	Vergelijking tussen de reglementen van de distributeurs en de wetgevingen inzake gas en elektriciteit	132

Table des matières

I.	Exposé du Ministre	5
II.	Exposés des différents auteurs	9
III.	Auditions et débats sur ces auditions	19
IV.	Discussion générale	59
V.	Discussion et vote des articles	76
VI.	Vote sur l'ensemble	100
VII.	Lecture et approbation du rapport	101
VIII.	Texte adopté par la commission	102

ANNEXES

1.	Amendements	104
2.	Tableau synoptique des législations régionales gaz et électricité	122
3.	Note de la Coordination Gaz-Electricité-Eau	125
4.	Statistiques régionales des coupures de gaz et d'électricité	131
5.	Comparaison entre les règlements des distributeurs et les législations en matière de gaz et d'électricité	134

I. Uiteenzetting van Minister Jos Chabert over ontwerp nr. A 273/1 - 97/98

Iedere burger heeft recht op een menswaardig bestaan.

Dit grondrecht is trouwens in onze Grondwet ingeschreven. Artikel 23 bepaalt immers dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en in het bijzonder het recht heeft op een behoorlijke huisvesting.

Een behoorlijke huisvesting betekent niet alleen een dak boven het hoofd, maar ook een voldoende energievoorziening.

Indien blijkt dat sommige burgers, om sociale en economische redenen, zich moeilijk kunnen verzekeren van de noodzakelijke energie, moet de overheid optreden.

Tussen 1988 en 1998 is het aantal bestaansminimumtrekkers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest meer dan verdubbeld: in 1988 waren er 6.534 bestaansminimumtrekkers. In 1998 bedroeg dit aantal reeds 13.716.

Het vierde verslag over de staat van de armoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toont aan dat meer dan 30% van de bevolking in kansarmoede omstandigheden of in armoede leeft. Men raamt het aantal Brusselse gezinnen die onder de armoedegrens leven op 16%.

Wanneer men deze onrustwekkende cijfers kent, is het niet verwonderlijk dat heel wat gezinnen hun financiële verplichtingen niet meer kunnen nakomen.

Sommige personen hebben met in zodanige financiële moeilijkheden te kampen dat zij niet meer in staat zijn hun elektriciteitsfacturen te betalen. Om te voorkomen dat zij helemaal geen elektriciteit meer krijgen, garandeert de ordonnantie van 11 juli 1991, zoals gewijzigd bij de ordonnantie van 8 september 1994, een minimumlevering van 6 ampère. Bij de gezinnen met betalingsmoeilijkheden worden daarom vermogensbegrenzers geplaatst. De stroom mag slechts worden afgesloten na een beslissing van de bevoegde rechtbank.

In het algemeen stappen de elektriciteitsmaatschappijen enkel naar de rechtbank wanneer het OCMW niet of niet meer optreedt, wanneer er duidelijk sprake is van slechte wil om het terugbetalingsplan na te leven, of wanneer men vermoedt dat de verbruikers in staat zijn hun facturen te betalen.

Uit de volgende cijfers blijkt dat steeds minder personen in staat zijn hun elektriciteitsfactuur te betalen.

Eind 1993 waren er 736 vermogensbegrenzers geplaatst. Eind 1994 bedroeg dit aantal reeds 1.428 en eind 1997 bedroeg het aantal begrenzers ongeveer 4.000.

I. Exposé du ministre M. J. Chabert au sujet du projet n° A-273/1 - 97/98

Tout citoyen a droit à une vie décente.

Ce droit fondamental est d'ailleurs inscrit dans notre Constitution qui stipule dans son article 23 que tout un chacun a le droit de mener une vie digne et de disposer en particulier d'un logement décent.

Un logement décent, cela ne signifie pas uniquement un toit mais également un approvisionnement suffisant en énergie.

S'il apparaît que des citoyens, ont, pour des raisons socio-économiques, un accès difficile à l'énergie indispensable, les pouvoirs publics doivent intervenir.

Entre 1988 et 1998, le nombre de minimexés a plus que doublé dans la Région de Bruxelles-Capitale : en 1988, on comptait 6.354 minimexés. En 1998, ce nombre s'élevait déjà à 13.716.

Le quatrième Rapport sur l'Etat de la Pauvreté dans la Région de Bruxelles-Capitale démontre que plus de 30 % de la population vit en situation de précarité ou de pauvreté. On estime en effet que 16 % des ménages bruxellois vivent en dessous du seuil de pauvreté.

Quant on connaît ces chiffres inquiétants, il n'est plus surprenant qu'un nombre considérable de ménages ne parviennent plus à remplir leurs obligations financières.

Certaines personnes sont confrontées à de telles difficultés financières qu'elles en sont plus en mesure de payer leurs factures d'électricité. Pour éviter qu'elles ne soient tout à fait dépourvues d'électricité, l'ordonnance du 11 juillet 1991 modifiée par l'ordonnance du 8 septembre 1994 garantit une fourniture minimale de 6 ampères. Cela se fait par l'installation de limiteurs de puissance chez les ménages confrontés à des difficultés de paiement. La suspension de la fourniture d'électricité ne peut avoir lieu qu'après une décision judiciaire du tribunal compétent.

En général, les distributeurs d'électricité s'adressent uniquement aux tribunaux si le CPAS n'intervient pas ou plus, si la mauvaise volonté pour le respect d'un plan de remboursement est manifeste, ou encore pour des consommateurs dont on suppose qu'ils sont en mesure de payer leurs factures.

Que de plus en plus de personnes éprouvent des difficultés à payer leur facture d'électricité ressort des chiffres suivants :

Fin 1993, 736 limiteurs de puissance avaient déjà été installés. Fin 1994, ce nombre s'élevait déjà à 1.428 et fin 1997, le nombre total de limiteurs s'élevait à près de 4.000 unités.

Alleen al in 1997 zijn er 3.285 vermogensbegrenzers geplaatst. Dit cijfer stemt dan ook overeen met het aantal nieuwe gezinnen die ieder jaar hun elektriciteitsfacturen niet meer kunnen betalen.

Nog steeds in 1997 werden slechts 2.583 begrenzers weggenomen omdat het terugbetelingsplan nageleefd was en de schulden voldoende aangezuiverd waren.

Voor het ogenblik zijn er ongeveer 1.000 vermogensbegrenzers geplaatst bij gezinnen die klaarblijkelijk geen enkele inspanning leveren of niet in staat zijn om hun schulden aan te zuiveren.

In 1997 hebben de intercommunales tegenboekingen gedaan voor een bedrag van ongeveer 100 miljoen, want zij veronderstellen dat deze klanten hun schulden niet meer zullen betalen.

Er kunnen daarvoor verschillende redenen zijn: vertrek naar het buitenland, weigering van erfenis, duidelijke armoeide (omwille van hun sociaal imago, stappen de intercommunales niet naar de rechtbank).

Dit bedrag van 100 miljoen wordt als bijzondere kosten ingeschreven in het kader van de algemene besteding van de ontvangsten uit de elektriciteitsdistributie, want het wordt beschouwd als een minderwaarde op de realisatie van schuldvorderingen. Met deze kosten wordt dan ook rekening gehouden bij de bespreking van de gewone tarieven in het controlecomité voor de elektriciteit en het gas als een aspect van de solidariteit. De beslissing om meer kosten in rekening te brengen leidt in het huidige systeem tot tariefverhogingen. Deze kosten worden dus tussen de abonnees verdeeld.

De minister herinnert eraan dat het gewone tarief in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest slechts aangerekend wordt aan minder dan 50% van de elektriciteitsverbruikers.

Maar de kansarme aangeslotene die niet meer in staat is zijn verbruik te betalen, heeft ook problemen om de facturen voor het verbruik van gas voor huishoudelijk verbruik te betalen.

Ook hier groeit het aantal mensen met betalingsmoeilijkheden.

In 1997 waren er 5.393 gasafsluitingen bij gezinnen. Het aantal gezinnen dat zijn factuur na 55 dagen nog niet betaald had en dat dus het risico liep dat het gas afgesloten werd, was veel hoger en bedroeg ongeveer 21.000 per jaar.

De distributiemaatschappijen passen reeds verscheidene jaren de resolutie van het Brussels parlement toe die bepaalt dat men niet mag overgaan tot gasafsluitingen gedurende de wintermaanden. Dit principe is sinds 1997 overgenomen in het reglement van de Brusselse intercommunales dat kracht van wet heeft.

Rien qu'en 1997, 3.285 limiteurs de puissance ont été installés. Ce chiffre correspond par conséquent au nombre de nouveaux ménages qui, chaque année, ne parviennent plus à payer leurs factures d'électricité.

Toujours en 1997, seulement 2.583 limiteurs furent enlevés parce que le plan de remboursement avait été respecté et les dettes suffisamment apurées.

Actuellement, environ 1.000 limiteurs de puissance sont installés chez des ménages qui ne réalisent apparemment aucun effort ou se trouvent dans l'impossibilité d'apurer leurs dettes.

Pour 1997, les intercommunales ont procédé à une contrepassation d'écritures pour un montant approximatif de 100 millions, car elles supposent que ces clients ne paieront plus leurs dettes.

Plusieurs raisons peuvent être citées : départ à l'étranger, refus de succession, indigence évidente (à cause de leur image sociale, les intercommunales ne s'adressent pas au tribunal).

Ce montant de 100 millions est inscrit comme frais spéciaux dans l'affectation globale des recettes de l'activité distribution d'électricité, car il est considéré comme une moins-value sur la réalisation des créances. Ces frais entrent par conséquent en ligne de compte comme un élément impératif de solidarité lors des discussions des tarifs ordinaires au sein du Comité de l'Electricité et du Gaz. La décision de porter en compte plus de frais conduit, dans le système actuel, à des augmentations tarifaires. Ces frais sont par conséquent partagés entre les abonnés.

Le ministre rappelle que, dans la Région de Bruxelles-Capitale, le tarif normal ne s'applique qu'à moins de 50 % des consommateurs d'électricité.

Mais le problème de l'abonné défavorisé qui n'est plus en mesure de payer sa consommation se pose aussi au niveau de la fourniture de gaz à usage ménager.

Ici aussi, le nombre de gens qui ont des difficultés de paiement est en augmentation.

En 1997, le nombre de coupures de la fourniture de gaz à des ménages s'élevait à 5.393. Le nombre de ménages qui n'avaient pas réglé leur facture après 55 jours, et qui risquaient par conséquent une suspension de leur approvisionnement, était nettement plus élevé et tournait autour des 21.000 ménages par an.

Les compagnies de distribution appliquent depuis plusieurs années la résolution du Parlement Bruxellois qui stipule que l'on ne procède pas à des coupures de gaz pendant les mois d'hiver. Ce principe est repris depuis 1997 dans le Règlement des intercommunales bruxelloises qui a force de loi.

Op 14 mei 1998 heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een ontwerp van ordonnantie goedgekeurd betreffende de schorsing van gasleveringen voor huishoudelijk verbruik, na advies van de Raad van State.

Hieraan volgen de principes die in het ontwerp van ordonnantie worden gehuldigd.

Een eerste principe is dat de verdeler de gaslevering aan een gezin gedurende de periode van 1 december tot 31 maart niet mag schorsen.

Een tweede principe is dat in elke gemeente een adviescommissie in het leven wordt geroepen die moet beslissen of de gaslevering aan een gezin al dan niet geschorst wordt.

Nadat de verdeler de procedure voorgeschreven in het reglement van de intercommunales volledig afgehandeld heeft, treedt de adviescommissie op. In de praktijk betekent dit 55 dagen of meer na de verzending van de factuur. Tijdens deze periode is een bemiddeling van het OCMW of een voorstel van een terugbetalingsplan voldoende om de dreiging van een afsluiting af te wenden. Dat geldt natuurlijk ook wanneer de volledige schuld betaald is.

Na iedere afsluiting – buiten de wintermaanden – moet de verdeler binnen twee weken aan de gemeentelijke commissie vragen of de afsluiting bevestigd wordt dan wel of de meter opnieuw geopend moet worden.

De commissie moeten binnen vijftien dagen een beslissing nemen. Vooraleer deze beslissing genomen kan worden, moeten de verdeler en de aangeslotene uiteraard gehoord worden.

Indien de commissie beslist de meter opnieuw te openen, moet de verdeler de afsluiting onmiddellijk ongedaan maken en de gaslevering hervatten.

In dat geval moet de abonnee een terugbetalingsplan aanvaarden om te garanderen dat de verdeler geld krijgt. Indien de verbruiker dit plan niet in acht neemt, heeft de verdeler het recht de levering opnieuw te schorsen.

De Brusselse regering wil dat de commissie ingrijpt na de schorsing van de gaslevering. Dit is ook het geval in ontwerp van decreet van het Waalse Gewest.

Om praktische redenen en om te voorkomen dat de commissies grote hoeveelheden nutteloze administratieve dosiers toegeschoven krijgen, heeft men gekozen voor een regeling waarbij twee weken na de afsluiting aan de commissie gevraagd wordt om die afsluiting te bevestigen of om de heropening van de meter te eisen.

Indien de verdeler, telkens er met afsluiting wordt gedreigd, een aanvraag zou moeten indienen bij de gemeen-

Le 14 mai 1998, le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale approuvait un projet d'ordonnance concernant les coupures de la fourniture de gaz à usage ménager, et ce après avis du Conseil d'Etat.

Voici les principes de ce projet d'ordonnance :

Un premier principe est l'interdiction pour le distributeur de couper la fourniture de gaz à un ménage durant la période du 1er décembre au 31 mars.

Un deuxième principe est la création dans chaque commune d'une commission de consultation qui doit décider du maintien ou non de la coupure de la fourniture de gaz à un ménage.

Après que le distributeur ait épousé la procédure prévue dans le règlement des intercommunales, la commission de consultation entre en jeu. Dans la pratique, cela signifie 55 jours ou plus après l'envoi de la facture. Durant cette période, une intervention du CPAS ou une proposition de plan de remboursement suffisent pour écarter la menace d'une coupure. Bien entendu, cela vaut aussi en cas de paiement de la totalité de la dette.

Après chaque coupure – en dehors des mois d'hiver –, le distributeur doit demander endéans les deux semaines à la commission communale si la coupure est confirmée ou si le compteur doit être rouvert.

La commission doit prendre une décision endéans les 15 jours. Avant que cette décision ne puisse intervenir, le distributeur et l'abonné sont évidemment convoqués pour être entendus.

Si la commission décide de faire rouvrir le compteur, le distributeur doit immédiatement annuler la coupure et rétablir l'approvisionnement en gaz.

Dans ce cas, un plan de remboursement est imposé à l'abonné afin de garantir le paiement du distributeur. Si ce plan n'est pas respecté par le consommateur, le distributeur a le droit de suspendre à nouveau la fourniture.

Tout comme dans le projet de décret de la Région Wallonne, le gouvernement bruxellois a opté pour une intervention de la commission après la suspension de la fourniture de gaz.

Pour des raisons pratiques, et afin d'éviter que les commissions ne soient inondées par un flux de dossiers administratifs inutiles, on a opté pour un système qui prévoit que l'on demande à la commission, deux semaines après une coupure, soit de confirmer celle-ci, soit d'exiger la réouverture du compteur.

Si le distributeur devait introduire une demande auprès des commissions communales pour chaque menace de

telijke commissies, zou dat resulteren in ongeveer 21.000 dossiers per jaar.

Indien de commissies verplicht zouden zijn ieder geval te behandelen, zouden de gasmaatschappijen te veel administratieve kosten hebben. Die kosten zouden uiteindelijk verhaald worden op de abonnees. Bovendien zou de commissie ieder geval afzonderlijk naar behoren kunnen onderzoeken. Indien de commissie na de schorsing een beslissing neemt, daalt het aantal te behandelen dossiers tot ongeveer 5.000.

Op termijn wordt erop gerekend dat deze commissies een preventieve rol zouden spelen. Nu brengen de intercommunales de burgemeesters op de hoogte van een mogelijke schorsing van de levering. Met diezelfde informatie zou de commissie proactief of preventief kunnen optreden.

In tegenstelling tot het reglement voor de minimumlevering van elektriciteit is het om veiligheidsredenen onmogelijk een minimumlevering van gas te waarborgen. Met een begrenzer (voor gas) die automatisch gesloten wordt na de levering van een kleine hoeveelheid gas die op voorhand vastgesteld wordt, is het gevaar reëel dat de aangeslotene vergeet de kraan van zijn gasapparaten dicht te draaien, met een onmiddellijk explosiegevaar tot gevolg.

Ten derde voorziet het ontwerp van ordonnantie in de oprichting van een hulpfonds door de regering. Het huidige nationale hulpfonds, opgericht door het controlecomité voor de elektriciteit en het gas, stort ieder jaar 300 miljoen aan de Belgische OCMW's. Het voor de Brusselse OCMW's bestemde bedrag (22 miljoen voor elektriciteit en 16 miljoen voor gas) zal zoals voor de elektriciteit gestort worden aan het Brussels hulpfonds voor het gas. Op die manier kunnen de verdeelsleutels aan de specifieke toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangepast worden. De gasverdelers zullen de nadere regeling voor de financiering van het hulpfonds uitwerken.

Met dit ontwerp van ordonnantie heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bepaalde sociale maatregelen, die voor het ogenblik door de gasverdelers toegepast worden, willen omzetten in een wettelijke regeling die uitvoerbaar is..

In dat verband denkt de staatsecretaris aan de gewaarborgde levering van gas in de winter en aan de mogelijkheid die de aangeslotene geboden wordt om een terugbetalingsplan te aanvaarden na bemiddeling door het OCMW, ten einde de schorsing te voorkomen.

De adviescommissie zal er natuurlijk op toezien dat deze regels in acht genomen wordt.

Een wettelijke bepaling geeft immers de beste garantie voor een menselijke behandeling van de kansarme burgers in onze samenleving.

coupure, cela pourrait conduire à l'ouverture de quelque 21.000 dossiers par an.

Si les commissions étaient obligées de traiter chaque cas, cela occasionnerait des frais administratifs trop importants aux compagnies de gaz, frais qui seraient finalement récupérés auprès des abonnés. En outre, chaque cas individuel ne pourrait plus être examiné de manière satisfaisante par la commission. Si la commission prend sa décision après la suspension, le nombre de dossiers à traiter est réduit à environ 5.000.

L'objectif à terme est que ces commissions puissent jouer un rôle préventif. Actuellement, les intercommunales informent les bourgmestres d'une menace de suspension de fourniture. Avec cette même information, la commission pourrait intervenir à titre préventif ou de manière proactive.

Contrairement au Règlement pour la fourniture minimale d'électricité, il est, pour des raisons de sécurité, impossible d'assurer une fourniture minimum de gaz. Avec un limiteur (de gaz) qui se ferme automatiquement après la fourniture d'une faible quantité de gaz fixée au préalable, le danger est réel que l'abonné oublie de fermer le robinet de ses appareils à gaz, ce qui entraînerait un risque immédiat d'explosion.

En troisième lieu, le projet d'ordonnance prévoit la création d'un Fonds d'entraide par le gouvernement. Le Fonds d'entraide national actuel, créé par le Comité de Contrôle de l'Électricité et du Gaz, verse chaque année 300 millions aux CPAS belges. Le montant destiné aux CPAS bruxellois (22 millions pour l'électricité et 16 millions pour le gaz) sera, tout comme pour l'électricité, versé au Fonds d'entraide bruxellois pour le gaz. Cela permet d'adapter les clés de répartition aux circonstances spécifiques dans la Région de Bruxelles-Capitale. Les distributeurs de gaz régleront les modalités pratiques pour le financement du Fonds d'entraide.

Avec ce projet d'ordonnance, le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale a voulu convertir certaines mesures d'ordre social qui sont à l'heure actuelle appliquées par les distributeurs de gaz en une procédure légale qui tient compte de la faisabilité pratique.

A ce propos, le ministre pense à la garantie de la fourniture de gaz pendant l'hiver et à la possibilité pour l'abonné d'éviter la suspension de la fourniture en acceptant un plan de remboursement après l'intervention du CPAS.

La commission de consultation contrôlera évidemment le respect de ces règles.

Une disposition légale offre en effet les meilleures garanties pour un traitement humain des citoyens défavorisés dans notre société.

Gelet op het feit dat de winter in aantocht is, dringt de staatsecretaris erop aan dat dit ontwerp van ordonnantie zo snel mogelijk goedgekeurd wordt. Hij geeft er zich wel rekenschap van dat degelijk parlementair werk noodzakelijk is.

II. Uiteenzetting van de indieners

De commissie begint met het onderzoek van het voorstel van ordonnantie (de heer André Drouart cs.) houdende het recht op een minimale levering van gas aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te sluiten (doc. A-17/1 – BZ 1995) :

In 1993 heeft elk Brussels gezin gemiddeld 35.800 frank aan energiefacturen betaald.

Dit bedrag is als volgt uit te splitsen:

- verwarming: 59%;
- warm water: 10%;
- keuken: 3%;
- verlichting en elektrische apparaten: 28%.

De energiekosten hangen af van de keuze van de energiebron, die er in het Brussels Gewest als volgt uitziet:

- aardgas: 61%;
- stookolie: 30%;
- elektriciteit: 3%;
- andere: 3%.

Aardgas is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest veruit de meest gekozen energiebron. Het aantal aansluitingen op het gasnet ligt in het stadsgewest heel hoog. Voor 1991 zien de cijfers er als volgt uit:

- aantal woningen: 488.739;
- aantal gasmeters: 443.749.

Dit is een aansluitingspercentage van 91%.

Het fenomeen van de eenzijdige onderbrekingen door de distributiemaatschappijen van de levering van gas aan in gebreke blijvende debiteurs is sedert 1984 op een spectaculaire wijze toegenomen. De samenloop van verschillende factoren heeft hiertoe bijgedragen: twee opeenvolgende bijzonder strenge winters, de voortdurende stijging van de energieprijzen en de gevolgen van de economische crisis waaronder een steeds breder wordende laag van de bevolking te lijden heeft. Werkloosheid, vermeerdering van pre-

Etant donné que l'hiver approche, le ministre se permet d'insister pour une approbation aussi rapide que possible de ce projet d'ordonnance, tout en sachant qu'un bon travail parlementaire est nécessaire.

II. Exposés des auteurs

La commission entend tout d'abord l'exposé de M. André Drouart relatif à la proposition d'ordonnance garantissant un droit à un minimum de fourniture de gaz aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fourniture (doc. n° A-17/1 – SE 1995):

En 1993, chaque ménage bruxellois a dépensé en moyenne 35.800 F. pour payer des factures d'énergie.

Ce montant se décompose de la façon suivante :

- frais de chauffage : 59%;
- production d'eau chaude : 10%;
- cuisine : 3%;
- éclairage et applications électriques : 28%.

La facture énergétique est influencée par le choix des combustibles dont la répartition, en Région bruxelloise, se présente comme suit :

- gaz naturel : 61%;
- gazoil (mazout) : 30%;
- électricité : 3%;
- autres : 3%.

Le gaz naturel est de loin le combustible le plus utilisé en Région de Bruxelles-Capitale qui, étant une région urbaine, a un taux très élevé de raccordement au réseau gazier. En 1991, les chiffres étaient les suivants :

- nombre de logements : 488.739;
- nombre de compteurs de gaz : 443.749;

soit un taux de raccordement de 91%.

Le phénomène des interruptions unilatérales de fourniture de gaz par les sociétés distributrices auprès de débiteurs défaillants a commencé à se développer d'une manière spectaculaire à partir de 1984. Il a fallu la conjonction de plusieurs facteurs pour le voir prendre cette ampleur : deux hivers consécutifs particulièrement rudes, l'augmentation incessante des prix de l'énergie et les effets de la crise économique sur une frange de plus en plus importante de la population. Pertes d'emplois, multiplication des statuts précaires,

caire statuten, te grote schuldenlast van de gezinnen hebben een forse daling van het beschikbare inkomen veroorzaakt en in een aantal gevallen geleid tot de onmogelijkheid om aan de stijgende vaste kosten het hoofd te bieden.

Enerzijds neemt de tweeledigheid van de maatschappij alsmaar toe; anderzijds stijgt de algemene rijkdom.

Deze toestand wordt bijzonder goed geïllustreerd in het verslag 1993 over de staat van armoede.

De omvang van de cijfers voor heel België – 29.700 afsluitingen voor 1984 alleen, 32.859 voor het jaar daarop – ligt aan de basis van een plotselinge bewustwording van de betrokken middens. Onder druk van de verenigingen van sociale werkers en van verenigingen voor de bescherming van de rechten van de minst begoeden, hebben een aantal parlementsleden wetsvoorstellingen ingediend om een minimum aan verwarming en elektriciteit te waarborgen, meestal via toelagen ten voordeel van de minst begoeden. Anderen hebben gepoogd een einde te stellen aan de eenzijdige afsluitingen van meters door een omweg in te voeren langs een verzoeningscommissie om.

Er zij op gewezen dat, als men 10% neemt van de afsluitingen voor 1984 en 1985 – d.w.z. 2.970 en 3.285 – om een raming te hebben van de cijfers van het Brussels Gewest en als men die vergelijkt met 1994 en 1995, d.w.z. tien jaar later, men ziet dat het aantal afsluitingen, respectievelijk 5.568 en 3.024, niet werkelijk gedaald is.

Destijds heeft de centrumrechtse regering verkozen een einde te maken aan het debat en de zorg voor het vinden van geschikte oplossingen toe te vertrouwen aan het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit.

Eind 1984 heeft het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit een hulpfonds opgericht, gestijfd door de distributeurs en bestemd om gezinnen in moeilijkheden hulp te bieden. Dit fonds dat beschikt over een jaarlijks bedrag van ongeveer 180 miljoen – zonder de financiering van de stroombegrenzers – wordt onder de OCMW's verdeeld op basis van het aantal personen die van het bestaansminimum leven.

Om een deel van het fonds te kunnen ontvangen, moesten de OCMW's en de gemeenten echter met de distributie-maatschappij eerst een overeenkomst tekenen waarbij een samenwerkingsprocedure wordt uitgewerkt voor de behandeling van de dossiers van de gezinnen in moeilijkheden. Maatschappelijke werkers met onder preair statuut werden bovendien te hunner beschikking gesteld om een energie-en begrotingsbegeleiding uit te werken.

Daarnaast werden kleine verbeteringen aangebracht aan de algemene leveringsvooraarden, hoofdzakelijk op het vlak van de facturering van de levering, de handelspraktijken en de verdeling van de aansprakelijkheid. Een aantal hiervan werden in december 1989 bekraftigd.

surendettement des ménages ont provoqué une chute du revenu disponible et l'impossibilité, dans certains cas, de faire face à des frais fixes croissants.

D'un autre côté, la société se dualise de plus en plus, et de l'autre, ses richesses globales augmentent.

Cette situation est particulièrement bien illustrée dans le rapport 1993 sur l'état de la pauvreté.

L'ampleur des chiffres avancés pour l'ensemble de la Belgique – 29.700 coupures pour la seule année 1984, 32.859 l'année suivante – a été à l'origine d'une prise de conscience soudaine des milieux concernés. Sous la pression des associations de travailleurs sociaux et de protection des droits des plus démunis, certains parlementaires ont déposé des propositions de loi visant à garantir un minimum de chauffage et d'électricité, le plus souvent par le biais d'allocations en faveur des plus démunis. D'autres ont tenté de mettre un terme aux coupures unilatérales de compteurs en instaurant un détournement par une commission de conciliation.

Il est à noter que si l'on prend 10% des chiffres des coupures de 1984 et 1985 – soit 2.970 et 3.285, pour avoir une estimation des chiffres de la Région bruxelloise – et si on les compare à la situation en 1994 et 1995, soit dix ans après, on constate que le nombre de coupures, respectivement de 5.568 et 3.024, n'a pas réellement diminué.

Le gouvernement de centre-droite de l'époque a préféré couper court au débat engagé pour confier au Comité de contrôle du gaz et de l'électricité le soin de trouver des aménagements adéquats.

Dès la fin 1984, le Comité de contrôle du gaz et de l'électricité créait un fonds d'entraide, alimenté par les distributeurs et destiné à venir en aide aux familles en difficulté. Ce fonds, d'un montant de quelque 180 millions par an – non compris le financement des limitateurs de puissance –, est réparti entre les CPAS suivant le nombre de personnes qui bénéficient du minimex.

Pour pouvoir jouir de leur quotité dans le fonds, les CPAS et les communes devaient toutefois signer au préalable une convention avec les sociétés distributrices mettant en place une procédure de collaboration lors du traitement des dossiers de ménages en difficulté. Des assistants sociaux sous statut précaire étaient par ailleurs mis à leur disposition pour mettre sur pied une guidance énergétique et budgétaire.

Des améliorations de détail ont en outre été apportées aux conditions générales de fournitures, principalement au niveau de la facturation des fournitures, des pratiques commerciales et de la répartition des responsabilités. Certaines ont été ratifiées en décembre 1989.

Ondanks deze maatregelen is het aantal afsluitingen niet in de gewenste verhouding afgenumen en is het aantal ingebrekstellingen die onmiddellijk aan deze afsluitingen voorafgaan steeds meer gestegen.

Een van de voornaamste problemen, is nog steeds het gezamenlijk factureren van gas- en elektriciteitsverbruik.

Er bestaat vandaag weliswaar een mogelijkheid om afzonderlijk te factureren, maar die is onvoldoende bekend om geregd te worden aangewend; er zou automatisch afzonderlijk moeten worden gefactureerd.

Te veel verdelers gebruiken nog steeds de gezamenlijke factuur om druk uit te oefenen op de abonnees die hun elektriciteit niet betalen, door ermee te dreigen ook de gastoevoer te sluiten.

Omdat de problemen niet ten gronde zijn benaderd, hebben de voorgestelde oplossingen niets veranderd. De vertegenwoordigers van de verbruikers zijn het er unaniem over eens dat eerst de tarieven moeten worden aangepast en dat er een einde moet komen aan de eenzijdige afsluitingen in geval van niet betaling.

De Waalse Gewestraad zette een eerste stap in de goede richting met de goedkeuring op 4 juli 1985 van een decreet waarbij aan sommige categorieën van uitkeringsgerechtigden een minimale levering werd gewaarborgd van elektriciteit voor huishoudelijk gebruik. Hoe symbolisch die ook wezen – 2 ampère gewaarborgd aan een beperkte bevolkingsgroep – heeft deze minimumlevering” heeft de verdienste het principe huldig van een recht op energie voor de gebruikers. Daarmee wordt een dimensie van openbare dienstverlening ingevoerd, gerechtvaardigd door de aard van de geleverde prestaties, in de betrekkingen tussen de distributemaatschappijen en de consument.

Aansluitend bij dit eerste initiatief diende een lid van de Waalse Gewestraad op 9 januari 1991 een voorstel van decreet in dat een gerechtelijke beslissing oplegt alvorens er tot de afsluiting van de elektriciteit kan worden overgegaan, en met name ingeval de factuur niet is betaald.

De Brusselse Hoofdstedelijke Raad heeft het Waals Gewest op de voet gevuld door in 1992 een “minimum levering” van 4 ampère te waarborgen voor dezelfde sociale categorieën. Dit was het einde van een lange weg; vooraleer deze ordonnantie werd goedgekeurd is op 27 januari 1991 een resolutie aangenomen die de distributemaatschappijen aanbeval gedurende de winter 1991 geen gas of elektriciteit af te sluiten.

Intussen is een andere resolutie aangenomen, te weten op 21 december 1995.

De gasbevoorrading heeft niet dezelfde voorkeursbehandeling genoten, ondanks het voorstel van ordonnantie

Malgré ces mesures, le nombre de coupures n'a pas régressé dans les proportions souhaitées, tandis que les mises en demeure qui précèdent immédiatement celles-ci sont devenues de plus en plus fréquentes.

Un des importants problèmes qui subsiste est la facturation conjointe du gaz et de l'électricité.

Même si la possibilité de demander une facturation séparée existe aujourd’hui, celle-ci n'est pas assez connue que pour être utilisée régulièrement ; elle devrait être automatique.

Trop de distributeurs profitent encore de la facturation conjointe pour exercer des pressions sur les abonnés qui ne paient pas leur électricité en les menaçant de couper le gaz.

Faute d'avoir abordé les problèmes de fond, les aménagements apportés n'ont rien résolu. De l'avis unanime des représentants des consommateurs, la solution passe d'abord par une réforme des tarifs et la fin des coupures unilatérales en cas de non-paiement.

Une première étape dans la bonne direction a été accomplie par le Conseil régional wallon qui a adopté, le 4 juillet 1985, un décret garantissant, à certaines catégories d'allocataires sociaux, la fourniture d'un minimum d'électricité pour les usages domestiques. Pour symbolique qu'il soit – 2 ampères garantis à une catégorie très limitée de population – le “minimélec” a le mérite de consacrer le principe d'un droit à l'énergie aux usagers. Ce faisant, il intègre une dimension de service public, justifiée par la nature des prestations fournies, dans la relation entre la société distributrice et le consommateur.

Dans la foulée de cette première initiative, un conseiller régional wallon a déposé, le 9 janvier 1991, une proposition de décret imposant une décision judiciaire préalable à toute coupure d'électricité, et notamment en cas de non-paiement de la facture.

Le Conseil régional bruxellois a emboîté le pas à la Région wallonne en garantissant, en 1992, un minimélec de 4 ampères aux mêmes catégories sociales. Ce minimélec a été porté à 6 ampères et élargi à l'ensemble des consommateurs en 1994. Aboutissement d'une longue procédure, le vote de cette ordonnance avait été précédé par l'adoption, le 27 janvier 1991, d'une résolution recommandant aux sociétés distributrices de ne pas procéder à des coupures de gaz et d'électricité pendant l'hiver 1991.

Depuis lors, une autre résolution a été votée le 21 décembre 1995.

L'approvisionnement en gaz n'a pas subi le même traitement de faveur malgré la proposition d'ordonnance déposée

dat door Agalev-Ecolo was ingediend en dat een minimale levering beoogde van de levensnoodzakelijke voorzieningen: water, gas en elektriciteit. De meerderheid beweerde toen dat er andere brandstoffen voor verwarming bestonden terwijl er geen alternatieven waren voor elektriciteit. Het argument is natuurlijk zinloos omdat de verandering van brandstof voor de verwarming een aanpassing van de installatie vergt en bijgevolg een belangrijke bijkomende kost betekent.

Deze afwijzende houding heeft Agalev-Ecolo ertoe aangezet afzonderlijke voorstellen in te dienen voor water en gas. Het voorstel van ordonnantie houdende een recht op een minimumlevering van water aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te sluiten is in 1994 goedgekeurd.

Nu is het de hoogste tijd om een wet te maken inzake gaslevering.

Het argument dat het om veiligheidsredenen niet mogelijk is een gasbegrenzer te plaatsen, gaat niet op omdat er andere technische mogelijkheden bestaan, zoals de betaalmeter.

Ook een ander argument, namelijk dat deze ordonnantie voor ongelijkheid zorgt inzake de aansluiting op het gasnet, houdt geen steek; de meeste Brusselaars zijn immers op het net aangesloten.

Een laatste argument dat gas rivaliseert met andere energiebronnen waarvoor geen minimale levering gewaarborgd is, gaat evenmin op iemand die echt in de problemen zit, heeft meestal niet de financiële middelen om voor een andere energiebron te kiezen.

Onderhavig voorstel betreft de bevoorrading in gas.

Het heeft twee doelstellingen:

- een minimumlevering van gas waarborgen per gezin;
- een einde stellen aan eenzijdige afsluitingen.

In dit voorstel van ordonnantie wordt geen definitie gegeven van "minimale levering" omdat deze afhangt van factoren zoals de weersomstandigheden en de samenstelling van het gezin. De staatssecretaris zal deze minimale levering moeten bepalen en bij ministerieel besluit kunnen wijzigen.

Als men er anderzijds van uitgaat dat het recht op verwarming, op warm water, op kokers... onontbeerlijk zijn om in menswaardige omstandigheden te kunnen leven, moet de overheid haar verantwoordelijkheid nemen en de eenzijdige afsluiting verbieden.

par Ecolo-Agalev dans le but de garantir un minimum de fourniture pour les besoins de première nécessité que sont l'eau, le gaz et l'électricité. La majorité soutenait alors qu'il existait d'autres combustibles pour se chauffer tandis que les alternatives à l'électricité n'existaient pas. L'argument est évidemment spéieux dans la mesure où le changement de combustible de chauffage nécessite une adaptation de l'installation et donc un coût supplémentaire important.

Devant cette fin de non-recevoir, Ecolo-Agalev n'a plus eu d'autre solution que de déposer des propositions séparées pour l'eau et le gaz. La proposition d'ordonnance garantissant un droit à l'approvisionnement minimum d'eau aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fournitures a été votée en 1994.

Aujourd'hui, il est plus que temps de légiférer en matière de gaz.

L'argument qui consiste à dire qu'il n'est pas possible de placer un limiteur de gaz, pour des questions de sécurité, ne vaut pas car il existe d'autres possibilités techniques, comme le compteur à budget.

Un autre argument établissant que cette ordonnance créera une forme d'inégalité dans l'accès au réseau gazier peut être réfuté par le fait que, à Bruxelles, la majorité des habitants y est raccordée.

Un dernier argument consacrant le fait que le gaz se trouve en situation de concurrence avec d'autres énergies pour lesquelles un minimum de fourniture n'est pas garanti ne peut, non plus, être avancé étant donné que les personnes réellement en difficulté n'ont, généralement, pas les moyens financiers permettant d'opter pour une autre forme d'énergie.

La présente proposition concerne quant à elle l'approvisionnement en gaz.

Elle a deux objectifs :

- garantir un minimum de fourniture de gaz par ménage;
- mettre fin aux coupures unilatérales.

Si le minimum de fourniture de gaz n'est pas défini dans cette proposition d'ordonnance, c'est en raison du fait qu'il peut varier en fonction des conditions climatiques et de la composition des ménages. Celui-ci doit donc être laissé à l'appréciation du secrétaire d'Etat, qui doit pouvoir le modifier rapidement par arrêté ministériel.

D'autre part, si on considère que le droit au chauffage, à l'eau chaude, à la cuisine... sont des conditions indispensables pour assurer la dignité humaine, les pouvoirs publics doivent prendre leurs responsabilités et interdire les coupures unilatérales de fourniture.

Het recht om eenzijdig de levering van gas – of van water en elektriciteit – aan de in gebreke blijvende debiteur af te sluiten staat vermeld in de algemene leveringsvoorwaarden van alle distributemaatschappijen. Het is een eeuwige twistappel tussen consumenten en distributeurs.

Hun monopoliepositie laat de consumenti geen mogelijkheid om daaraan te ontsnappen.

De reglementaire aard van de algemene leveringsvoorwaarden, unaniem erkend door de rechtsleer en door de Raad van State, verplicht de regionale wetgever dus op te treden om het bedreigde evenwicht tussen de distributemaatschappijen en de consumenten te herstellen. Hij is bevoegd om de eenzijdige afsluitingen te verbieden, niettegenstaande elke andersluidende bepaling, en aldus de distributemaatschappijen ertoe te verplichten de juridische weg te volgen.

De rechter moet van de bevoegdheid die hem van rechtswege wordt verleend gebruik maken om alternatieve oplossingen te vinden, van het plan voor de aanzuivering van de schuld tot de plaatsing van een teller met een rantsoeneringssysteem.

De staatssecretaris (*) reageert hierna met de volgende woorden :

Ik kan niet zonder meer mijn steun betuigen aan het door de heer André Drouart ingediende voorstel van ordonnantie houdende het recht op een minimale levering van gas aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te sluiten.

Ik ben uiteraard niet gekant tegen het principe, omdat ik zelf aan de basis lag van een gelijkaardige ordonnantie houdende het recht op een minimale levering van elektriciteit. De problemen inzake veiligheid zijn echter totaal verschillend naargelang het om elektriciteit of om gas gaat.

Een minimale hoeveelheid elektriciteit kan makkelijk worden geleverd door het plaatsen van een vermogensbegrenzer die eigenlijk werkt als een smeltzekering. Voor gas bestaan er wel debietbegrenzers maar deze kunnen niet worden vergeleken met de vermogensbegrenzers voor de aanvoer van elektriciteit.

Elk gastoestel moet immers een correcte verbranding hebben, en die kan slechts worden bekomen met de juiste druk, zodat geen bijkomend product voor verbranding noodzakelijk is. Anders loopt men het gevaar dat er CO vrijkomt.

Eternelle pomme de discorde entre consommateurs et distributeurs, le droit d'interrompre unilatéralement la fourniture de gaz – comme d'électricité et d'eau d'ailleurs – au débiteur défaillant se trouve inscrit dans les conditions générales de fourniture de toutes les sociétés distributrices.

La situation de monopole qui est la leur ne laisse guère la possibilité au consommateur d'y échapper.

La nature réglementaire des conditions générales de fourniture, unanimement admise par la doctrine et par le Conseil d'Etat, oblige donc le législateur régional à intervenir pour restaurer un équilibre compromis entre les sociétés distributrices et les consommateurs. Il est en son pouvoir d'interdire les coupures unilatérales, nonobstant toute stipulation contraire, et de contraindre ainsi la société distributrice à faire le détour par la procédure judiciaire.

Il appartiendra au juge d'utiliser les pouvoirs qui lui sont reconnus par le code judiciaire pour trouver des solutions alternatives, depuis le plan d'apurement de la dette jusqu'au placement d'un compteur muni d'un système de rationnement.

Le secrétaire d'Etat (*) réagit dans les termes suivants :

J'ai du mal à donner mon appui à la proposition d'ordonnance, garantissant un droit à un minimum de fourniture de gaz aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fourniture, déposée par M. André Drouart.

Je ne suis bien sûr pas contre le principe, puisque j'étais moi-même à la base d'une ordonnance similaire portant le droit à une fourniture minimum d'électricité. Les problèmes concernant la sécurité sont cependant tout à fait différents qu'il s'agisse d'électricité ou de gaz.

Pour l'électricité, la fourniture minimum peut être réalisée très simplement au moyen d'un limiteur de puissance qui remplit en fait la même fonction qu'un fusible. Pour le gaz, il existe bien des limiteurs de débit mais ils ne peuvent être comparés aux limiteurs de puissance de l'amenée d'électricité.

Chaque appareil au gaz doit en effet avoir une combustion correcte, laquelle ne peut être réalisée qu'avec la pression de référence correspondante, de sorte qu'aucun produit de combustion supplémentaire n'est nécessaire. Sinon, on risque de voir se libérer du CO.

(*) Toen deze bespreking plaatshad (mei 1996) was Staatssecretaris Vic Anciaux terzake bevoegd.

(*) A ce moment des débats (mai 1996) la compétence en cette matière est détenue par le Secrétaire d'Etat Vic Anciaux.

De bestaande debietbegrenzers zijn veiligheidsvoorzieningen, ontworpen om het gas af te sluiten bij een plotselinge drukdaling (bijvoorbeeld wanneer een buis wordt afgerukt). Ze zijn ook ontworpen voor een vrij hoog debiet met dus een onstabiele zone buiten de zone van verbruik.

Ze bestaan uit een klep die zich sluit wanneer bij een daling van de druk, ingevolge het gevraagde debiet, een gegeven waarde overstegen wordt. Zo daalt de druk verderop, naargelang de verhoging van het debiet, tot de klep zich sluit.

Daaruit volgt dat toestellen die gevoed zouden worden door een gelijkaardig toestel dat zich in de zone van het verbruik is afgesteld, bijna nooit over de constante druk zouden beschikken die zorgt voor de correcte verbranding.

Door de wijze waarop het functioneert zal het toestel trouwens regelmatig in werking treden ingevolge een te grote vraag naar gas (verwarming of geiser bijvoorbeeld). Als de gaskraan van een kookfornuis geopend blijft (de branders zijn meestal niet uitgerust met een thermo-element of een andere vorm van beveiliging) zal op het ogenblik dat de gebruiker het gas weer opendraait dit vrij in de omringende lucht ontsnappen en ontploffingsgevaar veroorzaken. Dit risico neemt nog toe in appartementen waar opnieuw moet worden aangesloten in de kelder waar meestal de meters staan.

Het ontwerp dat nu wordt besproken gaat niet over debietbegrenzers maar over een gasmeter met voorafbetaling, ook budgetmeter genoemd. In dit geval is er geen enkel probleem met de correcte verbranding. Maar het veiligheidsprobleem bij de onderbreking van de gaslevering (wanneer de limiet van het budget is bereikt) blijft even groot. Als de gebruiker de budgetmeter weer wil inschakelen en bijvoorbeeld het kraantje van het fornuis nog open staat, moet het onmogelijk zijn om het gas weer open te draaien.

Anders gezegd, zodra een minimum debiet wordt vastgesteld moet het toestel op de teller verhinderen dat de installatie opnieuw wordt bevoorraad. Een aantal constructeurs hebben dergelijke veiligheidssystemen ontwikkeld. Er moet toch worden opgemerkt dat de tellers van Schlumberger, die compatibel zijn met de systemen van voorafbetaling waarmee nu wordt geëxperimenteerd en die worden ontwikkeld bij verschillende elektriciteitsverdelers, wel voldoening schenken qua veiligheid, maar qua metingen onaanvaardbare afwijkingen vertonen. In de loop van maart 1996 is begonnen met een tweede reeks proefnemingen van 8.000 uren.

Er bestaat op dit ogenblik nog geen systeem voor de gaslevering zoals dat voor de elektriciteitstoevoer bestaat. Zolang de veiligheid van de gebruikers niet verzekerd is, weiger ik elke verantwoordelijkheid voor een systeem dat

Les limiteurs de débit existant sur le marché sont des équipements de sécurité, conçus pour couper le gaz en cas de chute brusque de pression (p. ex. en cas d'arrachage d'une conduite). Ils sont donc conçus pour des débits relativement élevés avec une zone d'instabilité en dehors de la plage de consommation.

Physiquement, ils sont constitués d'un clapet qui se ferme lorsque la chute de pression, due au débit demandé, excède une valeur donnée. Ainsi, au fur et à mesure de l'augmentation du débit, la pression en aval baisse jusqu'à ce que le clapet se ferme.

Il en résulte que les appareils qui seraient alimentés à travers un dispositif similaire mais timbré en zone de consommation n'auraient pratiquement jamais la pression constante nécessaire garantissant la combustion correcte.

Par ailleurs, du fait de son mode de fonctionnement, le dispositif déclenchera régulièrement à la suite d'une demande de gaz trop importante (chauffage ou chauffe-bain p. ex.). Si le robinet d'une cuisinière est resté ouvert (les brûleurs de tables de cuisson ne disposent généralement pas de sécurité par thermocouple ou autre) au moment du réenclenchement par l'usager, le gaz va s'échapper librement dans l'air ambiant au risque de créer une atmosphère explosive. Ce risque s'accroît encore dans les immeubles à appartements où le réenclenchement devrait s'opérer au sous-sol où sont généralement installés les compteurs.

Dans le projet qui fait l'objet des discussions, on ne parle pas de limiteur de débit mais d'un compteur de gaz avec paiement anticipé, appelé aussi compteur-budget. Dans ce cas, il n'y a aucun problème en ce qui concerne la combustion correcte. Mais le problème de sécurité en cas d'interruption de l'amenée de gaz (lorsque la limite du budget est atteinte) reste aussi grand. Si l'utilisateur veut remettre le compteur-budget en marche et que par exemple le robinet de la cuisinière est resté ouvert, l'opération de remise en marche doit être rendue impossible.

Autrement dit, dès qu'un débit minimal est constaté, le dispositif prévu sur le système de comptage doit empêcher celui-ci de réalimenter l'installation. De tels dispositifs de sécurité ont été développés par certains constructeurs. Il faut cependant remarquer que les compteurs Schlumberger, qui sont compatibles avec les systèmes à prépaiement en cours d'expérimentation et de développement auprès de différents distributeurs d'électricité, s'ils sont satisfaisants sur le plan de la sécurité, ont présenté des dérives inacceptables sur le plan métrologique. Une seconde série d'essais de 8.000 h a débuté à la mi-mars 96.

Il n'existe actuellement pas encore de système pour la fourniture de gaz comme pour l'amenée d'électricité. Si la sécurité des utilisateurs n'est pas garantie, je refuse d'assumer toute responsabilité pour un système qui diffère du

van het huidige verschilt. Maar het onderzoek wordt voortgezet en zal op vrij korte termijn nieuwe horizonten openen.

In afwachting van de resultaten heb ik van de Brusselse intercommunales reeds bekomen dat zij meer ruchtbaarheid geven aan de mogelijkheid om de rekeningen van gas en elektriciteit afzonderlijk te betalen, zodat de gebruiker bijvoorbeeld eerst de gasrekening en later de elektriciteitsrekening kan betalen. Er worden verschillende modellen van gescheiden facturatie en betalingsformulieren voorbereid. De maatschappij onderzoekt wat voor alle gebruikers de beste oplossing is.

Een andere oplossing die de voorkeur wegdraagt van de maatschappij zou erin bestaan om een "directe mailing" te zenden aan de zowat 150.000 klanten die in het Hoofdstedelijk Gewest wonen, de twee energievormen gebruiken en waarvan de rekeningen niet bij een bank gedomicilieerd zijn.

Door middel van een antwoordstrook kunnen de gebruikers dan hun voorkeur uitdrukken voor gescheiden rekeningen voor gas en elektriciteit. Deze mogelijkheid zou ook worden vermeld voor alle nieuwe aansluitingen.

Men zou natuurlijk dit systeem zonder navraag voor alle abonnees kunnen invoeren, maar daaraan zijn twee grote nadelen verbonden.

Ten eerste zou er tweemaal zoveel papier worden gebruikt. Vervolgens zouden de gebruikers tweemaal de eventuele overschrijvingskosten moeten betalen, en dat is uiteraard niet in het voordeel van de klant.

*
* *

De commissie komt samen voor het onderzoek van een nieuw voorstel van ordonnantie, te weten het voorstel van ordonnantie dat ertoe strekt te garanderen dat aan de kansarme inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tijdens de wintermaanden gas geleverd wordt (stuk nr. A-208/1 - 96/97).

Het verbaast de heer Serge de Patoul dat dit voorstel van ordonnantie op de agenda van de commissie ingeschreven is. Volgens hem is er in de plenaire vergadering geen spoedbehandeling gevraagd.

De voorzitter wijst erop dat er in de plenaire vergadering is afgesproken dat het voorstel zo spoedig mogelijk in de commissie voor de economische zaken zou worden onderzocht.

Volgens de heer Serge de Patoul is er over de spoedbehandeling van de heer André Drouart niet gestemd is. De commissie kan bijgevolg beslissen de agenda te wijzigen en de chronologische volgorde te volgen.

système courant. Mais l'enquête se poursuit et ouvrira de nouvelles perspectives à relativement court terme.

En attendant ces résultats, j'ai déjà obtenu des intercommunales bruxelloises qu'elles fassent mieux connaître la possibilité de payer séparément les factures d'électricité et de gaz, de sorte que l'utilisateur peut payer par exemple d'abord la facture du gaz et plus tard celle de l'électricité. Plusieurs modèles de facturation séparée et de formulaires de paiement sont en préparation. La compagnie examine quelle est la meilleure solution, celle qui convient à tous les utilisateurs.

Une autre solution qui a la préférence de la compagnie consisterait en un "mailing direct" vers les quelque 150.000 clients résidentiels de la Région de Bruxelles-Capitale, qui utilisent les deux formes d'énergie et dont les factures ne sont pas domiciliées auprès d'une banque.

Au moyen d'un coupon-réponse, les utilisateurs peuvent exprimer leur souhait de recevoir des factures séparées pour le gaz et l'électricité. Cette possibilité serait également mentionnée pour tous les nouveaux raccordements.

On pourrait bien sûr introduire ce système pour tous les abonnés, sans enquête, mais cela poserait deux gros inconvénients.

Tout d'abord cela entraînerait une double consommation de papier. Ensuite les utilisateurs devraient payer deux fois les frais bancaires éventuels que demande un virement, ce qui n'est bien sûr pas très avantageux pour le client.

*
* *

La commission procède ensuite à l'examen d'une nouvelle proposition d'ordonnance, à savoir la proposition d'ordonnance visant à garantir un approvisionnement en gaz durant les mois d'hiver pour les habitants les plus démunis dans la Région de Bruxelles-Capitale (doc. n° A-208/1 - 96/97).

M. Serge de Patoul s'étonne de voir cette proposition d'ordonnance à l'ordre du jour de la commission. A sa connaissance, il n'y a pas eu de demande d'urgence en séance plénière.

Le président informe qu'il a été convenu en séance plénière que la proposition serait examinée très rapidement en commission des affaires économiques.

M. Serge de Patoul souligne qu'il n'y a pas eu de vote sur la demande d'urgence de M. André Drouart. Dès lors, la commission peut décider de modifier l'ordre du jour et de suivre l'ordre chronologique.

Het lid vindt dat men op de convocatie alle voorstellen had moeten vermelden. De commissie beslist immers zelf over de volgorde van haar werkzaamheden vast en kan dus altijd voor een andere volgorde opteren om de voorstellen te onderzoeken.

De heer André Drouart zegt dat er in de plenaire vergadering niet over de spoedbehandeling is gestemd omdat er was afgesproken dat men het voorstel van ordonnantie nog voor de volgende plenaire vergadering zou bepreken. Vandaar dat hij zijn verzoek om spoedbehandeling heeft ingetrokken. Er moet bijgevolg een debat plaatshebben.

De heer Willem Draps herinnert eraan dat er tijdens de plenaire vergadering niet over de vraag om spoedbehandeling is gestemd.

Hij herinnert eraan dat er overeengekomen is dat men dit tweede voorstel van ordonnantie van de heer Drouart op de agenda zou inschrijven en bespreken (het eerste voorstel van ordonnantie betrof het recht op een minimale levering van gas aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te sluiten (Stuk nr. A-17/1 – BZ 1995, vroeger ingediend als A-240/1 – 1992-1993).

Het verbaast de heer Draps dat er maar één voorstel op de agenda wordt ingeschreven, erop gelet dat er twee voorstellen van ordonnantie over hetzelfde onderwerp zijn ingediend, dat het voorstel van resolutie om alle gasafsluitingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tijdens de winter 97-is ingeschreven op de agenda van de plenaire vergadering en dat de Regering heel binnenkort bij het Bureau van de Assemblee een voorontwerp over hetzelfde thema zal indienen.

Hij wenst dus dat deze drie tegelijk worden besproken en stelt voor te wachten tot de Regering haar ontwerp officieel heeft ingediend.

De heer André Drouart wijst erop dat zijn eerste voorstel van ordonnantie een ruimer opzet had. Vandaar dat hij een tweede voorstel van ordonnantie heeft ingediend, te weten voor de periode van 1 november tot 31 maart en waarover dus een ruime consensus kon worden bereikt.

Hij herhaalt dat zijn voorstel van ordonnantie tijdens de plenaire vergadering van 15 oktober in overweging is genomen en dat het voorstel van resolutie over hetzelfde onderwerp, dat door de leden van de meerderheid is medeondertekend, nog altijd niet in overweging is genomen.

Ten slotte wijst de heer André Drouart erop dat er wesenlijk verschil is tussen een voorstel van ordonnantie en een voorstel van resolutie. Een voorstel van resolutie heeft geen enkele dwingende kracht. Hij is van oordeel dat men ermee moet ophouden teksten goed te keuren die niet worden toegepast. Hij vindt het verwerkelijk dat men blijft doen alsof men zich om de kansarmen bekommt.

Il estime que la convocation aurait du reprendre l'ensemble des propositions. La commission étant maître de ses travaux, elle peut toujours décider d'un ordre différent d'examen des propositions.

M André Drouart convient qu'il n'y a pas eu de vote sur l'urgence en séance plénière pour la simple raison qu'il y a eu engagement à examiner la proposition d'ordonnance avant la prochaine séance plénière. C'est la raison pour laquelle il a retiré sa demande d'urgence. Le débat doit dès lors avoir lieu.

M. Willem Draps rappelle qu'il n'y a pas eu vote en séance plénière sur la demande d'urgence.

Il rappelle que l'engagement était d'inscrire cette seconde proposition d'ordonnance de M. Drouart à l'ordre du jour et d'en débattre (la première proposition d'ordonnance était celle garantissant un droit à un minimum de fourniture de gaz aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fourniture) (Doc. A-17/1 – S.E. 1995 réintroduisant la A-240/1 – 1992/1993).

A partir du moment où il s'agit de deux propositions d'ordonnance dont l'objet est identique et qu'à l'ordre du jour de la prochaine séance plénière est inscrite la proposition de résolution visant à éviter les coupures de gaz pendant l'hiver, que par ailleurs incessamment un avant-projet du gouvernement sera déposé sur le bureau de l'assemblée, M. Draps s'étonne de voir une proposition isolée à l'ordre du jour.

Il souhaite donc un débat autour de ces trois textes de manière concomitante et il suggère d'attendre qu'on soit officiellement saisi du projet du gouvernement.

M. André Drouart souligne que sa première proposition d'ordonnance avait un objet plus large. Ce qui a justifié le dépôt d'une deuxième proposition d'ordonnance, c'est que celle-ci a pour objet la période du 1er novembre au 31 mars et qu'elle pouvait donc rencontrer un large consensus.

Il réitère que sa proposition d'ordonnance a été prise en considération lors de la séance plénière du 15 octobre dernier et que la proposition de résolution ayant le même objet, signé par les membres de la majorité, n'a pas encore été prise en considération.

Pour conclure, M. André Drouart souligne qu'il y a une différence fondamentale entre une proposition d'ordonnance et une proposition de résolution. Une proposition de résolution n'a aucun pouvoir coercitif et décisionnel. Il estime qu'il est temps d'arrêter de voter des textes qui ne sont pas appliqués. Il est obscène de continuer à jouer comme si on s'occupait des pauvres.

De heer Mohamed Daïf zegt dat zijn fractie het verbod steunt om de gasvoorziening tussen november 1997 en eind maart 1998 af te sluiten.

Met de besprekking van het voorstel van ordonnantie A-240/1 - 92/93 van 2 april 1993 (opnieuw ingediend als voorstel van ordonnantie A-17/1 - BZ 1995 van 10 juli 1995) is al een aanvang genomen. De regering heeft bovendien een voorontwerp van ordonnantie ingediend, dat om spoedadvies aan de Raad van State is bezorgd. Het is niet raadzaam vandaag de besprekking van dat tweede voorstel van ordonnantie aan te vatten. Het is beter te wachten op het ontwerp van de regering en inmiddels de inoverwegingneming van het voorstel van resolutie goed te keuren.

Volgens de heer Willem Draps is er geen enkele reden om haast te maken met de besprekking van het voorstel van ordonnantie, aangezien de beide Brusselse gasdistributeurs (Sibergas en Interga) op eigen initiatief beslist hebben tussen 3 november 1997 en 21 maart 1998 geen levering af te sluiten.

Hij is dan ook van mening dat de commissie de tijd heeft om alle voorstellen én het ontwerp van de regering te onderzoeken. Het is dus niet nodig en niet raadzaam om van de parlementaire regels af te wijken.

De heer André Drouart begrijpt niet waarom de fracties van de meerderheid het nodig hebben gevonden om het voorstel van resolutie in te dienen aangezien de heer Willem Draps erop wijst dat Sibergas en Interga beslist hebben om tussen 3 november 1997 en 21 maart 1998 de toevoer bij de kansarmen niet af te sluiten.

Hij attendeert erop dat het onmenselijk en onwaardig is de gastoeroer bij de kansarmen af te sluiten. Hij wijst er bovendien op dat het opzet van zijn voorstel van ordonnantie ruimer is en ook betrekking heeft op de problematiek van de heropening van de gastoeroer ingeval deze werd afgesloten. Dit wezenlijke verschil en het verschil in wetgevende waarde tussen een ordonnantie en een resolutie verantwoorden ten volle dat men de besprekking van het voorstel van ordonnantie op de agenda inschrijft.

De heer Mohamed Daïf is van mening dat, als men een voorstel van ordonnantie indient, het raadzaam is dat deze ook de kernproblemen regelt. Hij is dan ook van mening dat dit voorstel van ordonnantie ook de kwestie van de sociale begeleiding moet regelen.

De heer Denis Grimberghs begrijpt niet waarom er een discussie over de spoedbehandeling gevoerd wordt. Hij dacht dat de debatten in de plenaire vergadering serene debatten in de commissie konden voorafgaan en dat het oude voorstel van ordonnantie op de agenda zou zijn ingeschreven om de kwestie voor eens en altijd te regelen.

Het nieuwe is echter dat de leden van de meerderheid een voorstel van resolutie indienen.

M. Mohamed Daïf signale que son groupe souscrit à l'interdiction des coupures de gaz entre les mois de novembre 1997 à fin mars 1998.

La discussion de la proposition d'ordonnance A-240/1 - 92/93 du 2 avril 1993 (redéposée à l'identique par la proposition d'ordonnance A-17/1 - S.E. 1995 du 10 juillet 1995) est déjà entamée. Le gouvernement a déposé par ailleurs un avant-projet d'ordonnance, envoyé au Conseil d'Etat pour un avis dans l'urgence. Il ne convient pas d'entamer aujourd'hui la discussion de cette seconde proposition d'ordonnance. On peut attendre le projet du gouvernement et voter dans l'intervalle pour la prise en considération de la proposition de résolution.

M. Willem Draps tient à signaler qu'il n'y a aucune urgence de débattre de la proposition d'ordonnance étant donné que les deux sociétés de distribution de gaz à Bruxelles (Sibergaz et Interga) ont décidé de leur propre initiative de suspendre toutes les coupures de gaz du 3 novembre 1997 au 21 mars 1998.

Il estime dès lors que la commission a le temps d'organiser un examen global des propositions ainsi que du projet du gouvernement. Il n'est ni nécessaire ni utile de déroger aux règles parlementaires.

M. André Drouart ne comprend pas la nécessité que les groupes de la majorité ont eu à déposer la proposition de résolution étant donné que M. Willem Draps signale que Sibergaz et Interga ont décidé de ne pas couper le gaz aux personnes démunies du 3 novembre 1997 au 21 mars 1998.

Il souligne qu'il est inhumain et indigne de couper le gaz aux personnes démunies. Il signale par ailleurs que sa nouvelle proposition d'ordonnance est plus large dans la mesure où elle aborde également la problématique de la réouverture du gaz dans le cas où le gaz a été coupé. Cette différence fondamentale, ainsi que la valeur légitime différente d'une ordonnance par rapport à une résolution, justifie entièrement qu'on entame la discussion de la proposition d'ordonnance à l'ordre du jour.

M. Mohamed Daïf est d'avis que lorsqu'on dépose une proposition d'ordonnance, il convient que celle-ci règle également les problèmes de fond. Il estime dès lors que cette proposition d'ordonnance devrait également traiter d'un problème tel que l'accompagnement social.

M. Denis Grimberghs s'étonne de ce débat sur l'urgence. Il pensait que les débats en séance plénière pouvaient présager de débats sereins en commission et que l'ancienne proposition d'ordonnance aurait été mise à l'ordre du jour pour régler le problème une fois pour toutes.

L'élément nouveau est le dépôt par les membres de la majorité d'une proposition de résolution.

Hij wenst dat men het voorstel van ordonnantie, dat op de agenda van deze vergadering is ingeschreven, bespreekt.

De heer André Drouart herinnert eraan dat de resoluties de vorige jaren bij quasi eenparigheid zijn aangenomen.

Hij wijst nogmaals op de reden van zijn stap: een ordonnantie heeft zodanige rechtswaarde dat zij de gasdistributors kan verplichten de tekst toe passen.

Hij stelt voor dat de meerderheid ermee instemt de besprekking van het voorstel van ordonnantie aan te vatten en dat men het zo amendeert dat de inhoud ervan overeenstemt met die van het voorstel van resolutie.

De heer Alain Zenner betreurt dat men de fracties van de oppositie niet de mogelijkheid geboden heeft het voorstel van resolutie mede te ondertekenen.

Volgens hem biedt het voorstel van resolutie rechtszekerheid. De toepassing van het voorstel van ordonnantie zorgt immers voor een aantal technische problemen als de meter wordt afgesloten (bij de heropening kunnen veiligheidsproblemen ontstaan). Bovendien hebben de twee distributeurs beloofd om vóór 21 maart 1998 geen leveringen te schorsen af te sluiten. Er is dus geen dringendheid mee gemoeid. Hij stelt dan ook voor het eerste voorstel (A-17/1 - BZ 1995) en het voorstel van resolutie samen te onderzoeken, ten minste als dit laatste tijdens de plenaire vergadering van 7 november 1997 in overweging wordt genomen en naar de bevoegde commissie wordt verzonden. Ten slotte is het volgens hem raadzaam de fracties van de oppositie de kans te bieden het voorstel van resolutie mede te ondertekenen, zoals in het verleden.

De vraag om spoedbehandeling wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Er wordt beslist dit voorstel van ordonnantie aan het eerste toe te voegen.

*
* *

De commissie onderzoekt vervolgens het voorstel van ordonnantie tot regeling van de openbare gasvoorziening via het net in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Stuk nr. A-241/1 - 97/98) en het voorstel van ordonnantie waarbij de levering van gas gedurende bepaalde periodes van het jaar wordt gewaarborgd (Stuk nr. A-242/1 - 97/98).

Mevrouw Françoise Dupuis verwijst in verband met het voorstel A-241/1 naar de toelichting bij het voorstel.

Zij onderstreept evenwel de originaliteit van dit voorstel, namelijk dat de scheidsrechterlijke beslissing voor de toelating tot afsluiting steunt op een beslissing van de OCMW's. De indieners zijn immers de mening toegedaan dat de rechtbanken overbelast zijn en dat een overlegprocedure voor de

Il souhaite qu'on traite de la proposition d'ordonnance qui est à l'ordre du jour de cette séance.

M. André Drouart rappelle que les années précédentes la résolution était adoptée à la quasi-unanimité.

Il réitère ce qui a justifié sa démarche : c'est bien la valeur juridique de l'ordonnance qui peut imposer aux sociétés de distribution de gaz de mettre en application le texte.

Il suggère que la majorité accepte d'entamer la discussion de la proposition d'ordonnance et qu'on l'amende pour que le contenu en soit réduit à celui de la proposition de résolution.

M. Alain Zenner regrette qu'on n'ait pas donné l'occasion aux groupes de l'opposition de signer la proposition de résolution.

Il estime que la proposition de résolution donne une garantie de sécurité juridique. La proposition d'ordonnance pose quant à elle des problèmes techniques dans le cas où le compteur est coupé (la réouverture pouvant poser des problèmes de sécurité). En outre, les deux sociétés de distribution s'étant engagées à ne pas couper les compteurs avant le 21 mars 1998, il n'y a pas urgence. Il suggère donc d'examiner ensemble la première proposition (A-17/1 - S.E. 1995) et la proposition de résolution, si toutefois cette dernière est prise en considération et renvoyée en commission lors de la séance plénière du 7 novembre 1997. Enfin, il convient de donner l'occasion aux groupes de l'opposition de contresigner la proposition de résolution, comme dans le passé.

L'urgence est refusée par 9 voix contre 2.

Il est décidé de joindre cette proposition d'ordonnance à la première.

*
* *

La commission examine ensuite la proposition d'ordonnance réglementant la distribution publique de gaz par réseau en Région bruxelloise (Doc. n° A-241/1 - 97/98) et la proposition d'ordonnance garantissant la fourniture de gaz pendant certaines périodes de l'année (Doc. n° A-242/1 - 97/98).

Mme Françoise Dupuis, pour la proposition A - 241/1, s'en réfère aux développements de la proposition.

Elle tient toutefois à souligner l'originalité de cette proposition-ci, à savoir le fait de fonder l'arbitrage d'autorisation de coupures sur une décision des CPAS. En effet, les auteurs estiment que la justice est encombrée et qu'une procédure concertée d'accompagnement social est indis-

sociale begeleiding noodzakelijk is. Wanneer een probleem rijst voor de gaslevering, is een ruime sociale begeleiding vereist, want het probleem blijft daartoe meestal niet beperkt.

Het voornaamst kenmerk van het voorstel in kwestie is dat een orgaan bemiddelt voor de afsluiting en niet erna. Er wordt tevens een onderscheid gemaakt tussen de winter en de rest van het jaar.

Mevrouw Françoise Dupuis verklaart tot slot dat dit voorstel precies, volledig en onmiddellijk toepasbaar is, zonder dat er nog uitvoeringsbesluiten van de regering nodig zijn.

De heer Serge de Patoul verwijst voor het voorstel A-242/1 eveneens naar de toelichting bij het voorstel.

Hij onderstreept bovendien dat de regeling, welke men ook kiest, eenvoudig moet zijn en ondubbelzinnig eenieders taak moet omschrijven. Hij onderstreept ook dat een afsluiting er enkel mag komen na een rechterlijke beslissing : de rechter bevindt zich immers buiten het systeem en ondergaat geen enkele invloed.

Hij pleit ook voor een innigprocedure waarbij een dialoog mogelijk is en waarbij het probleem kan opgelost worden. Hij meent tot slot dat de preventie van essentieel belang is, net zoals een correcte procedure vooraleer tot de afsluiting overgegaan wordt.

Het lid vindt meer in het algemeen dat de juiste toepassing van de wetgeving aangemoedigd moet worden, maar dat er ook gezorgd moet worden voor boetes en dwangsommen, indien de verdelers de wetgeving niet naleven.

Het lid erkent dat de Raad geen wetgeving kan uitvaardigen die verplichtingen oplegt aan de OCMW's, maar het is daarom dat dit voorstel de formule heeft overgenomen die in de ordonnantie over de levering van elektriciteit gehanteerd wordt.

*
* *

III. Hoorzittingen

1. Uiteenzetting van de heer Eylenbosch, voorzitter van het Forum tegen de Armoede

Hoewel er een verband bestaat tussen de elektriciteitsafsluitingen en de gasafsluitingen, veroorzaken deze laatste totaal verschillende huishoudelijke problemen.

pensable. A l'occasion d'un problème qui surgirait pour l'approvisionnement en gaz, il faut un accompagnement social suffisamment large car le problème ne se limite pas, le plus souvent, au seul problème ponctuel de l'approvisionnement en gaz.

La proposition concernée présente aussi la caractéristique essentielle de prévoir l'intervention d'un organe avant toute coupure, et pas après. On y fait aussi la distinction entre la période hivernale et la période non-hivernale.

Mme Françoise Dupuis déclare enfin que cette proposition est précise, complète et immédiatement applicable sans qu'il faille encore des arrêtés d'exécution du gouvernement.

M. Serge de Patoul, pour la proposition A-242/1, s'en réfère également aux développements de la proposition.

Il souligne en outre que, quel que soit le système retenu, celui-ci doit être simple et préciser sans ambiguïté le rôle de chacun. Il insiste également sur le fait qu'une coupure ne devrait pouvoir intervenir que sur décision judiciaire : le juge en effet est quelqu'un qui se trouve hors du système et préservé de toute influence.

Par ailleurs, il défend le fait qu'il faille une procédure de recouvrement qui permette la discussion et la résolution du problème. Enfin, il est d'avis que le travail préventif est essentiel, de même qu'une procédure correcte avant toute coupure.

De manière plus générale, le membre estime qu'il faut stimuler l'application correcte de la législation, mais aussi prévoir et appliquer des amendes ou des astreintes en cas de non-respect de la législation par les distributeurs.

Quant à l'impossibilité pour le Conseil d'édicter une législation imposant des obligations à charge des CPAS, il la reconnaît et déclare que c'est pour cela que cette proposition-ci a repris la formule qui figure dans l'ordonnance sur la fourniture d'électricité.

*
* *

III. Auditions

1. Exposé de M. Eylenbosch, président du Forum de lutte contre la Pauvreté

L'approche des problèmes domestiques posés par les coupures de gaz, bien que liées à celles des coupures d'électricité, est pourtant fondamentalement différente.

In de stad en in het bijzonder in de arme wijken wordt het gas in het huishouden gebruikt voor dagelijkse behoeften :

- de keuken;
- de hygiëne,
- de verwarming.

De situatie is dramatisch, te meer omdat de beperking van de elektriciteitslevering tot 6 ampère een huishoudelijke situatie die past in het kader van de procedure blokkeert van bij het eerste bezoek van een controleur op de vijfenvijftigste dag na de afgifte van de factuur en die bevestigd wordt bij het tweede bezoek op de vijfenzestigste dag (na deze uitgave).

Uit de statistieken voor 1995 van Sibegas – Zone Zuid blijkt duidelijk dat er geen verzegelingen zijn geweest wegens het niet-betalen van de factuur, rekening houdend met de ordonnantie betreffende het recht op een minimale levering van elektriciteit. Men moet echter weten dat er in 1995 2.106 gasmeters zijn verzegeld wegens het niet-betalen van de facturen, terwijl zulks in 1994 voor 3.303 gasmeters het geval is geweest.

Het huishouden is dus in een groot aantal gevallen uit evenwicht gebracht door het beperken van de levering tot 6 ampère en het onderbreken van de gaslevering.

In een aantal gevallen, die talrijker zijn dan sommigen denken, zijn er kleine kinderen en baby's die postnatale verzorging nodig hebben, wat uiterst zorgwekkend is voor de maatschappelijk werkers.

De aanwezigheid van jonge kinderen en van zieken is, vooral tijdens de winter, van doorslaggevend belang voor het toekennen van financiële steun aan de aangeslotene die in gebreke blijft of voor een bemiddeling bij de distributemaatschappij.

Als het gas wordt gebruikt voor de verwarming is het bedrag van de gasfactuur zeer hoog ten opzichte van dat van de elektriciteitsfactuur en vormt het vaak het leeuwendeel van de tweemaandelijkse of driemaandelijkse voorlopige factuur. De situatie is nog dramatischer wanneer het over de jaarlijkse eindfactuur gaat :

- indien er een strenge winter is geweest;
- indien het bedrag van de voorlopige facturen te laag was geschat (in geval van verhuizing of nieuwe schatting in de loop van het jaar);
- indien alle toestellen aan het maximum van hun vermogen zijn gebruikt of indien nieuwe toestellen zijn aangekocht zonder de distributemaatschappij daarvan op de hoogte te brengen.

La nature même des usages domestiques de cette forme d'énergie touche en milieu urbain et particulièrement dans les quartiers défavorisés certains domaines du quotidien particulièrement sensibles :

- la cuisine;
- l'hygiène;
- le chauffage.

La situation est d'autant plus dramatique que la limitation à 6 Ampères des fournitures d'électricité cadenasse une situation domestique qui s'inscrit dans la procédure de relance dès la 1ère visite d'un agent au 55e jour après l'émission de la facture et se confirme lors de la 2e visite au 65e jour (après cette émission).

Si les statistiques de Sibegas – Zone Sud relatives à 1995 indiquent clairement qu'il n'y a plus eu de scellement pour non paiement, compte tenu de l'application de l'ordonnance relative au droit à la fourniture minimale d'électricité, il faut savoir que en 1995, il y a eu pour le gaz 2.106 scellements pour non paiement par rapport à 1994 qui en avait compté 3.303.

Il y a donc un nombre important de cas où la limitation de la fourniture à 6 Ampères et l'interruption de la fourniture de gaz ont mis en cause l'équilibre de la vie domestique.

Dans un certain nombre de cas – plus nombreux que d'aucuns le croient – il y a présence d'enfants en bas âges, de bébés nécessitant des soins postnataux, ce qui est particulièrement préoccupant pour les travailleurs sociaux.

Cette présence de jeunes enfants ou de personnes malades – surtout en hiver – est un paramètre déterminant dans l'octroi d'une aide financière à l'abonné défaillant ou d'une intervention médiatrice auprès de la société de distribution.

Certes en cas d'utilisation du gaz comme moyen de chauffage, le montant de la facture de gaz est très élevé par rapport à celle d'électricité et constitue souvent la part la plus importante de la facture provisionnelle bimestrielle ou trimestrielle. La situation est encore plus dramatique quant il s'agit d'une facture annuelle de régularisation :

- si l'hiver a été plus rude;
- si l'estimation de base a été trop faible (en cas de déménagement et de nouvelle évaluation en cours d'exercice);
- si tous les appareils sont utilisés à leur puissance réelle ou si des appareils ont été acquis sans en informer le distributeur.

De toestand wordt nog verergerd door overconsumptie vanwege de aangesloten zelf en die bij de kosten komt die met het gebruik van het gas gepaard gaan.

Men dient te weten dat onze sociale bekommernis, zowel inzake de OCMW's als wat het verenigingsleven betreft, betrekking heeft op de minder begoeden, zo niet op de minst begoeden.

Het verbruik van het gas voor de verwarming wordt beïnvloed door :

- de staat van de woning (vochtigheid, gebrek aan isolatie, gemeubileerd);
- de staat van de gebruikte toestellen (slecht onderhouden, slecht afgesteld, verouderd);
- het feit dat het vermogen van de toestellen niet is aangepast aan de echte noden;
- een gebrekkige kennis inzake goed gebruik en werking van de toestellen.

Inzake gebruik voor huishoudelijke doeleinden is er inderdaad steeds een onderscheid gemaakt tussen het gas en andere brandstoffen zoals kolen, hout, stookolie, butaan, propaan en petroleum.

Kiezen voor een andere brandstof kan gevolgen hebben die de toestand nog erger maken en die bij de hierboven vermelde algemene opmerkingen komen.

Het gaat over problemen die voor de hand liggen maar die men niet uit het oog mag verliezen en die betrekking hebben op de veiligheid.

Als in ongezonde, vervallen, overbevolkte en kleine woningen sommige toestellen (die ter plaatse blijven) worden vervangen door andere die verplaatsbaar zijn en die niet of slecht worden aangesloten op reglementaire schoorstenen, zonder goede verluchting, brengt dit gevaar en meer bepaald de productie van koolstofmonoxide met zich.

Om af te ronden wensen wij de aandacht te vestigen op enkele zeer belangrijke punten :

- het hoge bedrag van de gasfacturen;
- de nood aan informatie over het goede gebruik van het gas voor de verwarming;
- de nood aan een kwaliteitscontrole van de gebruikte toestellen;
- de onmogelijkheid om andere brandstoffen dan het gas te gebruiken, gelet op de staat van de woning.

Men dient zich te bezinnen over het goede gebruik van het energiefonds voor gas dat aan de OCMW's wordt toegekend of ten minste over het bedrag ervan.

Des surconsommations aggravantes sont dues aux abonnés eux-mêmes et s'ajoutent à la charge que représente l'utilisation du gaz.

Il faut bien avoir à l'esprit que notre préoccupation sociale – aussi bien au niveau des C.P.A.S. que du monde associatif – concerne les personnes démunies sinon les plus démunies.

L'utilisation du gaz comme mode de chauffage est influencée :

- par l'état du logement (humidité, manque d'isolation, meublés);
- par l'état des appareils utilisés (manque d'entretien, mauvais réglage, vétusté);
- par l'inadaptation de la puissance des appareils aux besoins réels;
- par la méconnaissance des règles de bonne utilisation et de fonctionnement des appareils.

Certes, l'utilisation du gaz dans le cadre des besoins domestiques a toujours été opposée à celle d'autres combustibles comme le charbon, le bois, le fuel, le butane et le propane, le pétrole.

Le choix d'un autre combustible peut avoir des conséquences aggravantes qui viennent s'ajouter aux remarques d'ordre général que nous avons évoquées plus haut.

Il s'agit des problèmes évidents mais qu'il faut avoir à l'esprit : ceux relatifs à la sécurité.

En effet, la substitution dans les logements insalubres, délabrés, surpeuplés, confinés, de certains appareils (qui restent sur place) par d'autres, mobiles, non raccordés ou mal raccordés à des évacuations réglementaires, sans aération correcte, crée des situations de danger et notamment la production de monoxyde de carbone.

En conclusion, nous voudrions attirer l'attention de chacun sur quelques points essentiels :

- le montant élevé des factures de gaz;
- l'information nécessaire quant à la bonne utilisation du gaz comme moyen de chauffage;
- la nécessité de contrôle de qualité des appareils utilisés;
- l'impossibilité de "substituants" au gaz compte tenu de l'état du logement.

Il faut s'interroger sur la bonne utilisation du Fonds d'Energie "gaz" accordé aux C.P.A.S., sinon sur son montant.

Wij wensen er tevens op te wijzen dat het afsluiten van de gaslevering (vooral indien het gas wordt gebruikt voor de verwarming en voor de hygiëne) dient te worden onderzocht rekening houdend met :

- de aanwezigheid van kinderen en vooral van kleine kinderen;
- de aanwezigheid van zieken (in het bijzonder van bejaarden, waarvoor nu de thuisverzorging wordt vooropgesteld);
- de risico's die gepaard gaan met de productie van koolstofmonoxide;
- de mogelijke betalingsplannen die de mogelijkheid bieden de facturen uit het verleden te betalen en het heden veilig te stellen.

Wij herinneren eraan dat ons betoog deel uitmaakt van de sociale actie ten behoeve van de armsten die, in een periode van ongunstige economische conjunctuur, over steeds minder financiële middelen beschikken, die behoeftig zijn en die in de stad zeer mobiel zijn.

2. Uiteenzetting van mevrouw Hujuel, vertegenwoordiger van de Coördinatie Gas – Elektriciteit - Water

Het Coördinatiecomité heeft meermalen gewezen op de noodzaak om het recht om zich te verwarmen wettelijk te waarborgen. Het probleem wordt in de verslechterende sociale en economische toestand alsmaar nijpender.

De erkenning, tot over onze grenzen, van de waarde van de politieke, sociale en economische stap die de Brusselse Hoofdstedelijke Raad heeft gezet met de invoering van een recht op verlichting (minimumlevering van elektriciteit en verbod om de leveringen eenzijdig af te sluiten) is ongetwijfeld een aanmoediging voor de Brusselse volksvertegenwoordigers om onverwijd in de wetgeving een recht op verwarming op te nemen en aldus opnieuw de voorlopers te zijn in de toepassing van sommige punten van "Europese verklaring over de sociale rechten van de consumenten" van 23 september 1989.

Ofschoon er in theorie andere wijzen dan gas bestaan om zich te verwarmen, blijkt uit statistieken dat meer dan 43% van de woningen in België op het gasnet zijn aangesloten. In de steden ligt dat percentage nog veel hoger.

Bovendien zijn in het Brussels Gewest, dat een stadsgebied is, de meeste consumenten huurders. Sommige huurovereenkomsten verbieden het gebruik van een andere verwarming dan met gas. De gasflessen die in dat geval in de keuken in de dichtbevolkte wijken worden gebruikt, vormen een ontploffingsgevaar voor de bevolking.

Nous voudrions aussi souligner que l'interruption des fournitures de gaz (surtout lorsqu'il est utilisé comme moyen de chauffage et comme participant à l'hygiène domestique) doit être examinée en tenant compte :

- de la présence d'enfants surtout en bas âge;
- de la présence de malades (particulièrement des personnes âgées dont le maintien à domicile est aujourd'hui privilégié);
- des risques encourus par la production de monoxyde de carbone;
- des plans de paiement possibles permettant à la fois de solder le passé et d'assurer le présent.

Nous rappelons que notre intervention s'inscrit dans le cadre de l'action sociale à l'égard des plus démunis qui connaissent dans une conjoncture économique défavorable un manque de plus en plus grand de moyens financiers, qui sont dans "l'indigence" et qui connaissent une très grande mobilité urbaine.

2. Exposé de Mme Hujuel, représentante de la Coordination Gaz-Electricité-Eau

A plusieurs reprises, la Coordination a mis en évidence l'urgence de légiférer à propos de l'exercice du "droit à se chauffer", qui prend de plus en plus d'acuité dans la situation économico-sociale qui se dégrade.

La reconnaissance au delà de nos frontières de la valeur de la démarche politique, sociale et démocratique posée par le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale lors de l'instauration d'un droit à s'éclairer (minimum d'électricité et interdiction de coupures unilatérales) est sans doute un encouragement pour les députés bruxellois à œuvrer sans tarder à traduire dans la législation un droit à se chauffer, être ainsi à nouveau des précurseurs dans l'application de certains points de la "Déclaration européenne sur les droits sociaux des consommateurs" du 23 septembre 1989.

Même s'il existe théoriquement d'autres modes de chauffage que le gaz, des statistiques font état de + de 43% du parc du logement en Belgique, équipé au gaz. Dans les villes, ce pourcentage est de loin dépassé.

De plus, en Région de Bruxelles, milieu urbain, une majorité de consommateurs sont des locataires, et certains baux à loyer interdisent l'utilisation d'un autre mode de chauffage que le gaz. Les bonbonnes de gaz, utilisées, dans ce cas, pour l'usage culinaire, dans des quartiers peuplés, sont des dangers publics, de petites bombes en puissance.

Consumenten aan wie geen gas meer wordt geleverd, gaan in extreme gevallen die we ongetwijfeld niet mogen veralgemenen maar die in werkelijkheid wel voorkomen, heel kostbare elektriciteit op een verkeerde manier gebruiken (bijvoorbeeld de microgolfoven om een beetje noodzakelijk warm water te verkrijgen – een zwakke elektrische radiator om zich een beetje te verwarmen). De Coördinatie beschouwt het onderbreken van de gaslevering in deze gevallen als een schending van de rechten van de mens.

In andere gevallen zijn bejaarden, gehandicapten of zieken verplicht om opnieuw kolen te gebruiken om zich te verwarmen, wat hun noodzakelijk comfort niet ten goede komt. Die gevallen komen weliswaar niet veel voor, maar we mogen het bestaan ervan toch niet ontkennen.

Enkele cijfers om ons debat te stofferen.

* Gasafsluitingen in december in 1995

Er zijn 23 afsluitingen geweest, wat uiterst weinig is.

De intercommunales hadden officieus beloofd tijdens de winter geen leveringen af te sluiten.

* Betalingsplannen

We beschikken ter zake niet over recente statistieken voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, behalve in verband met de plaatsing van begrenzers van 6 ampère.

* Plaatsing van elektrische stroombegrenzers – toestand op 31.12.1995

Er zijn 2.362 beperkers geplaatst.

De verplichting voor de gas- en elektriciteitdistributeurs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om de consument die in gebreke blijft een minimum aan elektriciteit te blijven leveren (6 ampère; de ordonnantie is sedert 10 oktober 1994 van toepassing) heeft geleid tot veel meer gasafsluitingen, in veel kortere tijd, met name als de consument onhoudbare betaalplannen, die resulteren uit een ongelijke machtsverhouding tussen de in gebreke blijvende consument en de gasdistributiemaatschappijen, niet nakomt. De verplichting om elektriciteit te blijven leveren, leidt er blijkbaar toe dat met de onderbreking van de gaslevering gedreigd wordt.

De mogelijkheid van gescheiden facturen voor het gas- en elektriciteitsverbruik, gewaarborgd door artikel 9 van de ordonnantie betreffende de minimumlevering van elektriciteit van 10 oktober 1994, waardoor de verbruiker één enkele energieschuld van zijn keuze kan aanzuiveren, is voor de consument die in moeilijkheden verkeert een maat voor niets. De distributiebedrijven stemmen daar in realiteit slechts mee in als de aanvraag wordt ingediend vóór er betalingsproblemen rijzen.

Des consommateurs, privés de la fourniture de gaz, dans des cas extrêmes, qu'il ne faut sans doute pas généraliser, mais qui existent réellement, ont recours à un usage électrique inadéquat, très onéreux (ex. : utilisation du four à micro-ondes afin d'avoir un peu d'eau chaude indispensable – utilisation d'un radiateur électrique de faible puissance pour disposer d'un peu de chaleur). Dans ces situations, pour la Coordination, être privé de fourniture de gaz porte atteinte aux droits de l'Homme.

Dans d'autres situations, des personnes âgées, des personnes handicapées, des personnes malades, sont contraintes à recourir, à nouveau, au chauffage à charbon, privées ainsi des commodités indispensables à leur état. Si discrètes que soient ces situations, nous ne pouvons les ignorer.

Quelques chiffres pour éclairer notre débat :

* Coupures de gaz effectuées en décembre 1995

23 coupures : chiffre extrêmement bas.

Les intercommunales avaient promis officieusement de ne pas procéder à des coupures de fourniture de gaz pendant l'hiver.

* Plans de paiement

Nous ne possédons pas de statistiques récentes à ce sujet pour la Région de Bruxelles-Capitale, sauf la référence au nombre de placements de limiteur 6 Ampères.

* Limiteurs de puissance électrique placés – solde au 31/12/95

2.362 limiteurs.

L'obligation pour les sociétés distributrices de Gaz et d'Électricité en Région de Bruxelles-Capitale de maintenir au consommateur défaillant un minimum d'électricité – 6 Ampères : ordonnance d'application depuis le 10/10/94 – a déclenché des cas plus nombreux, et dans des délais plus brefs, d'interruption de fourniture de gaz, notamment lors de la rupture de plans de paiement insoutenables pour le consommateur, acceptés dans un rapport de force inégal entre le consommateur défaillant et les sociétés distributrices de gaz. L'obligation du maintien d'une fourniture d'électricité semble autoriser un traitement coercitif en matière de fourniture de gaz.

La possibilité de facture séparée en gaz et électricité, garantie par l'article 9 de l'ordonnance "minimum d'électricité, 10/10/94", qui permet au consommateur d'apurer une seule dette d'énergie de son choix, est inopérante pour le consommateur en difficulté, puisque les sociétés distributrices, dans les faits, n'admettent cette possibilité que si la demande est "préalable" à toute difficulté de paiement.

Vele consumenten zitten in een toestand waarin ze 6 ampère elektriciteitsvermogen krijgen – een recht – maar geen gas om zich te verwarmen of om te koken.

Het document van minister Anciaux van 29 maart 1996 leidt tot mogelijke verbetering. Laten we hopen dat dit het geval is.

Men zegt ons dat technisch gezien een oplossing zoals bij de minimumlevering van elektriciteit, voor gas niet mogelijk is. Het voorstel van ordonnantie dat we onderzoeken biedt een alternatief, te weten een meter met voorafbetaling. Deze wordt weinig gebruikt voor elektriciteit, en bij ons weten nog niet in België. De Coördinatie is geen voorstander van dat voorstel; we komen daar nog op terug.

Analyse van het voorstel van ordonnantie van de heer André Drouart c.s..

De Coördinatie onderschrijft de volgende streefdoelen:

- * verbod van eenzijdige afsluiting van de gaslevering;
- * waarborg van een recht op minimumlevering.

Wij willen hier enkele bedenkingen en opmerkingen maken en voorstellen doen:

Artikel 2 – Aan het eind van het tweede streepje:

- Huishoudelijk verbruik: de distributie van gas voor huishoudelijk gebruik: toevoegen “te weten voor verwarming en in de keuken”.
- De term “diensten” waarvan sprake in artikel 5, 2° moet aan artikel 2 worden toegevoegd.

De Coördinatie stelt voor: elke openbare sociale dienst of elke erkende particuliere sociale dienst die aan sociale begeleiding mag doen.

Artikelen 3 en 4 – Zijn van cruciaal belang.

Artikel 3

- Voert een recht op gaslevering in, ook al is deze minimaal: de invoering van een recht is altijd een belangrijke daad, ofschoon de toepassing ervan nog belangrijker is.
- Het betreft hier echter een “kader”: de ordonnantie bepaalt immers dat de Regering belast wordt met de toepassing van dit artikel.
- De Coördinatie wenst dat de voorwaarden betreffende het recht op een minimale gaslevering in de ordonnantie worden vastgesteld en niet aan de Regering worden overgedragen.

Bon nombre de consommateurs se sont retrouvés avec une puissance électrique de 6 Ampères – un droit – mais sans gaz pour se chauffer ou cuisiner.

Le document du Ministre Anciaux du 29 mars 1996 laisse entrevoir une possibilité d'amélioration. Espérons qu'elle se réalise.

Des difficultés techniques empêchent, nous dit-on, une solution du type “mini-élec” en matière de gaz. La proposition d'ordonnance qui nous occupe fait état, en alternative, de la possibilité du “compteur à pré-paiement”. Peu répandu pour l'électricité et, à notre connaissance, pas encore d'application en Belgique. La Coordination n'est pas favorable à cette proposition, nous y reviendrons.

La Coordination souscrit aux objectifs poursuivis par la proposition d'ordonnance déposée par MM. André Drouart et cs.

- * Interdire les coupures unilatérales de fourniture de gaz;
- * Garantir un droit à un minimum de fourniture.

Nous souhaitons faire à ce sujet quelques réflexions, remarques et propositions :

Article 2 – Pour l'application de la présente ordonnance, il faut entendre par :

- Consommation domestique : la distribution de gaz pour l'utilisation domestique : ajouter “à des fins de chauffage et culinaires”.
- Ajouter le terme “services” dont mention à l'Art. 5, 2°.

La Coordination propose : tout service social public ou tout service social privé, agréé, dont la guidance sociale figure dans ses attributions.

Articles 3 et 4 : sont d'une importance capitale.

Article 3 :

- Ouvre un droit à la fourniture de gaz, même si elle est minimale; l'ouverture d'un droit est toujours un acte important, bien que son application soit déterminante.
- Cependant, nous sommes ici en présence d'un “cadre”: l'ordonnance dit : “l'Exécutif est chargé de l'application du présent article”.
- La Coordination souhaite que les modalités du droit minimum de gaz soient inscrites dans l'ordonnance même et non confiées à l'Exécutif parce que, pour la Coordination,

laten omdat, aldus de Coördinatie, een ordonnantie meer garanties biedt dan een besluit van de regering, dat gemakkelijker te wijzigen is naar gelang van de omstandigheden.

De Coördinatie vraagt ten minste een datum voor de toepassing van het besluit.

- Daar de samenstelling van de gezinnen erg kan verschillen, is het nuttig dat de aangesloten consument een recht op een minimumlevering krijgt, naast een recht voor elke persoon die zijn hoofdverblijf in de betrokken woning heeft. Dat is een kwestie van billijkheid ten opzichte van de grote gezinnen en de grote economische entiteiten.

Wat zal er gebeuren met de consumenten die over onvoldoende financiële middelen beschikken om hun magnetische kaart te heropladden? Zal het OCMW bijspringen? Onder welke voorwaarden?

De Coördinatie kan geen steun verlenen aan een voorstel dat weinig voordeelig is voor de consument en dat zijn recht ondermijnt ten onbetwistbare voordele van de bedrijven.

We respecteren echter de vrije keuze van de consument, maar dan van een goed ingelichte consument.

Als de teller met voorafbetaling een mogelijk alternatief wordt op het vlak van de gaslevering, dan eisen wij:

- * een volledige voorlichting over de voor- en de nadelen voor de consument;
- * de mogelijkheid om opnieuw een waarborg van minimale levering in te voeren,
- * in geval de gasschuld is aangezuiverd, een terugkeer naar een normale leveringstoestand;
- * de tenlasteneming, door de distributiemaatschappijen, van de kosten voor het plaatsen en het weghalen van de tellers met voorafbetaling.

Artikel 7 – Voor de Coördinatie mag de meter met voorafbetaling alleen op schriftelijke en uitdrukkelijke vraag van de aangeslotene of bij wege van rechterlijk vonnis worden geplaatst. Wij vragen dat artikel 7 in die zin wordt gewijzigd.

Artikel 8 (nieuw) – De distributiemaatschappijen zullen de kosten voor het plaatsen en het wegnemen van een teller met voorafbetaling voor hun rekening nemen.

Als de Brusselse Hoofdstedelijke Raad het voorstel van ordonnantie goedkeurt, zal dat de levensomstandigheden van een groot deel van de bevolking zeker verbeteren; wij hopen dat hierbij rekening zal worden gehouden met onze opmerkingen en voorstellen.

la garantie que donne une ordonnance est plus solide que celle d'un Arrêté de l'Exécutif qui se modifie plus facilement au gré des circonstances.

A tout le moins, nous demandons une date d'application de cet Arrêté.

- La composition des ménages étant très diversifiée, il est utile que le consommateur abonné reçoive un droit à une fourniture minimale, augmenté d'un droit pour chaque personne ayant avec lui sa résidence principale dans l'habitation concernée. C'est une question d'équité envers les familles nombreuses et les entités économiques importantes.

Que se passera-t-il pour les consommateurs ayant des moyens financiers insuffisants pour approvisionner leur carte magnétique ? Le C.P.A.S. y pourvoira-t-il ? Dans quelles conditions ?

La Coordination ne peut se rallier à une proposition peu favorable au consommateur, en recul par rapport à la notion de droit, à l'avantage indiscutable des sociétés.

Nous respectons cependant le libre choix du consommateur, mais d'un consommateur bien informé.

Si le compteur à pré-paiement devient une alternative possible en gaz, nous exigeons :

- * une information complète à propos de ses avantages et inconvénients pour le consommateur;
- * la possibilité d'un retour à une garantie de fourniture minimale.

En cas d'apurement de la dette de gaz, retour à une situation normale de fourniture;

- * la prise en charge par les sociétés distributrices des frais de placement et de retrait des compteurs à pré-paiement.

Article 7 – Pour la Coordination le compteur à pré-paiement ne peut être installé qu'à la demande écrite, expresse, de l'abonné ou par décision judiciaire. Nous demandons que l'article 7 soit modifié en conséquence.

Article 8 (nouveau) – Les sociétés distributrices prendront en charge les frais de placement et de retrait du compteur à pré-paiement.

Le vote par l'assemblée du Conseil Régional de la proposition d'ordonnance serait sans doute l'occasion de conditions de vie plus décentes pour une partie de la population; nous espérons qu'il sera tenu compte de nos remarques et propositions.

Om af te sluiten, willen we er nogmaals op wijzen dat we betreuren dat, op het vlak van de levensnoodzakelijke goederen (elektriciteit en gas), een tweeledige consumptie tot stand komt: een minimumlevering voor de consumenten met financiële problemen en voor de minst gegoeden en een onbeperkt verbruik voor de anderen.

3. Uiteenzetting van mevrouw de Moffarts, vertegenwoordiger van ATD Quart-Monde

Het probleem van de gasafsluitingen moet in het breder kader geplaatst worden van het energiebeleid ten aanzien van kansarme gezinnen. Een dergelijk beleid bestaat zowel op het federale vlak (bv. tariefsbepalingen) als op het gewestelijke vlak (vermogensbegrenzers, moratoria). Er bestaan talrijke verbanden tussen het probleem van de gas en dat van de elektriciteit. Bepaalde huisgezinnen bij wie de gas afgesloten is verwarmen zich met elektriciteit, wat hogere uitgaven met zich brengt. In heel wat gevallen krijgen de Brusselse gezinnen een gezamenlijke factuur voor gas en elektriciteit van éénzelfde verdeler. Wanneer de factuur voor de elektriciteit niet betaald wordt, hangt die gezinnen een gasafsluiting boven het hoofd. De oorzaken van de moeilijkheden van die gezinnen zijn gelijkaardig in de twee gevallen van gas en elektriciteit. Die voorbeelden tonen aan dat die twee energievormen samen bestudeerd moeten worden.

De kansarmen hebben te leiden onder de schuldenlast en de energieafsluitingen. Over geen energie beschikken kan verregaande gevolgen hebben, zoals het overlijden bij gebrek aan verwarming in de winter of brand in een gebouw dat met kaarsen verlicht wordt. Naast die extreme gevolgen beseft men niet voldoende wat de dagelijkse problemen voor de afsluiting zijn. Het is onmogelijk de kinderen hun huiswerk te laten maken wanneer er geen licht is. De ouders kunnen niet koken zonder gas en elektriciteit. Het gezin wordt in de wijk met de vinger gewezen en iedereen weet dat het gezin de facturen niet heeft kunnen betalen omdat het verplicht is in de duisternis te leven. In de stad kan het gezin zich soms niet verwarmen omdat er geen gas is. Het wordt voor de ouders en de jongeren nog moeilijker om werk te vinden of hun werk te behouden wanneer zij naast het gebrek aan opleiding ook nog te kampen hebben met de problemen van de afsluiting. Ook wanneer de levering niet afgesloten wordt, worden de kansarme gezinnen voordurend voor dilemma's geplaatst: ze moeten zich steeds meer ontzeggen om de schulden te kunnen terugbetalen; er wordt minder geld uitgegeven aan voeding, er wordt minder verwarmd en er wordt minder geld besteed aan vrije tijd. De dringende maatregelen om afsluitingen te voorkomen zijn misschien wel beter dan een totaal gebrek aan oplossingen, maar ze hebben ook hun zwakke punten.

Wanneer bij een gezin een vermogensbegrenzer voor de elektriciteit wordt geplaatst, moet de koelkast uitgeschakeld worden om te kunnen strijken of te koken, zoniet wordt de grens van de vermogensbegrenzer overschreden.

Pour terminer, nous voulons réexprimer notre regret de voir s'instaurer dans le domaine des biens de première nécessité – électricité et gaz – une consommation à 2 vitesses : un minimum de fourniture pour les consommateurs en difficultés financières et les plus démunis, et une pleine consommation pour les autres.

3. Exposé de Mme de Moffarts, représentante d'ATD Quart-Monde

Le problème des coupures de gaz doit être analysé dans le cadre plus large des politiques de l'énergie, vis-à-vis des ménages démunis, mises en œuvre tant au niveau fédéral (p.ex. tarification) qu'au niveau régional (p.ex. limitateurs de puissance, moratoires, etc.). Les liens entre les problématiques du gaz et de l'électricité sont nombreux. Certains ménages dont le gaz a été coupé se chauffent à l'électricité, ce qui entraîne des dépenses importantes. Dans de nombreux cas, les ménages bruxellois reçoivent une facture de gaz et d'électricité conjointe d'un même distributeur. Lorsqu'une dette d'électricité n'est pas payée, ces ménages risquent de voir leur approvisionnement en gaz coupé. Enfin, les sources des difficultés des ménages sont fort semblables dans les deux cas, du gaz et de l'électricité. Ces exemples montrent qu'une analyse conjointe des deux énergies doit être menée.

Les ménages démunis souffrent des dettes et coupures d'énergie. L'absence d'énergie peut entraîner des conséquences extrêmes, comme le décès faute de chauffage en hiver, ou l'incendie dans un immeuble éclairé à la bougie. En dehors de ces conséquences extrêmes, on réalise moins les implications au jour le jour de la coupure. Il n'est pas possible aux enfants de faire leurs devoirs en l'absence de lumière. Les parents ne peuvent cuisiner sans gaz et électricité. La famille est montrée du doigt dans le quartier, où tous savent, lorsqu'elle est forcée de vivre dans l'obscurité, qu'elle n'a pas pu payer ses factures. Elle ne peut parfois se chauffer en milieu urbain faute de gaz. Il devient encore plus difficile pour les parents et les jeunes de chercher un emploi ou de le garder, lorsqu'il manque de formation et de qualification s'ajoute le stress de la coupure. Même lorsqu'ils ne sont pas coupés, les ménages démunis sont en permanence confrontés à des choix cornéliens : seul un surcroît de privations permet de rembourser les dettes, en renonçant à de l'alimentation, au chauffage, aux loisirs, etc. Quant aux mesures d'urgence pour éviter les coupures, si elles sont meilleures qu'une absence totale de solutions, elles ne sont pas sans faiblesses.

Dans le cas de l'électricité, lorsqu'un ménage est sous limiteur de puissance, il doit débrancher son frigidaire pour repasser ou cuisiner, sous peine de dépasser la limite de puissance imposée.

ATD Quart Monde heeft de kansarme gezinnen een forum gegeven over die vraagstukken, vooral in het kader van haar "Universités Populaires du Quart Monde". De gezinnen associëren schulden en energie-afsluitingen met vernederingen, ontberingen, inbeslagnames door deurwaarders, de onmogelijkheid om een waardig bestaan te leiden, de onmacht en de ontmoediging.

De ontberingen ten gevolge van de schulden en de verre-gaande gevolgen van de afsluitingen voor die gezinnen tonen aan dat energie een basisbehoefte is, een zekerheid die de gezinnen nodig hebben om in waardigheid te kunnen leven en volwaardig aan het maatschappelijk leven te kunnen deelnemen. Het recht op een minimumgebruik van gas en elektriciteit moet, meer nog dan een gewone waarborg van de overheid om over energie te kunnen beschikken, gezien worden als een economisch en sociaal grondrecht.

De gevolgen van de schuldenlast en van de afsluitingen van gas en elektriciteit zijn hard, maar bij schuldenlast en afsluitingen denken de kansarmen ook aan de weigering van naastenliefde, de voortdurende inspanningen om de facturen te kunnen betalen en de solidariteit tussen gezinnen.

De kansarme gezinnen vragen in het algemeen niet dat gas en elektriciteit gratis zouden zijn. Zij vragen eerder dat hun inspanningen erkend worden, dat zij waardig kunnen leven en dat zij de middelen krijgen om hun verantwoordelijkheid op te nemen en hun moeilijkheden het hoofd te bieden.

Om de oorzaken van de moeilijkheden van de gezinnen om hun energiefacturen te betalen beter te begrijpen, gaat men best uit van een dubbel onderscheid tussen de gezinnen die hun facturen niet kunnen betalen als gevolg van een te klein inkomen of van grote schulden en anderzijds de gezinnen die slechts op bepaalde ogenblikken niet kunnen betalen. Een dergelijk onderscheid laat ons toe vier groepen met moeilijkheden te omschrijven: de kansarme en arme personen, de grote armoede, de onmacht en de overmatige schuldenlast.

Die vier huisgezinnen hebben natuurlijk alle recht op energievoorziening, maar de toestand van de gezinnen in grote armoede is bijzonder zorgwekkend. Die gezinnen moeten een centrale plaats krijgen in het beleid en bij de evaluatie van het beleid om er zeker van te zijn dat zij dezelfde rechten hebben als de andere groepen gezinnen.

Om de oorzaken van de energieafsluitingen voor kansarme gezinnen beter te begrijpen alsmede het beleid waarmee dat voorkomen zou kunnen worden, kan men ook gebruik maken van het concept van de cyclus van de afsluiting. De cyclus van de afsluiting begint met het energieverbruik van het gezin. Dat verbruik hangt van heel wat factoren af waarover het gezin op korte termijn weinig controle heeft, zoals de gezinssamenstelling en de isolatie van de woning. Vervolgens hangen de totale kosten van het energieverbruik voor

ATD Quart Monde a permis aux ménages démunis de s'exprimer sur ces questions, en particulier dans le cadre de ses Universités Populaires du Quart Monde. Pour les ménages, les dettes et les coupures d'énergie évoquent l'humiliation, la privation, la saisie par l'huissier, l'impossibilité de vivre dignement, voire l'impuissance et le découragement.

Les privations entraînées par les dettes et l'ampleur des conséquences des coupures pour les ménages montrent que l'énergie constitue un besoin de première nécessité, une sécurité de base sur laquelle les ménages doivent pouvoir s'appuyer pour vivre dans la dignité et participer pleinement à la vie de la société. Ainsi, au-delà d'une simple garantie de service public d'accès à l'énergie, le droit à une consommation minimale de gaz et de l'électricité devrait être reconnu comme un droit économique et social fondamental.

Ceci dit, si les conséquences des dettes et coupures de gaz et d'électricité sont sévères, ces dettes et coupures évoquent aussi pour les plus démunis le refus de charité, les efforts permanents consentis pour parvenir à payer ses factures, et la solidarité entre ménages.

Les ménages démunis ne demandent généralement pas la gratuité du gaz et de l'électricité. Ils demandent plutôt la reconnaissance de leurs efforts, la possibilité de vivre dignement, et les moyens d'exercer leurs responsabilités et de faire face à leurs difficultés.

Pour comprendre les causes des difficultés rencontrées par les ménages pour le paiement de leurs factures d'énergie, on peut dans un premier temps proposer une typologie basée sur deux distinctions entre d'une part les ménages qui ne parviennent pas à payer suite à des revenus faibles ou suite à des dettes importantes, et d'autre part les ménages dont la situation de non-paiement est ponctuelle et ceux dont la situation est chronique. Ces distinctions débouchent sur la définition de quatre groupes en difficulté : les personnes en précarité-pauvreté, grande pauvreté, défaillance, et surendettement.

Si ces quatre groupes de ménages doivent tous pouvoir bénéficier d'un droit à l'énergie, la situation des ménages en grande pauvreté est particulièrement préoccupante. Ces ménages doivent être au cœur de la mise en œuvre et de l'évaluation des politiques pour être sûr qu'ils en bénéficieront au même titre que les autres groupes de ménages.

Pour comprendre plus en détail les causes de coupures d'énergie pour les ménages démunis et les politiques qui permettraient de les éviter, on peut aussi utiliser le concept du cycle de la coupure. Au départ du cycle de la coupure figure la consommation d'énergie du ménage. Cette consommation dépend de nombreux facteurs sur lesquels le ménage a peu de contrôle à court terme, tel sa composition et les conditions d'isolation de son logement. Dans un deuxième temps, à consommation donnée, le coût total de l'énergie

een gegeven verbruik af van de prijs van de energie. Ten derde hangt de betaling voor de energiefactuur af van het budget van het gezin en van de mate waarin het gezin dat budget kan beheren. Ten vierde duiken er schulden op die beheerd moeten worden wanneer het gezin zijn elektriciteitsfactuur niet binnen de gestelde termijn betaalt. Wanneer de schuldenlast tenslotte te hoog wordt, loopt het gezin de kans dat de voorziening afgesloten wordt. In die fase kunnen enkel dringende maatregelen de afsluiting voorkomen (vermogensbegrenzer, moratorium op de afsluitingen tijdens de winter, enz.).

De aanslepende niet-betaling van elektriciteitsfacturen geeft uiting aan een complex probleem dat niet beperkt blijft tot een gebrek aan financiële middelen. Om dat probleem van grote armoede aan te pakken, is er een algemeen beleid nodig dat rekening houdt met de kansarmoede van de betrokken gezinnen. Bovendien kan het eigenlijke energiebeleid verbeterd worden aan de hand van het concept van de cyclus van de afsluiting. Voor iedere fase van de cyclus kunnen gepaste oplossingen voorgesteld worden zodat de gezinnen in moeilijkheden geholpen worden. Met die cyclus van de afsluiting kan een onderscheid gemaakt worden tussen een preventief en curatief beleid.

Preventief beleid

Vanuit de cyclus van de afsluiting stellen wij voor een onderscheid te maken tussen drie soorten preventief beleid: het beleid inzake verbruik, prijs en geldmiddelen.

- Beleid inzake verbruik: Dit zijn de maatregelen die de gezinnen moeten helpen hun te betalen verbruik te beperken of onder controle te houden, waarbij ze toch hun niveau van energetisch comfort behouden. Als voorbeeld kunnen we geven:
 - de energie-audit of de tips voor een rationeel energiegebruik;
 - de subsidies of leningen voor isolatiewerken of werken met het oog op energiebesparing;
 - de investeringen om budgetmeters een algemene ingang te doen vinden;
 - de aanpassing van bepaalde diensten van de verdelers aan de noden van kansarme klanten;
 - het toekennen van een bepaalde hoeveelheid gratis energie.
- Prijsbeleid: Dit zijn de maatregelen om de gezinnen in staat te stellen hun factuur voor een gegeven verbruik te beperken. De overheid of de verdelers kunnen enerzijds beslissen de prijs voor de elektriciteit en de gas te subsidiëren met het argument dat het om een basisbehoeftte gaat (alle gebruikers betalen dan éénzelfde tamelijk lage prijs). Ze kunnen anderzijds bepaalde voordelige tarieven toekennen afhankelijk van:

utilisée par le ménage dépend du prix de l'énergie. Troisièmement, la capacité du ménage à payer sa facture d'énergie dépend de son budget et de sa capacité à gérer ce budget. Quatrièmement, lorsque le ménage ne paie pas sa facture d'électricité dans les délais impartis, une dette surgit qui doit être gérée. Enfin, au cas où la dette s'accumule, le ménage risque la coupure. A ce stade, seules des mesures d'urgence (limiteur de puissance, moratoire sur les coupures pendant l'hiver, etc.) peuvent permettre d'éviter la coupure.

Le non-paiement des factures d'électricité est souvent, au moins sous sa forme chronique, la manifestation d'un problème multidimensionnel qui ne se limite pas au seul manque de ressources financières. Pour lutter contre ce problème multidimensionnel – celui de la grande pauvreté –, une politique globale qui prenne en compte l'ensemble des précarités des ménages concernés apparaît nécessaire. En outre, en matière d'énergie sensu stricto, le concept du cycle de la coupure permet de montrer que des solutions diversifiées peuvent être proposées à chacune des étapes du cycle pour aider les ménages en difficulté. On peut distinguer à partir du cycle de la coupure les politiques préventives et curatives.

Politiques préventives

A partir du cycle de la coupure, nous proposons de distinguer trois types de politiques préventives : les politiques de consommation, de prix et de transferts en espèces.

- Politique de consommation : Font partie de cette politique les mesures prises pour aider les ménages à réduire ou contrôler leur consommation payante tout en maintenant leur niveau de confort énergétique. On peut mentionner :
 - les audits énergétiques ou conseils pour l'utilisation rationnelle de l'énergie;
 - les subventions ou prêts pour travaux d'isolation ou d'économie d'énergie;
 - les investissements pour la généralisation des compteurs à budget;
 - l'adaptation de certains services des distributeurs aux besoins des clients démunis;
 - l'octroi d'une tranche de consommation d'énergie gratuite.
- Politique de prix : Font partie de cette politique les mesures prises pour permettre aux ménages de réduire leur facture pour une consommation donnée. D'autre part, les pouvoirs publics ou les distributeurs peuvent décider de subventionner le prix de l'électricité et du gaz au titre de leur qualité de bien de première nécessité (un même prix, relativement bas, s'applique alors à tous les consommateurs). D'autre part, ils peuvent proposer des tarifications spécifiques et avantageuses en fonction :

- het verbruik van de gezinnen (bijzonder sociaal tarief);
 - het inkomen van de gezinnen (sociaal tarief, steun bij het betalen van de energiefactuur);
 - de woning van de gezinnen (verwarming met gas of elektriciteit, isolatie);
 - andere typische kenmerken (kinderen, personen met een slechte gezondheid).
- Beleid inzake geldmiddelen: Dit zijn de maatregelen om de gezinnen te laten beschikken over een algemeen inkomen dat hoger is dan het inkomen dat zij op de arbeidsmarkt krijgen (overdracht in speciën) en waarover zij vrij kunnen beschikken. Dit beleid bevat ook de steunmaatregelen voor het beheer van het budget:
- de betalingsfaciliteiten die geen verband houden met de schuldenlast (maandelijkse betaling, contante betaling);
 - bepaalde inspanningen om het contact met de klanten persoonlijker te maken;
 - een groene telefoonlijn om grotere moeilijkheden te voorkomen
- de consommation des ménages (tarif social spécifique, etc.);
 - des revenus des ménages (tarif social, aides au paiement de l'énergie, etc.);
 - du logement des ménages (chauffage au gaz ou à l'électricité, isolation, etc.);
 - d'autres caractéristiques (présence d'enfants, de personnes de santé fragile, etc.).
- Politique de ressources : Font partie de cette politique les mesures prises pour permettre aux ménages de disposer d'un revenu global plus élevé que ce qu'ils n'obtiennent sur le marché du travail (transferts en espèces) et dont ils décident librement l'affectation. Font aussi partie de cette politique les mesures d'aide à la gestion budgétaire, dont :
- les facilités de paiement non liées à la charge de la dette (mensualisation, paiement en espèce);
 - certains efforts en vue de personnaliser les contacts avec la clientèle;
 - l'existence d'un téléphone vert pour prévenir les difficultés plus sérieuses.

Curatief beleid

Naast het preventief beleid kunnen de overheid en de bedrijven een curatief beleid voeren om de gezinnen in moeilijkheden te helpen. We kunnen een onderscheid maken tussen de maatregelen om de schuldenlast te beheren en de dringende maatregelen om afsluitingen te voorkomen.

- Beleid inzake schuldenlast: Wanneer een gezin voor een schuldenlast komt te staan, kunnen betalingsfaciliteiten – uitgestelde betaling, gedeeltelijke betaling, of zelfs kwijtschelding van de schuldenlast – het gezin de mogelijkheid bieden zijn schuldenlast te beheren. Die betalingsfaciliteiten kosten soms minder dan de procedure waarbij iemand gesteund wordt om het gas af te sluiten.
- Dringende maatregelen: Wanneer de andere middelen uitgeput zijn, kunnen er dringende maatregelen genomen worden om afsluitingen te voorkomen. Die maatregelen omvatten moratoria op de afsluitingen tijdens de winter of wanneer het heel koud is, de plaatsing van vermogensbegrenzers, de voorafgaande goedkeuring van de afsluitingen door een gespecialiseerde commissie of een rechter, of opnieuw het persoonlijke contact met de vertegenwoordiger van de producent-verdeler die tot op het laatste ogenblik het drama kan voorkomen.

Maatregelen sinds 1985

Sinds 1985 werden verscheidene maatregelen genomen ten voordele van kansarme gezinnen, zowel door de federale als de gewestelijke overheid. In Brussel heeft de ordonnantie

Politiques curatives

Outre les politiques préventives, les pouvoirs publics et les entreprises peuvent recourir à des politiques curatives pour aider les ménages en difficulté. On peut distinguer les mesures pour la gestion des dettes et les mesures d'urgence pour éviter les coupures.

- Politique de dette : Une fois qu'un ménage n'a pu éviter d'accumuler une dette, des facilités de paiement – paiement différé, paiement partiel, voire remise de dette – peuvent lui permettre de gérer sa dette. Ces facilités de paiement sont parfois moins coûteuses que la procédure qui consiste à envoyer un agent pour couper un ménage.
- Politique d'urgence : En dernier recours, des mesures d'urgence peuvent être prises pour éviter les coupures. Ces mesures comprennent les moratoires sur les coupures pendant les périodes hivernales, ou lors des temps de grand froid, le placement de limiteurs de puissance, l'approbation préalable avant toute coupure d'une commission spécialisée ou d'un juge et, une fois encore, le contact personnalisé avec le représentant du producteur-distributeur qui peut, jusqu'au dernier moment, éviter le drame.

Mesures prises depuis 1985

Différentes mesures ont été prises en faveur des ménages démunis depuis 1985, tant au niveau fédéral qu'au niveau régional. A Bruxelles, l'ordonnance de 1994 a permis de

van 1994 door de plaatsing van vermogensbegrenzers het aantal afsluitingen tot bijna nul kunnen beperken. Spijtig genoeg is de toename van dringende maatregelen om afsluitingen te voorkomen het gevolg van het gebrek aan efficiënt beleid om die schulden te voorkomen, op het ogenblik dat de cyclus van de afsluiting nog niet begonnen is.

De Steunfonden

In 1985 hebben de energieproducenten en energieverdelers op initiatief van het Comité voor Controle op de Elektriciteit en het Gas steunfonden opgericht in de drie gewesten van het land. Die fondsen worden door de OCMW's beheerd. Wanneer de verdelers aan de OCMW's de naam doorgeven van gezinnen die niet meer kunnen betalen, gebruiken de OCMW's die fondsen om hun bezoek aan de gezinnen te financieren. Zij voeren een sociaal onderzoek uit en stellen eventueel een betalingsplan voor. Spijtig genoeg maken de OCMW's heel uitzonderlijk gebruik van die fondsen om schulden kwijt te schelden, wat nochtans noodzakelijk zou zijn om de gezinnen met een schuldenlast terug op de goede weg te zetten.

Vermogensbegrenzers en rechterlijke beslissingen

Op 4 juli 1985 heeft de Waalse Gewestraad een decreet goedgekeurd dat een minimum energievoorziening waarborgt aan kansarme gezinnen. Die waarborg op een minimum energievoorziening – wat men de "Minimélec" noemt – wordt gekoppeld aan de installatie van een vermogensbegrenzer bij het gezin. Oorspronkelijk werd het maximum vermogen beperkt tot 2 ampère. In 1991 heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Raad een soortgelijke maatregel genomen, maar met een maximumvermogen van 4 ampère. In 1994 werd dit vermogen in Brussel verhoogd tot 6 ampère, wat vandaag zowel door het Vlaamse als door het Waalse Gewest als een minimumsgrens beschouwd wordt. Daarnaast heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in 1994 de installatie van die begrenzers uitgebreid tot alle bevolkingsgroepen en heeft het bepaald dat de elektriciteit niet kan afgesloten worden zonder de instemming van de vrederechter. De moeilijkheid bij de gasvoorziening is dat er geen technologisch equivalent bestaat voor de elektrische vermogensbegrenzer, toch niet voor een redelijke prijs.

Tarieven

In België bestaan er twee tarieven voor de kansarmen: het sociale tarief en het bijzondere sociale tarief. Die twee tarieven zijn zowel van toepassing voor het gas als voor de elektriciteit.

- Het sociale tarief: Dit tarief geldt voor de gezinnen met een energieverbruik dat lager is dan een bepaalde grens. Die gezinnen krijgen een abonnement met vermindering. Hoewel ze per energie-eenheid meer betalen dan de gezin-

réduire par le placement de limiteurs de puissance le nombre de coupures à un niveau quasi nul. Malheureusement, le recours croissant aux mesures d'urgence pour éviter les coupures reflète l'absence de politiques solides en amont de ces dettes, aux stades antérieurs du cycle de la coupure.

Les Fonds d'Entraide

En 1985, sous l'impulsion du Comité de Contrôle de l'Électricité et du Gaz, les producteurs et distributeurs d'énergie créèrent des fonds d'entraide dans chacune des trois régions du pays. Ces fonds sont gérés par les CPAS. Lorsque les distributeurs communiquent aux CPAS le nom des ménages en défaut de paiement, les CPAS utilisent les fonds pour couvrir le coût de leurs visites aux ménages afin de réaliser une enquête sociale et, le cas échéant, établir une proposition de plan de paiement. Malheureusement, sauf exception, les CPAS n'utilisent pas les fonds pour offrir des remises de dettes, ce qui serait pourtant nécessaire pour permettre aux ménages endettés de repartir d'un bon pied.

Limitateurs de puissance et décision de justice

Le 4 juillet 1985, le Conseil régional wallon a adopté un décret garantissant un minimum d'énergie aux ménages les plus démunis. Cette garantie à un minimum d'énergie – dénommée le Minimélec – est mise en œuvre par l'installation d'un limiteur de puissance chez le ménage. A l'origine, la puissance maximale admissible était limitée à 2 Ampères. En 1991, le Conseil régional de la Région bruxelloise adopté son propre minimélec, avec une puissance maximale de 4 Ampères. En 1994, cette puissance fut relevée à Bruxelles à 6 Ampères, un seuil aujourd'hui considéré comme minimum tant par la Région flamande que la Région wallonne. En 1994, outre le relèvement de la puissance des limiteurs, la Région bruxelloise étendit l'accès à ces limiteurs à toutes les catégories de la population et imposa qu'aucune coupure d'électricité ne soit effectuée sans l'accord du juge de paix. La difficulté pour le gaz est qu'il n'existe pas d'équivalent technologique (à tout le moins disponible à un prix abordable) au limiteur de puissance utilisé dans le cas d'électricité.

Tarification

Deux tarifications destinées aux démunis existent en Belgique : le tarif social, et le tarif social spécifique. Ces deux tarifs existent tant pour le gaz que pour l'électricité.

- Tarif social : Ce tarif s'applique aux ménages ayant une consommation d'énergie inférieure à un certain seuil. Ces ménages disposent d'un abonnement à prix réduit. Bien qu'ils payent un prix plus élevé par unité d'énergie que

nen die het tarief niet krijgen, hebben zij door het gunstige abonnement een jaarrekening die lager ligt.

- Het bijzondere sociale tarief: Dit tarief geldt enkel voor bestaansminimumtrekkers en gezinnen met een vergelijkbaar inkomen. Die gezinnen krijgen een gratis abonnement en betalen het normale tarief per energie-eenheid. Het bijzondere sociale tarief is voordeliger dan alle andere residentiële tarieven, maar voor kansarmen is het tarief nog hoog.

Wij hebben de volgende opmerkingen over het voorstel van ordonnantie A-240/1 – 92/93. Wij zijn tevreden met de doelstellingen en het lange voorbereidende werk van de indieners.

Artikel 2. – In het kader van de liberalisering van de energiesector overwogen door de Europese Commissie, zou het begrip van gasverdeler ruimer omschreven moeten worden om rekening te houden met de mogelijkheid dat in de toekomst andere bedrijven dan de gemeenteregie of de intercommunale gas leveren.

Artikel 3. – Het artikel kent wel het recht op een minimumlevering van gas toe, maar bepaalt niet hoe dat recht toegepast zal worden, wie ervoor in aanmerking komt, hoeveel ze jaarlijks aan gas zullen krijgen en wie die bepalingen zal financieren. Nog belangrijker dan de bevestiging van dit principe, is de uitvoering ervan.

Artikel 4. – Men zou moeten bepalen dat de levering tijdens de winter moet hervat worden bij de gezinnen die buiten die periode afgesloten geweest zijn, zodat een rechterlijke beslissing buiten de winter geen dramatische gevolgen heeft tijdens de winter. Op die manier kan tenminste tijdens de winter vermeden worden dat een gezin dat zijn jaarlijkse dotatie verbruikt heeft, zich niet meer kan verwarmen tijdens een koude periode.

Artikel 5, 2° en artikel 7. – De teller met voorafbetaling is niet steeds de beste oplossing om gezinnen in moeilijkheden te helpen, want hij kan zichzelf afsluiten. Het principe dat een gezin die teller kan aanvragen, kan zeker aanvaard worden (de plaatsingskosten komen ten laste van de verdelers), maar een dergelijke teller mag niet bij de kansarme geplaatst worden zonder voorafgaand onderzoek van de voor- en nadelen. Men zou vooral de mogelijkheid moeten bieden de schulden kwijt te schelden (zoals in 3°) of andere maatregelen voorstellen om de afsluiting te voorkomen (mogelijkheden van uitgestelde betaling, gedeeltelijke betaling, enz.).

Artikel 5, 3°. – De verbruiker moet zich kunnen verzetten tegen de mededeling van zijn naam aan de sociale dienst, indien hij zijn privacy wil beschermen.

Algemene commentaar: Het voorstel van ordonnantie is een vooruitgang. Het principe van een rechterlijke beslissing voor iedere afsluiting is zeker gepast. Het voorstel van

les ménages ne disposent pas du tarif, ils ont grâce à l'abonnement réduit une facture annuelle moins élevée.

- Tarif social spécifique : Ce tarif est réservé aux bénéficiaires du minimex et aux ménages avec des revenus similaires. Ces ménages reçoivent un abonnement gratuit et paient le tarif normal par unité d'énergie. Le tarif social spécifique est le plus avantageux de tous les tarifs résidentiels, mais il reste encore élevé pour les démunis.

Pour ce qui est de la proposition d'ordonnance A-240/1 – 92/93, en nous félicitant de ses objectifs et du travail accompli de longue date par ses dépositaires, nous émettons les commentaires suivants.

Article 2. – Dans le cadre de la libéralisation du secteur de l'énergie envisagée par la Commission européenne, il faudrait élargir la définition du distributeur de gaz pour tenir compte de la possibilité que des opérateurs autres qu'une régie communale ou une association intercommunale aient dans le futur la possibilité de distribuer le gaz.

Article 3. – Tout en instituant un droit à une fourniture minimale de gaz, l'article ne spécifie pas comment ce droit sera mis en œuvre, qui en seront les bénéficiaires, quelle sera leur dotation annuelle en gaz, et qui financera l'ensemble du dispositif. Au-delà de l'affirmation du principe, les questions de mise en œuvre sont bien entendu fondamentales.

Article 4. – Il faudrait prévoir la reprise de fourniture en période hivernale pour les ménages ayant été coupés en période non hivernale, de sorte qu'une décision de justice en période non hivernale n'entraîne pas des conséquences dramatiques en période hivernale. Cela permettrait aussi d'éviter, à tout le moins en hiver, qu'un ménage ayant utilisé sa dotation annuelle ne soit dans l'impossibilité de se chauffer en période critique.

Article 5, 2° et article 7. – Le compteur à prépaiement n'est pas toujours la solution la meilleure pour aider les ménages en difficulté, car il peut mener à des auto-coupures. Tout en acceptant le principe selon lequel un ménage peut demander ce compteur (dont les frais de placement devraient être à charge des distributeurs), il ne faudrait pas développer l'usage de ce type de compteurs pour les démunis sans mener au préalable une analyse de ses avantages et inconvénients. Il faudrait surtout prévoir une possibilité de recours à des remises de dettes (comme cela est prévu en 3°) ou à d'autres mécanismes permettant d'éviter la coupure (possibilités de paiement différé, de paiement partiel, etc.).

Article 5, 3°. – Le consommateur doit avoir la possibilité de s'opposer à la communication de son nom au service social s'il désire protéger sa vie privée.

Commentaire général: La proposition d'ordonnance représente une avancée. Le principe d'une décision judiciaire préalable à toute coupure est adéquat. Par contre, la propo-

ordonnantie is daarentegen te vaag over de maatregelen die genomen moeten worden om het recht op een minimumlevering van gas waarover sprake is toe te passen.

4. Debatten over die drie hoorzittingen

De heer André Drouart dankt degenen die in de commissie een uiteenzetting hebben gehouden en is van oordeel dat hun getuigenissen heel belangrijk zijn voor het verdere verloop van de werkzaamheden.

Hij bevestigt dat de doelgroep van dit voorstel van ordonnantie wel degelijk alle kansarmen is. Aangezien het zeer moeilijk is het begrip "sociale kansarmoede" te omschrijven, is het volgens hem van belang een derde in te schakelen, in casu een rechter, die de toestand moet evalueren. Dit is des te belangrijker daar men geconfronteerd wordt met maatschappijen die nagenoeg een monopolie hebben.

Een ander belangrijk punt van de ordonnantie is het verbod om eenzijdig af te sluiten. Alleen al om dit beginsel in een ordonnantie op te nemen loont het de moeite om regelgevend op te treden.

Net als sommige sprekers, is hij van mening dat de situatie van de gasvoorziening in Brussel zou moeten worden geëvalueerd. Hij heeft vastgesteld dat het aantal woningen te vergelijken valt met het aantal aangeslotenen en concludeert hieruit dat een groot deel van de Brusselse bevolking op het gasnet is aangesloten.

Hij is het eens met de gehoorde personen die onderstrepen dat men een onderscheid moet maken naargelang gas wordt gebruikt in de keuken, voor verwarming of voor hygiënische doeleinden.

Hij bevestigt wat sommige sprekers hebben vastgesteld, namelijk dat het voor een kansarm gezin moeilijk is om de ene verwarmingsbron door de andere te vervangen, gelet op de kostprijs en de gevaren die eraan verbonden zijn.

Hij geeft ook enkele verduidelijkingen bij het voorstel van ordonnantie.

In de eerste plaats wordt in artikel 3 niet bepaald wat minimale levering van gas inhoudt omdat dit afhankelijk is van het aantal gezinsleden en van de weersomstandigheden. Het is makkelijker een besluit van de Regering te wijzigen dan een voorstel van ordonnantie.

Bovendien is in de ordonnantie sprake van een jaarlijkse en niet van een maandelijkse levering van gas omdat het verbruik in de loop van het jaar kan schommelen, afhankelijk van het seizoen.

Vervolgens legt hij uit waarom de betaalmeter in deze ordonnantie is ingevoerd. Ofschoon er technische problemen

sition d'ordonnance n'est pas assez spécifique quant aux mesures qui pourraient être prises pour mettre en œuvre le droit à un minimum de gaz dont il est fait état.

4. Débat sur ces trois auditions

M. André Drouart remercie les personnes qui ont été entendues en audition. Il considère que les témoignages entendus sont très importants pour la poursuite des travaux de la commission.

Il confirme que le public concerné par cette proposition d'ordonnance est bien l'ensemble des personnes les plus démunies. Étant donné que la précarité sociale est très difficile à définir, il souligne l'importance de passer par une tierce personne, en l'occurrence un juge, afin de juger de cette situation de précarité. Cela est d'autant plus important que l'on se trouve face à des sociétés en situation de quasi monopole.

Un autre point important de l'ordonnance est l'interdiction de coupure unilatérale. Rien que pour inscrire ce principe dans une ordonnance, cela vaudrait la peine de légiférer.

Comme l'ont souligné certains orateurs, il estime qu'il faudrait évaluer la situation de la distribution du gaz à Bruxelles. Ayant constaté que le nombre de logement est très proche du nombre d'abonnement au gaz, il est d'avis qu'une grande partie de la population bruxelloise est raccordée au réseau gazier.

Il est d'accord avec les personnes auditionnées lorsqu'elles insistent sur le fait qu'une distinction doit être opérée dans l'usage qui est fait du gaz, pour la cuisine, le chauffage ou l'hygiène.

Il confirme également le constat fait par certains orateurs que, pour une famille précarisée, il est très difficile de substituer un type de chauffage à un autre, étant donné les coûts et les dangers que cela implique.

Il donne également quelques précisions sur sa proposition d'ordonnance.

Tout d'abord, l'article 3 ne définit pas la fourniture minimale de gaz, car celle-ci peut varier en fonction du nombre de personnes dans la famille et en fonction des conditions climatiques. À ce niveau, il est plus facile de modifier un arrêté du gouvernement qu'une proposition d'ordonnance.

De plus, si l'ordonnance prévoit une fourniture de gaz annuelle plutôt que mensuelle, c'est parce que la consommation varie, au cours de l'année, en fonction des saisons.

Ensuite, il explique pourquoi le compteur à prépaiement a été introduit dans cette proposition d'ordonnance, même s'il

rijzen en men met culturele problemen geconfronteerd wordt omdat men in Brussel, in tegenstelling tot Engeland, niet met die meter vertrouwd is, loopt men toch vooruit op de technische evolutie op dat vlak.

Mevrouw Sylvie Foucart is van mening dat er tijdens deze hoorzittingen meer vragen worden gesteld dan er antwoorden worden gegeven.

Volgens het lid is de betaalmeter uit ethisch oogpunt onaanvaardbaar, zelfs als zijn er geen technische problemen meer. Men zou de armoede aldus immers institutionaliseren.

Het is niet voldoende de afsluiting afhankelijk te maken van een rechterlijke beslissing. De magistraten moeten hoe dan ook het gemeenrecht toepassen, wat altijd tot een sociaal drama zal leiden, waarvan de financiële kosten uiteindelijk voor de rekening OCMW's zullen komen.

Daar alle politieke fracties van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad het eens zijn over de invoering van een recht op gaslevering, moet er een principetekst worden opgesteld, waarin de politieke wil ten aanzien van de distributiebedrijven tot uiting wordt gebracht.

Als de wetgever geen minimale levering kan waarborgen door een technische oplossing die geen gevaar inhoudt en die ethisch aanvaardbaar is, moet hij een recht waarborgen door middel van het absolute verbod tot afsluiting.

Mevrouw Sylvie Foucart voegt eraan toe dat, als een minimaal verbruik moet worden gewaarborgd, het haar logischer blijkt een maandelijkse en geen jaarlijkse hoeveelheid vast te stellen, om te voorkomen dat deze na enkele maanden opgebruikt is.

De heer Mahfoudh Romdhani is het eens met de twee vorige sprekers wat de voornaamste problemen betreft die tijdens de besprekking van dit voorstel van ordonnantie zijn opgeworpen.

Het lid herinnert eraan dat vele van de armste gezinnen niet op het gasnet zijn aangesloten maar gaslessen gebruiken. Het lid vraagt zich af hoe men het toepassingsgebied van dit voorstel van ordonnantie kan uitbreiden opdat het ook op die categorieën van personen van toepassing zou zijn, en dat de kansarmen in subcategorieën zouden worden opgedeeld.

De staatssecretaris stelt vast dat het probleem van de gasafsluitingen slechts één aspect is van een veel ruimere problematiek, te weten de verbreding van de sociale kloof en de toename van de armoede in Brussel.

Hij herinnert eraan dat hij bij de jongste wijziging van de Grondwet ervoor gepleit heeft dat het recht op een woning en op minimale energievoorziening in de Grondwet zou worden opgenomen. Volgens hem moet dat recht aan alle burgers worden toegekend, dus ook aan degenen die gaslessen gebruiken.

pose des problèmes techniques et des problèmes culturels, dans la mesure où les bruxellois ne sont pas habitués à utiliser ce compteur comme c'est le cas en Angleterre. C'est pour anticiper les progrès techniques en la matière.

Mme Sylvie Foucart estime que ces auditions posent plus de questions qu'elles n'apportent de réponses.

Le compteur à prépaiement, même s'il était techniquement au point, est inacceptable pour des raisons éthiques. Ce serait l'institutionnalisation de la pauvreté.

Subordonner la coupure à la décision d'un juge ne suffit pas, car les magistrats doivent, en tout état de cause, appliquer le droit commun ; cela aboutira toujours à un drame social dont les charges financières seront, en fin de compte, supportées par les CPAS.

Étant donné que tous les groupes politiques peuvent marquer leur accord sur la création d'un droit à une fourniture de gaz, il faut donc faire un texte de principe qui dégage une volonté politique à l'égard des distributeurs.

Si le législateur n'est pas en mesure de garantir une fourniture minimale par une solution technique sans danger et acceptable sur le plan éthique, il doit garantir un droit par l'interdiction absolue de la coupure.

Mme Sylvie Foucart ajoute que si une consommation minimale doit être garantie, il lui semble plus normal qu'elle soit mensuelle plutôt qu'annuelle, pour éviter que celle-ci ne soit épuisée après quelques mois.

M. Mahfoudh Romdhani rejoint les deux orateurs précédents pour ce qui concerne les principaux problèmes soulevés par cette proposition d'ordonnance.

Il rappelle qu'une grande part des familles les plus démunies ne sont pas raccordées au réseau gazier mais utilisent des bonbonnes de gaz. Il se demande comment élargir le champ d'application de cette proposition d'ordonnance afin d'y inclure ces catégories de personnes, et de ne pas créer de sous-catégories au sein des plus démunis.

Le secrétaire d'Etat constate que le problème des coupures de gaz n'est qu'un aspect d'une problématique beaucoup plus large qui est l'augmentation de la fracture sociale et de la pauvreté à Bruxelles.

Il rappelle que, lors de la dernière modification de la Constitution, il a plaidé pour que le droit au logement et à la fourniture minimale d'énergie y soit intégré. Selon lui, ce droit doit être octroyé à tous et donc en ce compris les personnes qui utilisent des bonbonnes de gaz.

In dit verband is hij het volledig eens met een vorige spreker. Als het niet mogelijk is een minimumlevering te waarborgen via een betrouwbaar technisch procédé, moet er een absoluut recht worden ingevoerd. Er zij echter opgemerkt dat dit recht financiële gevolgen zal hebben voor het Brussels Gewest.

Vervolgens maakt de staatssecretaris enkele beschouwingen over dit voorstel van ordonnantie.

Volgens hem is de regeling dat de rechter over de gasafsluitingen beslist de beste oplossing.

Hij is tegen het plaatsen van een betaalmeter, enerzijds omdat er nog een aantal technische problemen zijn en anderzijds omdat hij van mening is dat men de distributiebedrijven niet hoeft te voorfinancieren.

Hij is van mening dat, ingeval een gaslevering zou moeten worden gewaarborgd, een maandelijkse of driemaandelijkse levering beter zou zijn dan een jaarlijkse levering, omdat deze laatste na enkele maanden zou kunnen zijn opgebruikt. Hij is het eens met de indiener van het voorstel om de leveringshoeveelheid niet in de ordonnantie vast te stellen, maar in een uitvoeringsbesluit, dat elk jaar kan worden gewijzigd.

Hij voegt er nog aan toe dat hij gesprekken heeft gevoerd met Electrabel en dat het probleem van de gescheiden facturering weldra zal zijn opgelost.

Tot besluit van zijn betoog stelt hij voor dat, naar het voorbeeld van het Waalse decreet, een voorlopige ordonnantie tot oprichting van lokale adviescommissies wordt aangenomen.

De heer Eylenbosch komt terug op het probleem van de vervanging van één brandstof voor verwarming door een andere. Hij is van oordeel dat men zou moeten pogen het marktaandeel van de andere brandstoffen nauwkeuriger vast te stellen.

Uit de statistieken van Sibelgas, blijkt volgens hem dat er in Brussel veel meer personen op het gasnet zijn aangesloten dan men in het algemeen denkt, en zeker veel meer dan in de rest van het land.

Mevrouw Hujjoel zegt dat ze het in haar uiteenzetting bewust niet heeft gehad over het probleem van de tarifering, omdat dit een aangelegenheid is waarvoor de gewesten niet bevoegd zijn. Volgens haar ligt het voor de hand dat de degressieve tarifering zoals die vandaag bestaat de kleine verbruiker benadeelt en dat deze in de toekomst grondig zou moeten worden herzien.

Mevrouw Lewin, lid van de Coördinatie, voegt eraan toe dat een grondige wijziging van het tariefsysteem zou kunnen bijdragen tot de oplossing van het armoedeprobleem en van de maatschappelijke tweedeling.

Pour garantir ce droit, il est entièrement d'accord avec le raisonnement évoqué : s'il est impossible de garantir un minimum de fourniture par un procédé technique fiable, il faut créer un droit absolu. Il fait néanmoins remarquer que ce droit aura des conséquences financières pour la Région bruxelloise.

Le secrétaire d'Etat émet ensuite quelques considérations concernant la proposition d'ordonnance.

Il lui semble que la subordination des coupures de gaz à une décision judiciaire est la meilleure solution en l'espèce.

Il est défavorable à l'instauration du compteur à prépaiement car d'une part, il pose encore des problèmes techniques, et d'autre part, il estime qu'il ne faut pas préfinancer les sociétés de distribution.

Selon lui, une fourniture de gaz mensuelle ou trimestrielle serait plus adéquate qu'une fourniture annuelle car cette dernière pourrait être épuisée après quelques mois. Le volume de cette fourniture ne doit pas être précisé dans l'ordonnance mais dans un arrêté d'exécution qui doit pouvoir être modifié chaque année.

Il ajoute encore, que suite aux contacts qu'il a eu avec Electrabel, le problème de la facturation séparée est sur le point d'être réglé.

Il termine son intervention en proposant d'adopter, à l'instar du décret wallon, une ordonnance provisoire créant des commissions locales d'avis.

M. Eylenbosch, revenant sur le problème de la substitution d'un type de chauffage par un autre, estime qu'il faudrait essayer de déterminer d'une façon plus pointue la part prise, sur le marché, par les substituants.

D'après lui, et se basant sur les statistiques de Sibelgaz, la proportion de personnes utilisant le réseau gazier à Bruxelles est beaucoup plus importante que ce que l'on pense généralement, et certainement plus importante que dans le reste du pays.

Mme Hujjoel indique que si elle n'a pas parlé, dans son exposé, du problème de la tarification, c'est volontairement, car il s'agit d'une matière qui n'est pas de la compétence des régions. Mais il est évident que la tarification dégressive, telle qu'elle existe aujourd'hui, pénalise le petit consommateur, et que celle-ci devra être remise en cause de façon fondamentale, dans l'avenir.

Mme Lewin, membre de la Coordination, ajoute qu'une modification fondamentale du système de tarification pourrait apporter un élément de solution au problème global de la pauvreté et de la dualisation de la société.

De heer Eylenbosch meent dat het probleem van de tarifering niet mag doen vergeten dat de afsluitingen het hoofdprobleem vormen. Alle mogelijke tariefwijzigingen zouden uiteindelijk slechts boter aan de galg zijn. Hij herinnert eraan dat er sedert 21 maart 1996 opnieuw gasafsluitingen zijn geweest, ofschoon het in die periode nog heel koud was. Hij vraagt zich af of men in plaats van een datum vast te stellen zonder rekening te houden met de weersomstandigheden, niet beter de techniek van de dagelijkse temperaturen toepast, vastgesteld door het KMI in Ukkel.

De voorzitter herinnert eraan dat de Raad een resolutie heeft goedgekeurd waarin hij de distributemaatschappijen verzoekt de leveringen tijdens de winter niet af te sluiten, tot de besprekking van het voorstel van ordonnantie aangevat wordt.

Mevrouw Sylvie Foucart zegt dat de wetgever er tijdens de vorige zittingsperiode van uitging dat de distributemaatschappijen inzake sociaal beleid hun goede wil zouden tonen. Daar de ervaring heeft laten zien dat dit klaarblijkelijk niet het geval was, zou de ordonnantie moeten voorzien in straffen om ervoor te zorgen dat de wetgeving wordt nageleefd.

De heer André Drouart is het daar mee eens en herinnert eraan dat het parlement in de ordonnantie op de elektriciteitslevering een dwangsom heeft laten opnemen om ervoor te zorgen dat de distributemaatschappijen de vigerende wetgeving zouden naleven.

5. Uiteenzetting van de heer Van Exter, vertegenwoordiger van de conferentie van de voorzitters en secretarissen van de OCMW's

De heer Van Exter zegt dat het in de OCMW's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet gemakkelijk is te bepalen welke problemen te wijten zijn aan de betaling van de gasfacturen en welke problemen verband houden met de betaling van de elektriciteitsfacturen, omdat in de meeste gemeenten de bedragen op hetzelfde document zijn vermeld.

In 1994 hebben in Ukkel 260 personen moeilijkheden gehad om hun energiefactuur te betalen, wat voor het OCMW een uitgave van 1,5 miljoen met zich heeft gebracht.

In 1995 zijn er 259 gevallen geweest, wat overeenstemt met een bedrag van 1,6 miljoen. Die bedragen stemmen overeen met de dotatie van Unerg aan de gemeente Ukkel.

Hij geeft vervolgens commentaar op de artikelen van het voorstel van ordonnantie.

Artikel 3 – Het enige criterium van de “samenstelling van het gezin” lijkt ontoereikend. Er zou tevens rekening moeten worden gehouden met :

M. Eylenbosch estime que le problème de la tarification ne doit pas évacuer le problème essentiel qui est celui des interruptions de fourniture. Toutes les modifications tarifaires que l'on pourrait faire ne seraient qu'un emplâtre sur une jambe de bois. Il rappelle que les coupures de gaz ont recommencé depuis le 21 mars 1996, alors qu'à cette époque le temps était encore très froid. Il se demande si, plutôt que de fixer une date qui ne tient pas compte des conditions météorologiques, il ne faudrait pas, dans ce cas, plutôt appliquer la technique des degrés/jours, telle qu'elle est définie par l'Observatoire d'Uccle.

Le président précise que la date fixée par la résolution du Conseil régional permettait de ne pas procéder à des interruptions de fourniture pendant l'hiver, en attendant l'ouverture d'un débat sur ce problème.

Mme Sylvie Foucart indique que, sous la législature précédente, le législateur a présumé de la bonne volonté des distributeurs en matière de politique sociale. Comme l'expérience a montré que ce n'était, visiblement, pas le cas, l'ordonnance pourrait envisager des sanctions pénales, afin d'avoir l'assurance que la législation sera respectée.

M. André Drouart abonde dans le même sens, en rappelant que pour ce qui concerne l'ordonnance «électricité», une astreinte a dû être votée par le parlement pour que les sociétés de distribution respectent la législation en vigueur.

5. Exposé de M. Van Exter, représentant de la Conférence des présidents et secrétaires de CPAS

M. Van Exter explique que dans les CPAS de la Région bruxelloise, il n'est pas facile de faire la part des problèmes issus du paiement des factures de gaz et d'électricité, étant donné que, dans la plupart des communes, elles se trouvent sur le même document.

A Uccle, en 1994, il y a eu 260 cas de personnes ayant eu des problèmes de paiement de facture d'énergie, ce qui représente une intervention de 1,5 million pour le CPAS.

En 1995, il y a eu 259 cas pour un montant d'intervention de 1,6 million. Ces chiffres correspondent à la dotation que fait Unerg à la commune d'Uccle.

Il fait ensuite un commentaire sur les articles de la proposition d'ordonnance.

Article 3 – Le seul critère utilisé, “la composition du ménage”, se révèle insuffisant. Il faudrait aussi tenir compte de :

- de leeftijd, omdat de noden van een jonge persoon niet dezelfde zijn als die van een bejaarde;
- de situatie omdat een thuis verblijvende zieke of een invalide meer behoeften heeft dan een persoon die werkt.

Artikel 4, § 2 – Het spreekt vanzelf dat de twee voorwaarden om een onderbreking of een schorsing te verbieden niet moeten worden samengevoegd maar dat zij elkaar uitsluiten.

De bedoelde termijn moet met twee maanden worden verlengd, dit wil zeggen van 1 oktober tot 30 april. Het is duidelijk dat iedereen zich gedurende die zeven maanden verwarmt en in het bijzonder wanneer kleine kinderen, zwangere vrouwen en bejaarden, enzovoort aanwezig zijn.

Wanneer er een algemene meter is, kan men zich vragen stellen over de wijze waarop de bewoner het bewijs zou moeten leveren van de betaling van het aandeel in het verbruik.

Artikel 5 –

1. De termijnen

De termijnen voor de procedure zijn korter dan die welke gelden inzake elektriciteit.

Om de procedure begrijpelijker te maken, zou het beter zijn dezelfde termijnen vast te stellen.

In navolging van de ordonnantie van 11 juli 1991 met betrekking tot het recht op een minimumlevering van elektriciteit dient te worden voorzien in bezoeken ter plaatse door controleurs van de distributemaatschappijen. Dit persoonlijk contact tussen de aangeslotene en de controleurs bevordert de minnelijke schikking.

2. Artikel 5, 2°

Het feit dat voor het mededelen van de identiteit aan de gemeente uitdrukkelijke instemming van de aangeslotene vereist is, is een gunstige evolutie gelet op de ordonnantie van 8 september 1994 tot wijziging van de ordonnantie van 11 juli 1991, welke bepaalt dat “De aangeslotene (...) het recht [heeft] bij aangetekende brief, die binnen tien dagen na de ontvangst van de (...) aangetekende brief [van ingebrekestelling] wordt gezonden aan de elektriciteitsmaatschappij, te weigeren dat zijn naam wordt medegedeeld aan de gemeente.”.

Praktisch gezien kan men zich afvragen in welke vorm die uitdrukkelijke instemming zou kunnen geschieden. Gelet op het soort klanten dat met sociale uitsluiting te kampen heeft (kansarmen, ongeletterden, analfabeten, buitenlanders, enzovoort), zal het moeilijk zijn een schriftelijk akkoord te verkrijgen.

- l'âge, car les besoins d'une personne jeune sont différents de ceux d'une personne âgée;
- la situation, en ce sens qu'une personne malade ou invalide restant chez elle a plus de besoins qu'une personne active.

Article 4, § 2 – Il va de soi que les deux conditions pour interdire une suspension ou interruption de fourniture de gaz ne sont pas cumulatives mais exclusives.

La période visée est à allonger de 2 mois, soit du 1er octobre au 30 avril. Il apparaît clairement que tout le monde se chauffe durant ces 7 mois, et tout particulièrement dans le cas d'enfants en bas âge, femmes enceintes, personnes âgées, etc.

L'on peut s'interroger sur le mode de preuve de l'acquittement de la quote-part de la consommation que l'occupant devrait fournir lorsqu'il y a un compteur général.

Article 5 –

1. Les délais

Les délais de procédure sont plus courts que ceux prévus en matière d'électricité.

Il serait plus judicieux d'unifier les délais pour une meilleure compréhension de la procédure.

A l'instar de l'ordonnance du 11/07/1991 relative au droit à la fourniture minimale d'électricité, il y a lieu de prévoir des visites à domicile par les agents des sociétés distributrices. Cette nouvelle prise de contact personnelle entre l'abonné et l'agent de la société favorise le règlement à l'amiable.

2. Article 5, 2°

Le fait de prévoir un accord exprès est une bonne évolution eu égard à l'ordonnance du 11/07/1991 qui dispose que l'abonné a le droit de refuser la communication de son nom à la commune par lettre recommandée adressée à l'entreprise d'électricité dans les 10 jours de réception de la lettre recommandée de mise en demeure.

En pratique, on peut se demander sous quelle forme il y aurait accord exprès. Compte tenu de la clientèle type visée par l'exclusion sociale (personnes démunies, illettrées, analphabètes, étrangères, etc.), il sera difficile d'obtenir un accord écrit.

3. Artikel 5, 3°

De Franse tekst is slecht geredigeerd omdat zonder aanwijsbare reden wordt overgegaan van het vrouwelijk naar het mannelijk. Wij stellen de volgende wijzigingen voor : "De gemeente is verplicht zich in verbinding te stellen met de persoon wiens naam en adres door de distributiemaatschappij werden medegedeeld en is verplicht de gebruiker de nodige raad te geven en in geval hij aan de vereiste voorwaarden voldoet, hem financiële hulp te verlenen voor de aanzuivering van zijn schuld."

Op dit ogenblik zijn de OCMW's belast met het beheer van het geschil inzake elektriciteit en water. Die bepaling heeft echter uitdrukkelijk betrekking op de gemeente en niet op het OCMW.

Ingevolge artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's dienen deze de "vereiste voorwaarden" vast te stellen om de klanten financieel te steunen.

Bovendien waarborgt het OCMW de geheimhouding (artikel 458 van het strafwetboek).

De in dit artikel vervatte verplichting dient te worden betwist. Het OCMW van Ukkel gaat selectief te werk en verleent slechts op uitdrukkelijke vraag van de betrokkenen financiële steun. Indien zulks ambtshalve zou gebeuren, zou het zeer slecht kunnen worden opgevat (ambassade, scheppen, enzovoort, die hun factuur niet hebben betaald).

De bij wege van deze ordonnantie verplichte bijdrage zou een krachtdadige begeleiding van de sociale situatie van de klanten met zich brengen, wat in strijd is met de door de sociale diensten aangemoedigde onafhankelijkheid inzake beheer.

Het 3° van artikel 5 kan dus beter worden vervangen door de overeenkomstige bepaling van de ordonnantie van 8 september 1994 tot wijziging van de ordonnantie van 11 juli 1991, welke luidt : "Ingeval de factuur vijftien dagen na de verzending van de herinneringsbrief niet is betaald, mag de elektriciteitsmaatschappij een beperker plaatsen. Daartoe behoort zij bij aangetekende brief een ingebrekestelling te zenden waarbij het gezin ervan wordt verwittigd dat er weldra een beperker wordt geplaatst en dat zij voornemens is de gemeente op de hoogte te brengen om deze de gelegenheid te geven een instelling op te dragen samen met de aangeslotene een oplossing te zoeken voor zijn problemen."

Bovendien houdt het voorstel van ordonnantie in dat de gemeente of het OCMW verplicht zijn een financiële bijdrage te doen. Op die manier wordt de financiële last overgedragen van de betrokkenen op de plaatselijke financiën.

Artikel 6 – Het ontradingseffect van de verplichting zal slechts doeltreffend zijn indien de voorwaarden voor de uitvoering ervan vervuld zijn.

3. Article 5, 3°

L'article est mal libellé en ce sens qu'on passe du féminin au masculin sans raison apparente. Il propose les modifications suivantes : " La commune est tenue de prendre contact avec la personne dont le nom et l'adresse lui ont été communiqués par la société distributrice ; elle est tenue de lui fournir les conseils nécessaires et, le cas échéant, si l'usager entre dans les conditions requises, l'aide financière en vue de l'apurement de sa dette ".

Actuellement, le contentieux en matière d'électricité et d'eau est géré par les C.P.A.S. Or, cette disposition vise expressément la commune et non le C.P.A.S.

Il appartient cependant au C.P.A.S. de fixer "les conditions requises" pour aider financièrement ses clients, en exécution de l'article 1 de la loi organique du 8/07/1976 des C.P.A.S.

De plus, le C.P.A.S. offre la garantie de confidentialité (art. 458 C.P.).

La notion d'obligation contenue dans cet article est à contester. La pratique appliquée par le C.P.A.S. d'Uccle est sélective en n'intervenant qu'à la demande expresse des intéressés car une intervention d'office pourrait être très mal interprétée ... (ambassade, échevin, etc. en défaut de paiement).

L'intervention obligatoire prônée par cette ordonnance engendrerait une guidance musclée de la situation sociale des clients, ce qui va à contre-sens de l'autonomie de gestion encouragée par les services sociaux.

Il est donc préférable de substituer à l'article 5, 3° les clauses correspondantes de l'ordonnance du 11/07/1991 qui prévoit que, en cas de non paiement de la facture 15 jours après l'envoi du rappel, l'entreprise d'électricité est tenue d'adresser une mise en demeure par lettre recommandée prévenant le ménage de l'imminence du placement d'un limiteur et de son intention d'avertir la commune pour permettre à celle-ci de charger un organisme de trouver avec l'abonné une solution à ses difficultés.

La proposition d'ordonnance implique en outre l'obligation pour la commune ou le C.P.A.S. d'intervenir financièrement. La charge financière est ainsi transférée des intéressés sur les finances locales.

Article 6 – L'effet dissuasif de l'astreinte ne sera efficace que si l'on en assure les conditions d'exécution.

Artikel 7 – Men kan zich vragen stellen over de kostprijs van de plaatsing.

In het voorstel van ordonnantie is blijkbaar geen sprake van de mogelijkheid voor het OCMW om de plaatsing van een begrenzer te vragen, welke in dit geval net als in het geval van de elektriciteit kosteloos zou moeten zijn.

6. Debatten over deze hoorzitting

De heer André Drouart wijst erop dat de spreker terecht gewezen heeft op het probleem dat de gas- en elektriciteitsrekening op één factuur te vinden zijn.

Hij herinnert eraan dat een groot aantal maatschappelijk werkers verslag hebben uitgebracht over de wijze waarop de distributemaatschappijen hun klanten onder druk zetten om hun elektriciteitsfacturen te betalen en dreigen het gas af te sluiten. Volgens hem kan het probleem gedeeltelijk worden opgelost door middel van een afzonderlijke facturering.

De heer Van Exter antwoordt dat het OCMW van Ukkel in 1994 in 260 gevallen van personen die hun energiefacturen niet konden betalen hulp geboden heeft en daartoe 1.502.000 frank heeft uitgegeven. In 1995 waren er 259 gevallen en heeft het OCMW 1.661.000 frank betaald.

Hij preciseert dat het OCMW in een aantal gevallen geen financiële steun heeft geleverd maar bij de distributemaatschappijen bemiddeld heeft om een spreiding van de betalingen voor te stellen.

Hij deelt mede dat hij cijfers kan geven voor het hele Brussels Gewest maar dat men hem daartoe de nodige tijd moet gunnen.

De heer Robert Garcia dringt erop aan dat de commissie over de cijfers voor het hele Brussels Gewest zou beschikken om er rekening mee te houden bij de behandeling van het voorstel van ordonnantie.

De spreker vindt dat het misschien niet nodig is regelgevend op te treden maar volgens hem mag men zich niet uitsluitend baseren op de cijfers van de gemeente Ukkel.

De heer Van Exter antwoordt dat hij dit niet zo heeft bedoeld.

Volgens de voorzitter zou de commissie, om het onderwerp grondig te kunnen bespreken, over de volgende statistische gegevens moeten kunnen beschikken :

Article 7 – L'on peut s'interroger sur le coût de l'installation.

La proposition d'ordonnance semble oublier d'évoquer la possibilité pour le C.P.A.S. de demander le placement d'une telle installation qui devrait être, dans ce cas, gratuit comme en matière d'électricité.

6. Débat au sujet de cette audition

M. André Drouart indique que l'orateur a soulevé avec justesse le problème de la facturation unique de l'électricité et du gaz.

Il rappelle que nombre d'assistants sociaux ont rapporté la manière dont les sociétés de distribution font pression sur leurs clients pour qu'ils paient leurs factures d'électricité, en menaçant de couper le gaz. Selon lui, une partie de la solution au problème passe par une facturation séparée.

M. Van Exter rappelle qu'en 1994, le CPAS d'Uccle a recensé 260 cas de personnes ayant eu des difficultés pour payer leurs factures d'énergie, pour lesquels ce CPAS est intervenu pour un montant de 1.502.000 francs. En 1995, il y a eu 259 cas, pour une intervention du CPAS de 1.661.000 francs.

Il précise que dans un certain nombre de cas l'intervention n'a pas été financière mais a consisté en des contacts avec les sociétés de distribution pour proposer un étalement de la dette.

Il indique qu'il est en mesure de donner les chiffres pour l'ensemble de la Région bruxelloise mais qu'il faut lui laisser un certain délai.

M. Robert Garcia insiste pour que la commission puisse disposer des chiffres pour l'ensemble de la Région bruxelloise afin d'en tenir compte dans les suites à donner à la proposition d'ordonnance.

Selon lui, la suggestion de l'orateur selon laquelle il ne serait peut-être pas nécessaire de légiférer en la matière ne peut pas s'appuyer uniquement sur les chiffres de la commune d'Uccle.

M. Van Exter répond que ce n'est pas ce qu'il a voulu dire.

Le président estime que, pour pouvoir poursuivre cette discussion en profondeur, la commission devrait pouvoir disposer des informations statistiques suivantes :

1. Het aantal gevallen van personen of gezinnen die zich tot alle OCMW's van het Brussels Gewest hebben gewend omdat ze hun energiefacturen niet konden betalen.
2. De verhouding tussen de bedragen betaald voor respectievelijk de gas- en elektriciteitsrekeningen.
3. De dotaties bestemd voor begeleiding die de distributemaatschappijen aan alle Brusselse OCMW's hebben gegeven.
4. De bedragen van de steun inzake energie die elk van de OCMW's van het Hoofdstedelijk Gewest heeft uitgegeven.

Het verwondert de heer Philippe Smits dat de termijnen van de procedure voor het gas korter zijn dan die voor elektriciteit. Volgens hem mag men niet vergeten die vraag te stellen aan de distributemaatschappijen.

De heer André Drouart is het met de spreker eens om te wijzen op de positieve rol van de OCMW's als tussenpersoon tussen de gebruikers en de distributemaatschappijen.

Hij preciseert dat in artikel 5 van het voorstel van ordonnantie sprake is van de gemeenten en niet van de OCMW's omdat het Gewest optreedt als toezichthoudende overheid van de gemeenten en niet van de OCMW's.

Hij is het tevens met de spreker eens dat het probleem van de gasafsluitingen deel uitmaakt van een ruimer probleem, te weten dat van de overmatige schuldenlast van de minst gegoeden. Die overmatige schuldenlast neemt nog toe als gevolg van een overconsumptie van energie die te wijten is aan slecht werkende toestellen of aan een gebrekige thermische isolatie.

Hij is het echter niet met de spreker eens wanneer hij stelt dat die ordonnantie een overbelasting van de rechtbanken met zich zal brengen. In het voorstel van ordonnantie is immers bepaald dat de distributemaatschappij, alvorens een rechtsvordering in te stellen, aan de aangeslotene een rappelbrief en een ingebrekestelling dient te zenden, en het voorziet tevens in een sociale procedure waarbij het OCMW als bemiddelaar optreedt.

Het voorstel van ordonnantie heeft niet tot doel de gebruikers de mogelijkheid te bieden kosteloos gas te verbruiken. De distributemaatschappijen zullen dan ook slechts een rechtsvordering instellen indien die verschillende procedures niets opleveren en zij het vermoeden hebben dat het over een wanbetalen gaat. Aangezien die werkwijze op dit ogenblik reeds wordt toegepast, zal er geen overbelasting zijn.

1. Le nombre de cas de personnes ou de ménages qui se sont adressés à l'ensemble des CPAS des communes de la Région bruxelloise pour des problèmes liés aux paiements des factures d'énergie.
2. Au sein de ces factures d'énergie, la proportion et les montants consacrés d'une part à l'électricité et d'autre part au gaz.
3. Les dotations faites par les sociétés de distribution, pour la guidance, à l'ensemble des CPAS des communes de la Région bruxelloise.
4. Les montants des interventions, par commune, en matière d'énergie, des CPAS de la Région bruxelloise.

M. Philippe Smits s'étonne de ce que les délais de procédure en matière de gaz soient plus courts que ceux prévus en matière d'électricité. Selon lui, il s'agit d'une question qu'il ne faudra pas oublier de poser aux sociétés de distribution.

M. André Drouart est d'accord avec l'orateur pour souligner le rôle positif des CPAS en temps qu'intermédiaire entre les usagers et les sociétés de distribution.

Il précise que si l'article 5 de la proposition d'ordonnance fait référence à la commune et non aux CPAS, c'est pour la raison que la Région n'a pas la tutelle sur les CPAS mais bien sur la commune.

Il est également d'accord avec l'orateur pour dire que le problème des coupures de gaz s'insère dans un problème plus large qui est celui du surendettement des personnes les plus démunies. Ce surendettement est encore augmenté par la surconsommation d'énergie due à des appareils défectueux ou à une isolation thermique défaillante.

Par contre, il n'est pas d'accord avec l'orateur lorsque celui-ci dit que cette ordonnance provoquera un embarras de la justice. En effet, la proposition d'ordonnance prévoit que, avant toute action judiciaire, une procédure de rappel et de mise en demeure ainsi qu'une procédure sociale visant à établir une médiation par l'intermédiaire du CPAS, soit mise en place.

L'objectif de l'ordonnance n'étant pas de permettre la consommation gratuite de gaz par les usagers, ce n'est que si aucun accord n'est trouvé au terme de ces procédures, que les sociétés de distribution iront en justice, si elles ont la présomption qu'il s'agit d'un mauvais payeur. Cette situation est déjà celle qui prévaut aujourd'hui, et donc il n'y aura pas de surcharge en la matière.

De spreker heeft een ander belangrijk punt te berde gebracht, te weten de financiële gevolgen van dit voorstel van ordonnantie voor de distributiemaatschappijen. Dit probleem zal moeten worden besproken samen met de dotaties van de distributiemaatschappijen voor de begeleiding en met de dividenden die zij aan de gemeenten terugstorten.

De heer Van Exter vreest een wildgroei van ordonnanties die op alle vlakken steeds meer rechten toecken aan de burgers. Hij vraagt wie dit zal betalen en waar dit zal eindigen.

Volgens hem zou een ordonnantie houdende de plichten van de burgers moeten worden opgesteld. Hij is geschockt door het feit dat een bestaansminimumtrekker zijn gasfactuur niet kan betalen terwijl hij een auto, een videotoestel en een reis naar de Balearen heeft gekocht op afbetaling.

Hij is van mening dat, in plaats van regels op te stellen inzake gasafsluitingen, men beter meer middelen zou geven aan de instellingen voor schuldbemiddeling, of het nu over OCMW's of andere sociale diensten gaat.

De heer André Drouart antwoordt dat men, in onze consumptiemaatschappij, de mensen niet kan verwijten op krediet te kopen terwijl alles hen ertoe aanzet zulks te doen. Het is uiteraard aanstootgevend, maar de verantwoordelijkheid ligt bij de maatschappij en de banken die aansporen om te verbruiken en niet bij de persoon zelf. Er zijn in alle maatschappijen misbruiken en dit zal zo blijven. Men moet echter van enkele uitzonderingen geen algemene regel maken.

Wat de rechten van de burgers betreft, is hij van mening dat die zeer belangrijk zijn en niet voor niets in de nieuwe Belgische Grondwet zijn ingeschreven.

Hij voegt eraan toe dat de wetgever, gelet op de slechte sociale situatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, verplicht is afzonderlijke wetgevingen op te stellen.

De heer Van Exter antwoordt dat de OCMW's reeds de gevolgen dragen van de begrotingsverschuiving van het federaal naar het lokaal vlak. De lokale belastingen zullen door deze ordonnantie verhoogd worden ter compensatie van de verminderde inkomsten van de handelsvennootschappen.

De heer André Drouart antwoordt dat de nettowinst van Sibegas in 1993 4,6 miljard bedroeg.

Het verwondert mevrouw Sfia Bouarfa dat een sociaal assistente bij het opstellen van een sociaal verslag het aantal waardevolle voorwerpen telt die zich in het huis van een persoon in moeilijkheden bevinden.

De heer Van Exter antwoordt dat bij het opstellen van een sociaal verslag rekening wordt gehouden met de uiterlijke tekenen van rijkdom.

Un autre point important soulevé par l'orateur est l'impact financier de cette proposition d'ordonnance pour les sociétés de distribution. Ce problème devra être discuté en parallèle avec les dotations fournies par les sociétés de distribution pour la guidance et avec les dividendes restournés par ces dernières aux communes.

M. Van Exter craint la prolifération des ordonnances accordant de plus en plus de droits aux citoyens dans les domaines les plus divers. Il demande qui va payer tout ça et où cela va s'arrêter.

Selon lui, il faudrait peut-être un jour faire une ordonnance sur les devoirs des citoyens. Il est choqué par le fait qu'un minimexé ne peut pas payer sa facture de gaz alors qu'il a acheté, à crédit, voiture, vidéo et vacances aux Baléares.

Il estime que plutôt que de légiférer en matière de coupures de gaz il vaudrait mieux renforcer les moyens des établissements chargés de la médiation de dettes, CPAS ou autres organismes sociaux.

M. André Drouart répond qu'on ne peut pas en vouloir, dans notre société de consommation, à des gens qui achètent à crédit alors que tout les incite à le faire. C'est choquant naturellement, mais la responsabilité incombe à la société et aux banques, qui poussent à la consommation, plutôt qu'à la personne elle-même. Dans toutes les sociétés il y a et il y aura toujours des abus, il ne faut pas faire de quelques exceptions une généralité.

En ce qui concerne les droits des citoyens, il estime que ces derniers sont très importants, au point qu'ils sont aujourd'hui inscrits dans la nouvelle Constitution de l'Etat belge.

Il ajoute que le législateur est obligé de faire des législations partielles en raison de la situation sociale dégradée de la Région bruxelloise.

M. Van Exter répond que les CPAS paient déjà la conséquence d'un glissement budgétaire du niveau fédéral vers le niveau local. Cette ordonnance ajoutera encore un glissement d'une société commerciale vers la taxation locale.

M. André Drouart rétorque que le bénéfice net de Sibegas, en 1993, est de 4,6 milliards.

Mme Sfia Bouarfa s'étonne de ce que, lors de l'établissement d'un rapport social, une assistante sociale se préoccupe de dénombrer le nombre d'objets de valeur qu'il y a dans la maison d'une personne en difficulté.

M. Van Exter répond que les signes extérieurs de richesse interviennent dans l'établissement d'un rapport social.

Mevrouw Sfia Bouarfa zegt dat de waardeschalen verschillend zijn volgens de maatschappelijke klasse. In sommige sociale klassen bepaalt het bezit van sommige voorwerpen de maatschappelijke status van het gezin.

Bovendien kan de sociale situatie van een gezin van de ene dag op de andere veranderen als gevolg van werkloosheid, echtscheiding of ziekte.

Ordonnanties uitvaardigen om de rechten van de burgers te vrijwaren kan aanleiding geven tot misbruiken, maar het is de taak van de gekozenen om de mensen tegen hun wil gelukkig te maken. Aangezien niet alle burgers hun rechten even gemakkelijk kunnen opeisen, moeten sommigen die burgers wel verdedigen opdat hun rechten in geen geval op de helling zouden worden gezet.

De staatssecretaris wenst dat over enkele zaken nagedacht zou worden.

In verband met de afzonderlijke facturering herhaalt hij dat er met Electrabel een duidelijk akkoord is gesloten om ter zake een reglement op te stellen.

Dit reglement bepaalt dat een brief zal worden gezonden aan alle personen in moeilijkheden, dit wil zeggen de personen bij wie een vermogensbegrenzer is geplaatst, de bestaansminimumtrekkers en de personen die geen betaalbaarstelling hebben bij een bank, om hen de mogelijkheid van een afzonderlijke facturering van gas en elektriciteit te bieden, indien zijn dat wensen.

Dit reglement bepaalt tevens dat voor alle nieuwe aangeslotenen een afzonderlijk overschrijvingsformulier zal worden opgesteld voor gas en elektriciteit.

Hij wijst erop dat de afzonderlijke facturering nu reeds mogelijk is als gevolg van de goedkeuring van de ordonnantie betreffende de elektriciteit. Hij vraagt dat degenen die bij de OCMW's van het Brussels Gewest belast zijn met de preventie en de begeleiding de personen in moeilijkheden op het bestaan van die mogelijkheid zouden wijzen.

Hij wijst er tevens op dat bij wege van de ordonnantie betreffende de elektriciteit een hulpfonds voor de begeleiding van personen met betaalmoeilijkheden is opgericht. Dit fonds heeft in 1995/1996 voor 22.381.000 frank steun verleend.

Wat de alternatieven voor het afsluiten van de gaslevering betreft, herhaalt het lid zijn standpunten. De gasbegrenzer kan niet worden gebruikt omdat hij technisch niet in orde en zeer gevaarlijk is.

Hij is ook geen voorstander van de teller met voorafbetaling omdat hij van mening is dat de distributemaatschappijen niet moeten worden vooruit gefinancierd. Boven-

Mme Sfia Bouarfa indique que les échelles de valeurs sont différentes d'une couche sociale à l'autre. Dans certaines couches sociales, la possession de certains objets d'apparence participe à l'établissement du statut social d'une famille.

De plus, la situation sociale d'une famille peut changer du jour au lendemain suite à une perte d'emploi, un divorce ou une maladie.

Faire des ordonnances garantissant des droits aux citoyens peut donner lieu à des abus, mais c'est le rôle des mandataires politiques que de faire le bonheur des gens malgré eux. Les citoyens n'étant pas égaux devant leurs droits, il faut bien que certains les défendent pour d'autres, afin qu'ils ne soient en aucun cas remis en question.

Le secrétaire d'Etat souhaite apporter quelques éléments de réflexion sur ce problème.

Il répète que pour ce qui concerne la facturation séparée, il a un accord clair avec Electrabel en vue d'établir un règlement en la matière.

Ce règlement prévoit qu'une lettre sera envoyée à toutes les personnes en difficulté, c'est-à-dire toutes les personnes chez qui un limiteur de puissance a été placé, les minimexés et les personnes qui n'ont pas de domiciliation auprès d'une banque, afin de leur permettre d'obtenir une facturation séparée du gaz et de l'électricité s'ils le souhaitent.

Ce règlement prévoit également que pour tous les nouveaux abonnés un formulaire de paiement séparé sera établi pour le gaz et l'électricité.

Il rappelle que suite au vote de l'ordonnance «électricité», la facturation séparée est déjà possible aujourd'hui. Il demande que toutes les personnes qui s'occupent de prévention et d'accompagnement au sein des CPAS de la Région bruxelloise fassent connaître cette possibilité aux personnes en difficulté.

Il rappelle également que l'ordonnance «électricité» a mis en place un fonds d'entraide pour l'accompagnement des personnes en difficulté de paiement. Ce fonds est intervenu au cours de l'année 1995/1996 pour un montant de 22.381.000 francs.

En ce qui concerne les alternatives à l'interruption de fourniture de gaz, il réitère ses positions en la matière. Le limiteur de gaz n'est pas possible, car techniquement pas au point et très dangereux.

Il n'est pas non plus favorable au compteur à prépaiement, également dangereux, car il est d'avis qu'il ne faut pas préfinancer les sociétés de distribution. De plus, ce système

dien zou dit systeem het probleem slechts verleggen aangezien er niet meer wordt geleverd wanneer er geen geld meer is.

Om zijn betoog af te ronden wijst de staatssecretaris erop dat volgens de recentste internationale verslagen Brussel op de tweede plaats komt in de rangschikking van de steden met de grootste armoede en dat het tevens op de tweede plaats staat in de lijst van de steden waar de rijkdom het grootst is.

Dit betekent dat in Brussel de tweeledigheid, de kloof tussen rijken en armen zeer groot is. Dit betekent eveneens dat, ondanks de misbruiken, er absoluut een oplossing moet worden gevonden voor dit probleem.

Net als de staatssecretaris is de heer Van Exter van mening dat er in Brussel veel armoede heerst. Hij vraagt zich af of het gas als energiebron voor de verwarming het goedkoopste en voor het milieu het beste is.

Om af te ronden deelt hij mede dat men beter kan voorkomen dan genezen.

7. Uiteenzetting van de heer Willem Draps, voorzitter van Interga

De intercommunale Interga bedient elf gemeenten van het Brussels Gewest en Sibegas acht en enkele gemeenten van Vlaams Brabant.

Samen hebben zij ongeveer 400.000 klanten in de 19 gemeenten.

Interga en Sibegas zijn gemengde intercommunales die, zoals u weet, samenwerken met een privé-partner, namelijk Electrabel.

De invloed van Electrabel op het beheer is evenredig met zijn bevoegdheid, maar alle belangrijke beslissingen betreffende de betrekkingen tussen de intercommunale en de klanten worden genomen door de raad van bestuur, waar de gemeentelijke gezagsdragers in de meerderheid zijn.

Die raden van bestuur hebben ter zake trouwens een regelgevende bevoegdheid.

Het zijn bijvoorbeeld de raden van bestuur die beslist hebben om gedurende deze winter de gasafsluitingen tijdelijk te staken.

Reeds vorig jaar hebben de intercommunales op vraag van de Raad de gasafsluitingen tijdelijk gestaakt.

Dit jaar wordt vooruitgelopen op een eventueel initiatief van de Raad en zal, behalve om redenen van veiligheid, bij

ne ferait que postposer le problème étant donné que lorsqu'il n'y a plus d'argent, il n'y a plus de fourniture.

Le secrétaire d'Etat termine son intervention en indiquant que, d'après les derniers rapports internationaux, Bruxelles arrive en seconde place pour ce qui concerne les villes où la pauvreté est la plus grande, en même temps qu'elle vient également en seconde place pour ce qui concerne les villes où la richesse est la plus grande.

Cela signifie qu'à Bruxelles, la dualité, le fossé entre riches et pauvres est très important. Cela signifie également que, même s'il y a des abus en la matière, il faut absolument apporter une solution à ce problème.

M. Van Exter estime, à l'instar du secrétaire d'Etat, que Bruxelles est une ville dans laquelle il y a une grande pauvreté. Il se demande également si le gaz en tant que source d'énergie de chauffage est la moins chère et si c'est la meilleure pour notre environnement.

En guise de conclusion, il indique qu'il faut tout faire au niveau préventif pour éviter de devoir en arriver au niveau curatif.

7. Exposé de M. Willem Draps, président d'Interga

L'intercommunale Interga dessert onze communes de la Région bruxelloise et Sibegas huit plus quelques communes du Brabant flamand.

Ensembles, elles alimentent quelques 400.000 clients-gaz sur le territoire des 19 communes.

Interga et Sibegas sont des intercommunales mixtes et travaillent avec un partenaire privé, la société Electrabel.

L'influence de ce dernier sur la gestion est proportionnelle à sa compétence, mais toutes les décisions importantes affectant les rapports entre l'intercommunale et les usagers sont prises par le conseil d'administration où les mandataires communaux détiennent la majorité.

Ces conseils d'administration détiennent d'ailleurs en la matière un pouvoir réglementaire.

Ce sont les conseils d'administration qui, à titre d'exemple, ont pris la décision de suspendre les coupures de gaz cet hiver.

L'an dernier déjà, répondant à la demande du Conseil, les intercommunales avaient interrompu dans le courant de l'hiver les coupures.

Cette année, devançant une éventuelle initiative du Conseil, plus aucune coupure, sauf pour raison de sécurité,

de particulieren geen enkele gasafsluiting plaatsvinden tussen 1 december 1996 en 31 maart 1997.

De raden van bestuur van de intercommunales handelen (in ruime mate) in een federaal kader dat berust op de aanbevelingen van het controlecomité voor gas en elektriciteit.

Daarom hebben alle intercommunales van het land eenzelfde regeling voor het innen van de facturen, volgens welke een gasafsluiting pas wordt uitgevoerd na meer dan twee maand en vijf opeenvolgende contacten met de klant.

De raden van bestuur van de intercommunales hebben ook een reglement vastgesteld met de maximumbedragen die maandelijks aan de cliëntèle gevraagd kunnen worden in het geval van een betalingsplan, met een bijzonder laag maximum voor de sociale gevallen.

Zoals u kan vaststellen, nemen de gekozenen die de gemeenten vertegenwoordigen in de intercommunales, hun verantwoordelijkheden op sociaal vlak.

Zij moeten er echter tevens op toezien dat hun gemeentelijk bedrijf financieel in evenwicht is en dat de begroting van de gemeente sluitend is.

De sociale maatregelen in verband met de distributie van gas zijn duur en de kostprijs ervan wordt in ruime mate aan de gemeenten doorgerekt.

Het is derhalve dan ook onze taak te zorgen voor een zo doeltreffend mogelijk beheer van de middelen die ons worden toevertrouwd, ook op sociaal vlak.

Die moeilijkheid zal duidelijk worden bij het onderzoek van de verschillende mogelijkheden waarover wij beschikken inzake preventie van de afsluiting.

Ten slotte wens ik een fundamenteel probleem niet te ontwijken, namelijk dat van de onevenwichten die ontstaan door het ontbreken van preventieve maatregelen voor de Brusselaars die zich met stookolie, LPG of kolen verwarmen en die ongeveer 35 % van de gezinnen vertegenwoordigen. De sector van de gasdistributie heeft niet het monopolie inzake verwarming en meent dat de mededinging met de petroleumsector wordt verstoord omdat die geen sociale lasten heeft en zijn klanten tot het meest kredietwaardige marktsegment behoren. Die concurrentievervalsing is merkbaar, te meer omdat zij de doorbraak afremt van het gas, dat nochtans op ecologisch vlak in de stad de beste oplossing is inzake verwarming.

8. Uiteenzetting van de heer Luc Hujoel, expert van de gemeenten bij Interga en Sibegas

De gasdistributie is in de eerste plaats een zaak van grote getallen. De twee betrokken intercommunales Interga en

n'interviendra chez des clients résidentiels entre le 1er décembre 1996 et le 31 mars 1997.

Les conseils d'administration des intercommunales mènent (dans une large mesure) leur action dans un cadre fédéral inspiré par les recommandations du comité de contrôle de l'électricité et du gaz.

C'est ainsi que toutes les intercommunales du pays appliquent un même cycle de recouvrement des factures, qui prévoit un délai minimum de plus de deux mois et cinq démarches successives vis-à-vis de l'usager avant que celui-ci ne puisse faire l'objet d'une éventuelle coupure.

Ce sont aussi les conseils d'administration des intercommunales bruxelloises qui ont pris un règlement plafonnant les montants mensuellement exigibles de la clientèle, en cas de plan de paiement, en prévoyant un plafond particulièrement bas pour la clientèle sociale.

Comme vous le voyez, les mandataires publics qui représentent les communes au sein des intercommunales sont loin de fuir leurs responsabilités en matière sociale.

Ils ont toutefois aussi l'obligation de veiller à l'équilibre financier de leur entreprise municipale et du budget communal.

Les mesures sociales en matière de distribution de gaz sont onéreuses et ce coût est largement répercuté sur les communes.

Dès lors, il est aussi de notre devoir d'assurer une gestion la plus efficace possible, y compris sur le plan social, des moyens qui nous sont confiés.

Cette difficulté peut être illustrée en examinant les diverses possibilités de prévention des coupures qui sont à notre disposition.

Enfin, il ne faudrait pas éluder un problème fondamental, celui des distorsions créées par l'absence de mesures de prévention pour les bruxellois qui se chauffent au gasoil, au GPL ou au charbon, et qui représentent quelque 35% des ménages. Par ailleurs, la distribution gazière n'a pas le monopole du chauffage et se sent discriminée sur le plan concurrentiel vis-à-vis du secteur pétrolier qui ne supporte aucune charge sociale, et n'opère que sur la partie la plus solvable du marché. Cette distorsion de concurrence est d'autant plus ressentie qu'elle freine la pénétration du gaz naturel qui, sur le plan écologique, est la solution la plus adaptée au chauffage en ville.

8. Exposé de M. Luc Hujoel, expert des communes auprès d'Interga et de Sibegaz

Tout d'abord la distribution gazière, c'est une affaire de grands nombres. Les deux intercommunales concernées

Sibelgas leveren gas aan 360.000 klanten. Dat vereist een uitgebreid administratief beheer: er zijn ongeveer 100.000 wijzigingen van houder van een meter per jaar (gas en elektriciteit) en ongeveer 3.300.000 facturen waarvoor 352.000 rappelbrieven en 179.000 aangetekende ingebrekestellingen worden verstuurd. Als gevolg van de betalingsmoeilijkheden zijn in 1995 meer dan 18.000 betalingsplannen toegekend. Kortom, de klantendiensten zijn onvermijdelijk een logge machine en elke wijziging om afsluitingen te vermijden moet goed worden gewikt en gewogen zodat er geen onnodige meerkosten zijn en de goede werking van de diensten niet in het gedrang komt. In Brussel zijn bij de klantendiensten meer dan 300 personen tewerkgesteld. Zij maken gebruik van een computersysteem dat op nationaal niveau wordt gecentraliseerd door Electrabel en dat niet altijd aan de gewestelijke noden is aangepast.

Er bestaan reeds een aantal maatregelen inzake preventie van de afsluitingen en sociale begeleiding met betrekking tot de gasdistributie. Zij zijn genomen door toedoen van het controlecomité voor gas en elektriciteit en van de raden van bestuur van de intercommunales, die ter zake een regelgevende bevoegdheid hebben. Uiteraard dienen de vroeger door de Gewestraad goedgekeurde moties om de afsluitingen tijdens de winter te voorkomen niet uit het oog te worden verloren.

- de inachtneming van een genormaliseerde procedure voor het innen van de facturen. Krachtens die reglementaire procedure mag een afsluiting pas worden uitgevoerd ongeveer 60 dagen na het verzenden van de factuur en dient in de tussentijd vijfmaal contact te worden genomen met de klant (factuur, rappelbrief, ingebrekestelling, eerste bezoek ter plaatse, tweede bezoek met eventuele afsluiting);
- ingevolge het reglement van de intercommunales heeft elke klant die te goeder trouw is recht op een betalingsplan waarvan het bedrag op zijn aanvraag kan worden beperkt (5.000 frank per maand voor een normale klant, 1.500 frank voor een "sociale" klant). Er zijn op gewezen dat elk jaar 18.000 betalingsplannen worden toegekend (cijfer voor 1995). Dit is veruit de meest doeltreffende en de meest verspreide werkwijze inzake preventie van de afsluitingen;
- er is meer en meer samengewerkt met de OCMW's op grond van een overeenkomst. De OCMW's krijgen elk jaar ongeveer vijftien miljoen voor het gas (dit komt bovenop het bedrag dat is vastgesteld in de ordonnantie betreffende de elektriciteit);
- sinds de winter 1995-1996 hebben de intercommunales de periode tijdens welke geen afsluitingen worden uitgevoerd verlengd (traditioneel wanneer het overdag vriest, tussen de eindejaarsfeesten, op vrijdag en de dag vóór een feestdag). Uit de rondgedeelde statistieken blijkt dat er geen afsluitingen zijn tijdens de wintermaanden. Tijdens de winter 1996-1997 is zulks het geval van 1 december tot 31 maart;

Interga et Sibelgaz alimentent 360.000 clients gaz. Le suivi de ceux-ci génère une importante activité administrative : quelques 100.000 changements de titulaires de compteur par an (gaz + électricité), quelques 3.300.000 factures émises donnant lieu à 352.000 rappels et 179.000 mises en demeure recommandées. Les difficultés de paiement ont conduit à l'octroi de plus de 18.000 plans de paiement en 1995. Bref, les services clientèle sont inévitablement une machine lourde, et toute modification des procédures à titre de prévention des coupures doit être bien pensée et pesée pour éviter des surcoûts inutiles et pour ne pas compromettre le bon fonctionnement des services. Les services clientèle emploient plus de 300 personnes à Bruxelles. Ils s'appuient sur une informatique, centralisée par Electrabel au niveau national, et dont l'adaptation aux besoins régionaux ne va pas toujours de soi.

Il existe déjà un certain nombre de mesures de prévention des coupures et d'accompagnement social en matière de distribution gazière. Elles ont été prises sous l'impulsion du Comité de Contrôle de l'Électricité et du Gaz, et des Conseils d'administration des intercommunales investis en la matière d'une compétence réglementaire. Il ne faut évidemment pas oublier les motions votées antérieurement par le Conseil régional en vue d'éviter les coupures en hiver. Ces mesures sont les suivantes :

- le respect d'une procédure normalisée de recouvrement des factures. Cette procédure réglementaire assure qu'un délai minimum de ± 60 jours au moins s'écoule entre l'émission d'une facture et la coupure, et prévoit 5 contacts avec le client jusqu'à cette échéance (facture, rappel, mise en demeure, 1ère visite à domicile, 2ème visite avec coupure éventuelle);
- un règlement des intercommunales prévoit que tout client de bonne foi a droit à l'octroi d'un plan de paiement, dont le montant peut être plafonné à la demande de l'usager (5.000 F. par mois pour le client normal, 1.500 F. pour le client "social"). Il est rappelé que 18.000 plans de paiement sont accordés chaque année (chiffres 1995). Il s'agit, et de loin, de la méthode la plus efficace et la plus répandue de prévention des coupures;
- une coopération a été progressivement développée sur une base contractuelle avec les C.P.A.S. Une quinzaine de millions sont versés chaque année à ceux-ci pour le volet spécifique "gaz" (donc, en plus du montant prévu par l'ordonnance électricité);
- depuis l'hiver 1995-1996, les intercommunales ont étendu les périodes pendant lesquelles on ne coupe pas le gaz (traditionnellement en cas de gel diurne, entre les fêtes de fin d'années et les vendredis et veilles de jours fériés). Les statistiques montrent que les coupures sont désormais suspendues pendant les mois d'hiver. Pour l'hiver 96/97, la suspension va du 1er décembre au 31 mars;

– ten slotte hebben de intercommunales het aantal afsluitingen bewust verminderd van ongeveer 5.568 in 1994 tot 4.418 in 1995 en minder dan 3.984 in 1996. Ondanks het feit dat er normaal meer afsluitingen hadden moeten zijn als gevolg van de toename van de sociale problemen en een verlies aan burgerzin wat het betalen van de schulden betreft, hebben de intercommunales op die manier bewust de sociale gevolgen van de afsluitingen beperkt.

Het is ongetwijfeld nuttig van de gelegenheid gebruik te maken om te wijzen op de toepassingsvooraarden van de twee ordonnanties betreffende de minimumlevering van elektriciteit, waarmee men nu reeds enige ervaring heeft.

Er zij onmiddellijk op gewezen dat de ordonnanties volledig worden nageleefd. Ik maak van de gelegenheid gebruik om een probleem te verduidelijken dat onlangs is gerezen in verband met de samenwerkingsovereenkomsten tussen de OCMW's en de intercommunales. In de door Sibegas verspreide teksten staat immers een fout: zij bevatten twee onverenigbare bepalingen waarvan één afkomstig is van een aanbeveling van het controlecomité en een andere van de gewestelijke ordonnantie.

Volgens de omstreden bepaling van het controlecomité mocht de intercommunale eisen dat de klant het plaatsen van de begrenzer betaalt. Het gaat over een "tekstverwerkingsprobleem" en de OCMW's van het rechtsgebied van Sibegas hebben een verbeterde versie gekregen waarin enkel de tekst van het Gewest is opgenomen. De Brusselse klanten hebben dit bedrag in ieder geval nooit moeten betalen.

Er dient eerst en vooral te worden vastgesteld dat er op dit ogenblik 300 à 400 begrenzers per maand worden geplaatst en dat er minder dan 300 per maand worden verwijderd. Op 30 oktober 1996 waren er 3.200 begrenzers geplaatst. Stilaan rijst dus de vraag of een aantal klanten niet in die situatie verstrikken raken.

Enerzijds stelt men vast dat een aantal klanten, na het eventuele trauma van de vermindering van het vermogen, zich daarvan min of meer aanpassen. In het bijzonder dient te worden vastgesteld dat er geen noemenswaardig verschil is tussen het gemiddeld verbruik van de klanten bij wie een begrenzer is geplaatst en dat van de andere klanten (1.700 kW uur/jaar in plaats van ongeveer 2.000 kW uur/jaar in Brussel).

Een deel van die klanten betalen hun schulden niet en hun schuldenlast (ongeveer 23.000 frank) is hoger dan die van de klanten die een betalingsplan genieten (ongeveer 15.000 frank). De totale schuldenlast van de klanten bij wie een begrenzer is geplaatst, bedraagt op dit ogenblik 70 miljoen en stijgt nog steeds.

Anderzijds stelt men vast dat er voor die klanten weinig sociale begeleiding is na het plaatsen van een begrenzer. Ingevolge de ordonnantie voeren de sociale instellingen (in dit geval de OCMW's) een enquête uit bij de klanten bij wie een begrenzer is geplaatst en maken zij de resultaten ervan

– enfin, les intercommunales ont réduit de manière volontariste le nombre de coupures pratiquées de 5.568 en 1994, à 4.418 en 1995 et de 3.984 en 1996. Alors que la tendance naturelle eut conduit à une augmentation des coupures, vu l'accroissement des problèmes sociaux et une certaine perte de civisme dans le paiement des dettes, les intercommunales ont ainsi volontairement limité l'impact social de ces coupures.

Il est sans doute utile de profiter de l'occasion pour rappeler les conditions de mise en œuvre des deux ordonnances relatives à l'octroi d'un minimum d'électricité, dont on commence à recueillir l'expérience.

Précisons tout de suite que les ordonnances sont intégralement respectées. J'en profite pour clarifier un problème qui s'est récemment posé en ce qui concerne les conventions de coopération entre les C.P.A.S. et les intercommunales. En effet, les textes diffusés par Sibegas contiennent une erreur: ils comprennent deux dispositions incompatibles issues, l'une d'une recommandation du Comité de Contrôle, l'autre de l'ordonnance régionale.

La disposition incriminée du Comité de Contrôle prévoyait que l'intercommunale pouvait réclamer le paiement du placement du limiteur au client. Il s'agit d'un problème de "traitement de texte", et une nouvelle version correcte, reprenant uniquement le texte régional, a depuis, été envoyée aux C.P.A.S. du ressort de Sibegas. En tout état de cause, jamais ce montant n'a été réclamé aux clients à Bruxelles.

L'expérience, c'est tout d'abord de constater que l'on place actuellement de 300 à 400 limiteurs par mois, et qu'on en retire moins de 300. Le stock de limiteurs placés se situe au 30/10/1996 à 3.200. La question qui se pose donc petit à petit est celle de l'enlisement éventuel d'un certain nombre de clients dans cette situation.

D'une part, on constate qu'un certain nombre de clients, une fois passé l'éventuel traumatisme de la diminution de la puissance s'y adaptent plus ou moins efficacement. En particulier, il faut constater que la consommation moyenne des clients bénéficiant du limiteur n'est pas significativement différente de la moyenne des clients normaux (1.700 kWh/an au lieu de ± 2.000 kWh/an à Bruxelles).

Une partie de ces clients ne règlent pas leurs dettes, et l'endettement pour ce type de client (± 23.000 F.) est supérieur à l'endettement des clients disposant d'un plan de paiement (± 15.000 F.). L'endettement total des clients équipés d'un limiteur est actuellement de 70 millions et continue à croître.

Par ailleurs, on constate que pour ces clients, il y a très peu de suivi social après le placement du limiteur. L'ordonnance prévoit que les organismes sociaux (en l'occurrence les C.P.A.S.) font une enquête auprès des clients chez qui un limiteur a été placé et en transmettent le résultat aux

over aan de intercommunales zodat deze de kosten voor het plaatsen van een begrenzer bij de klanten wier problemen niet te wijten zijn aan kansarmoede, kunnen terugvorderen. De ordonnantie wordt sinds vier jaar toegepast en wij hebben nog geen enkele maal het resultaat van een enquête ontvangen, wat bewijst dat die bepaling dode letter blijft.

Een en ander zou nog niet zo erg zijn indien op sociaal vlak iets zou worden gedaan na het plaatsen van een begrenzer. Dit is volgens ons het voornaamste probleem met betrekking tot de toepassing van de ordonnantie.

De toepassing van de ordonnantie betreffende de minimumlevering van elektriciteit brengt nog een ander probleem met zich dat verband houdt met de economische en sociale conjunctuur, te weten de algemene toename van het aantal onbetaalde facturen.

De werkwijzen van de intercommunales Interlec-Interga en Sibegas voor het verwerken van de geschillen zijn niet dezelfde en de beschikbare gegevens zijn dus voor interpretatie vatbaar.

Er mag echter worden gesteld dat de schulden van de klanten tegen wie er een geschil is ongeveer 520 miljoen frank bedragen, waarvan ongeveer 100 miljoen betrekking hebben op klanten bij wie een begrenzer is geplaatst. Het bedrag van die onbetaalde rekeningen stijgt en vereist dat in de jaarlijkse rekeningen steeds grotere bedragen moeten worden gedelgd.

Die bedragen zijn gestegen van 93 miljoen frank in 1993 naar 150 à 200 miljoen in 1996.

Die bedragen kunnen bescheiden lijken ten aanzien van de omzet of het resultaat van de intercommunales maar zij brengen een vermindering van de middelen van de gemeenten met zich en moeten dus strikt worden beheerd.

Meer in het algemeen dient de nadruk te worden gelegd op de financiële kosten die gepaard gaan met de maatregelen inzake sociale preventie, ongeacht of die betrekking hebben op het gas of op de elektriciteit.

Gelet op de statuten van de intercommunales komen die uitgaven of die winstdervingen ten belope van 69 % voor rekening van de gemeenten. Derhalve moet een kosten/batenanalyse worden gemaakt van de voorgestelde maatregelen alsof het over openbare uitgaven van de gemeenten of van het Gewest zou gaan in dezelfde verhouding.

Voorts hebben die uitgaven vooral betrekking op de armste gemeenten van de agglomeratie.

De statuten van de intercommunales voorzien immers niet in een verregaande solidariteit tussen de gemeenten, en de sociale maatregelen die door alle gemeenten samen worden genomen op het niveau van de raad van bestuur van de intercommunales of door de Gewestraad worden voor meer dan

intercommunales, afin de permettre à celles-ci de récupérer les frais de placement du limiteur pour les clients dont les problèmes ne sont pas liés à une situation de précarité sociale. En quatre ans de mise en œuvre de l'ordonnance, nous n'avons pas reçu une seule fois un résultat d'enquête, ce qui montre que cette disposition n'est pas opératoire.

Ce ne serait qu'un moindre mal si ce n'était l'indice de l'absence d'une action sociale postérieure au placement du limiteur. Là est à notre avis, le principal problème lié à la mise en œuvre de l'ordonnance.

La mise en œuvre de l'ordonnance minimum d'électricité entraîne un autre problème qu'il est toutefois difficile d'isoler de la conjoncture économique et sociale : l'accroissement général des impayés.

Les intercommunales Interlec-Interga et Sibegas ayant des pratiques légèrement différentes en matière de comptabilisation du contentieux, les données disponibles doivent être considérées comme susceptibles d'interprétation.

Toutefois, on peut considérer que les dettes des clients en contentieux s'élèvent à quelque 520 millions de francs. Dans l'ensemble de ces dettes, quelque 100 millions de francs sont directement relatives aux clients chez qui un limiteur est placé. Cet impayé s'accroît et entraîne la nécessité d'amortir dans les comptes annuels des montants de plus en plus importants.

Ces montants sont passés de 93 millions de francs en 1993 à un montant de 150 à 200 millions de francs pour 1996.

Ces montants peuvent sembler encore limités par rapport au chiffre d'affaires ou au résultat des intercommunales mais ils se traduisent par une diminution des ressources communales, et doivent donc être gérés rigoureusement.

Plus généralement, il faut insister sur le coût financier des mesures de prévention sociale, qu'elles concernent le gaz ou l'électricité.

Tout d'abord, ces dépenses ou ces manques à gagner sont, dans le cadre des statuts des intercommunales, à charge des communes à raison de 69%. Il faut dès lors faire une analyse coût/avantage des mesures proposées comme s'il s'agissait de dépenses publiques des communes ou de la Région dans une même proportion.

D'autre part, ces dépenses sont concentrées principalement sur les communes les plus pauvres de l'agglomération.

En effet, les statuts des intercommunales ne prévoient pas de solidarité très poussée entre les communes et les mesures sociales prises par l'ensemble des communes au niveau du Conseil d'administration des intercommunales ou par le Conseil régional sont reportées à plus de 80% sur Bruxelles

80 % verhaald op Brussel en op de gemeenten van de eerste gordel. Daarom zullen de door Sibelgas aan gemeenten zoals Sint-Gillis en Brussel uitgekeerde dividenden van de elektriciteit vanaf volgend jaar moeten worden verminderd als gevolg van de stijging van de onbetaalde facturen.

In verband met de voorstellen van ordonnantie houdende het recht op de levering van gas dienen een aantal belangrijke verschillen te worden opgemerkt ten opzichte van de elektriciteit.

In het geval van de elektriciteit kon er dankzij de begrenzer een evenwicht worden gevonden tussen het afsluiten en het recht op levering.

Wat de distributie van gas betreft, bestaat die technische mogelijkheid niet.

De enige tussenoplossing bestaat erin een meter met voorafbetaling of met budget te plaatsen.

Zoals u weet, wordt op die manier het gasverbruik beperkt tot een vooraf vastgesteld bedrag door middel van magnetische kaarten of kaarten met een chip. Die techniek wordt reeds lang gebruikt in het Verenigd Koninkrijk, waar zij vaak beschouwd wordt als een mogelijkheid die aan de klanten wordt geboden. In België zullen dergelijke meters binnenkort door het ministerie van economische zaken worden erkend en zouden zij vanaf 1998 toegelaten zijn.

Die meters zijn zeer duur. Men mag er op dit ogenblik van uitgaan dat het plaatsen van een dergelijke meter, na een inwerkperiode, 5 à 6.000 frank kost. Het plaatsen van een gasmeter met voorafbetaling zou ongeveer 20.000 frank kosten. Bovendien is het administratief beheer van die meters logger en dient er een regeling te worden gevonden voor de verkoop of het heropladden van de kaarten.

De door een dergelijk toestel toegelaten levering is niet ononderbroken. Zij is beperkt tot het bedrag van de kaart.

Het beheer is dus voor de klant ingewikkelder omdat hij dit bedrag moet afstemmen op zijn minimale noden.

Bovendien noopt dit systeem ertoe duidelijk te stellen wat enieders rechten en verantwoordelijkheden zijn.

Enerzijds dienen de teksten te preciseren op welke hoeveelheid gas de klant recht heeft en dus het begrip "recht op een minimale hoeveelheid gas" duidelijker te omschrijven.

Anderzijds zou een ordonnantie die berust op een budgetmeter duidelijk moeten bepalen wie dit budget voor gas ter beschikking dient te stellen en onder welke voorwaarden dit bedrag eventueel van de gebruiker of van een overheid kan worden teruggevorderd. In voorkomend geval zou zij tevens moeten bepalen wie de plaatsing van een dergelijke meter dient te betalen.

et les communes de la première ceinture. C'est ainsi que dès l'an prochain les dividendes électricité de communes comme Saint-Gilles ou Bruxelles-Ville distribués par Sibelgaz devront être diminués du fait de l'accroissement des impayés.

Si l'on en vient maintenant aux propositions d'ordonnance créant un droit à une fourniture de gaz, plusieurs distinctions importantes doivent être faites par rapport à l'électricité.

Dans le cas de l'électricité, un équilibre relatif a pu être trouvé entre la coupure et le droit à la fourniture grâce à la technique du limiteur.

Dans le cas de la distribution de gaz, cette possibilité technique n'existe pas.

La seule possibilité de type intermédiaire consiste à placer un compteur à prépaiement ou à budget.

Comme vous le savez, ce système limite la consommation de gaz à une quantité prédéterminée par l'utilisation de cartes magnétiques ou de cartes à puces. Cette technique est employée depuis longtemps au Royaume-Uni où elle est souvent considérée comme une facilité offerte en option aux clients. En Belgique de tels compteurs sont en cours d'agrément auprès du Ministère des Affaires Economiques et devraient être autorisés dès 1998.

Ce type de compteur est très coûteux. Actuellement après une période de rodage on peut estimer que le placement d'un limiteur électrique revient à 5 ou 6.000 francs. Le placement d'un compteur à prépaiement pour le gaz reviendrait lui à ± 20.000 francs. De plus, la gestion administrative de ces compteurs est sensiblement plus lourde et un système de vente ou de recharge des cartes doit notamment être prévu.

La fourniture permise par un tel dispositif n'est pas ininterrompue. Elle est limitée au budget inscrit sur la carte.

Il y a donc une gestion plus compliquée dans le chef du client qui doit faire coïncider ce budget avec la satisfaction de ses besoins minima.

Et puis surtout, ce système contraint à préciser clairement quels sont les droits et les responsabilités de chacun.

D'une part, les textes doivent préciser à quelle quantité de gaz le client a droit et donc cerner de plus près la notion de droit à un minimum de gaz.

D'autre part, une ordonnance qui s'appuierait sur un compteur à budget devrait désigner clairement la personne tenue de mettre ce budget gaz à disposition et les conditions dans lesquelles ce montant serait éventuellement récupérable auprès de l'usager ou auprès d'un pouvoir public tiers. Elle devrait aussi, le cas échéant, désigner qui supporte le prix du placement de ce type de compteur.

Een tweede belangrijk verschil ten opzichte van de elektriciteit is dat de intercommunales geen monopolie hebben inzake verwarming.

Volgens de gebruikte statistieken heeft het gas voor verwarming in Brussel een marktaandeel van 60 à 65%.

Zijn rechtstreekse concurrent, de stookolie, vertegenwoordigt 25 à 30 % van de markt.

Door inzake verwarming alleen voor het aardgas een verplichte levering zonder waarborg van betaling in te voeren, roept men ontegensprekelijk een discriminatie in het leven tussen de gasmaatschappijen en andere energiebedrijven wier winst niet naar de gemeenschap terugkeert. Men blijft tevens in gebreke omdat men niet dezelfde bescherming biedt aan de gezinnen die zich met stookolie verwarmen en die dus gediscrimineerd worden.

Op die manier zou het moeilijker worden om voor het gas nieuwe klanten aan te trekken, terwijl dit de energiebron is die het meest geschikt is voor de stad.

Ongeacht welke maatregelen de Raad neemt nadat hij over alle inlichtingen zal beschikken, menen wij dat het voorname is dat het geld van de intercommunales even nauwgezet wordt beheerd als de andere gemeentelijke of gewestelijke openbare begrotingen:

- 1°) door erop toe te zien dat maatregelen die noodzakelijk zijn voor een beperkt aantal sociale gevallen geen stijging van het aantal onbetaalde rekeningen met zich brengen, ook niet van klanten die niet met sociale problemen te kampen hebben;
- 2°) door erop toe te zien dat personen met schulden er niet systematisch de voorkeur aan geven hun schulden bij een of andere kredietinstelling terug te betalen in plaats van hun schulden ten aanzien van gemeentelijke of gewestelijke openbare instellingen;
- 3°) door, met het oog op de best mogelijke kosten-batenverhouding, systematisch de kosten van de administratieve en technische maatregelen ter bescherming van de verbruikers te evalueren.
- 4°) Ten slotte dient er nog te worden gewezen op de noodzaak te zorgen voor een aangepaste sociale begeleiding na het plaatsen van een vermogensbegrenzer voor elektriciteit of een soortgelijk toestel voor gas.

Une seconde différence importante par rapport à l'électricité est que les intercommunales ne disposent pas d'un monopole en matière de chauffage.

Selon les statistiques utilisées, le gaz a une part de marché en matière de chauffage à Bruxelles de 60 à 65%.

Son énergie la plus directement concurrente est le gasoil, qui représente 25 à 30% du marché.

En imposant au seul gaz naturel une obligation de fourniture sans garantie de paiement en matière de chauffage, on discrimine indiscutablement le gaz par rapport à d'autres entreprises énergétiques dont les bénéfices ne retournent pas, eux, à la collectivité. On reste également en défaut de fournir une protection identique aux ménages qui se chauffent au gasoil et sont par là discriminés.

On en viendrait ainsi à défavoriser la pénétration du gaz naturel auprès de nouveaux clients alors que c'est l'énergie la plus adaptée à l'environnement urbain.

Quelles que soient les mesures que le Conseil, une fois son information complétée, prendra, nous pensons que le plus important est que les deniers des intercommunales soient gérés avec la même rigueur que les autres budgets publics communaux ou régionaux :

- 1°) en veillant à ce que des mesures nécessaires dans un nombre limité de cas sociaux n'entraînent pas un accroissement général des impayés, même de la part de clients n'étant pas dans des situations d'urgence sociale;
- 2°) en veillant à ce que les personnes endettées ne privilègient pas systématiquement le remboursement de leur dette vis-à-vis d'organismes de crédits divers par rapport à leur dette vis-à-vis d'organismes publics communaux et régionaux;
- 3°) en évaluant systématiquement le coût des mesures administratives et techniques de protection des consommateurs de manière à obtenir le meilleur rapport coût/avantage.

A titre d'exemple, on peut citer le dédoublement des factures d'électricité et de gaz. Cette mesure est souvent réclamée comme une garantie d'absence de pression sur les usagers mais l'avantage que l'on peut retirer de ce dédoublement est-il bien proportionné au coût de cette mesure qui, en cas de généralisation, s'élèverait à une centaine de millions de francs par an pour Bruxelles ?

- 4°) Enfin, il faut encore insister sur la nécessité de prévoir un accompagnement social adéquat après la pose d'un limiteur d'électricité ou d'un dispositif de substitution en gaz.

Op sociaal vlak getuigt het niet van een goed beheer en op financieel vlak is het onverantwoord de intercommunales aan hun lot over te laten met de klanten die met sociale problemen te kampen hebben.

Het recht op een minimumlevering van energie zou in eerste instantie moeten worden beschouwd als een recht om een afsluiting te vermijden in afwachting dat er iets wordt gedaan aan de algemene situatie van de betrokken personen.

Er lijkt geen geldige reden te zijn om mensen voor een onbepaalde tijd in een abnormale situatie te laten verkeren.

Il n'est pas de bonne gestion sur le plan social et il n'est pas responsable sur le plan financier de laisser les intercommunales se débrouiller avec les clients en difficulté sociale.

Le droit à un minimum d'énergie devrait d'abord être considéré comme un droit à éviter la coupure en attendant une prise en charge de la situation globale des personnes concernées.

Il ne semble pas y avoir de raison valable pour que des personnes restent de manière indéfinie dans une situation anormale.

9. Debat over deze twee hoorzittingen

Mevrouw Sfia Bouarfa stelt vast dat het aantal gasafsluitingen sinds 1990 elk jaar daalt. Zij vraagt of het aantal klanten verhoudingsgewijs dezelfde evolutie heeft gevuld.

De heer Alain Leduc vraagt inlichtingen over het percentage meters die opnieuw zijn geopend.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat het aantal klanten die van de intercommunales gas kopen lichtjes stijgt. Dit betekent dat het percentage van de afsluitingen sneller daalt dan het aantal afsluitingen zelf.

Hij deelt mede dat het heropenen van de meters geschiedt binnen een tijdsperiode van één dag tot ongeveer één maand. Na die termijn komt doorgaans aan de afsluitingen van lange duur een einde door een verhuizing of een verandering van aangeslotene. Het grootste gedeelte van de afsluitingen vindt plaats in gebouwen die leegstaan of waar een aansluiting op het gasnet niet meer nodig is als gevolg van een wijziging inzake wijze van verwarmen. Er zijn in Brussel ongeveer 60.000 ongebruikte meters.

De heer Willem Draps voegt eraan toe dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen een gasafsluiting en een moeilijke sociale situatie. Er zijn mensen die hun gasfactuur bewust niet betalen omdat zij weten dat ze zullen vertrekken.

De heer André Drouart is van mening dat dit een ethische evenwichtsoefening is tussen de distributemaatschappijen die voor hun begrotingsevenwicht moeten zorgen en de steeds toenemende sociale noden van de maatschappij. De vraag is of de sociale maatregelen, waaraan de distributemaatschappijen naar eigen zeggen veel aandacht besteden, toereikend zijn.

Volgens hem zijn er in Brussel veel meer aansluitingen op het gasnet dan in de andere Gewesten omdat het een stadsgebied is. Hij vraagt de statistieken van de cliëntèle van de jongste vijf jaar en het percentage van de personen die het

9. Débat à propos de ces deux auditions

Mme Sfia Bouarfa constate que le nombre de coupures de gaz diminue chaque année depuis 1990. Elle demande si le nombre de clients a varié dans le temps dans les mêmes proportions.

M. Alain Leduc demande des informations sur le taux de réouverture des compteurs dont on a coupé l'alimentation.

M. Luc Hujoel répond que le nombre de clients des intercommunales en matière de gaz est en légère augmentation. Cela signifie que le pourcentage de coupures diminue plus vite que le nombre de coupures lui-même.

Il indique que la réouverture des compteurs s'échelonne dans un délai d'un jour à plus ou moins un mois. Passé ce délai, le stock de coupures de longue durée se solde généralement par un déménagement ou par un changement de titulaire de l'abonnement. La plupart des coupures se font dans des immeubles vides ou dans des immeubles où le raccordement au gaz ne se justifie plus par suite d'un changement de mode de chauffage. Il y a plus ou moins 60.000 compteurs inutilisés à Bruxelles.

M. Willem Draps ajoute qu'il ne faut pas confondre coupure de gaz et situation sociale problématique. Il y a des gens qui, délibérément, ne paient pas leur facture de gaz car ils savent qu'ils vont partir.

M. André Drouart estime qu'il s'agit là d'un débat éthique, entre d'un côté, les sociétés de distribution qui doivent veiller à leur équilibre budgétaire, et de l'autre côté, les besoins sociaux de la société qui sont de plus en plus importants. Le problème est de déterminer si les mesures sociales, auxquelles les sociétés de distribution disent être attentives, sont suffisantes.

Selon lui, le nombre de raccordements au réseau gazier est beaucoup plus important à Bruxelles que dans les autres Régions, en raison de sa situation urbaine. Il demande à pouvoir disposer des statistiques de la clientèle des cinq dernières

gas gebruiken voor de verwarming en dat van degenen die het gebruiken in de keuken en in de badkamer.

Rekening houdend met het feit dat een klant meestal voor één of meer gezinnen staat, vraagt hij tevens hoeveel personen in Brussel gebruik maken van het gasnet.

Voor de heer André Drouart geldt het argument niet dat de goedkeuring van dit voorstel van ordonnantie de concurrentie tussen de verschillende wijzen van verwarming zal vervalsen, omdat de personen in moeilijkheden zeker niet over de nodige middelen beschikken om hun verwarmingsinstallatie te vervangen.

Volgens hem is de aanzienlijke stijging van het aantal onbetaalde facturen sinds de goedkeuring van de ordonnantie betreffende de elektriciteit niet alleen te wijten aan de plaatsing van een aantal begrenzers maar tevens aan de economische crisis die van jaar tot jaar erger wordt.

Ten slotte meent hij dat in de inleidende uiteenzetting één uiterst belangrijk gegeven ontbreekt, te weten de winst van de intercommunales, waarvan een gedeelte aan de gemeenten wordt doorgestort.

De heer André Drouart wenst te weten wat de verhouding is van de onbetaalde facturen ten aanzien van die winst en welke winst de intercommunales derven als gevolg van de goedkeuring van het voorstel van ordonnantie betreffende de elektriciteit.

De heer Luc Hujuel antwoordt dat de precieze cijfers schriftelijk aan de commissieleden zullen worden medegeleed. Volgens hem is 80 % van de Brusselse gezinnen aangesloten op het gasnet. 60 à 65 % ervan gebruikt het gas voor de verwarming en 20 % in de keuken en de badkamer.

Wat de oorzaken van de stijging van het aantal onbetaalde facturen betreft, preciseert hij dat een gedeelte van die schuld ook zou hebben bestaan indien de ordonnantie betreffende de elektriciteit niet zou zijn goedgekeurd, maar hij wijst er tevens op dat het onmogelijk is te weten in welke mate die stijging het gevolg is van het feit dat de mensen nalaten te betalen omdat er geen afsluitingen meer mogen worden uitgevoerd.

Hij zegt dat het moeilijk is de marginale kostprijs van de ordonnantie betreffende de elektriciteit te berekenen. Volgens hem kost die ordonnantie jaarlijks ongeveer 50 miljoen, zonder rekening te houden met de kosten voor de schulden. In dit bedrag zijn de kosten voor de plaatsing van de begrenzers, de kosten voor het hulpfonds en de administratieve kosten voor het beheer inbegrepen.

Hij meent dat het aantal personen die hun factuur niet betalen zal stijgen indien naast de ordonnantie betreffende de elektriciteit ook dit nieuwe voorstel van ordonnantie

res années, et parmi celles-ci, le pourcentage de personnes qui utilisent le gaz pour le chauffage et le pourcentage de celles qui l'utilisent pour la cuisine et la salle de bains.

Également, compte tenu du fait qu'un client représente généralement un ménage ou plus, il demande quel est le nombre d'individus qui utilisent le réseau gazier à Bruxelles.

Selon M. André Drouart, l'argument qui consiste à dire que le vote de cette proposition d'ordonnance va créer une distorsion de concurrence entre les différents modes de chauffage ne peut pas être retenu car les personnes en difficulté ne peuvent certainement pas se permettre les frais d'un changement d'installation de chauffage.

Le fait que le montant des factures impayées est en nette augmentation depuis le vote de l'ordonnance «électricité» n'est pas dû uniquement au placement d'un certain nombre de limiteurs mais aussi à cause de la crise économique qui s'accentue d'année en année.

Enfin, parmi les données fournies dans l'exposé, il en manque une extrêmement importante, et c'est le bénéfice des intercommunales, dont une partie est rétrocédée aux communes.

M. André Drouart souhaite connaître la part des factures impayées par rapport à ces bénéfices, et quel est le manque à gagner pour les intercommunales suite au vote de la proposition d'ordonnance «électricité».

M. Luc Hujuel répond que les chiffres précis seront fournis par écrit aux membres de la commission. Selon lui, 80% des ménages bruxellois sont raccordés au réseau gazier. Parmi l'ensemble des ménages bruxellois, environ 60 à 65% utilise le gaz pour le chauffage, et 20% utilise le gaz pour la cuisine et la salle de bain.

En ce qui concerne les raisons de l'augmentation du nombre de factures impayées, il précise qu'une partie de cette dette aurait existé même sans le vote de l'ordonnance «électricité», mais il est impossible de savoir quelle part de cette augmentation est due à une perte de discipline conséquente au fait que l'on ne peut plus effectuer de coupures.

A propos du coût marginal de l'ordonnance «électricité», il répond qu'il est très difficile de le calculer. Selon lui, hors coût des dettes, cette ordonnance coûte plus ou moins 50 millions par an. Cela comprend les frais de placement des limiteurs, le coût du fonds d'entraide et les frais administratifs de gestion.

Il estime que l'ordonnance «électricité», cumulée avec cette nouvelle proposition d'ordonnance, ne fera qu'augmenter le nombre de personnes qui ne paient pas leur

wordt goedgekeurd. Hij wijst erop dat reeds 38.000 klanten hun facturen niet betalen, wat overeenstemt met 7 % van de Brusselse bevolking. Uit onderzoeken van universiteiten blijkt dat het aantal gezinnen in moeilijkheden en die te kampen hebben met een overmatige schuldenlast in het Brussels Gewest alsmaar stijgt. Dit aantal wordt geschat op ongeveer 8.000 gezinnen. Op termijn zal dit gevolgen hebben voor de financiën van de gemeenten en in het bijzonder voor de gemeenten van de eerste gordel.

De heer André Drouart vraagt nadere inlichtingen over de berekening van de aan de gemeenten uitgekeerde dividenden.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat de dividenden afhangen van de brutomarge van de intercommunale. Het bedrag van de dividenden wordt berekend op grond van de ontvangst per gemeente. Hij zegt dat de commissieleden daarover een technische nota zullen krijgen.

Mevrouw Sylvie Foucart wijst de afgevaardigden van de intercommunales op het probleem van de overdracht van een aantal kosten naar de gemeenten. Dit probleem is tijdens vorige hoorzittingen te berde gebracht, onder meer door de heer Eylenbosch.

Zij wijst erop dat dit voorstel van ordonnantie niet tot doel heeft dat de kosten van die operatie voor rekening van de intercommunales komen. Het is echter evenmin de bedoeling dat de intercommunales die kosten aan andere openbare instellingen overdragen. Zij vraagt hoe de intercommunales de gezinnen in moeilijkheden kunnen identificeren opdat de wetgevende maatregelen van het Brussels Parlement voor de intercommunales aangepast en draaglijk zouden zijn.

Zij vraagt tevens bijkomende inlichtingen over de evolutie en de stijging van het aantal onbetaalde facturen.

Om haar betoog af te ronden vraagt zij waarom het gemiddelde elektriciteitsverbruik met een begrenzer nagenoeg hetzelfde is als zonder begrenzer, terwijl alle maatschappelijke hulpverleners zeggen dat het plaatsen van een begrenzer een aantal sociale problemen met zich brengt.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat het plaatsen van een begrenzer een trauma veroorzaakt dat vooral psychologisch is. Sommige mensen hebben daar minder moeite mee dan andere. Hij denkt dat de maatschappelijk werkers nog met een begrenzer van twee of vier ampère in hun achterhoofd zitten. Een begrenzer van zes ampère maakt het echter wel mogelijk zo goed als normaal te leven.

Hij zegt tevens dat een aantal personen bij wie het gas is afgesloten gebruik maken van een elektrische radiator, wat het gemiddelde doet stijgen.

Wat de evolutie en de toename van de onbetaalde facturen betreft, deelt hij mee dat de intercommunales voor hun

facture. Il rappelle qu'il y a déjà 38.000 clients qui ne paient pas leurs factures, ce qui représente 7 % de la population bruxelloise. Selon des enquêtes faites par des universités, le nombre de ménages en difficulté et surendettés ne fait qu'augmenter en Région bruxelloise. Ce nombre est estimé à plus ou moins 8.000 ménages. Cela pèsera à terme sur les finances communales et spécialement sur les communes de la première ceinture.

M. André Drouart demande des précisions concernant le calcul du dividende versé aux communes.

M. Luc Hujoel répond que le dividende est fonction de la marge brute de l'intercommunale. La recette par commune est l'élément déterminant du calcul de la part de ce dividende. Il indique qu'une note technique sera fournie aux membres de la commission à ce sujet.

Mme Sylvie Foucart attire l'attention de la délégation des intercommunales sur le transfert d'un certain nombre de coûts vers les communes, problèmes qui ont été soulevés lors des auditions précédentes, notamment par M. Eylenbosch.

Elle rappelle que le but de cette proposition d'ordonnance n'est pas de faire peser le coût de cette opération sur les intercommunales, mais en même temps, elle ne doit pas permettre aux intercommunales de transférer ce coût sur d'autres entités publiques. Elle demande quelles identifications des ménages en difficulté les intercommunales peuvent faire afin que les mesures législatives du Parlement bruxellois soient adéquates et supportables par les intercommunales.

Elle demande également un complément d'information en ce qui concerne l'évolution et l'augmentation des factures impayées.

Elle termine son intervention en demandant, alors que les intervenants sociaux disent tous que le placement d'un limiteur provoque un certain nombre de difficultés sociales, pourquoi la moyenne de consommation électrique avec un limiteur est pratiquement la même que celle sans limiteur.

M. Luc Hujoel répond que le placement d'un limiteur provoque un traumatisme qui est essentiellement psychologique. Certaines personnes s'y adaptent mieux que d'autres. Il pense que les travailleurs sociaux raisonnent encore sur base du placement d'un limiteur de deux ou quatre ampères alors que le six ampères permet de vivre pratiquement normalement.

Il indique également qu'un certain nombre de personnes à qui on a coupé le gaz utilisent un radiateur électrique d'appoint, ce qui fait augmenter la moyenne.

En ce qui concerne l'évolution et l'augmentation des factures impayées, M. Hujoel répond que les intercommu-

interpretatie van de redenen voor deze feitelijke toestand afhankelijk zijn van een nationale gegevensbank, die niet aangepast is aan de sociale problemen van het Brussels Gewest. De toename van de schuldgevallen is deels het resultaat van het feit dat de intercommunales beslist hebben om elke maand niet meer dan 200 toevoeren af te sluiten, en niet tijdens de winter; de toename is gedeeltelijk ook het gevolg van de plaatsing van begrenzers.

De personen die met een schuldenlast te kampen hebben, kunnen in drie categorieën worden verdeeld: een derde heeft ernstige moeilijkheden, een derde verhuist of geeft een andere naam als aangeslotene op en een derde betaalt uiteindelijk zijn facturen.

Hij voegt eraan toe dat het uiteindelijke inningpercentage van de onbetaalde facturen slechts 5 % bedraagt en dat de kosten voor het innen 25.000 frank bedragen voor een gemiddelde schuld van 15.000 frank. Dit betekent dat slechts enkele dossiers naar de rechtbanken worden verwezen om een voorbeeld te stellen.

Mevrouw Sylvie Foucart vraagt of de meerderheid van de personen uit de tweede categorie sociale gevallen zijn.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat hij geen cijfers heeft waaruit dat blijkt.

Mevrouw Sylvie Foucart is verwonderd over de kosten voor het innen van een factuur omdat die aanzienlijk hoger liggen dan voor andere soortgelijke grote maatschappijen.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat het grootste gedeelte ervan niet te wijten is aan de kosten voor de advocaten maar aan interne, administratieve kosten.

De heer Serge de Patoul vraagt bijkomende inlichtingen over de plaats(en) waar afsluitingen worden uitgevoerd.

Hij vraagt tevens of er een verband bestaat tussen de gasafsluitingen en het plaatsen van een vermogensbegrenzer voor elektriciteit.

Hij stelt vast dat de intercommunales beslist hebben het aantal afsluitingen te beperken tot maximum 200 per maand. Gelet op het stopzetten van de afsluitingen tijdens de wintermaanden vraagt hij hoe het mogelijk is dat er in 1996 nog 4.000 afsluitingen zijn geweest. Bovendien wenst hij een verantwoording voor het verschil tussen die 4.000 afsluitingen in 1996 en de zeven duizend die waren vooropgesteld.

Om zijn betoog af te ronden vraagt hij statistieken over het tijdstip van de afsluitingen.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat die statistieken, die elke maand aan staatssecretaris Vic Anciaux worden voorgelegd, aan de commissieleden zullen worden bezorgd. Het grootste deel van de afsluitingen heeft plaats in de gemeenten van de eerste gordel.

nales sont tributaires, dans leur interprétation des raisons de cet état de fait, d'un système informatique national qui n'est pas adapté aux problèmes sociaux de la Région bruxelloise. Une part de l'augmentation des dettes provient d'une politique volontariste des intercommunales de ne pas procéder à plus de deux cent coupures par mois, et pas pendant l'hiver, et une part provient l'augmentation du nombre de placements de limiteurs.

Parmi ce stock de personnes endettées, il y a un tiers de personnes en grande difficulté, un tiers de personnes «qui tournent» c'est-à-dire qui déménagent ou qui changent le titulaire du compteur, et un tiers de personnes qui finissent par payer leurs factures.

Il ajoute que le taux de recouvrement final des factures impayées n'est que de 5 % et que le coût du recouvrement est de 25.000 francs pour une dette moyenne de 15.000 francs. Cela veut dire que seuls quelques dossiers sont transmis aux tribunaux pour l'exemple.

Mme Sylvie Foucart demande si parmi les gens «qui tournent» il y a une majorité de cas sociaux.

M. Luc Hujoel répond qu'il n'a pas de chiffres qui l'indiquent.

M. Sylvie Foucart s'étonne du coût de recouvrement d'une facture qui est nettement plus important que celui d'autres grandes sociétés du même genre.

M. Luc Hujoel répond que le coût le plus important n'est pas celui des avocats mais est un coût interne, administratif.

M. Serge de Patoul demande des informations complémentaires concernant la localisation des coupures.

Il demande également s'il y a une corrélation entre les coupures de gaz et le placement d'un limiteur de consommation électrique.

Il constate que les intercommunales ont décidé de limiter les coupures à un maximum de deux cent par mois. Compte tenu de l'arrêt des coupures pendant les mois d'hiver, il se demande comment on arrive encore à un chiffre de quatre mille coupures pour l'année 1996. Par ailleurs, il souhaite une justification de l'écart entre ces quatre mille coupures en 1996 et la prévision qui était de sept mille.

Il termine son intervention en demandant des statistiques concernant les moments des coupures.

M. Luc Hujoel répond que ces statistiques, qui sont fournies chaque mois au secrétaire d'Etat M. Vic Anciaux, seront transmises aux membres de la commission. En ce qui concerne la localisation des coupures, ce sont les communes de la première ceinture qui sont le plus touchées.

Hij bevestigt dat er een nauw verband bestaat tussen de gasafsluitingen en het plaatsen van een vermogensbegrenzer voor elektriciteit.

Hij preciseert dat de doelstelling van maximum 200 afsluitingen per maand voor alle intercommunales geldt.

Hij herhaalt dat de afsluitingen doorgaans niet worden uitgevoerd tijdens de winter, vóór de feestdagen of een weekend.

In verband met het verschil tussen de prognoses en de verwesenlijkingen voor 1996 deelt hij mede dat bij het opstellen van de prognoses geen rekening is gehouden met de goedkeuring van de ordonnantie betreffende de elektriciteit.

De heer Philippe Smits vraagt of het probleem niet te wijten is aan het feit dat in de meeste gemeenten de facturering niet afzonderlijk geschiedt.

Hij stelt tevens vast dat de meeste mensen geen benul hebben van de kosten voor hun energieverbruik. Hij vraagt of de mensen ter zake en ook over de leesbaarheid van de facturen niet zouden moeten worden voorgelicht.

Ten slotte is hij verwonderd over het gebrek aan sociale verstandhouding tussen de veldwerkers, de klanten, de distributiemaatschappijen en de OCMW's. Hij vraagt waarom de sociale begeleiding van de personen in moeilijkheden niet werkt. Is het niet mogelijk te zorgen voor de coördinatie van een aantal acties die de mogelijkheid bieden de ergste gevallen van sociale armoede op te sporen?

De heer Luc Hujoel herinnert eraan dat de afzonderlijke facturering ingevolge de ordonnantie betreffende de elektriciteit een recht is. Telkens een klant erom vraagt, stellen de intercommunales een afzonderlijke factuur op.

Op vraag van de staatssecretaris belast met energie zullen alle klanten een brief krijgen om hen op die mogelijkheid te wijzen. Het grootste probleem van de afzonderlijke facturering is de kostprijs.

Die wordt op meer dan 100 miljoen per jaar geraamd. Daarin zijn begrepen de verdubbeling van het aantal enveloppes, de verdubbeling van de interne activiteit (nazicht van de ontvangst en geschillen) en de verdubbeling van het klantenbestand (daartoe zouden 13 nieuwe personeelsleden in dienst moeten worden genomen). Volgens hem zou die 100 miljoen beter kunnen worden gebruikt.

Hij geeft toe dat de informatie te wensen overlaat. Hij gaat ermee akkoord dat op alle huishoudelijke toestellen het verbruik wordt vermeld, maar de invoerders zijn daar tegen gekant.

De heer Luc Hujoel herinnert aan de acties van de intercommunales inzake informatie:

Il confirme qu'il y a une très forte corrélation entre les coupures de gaz et le placement d'un limiteur de consommation électrique.

Il précise que l'objectif d'un minimum de 200 coupures par mois s'entend pour chaque intercommunale.

Il répète que les coupures ne se font généralement pas en hiver ni avant les fêtes ni la veille d'un week-end.

A propos de l'écart entre les prévisions et les réalisations de l'année 1996, il indique qu'il s'agit d'une projection qui ne tenait pas compte du vote de l'ordonnance «électricité».

M. Philippe Smits se demande si l'origine du problème ne vient pas du fait que la facturation n'est pas séparée dans la plupart des communes.

Il constate également que la plupart des gens n'ont aucune idée du coût de leur consommation d'énergie. Il se demande s'il ne faudrait pas organiser une information à ce sujet, et également concernant la lisibilité des factures.

Enfin, il est frappé par l'absence de compréhension sociale entre les divers acteurs sur le terrain, les clients, les sociétés de distribution et les CPAS. Il demande pourquoi le suivi social des personnes en difficulté ne fonctionne pas. N'y a-t-il pas moyen de coordonner un certain nombre d'actions permettant de détecter les cas les plus criants de détresse sociale ?

M. Luc Hujoel rappelle que la facturation séparée est un droit octroyé par l'ordonnance «électricité». Chaque fois qu'un client le demande, les intercommunales s'exécutent.

A la demande du secrétaire d'Etat à l'Énergie, un mailing sera envoyé à tous les clients pour leur rappeler cette possibilité. Le problème de la facturation séparée est principalement un problème de coût.

Ce coût est estimé à plus de 100 millions par an. Cela comprend le dédoublement de l'enveloppe, le dédoublement de l'activité interne (vérification de la recette et contentieux) et le dédoublement du fichier clients (13 agents supplémentaires seraient nécessaires pour assurer cette fonction). Selon lui, ces 100 millions pourraient être utilisés à meilleur escient.

En ce qui concerne l'information, il concède qu'elle est déficiente. Il est d'accord pour demander un étiquetage systématique des consommations des appareils électroménagers, mais indique que les importateurs s'y refusent.

M. Luc Hujoel rappelle ensuite les actions des intercommunales en matière d'information :

- de REG-informatiecampagnes, onder meer voor de verlichting;
- de inlichtingen over de facturering ten behoeve van de OCMW's en de maatschappelijk werkers;
- de inlichtingen van het type "dienst" in het driemaandelijks tijdschrift "Voor u".

Wat de sociale begeleiding van de personen in moeilijkheden na het plaatsen van een begrenzer betreft, stelt hij vast dat de OCMW's de sociale onderzoeken niet terugsturen naar de intercommunales omdat zij de klanten die geen sociale behandeling kunnen krijgen niet willen aangeven.

De OCMW's verrichten weliswaar een enorm werk inzake begeleiding van hun cliëntèle dat ertoe bijdraagt dat de intercommunales een gedeelte van hun schulden kunnen invorderen, maar er zijn duizenden mensen die geen klant zijn van de OCMW's en die niet worden geholpen na het plaatsen van een begrenzer.

Mevrouw Danielle Caron vraagt of het niet mogelijk is om met de hulp van de maatschappelijk werkers van de verschillende gemeenten bestanden op te stellen van de personen in moeilijkheden.

Zij vraagt tevens bijkomende inlichtingen over het ontbreken van de vermelding van de verbruikskosten op de huishoudapparaten.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat krachtens de wet op de persoonlijke levenssfeer het overmaken van bestanden aan een aantal zeer beperkende en zeer formele voorwaarden is verbonden. Hij wijst erop dat de intercommunales reeds de lijst van de in gebreke gestelde klanten en de lijst van de afsluitingen aan de gemeente overzenden.

In verband met de huishoudapparaten herhaalt hij dat de invoerders het niet eens zijn over een doeltreffende etikettering van het vermogen, wat een idee zou geven van het genormaliseerde verbruik. Hij voegt eraan toe dat die etikettering voor de intercommunales een voorwaarde is voor het toekennen van steun voor het verwerven van huishoudapparaten.

De heer Mostafa Ouezekhti stelt vast dat er voor 720 miljoen onbetaalde facturen zijn. Hij vraagt hoeveel procent dit bedraagt van de winst van de intercommunales.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat in 1995 4,2 miljard aan dividenden zijn uitgekeerd, waarvan 2,7 miljard aan de gemeenten en 1,5 miljard aan de privé-sector.

De heer Mostafa Ouezekhti vraagt of de mensen er financieel worden toe aangezet om hun facturen bij een bank te domiciliëren.

De heer Luc Hujoel antwoordt ontkennend.

- les campagnes d'information URE, notamment pour l'éclairage;
- les informations sur la facturation pour les CPAS et les travailleurs sociaux;
- les informations de type «service» dans le trimestriel «Pour Vous».

A propos du suivi social des personnes en difficulté, après le placement d'un limiteur, il constate que les CPAS ne renvoient pas les enquêtes sociales vers les intercommunales car ils ne veulent pas dénoncer les clients qui ne méritent pas de bénéficier d'un traitement social.

Même si les CPAS font un travail de guidance énorme en faveur de leur clientèle, ce qui aide les intercommunales à récupérer une partie de leurs dettes, il y a des milliers de cas de gens ne faisant pas partie de la clientèle des CPAS qui ne sont pas pris en charge après le placement d'un limiteur.

Mme Danielle Caron demande s'il n'y a pas moyen d'établir des fichiers des personnes en difficulté par l'intermédiaire des travailleurs sociaux des différentes communes.

Elle demande également un complément d'information sur l'absence d'affichage du coût de la consommation sur les appareils électroménagers.

M. Luc Hujoel répond qu'il existe une loi sur la protection de la vie privée qui ne permet la transmission de fichiers que selon un certain nombre de conditions très restrictives et très formelles. Il rappelle que les intercommunales transmettent déjà aux communes la liste des clients mis en demeure et la liste des coupures.

En ce qui concerne les appareils électroménagers, il répète qu'il n'y a pas de consensus entre les importateurs pour établir un étiquetage efficace de la puissance donnant une idée de la consommation normalisée. Il ajoute que les intercommunales conditionnent les aides à l'acquisition d'appareils ménagers à cet étiquetage.

M. Mostafa Ouezekhti constate qu'il y a des factures impayées pour un montant de 720 millions. Il demande quel pourcentage cela représente par rapport au bénéfice des intercommunales.

M. Luc Hujoel répond que 4,2 milliards de dividendes ont été distribués en 1995, dont 2,7 milliards aux communes bruxelloises et 1,5 milliards au privé.

M. Mostafa Ouezekhti demande s'il existe des incitants financiers pour encourager les domiciliations des factures auprès des banques.

M. Luc Hujoel répond par la négative.

De heer Mohamed Daïf vraagt of er onderzoeken zijn uitgevoerd over de periodiciteit van de facturering. Volgens hem zou het risico kleiner zijn indien de betalingen maandelijks zouden geschieden in plaats van om de twee of drie maanden.

Hij stelt vast dat er vijf etappes zijn alvorens de intercommunales een afsluiting uitvoeren (twee bezoeken en drie brieven). Hij vraagt of dit slechts in bepaalde wijken gebeurt, dan wel of het een algemene regel is.

De heer Luc Hujoel antwoordt dat de maandelijkse facturering wordt toegekend aan alle klanten die erom vragen. Zijn ervaring heeft hem geleerd dat dit geen wondermiddel is en hij heeft niet de indruk dat de situatie daarmee veel verbeterd. Bovendien neemt in geval van problemen het aantal te betalen facturen toe.

Wat de regel van de twee bezoeken en de drie brieven betreft, deelt hij mede dat die steeds en in elke wijk in acht wordt genomen. Een afsluiting vindt pas plaats indien de klant tweemaal afwezig was en niet op de ontvangen brieven heeft gereageerd.

10. Hoorzitting met twee vertegenwoordigers van het Coördinatiecomité Water-Gas-Elektriciteit, te weten mevrouw Lewin en mevrouw Gobert

De vertegenwoordigers verwijzen naar de tekst die de commissieleden hebben ontvangen en die bij het verslag is gevoegd.

Mevrouw Gobert wenst ten aanvulling hiervan nog de volgende opmerkingen te maken.

De gezinnen met een klein inkomen maar met een inkomen dat niettemin groter is dan het bestaansminimum kunnen niet bij de OCMW's terecht en staan er alleen voor tegenover de distributeurs en/of privé-bemiddelaars.

De OCMW's en de privé-bemiddelaars moeten rekening houden met de minimale eisen van de distributeurs die willen dat minimum 1.500 frank per maand wordt betaald. Soms wordt dit bedrag tot 1.000 frank verlaagd, maar dat is dan wel te nemen of te laten.

De bestaansminimumtrekkers moeten een gedeelte van hun bestaansminimum besteden aan de betaling van die schulden en de OCMW's geven geen extra geld om de openstaande facturen te betalen.

De Coördinatie is er dus voorstander van eerst de rechter in te schakelen alvorens men een beroep doet op een OCMW en de twee partijen worden door de vrederechter met elkaar geconfronteerd. Er zij echter ook op gewezen dat vele verbruikers om allerhande redenen niet komen opdagen voor een verzoening. De Coördinatie vraagt zich dan ook af of

M. Mohamed Daïf demande s'il y a eu des études concernant le cycle de la facturation. Selon lui, le risque serait moindre si les paiements s'effectuaient chaque mois plutôt que tous les deux ou trois mois.

Il constate qu'avant de procéder à une coupure, les intercommunales procèdent à cinq démarches (deux visites et trois lettres). Il demande si c'est spécifique à certains quartiers ou si c'est une règle générale.

M. Luc Hujoel répond que la facturation par mois est accordée à tous les clients qui le demandent. Selon son expérience, ce n'est pas la panacée et il n'a pas l'impression que cela améliore beaucoup la situation. De plus, en cas de problèmes, cela augmente le nombre de factures à payer.

En ce qui concerne la règle des deux visites et des trois lettres, il confirme qu'elle est toujours respectée quel que soit le quartier envisagé. Ce n'est que si le client est deux fois absent et ne donne pas suite aux lettres qu'il a reçues, qu'une coupure peut avoir lieu.

10. Audition de deux représentantes de la Coordination Eau-Gaz-Electricité – Mmes Lewin et Gobert – et débat au sujet de cette audition

Les représentantes précitées s'en réfèrent au texte déjà distribué aux membres de la commission et qui figure en annexe au présent rapport.

En complément à ce texte, Mme Gobert souhaite encore formuler les considérations suivantes :

Les ménages dont le revenu est faible mais supérieur au minimex sont écartés des CPAS et se retrouvent seuls, face aux distributeurs et/ou à des médiateurs privés.

Les CPAS et les médiateurs privés se retrouvent face aux exigences minimales des distributeurs, qui sont d'obtenir un paiement de 1.500 francs par mois au minimum. Parfois on obtient un rabais à 1.000 francs. Et c'est à prendre ou à laisser.

Les minimexés doivent consacrer une partie de leur minimex à payer ces dettes; les CPAS n'injectent pas d'argent supplémentaire pour apurer les factures en souffrance.

La Coordination est donc en faveur d'un arbitrage judiciaire préalable, avant toute intervention d'un CPAS. Cet arbitrage – devant le juge de paix – met les deux parties en présence. Il faut toutefois reconnaître que beaucoup de consommateurs ne se présentent pas à la conciliation, pour toute une série de raisons. La Coordination se demande donc

men die voorafgaande verzoeningsprocedure voor de vrederechter niet verplicht zou moeten maken.

Mevrouw Gobert herinnert eraan dat, wat de elektriciteit betreft, de stroombegrenzers (tot 6 Ampère) de levering niet garanderen, maar eerder een pressiemiddel zijn om het afbetalingsplan te doen naleven. Het gebeurt dat de stroombegrenzers worden weggenomen als het afbetalingsplan niet in acht genomen wordt.

Zij herinnert er ten slotte aan dat de vraag wie het risico van de onbetaalde facturen moet dragen onbeantwoord blijft. Ze is van oordeel dat de distributeurs dit risico voor zich zouden moeten dragen.

De heer André Drouart wenst te weten of het hulpfonds zou kunnen dienen om sommige schulden volledig of gedeeltelijk aan te zuiveren als dit fonds door de distributeurs en door het Gewest gestijfd wordt.

De Coördinatie meent dat er een fonds wordt opgericht om te voorkomen dat de kosten veroorzaakt door de onbetaalde rekeningen op de verbruikers wordt afgewenteld. Als de distributeurs op een of andere manier de onbetaalde facturen voor hun rekening moeten nemen, bestaat immers het gevaar dat ze dit aan de verbruiker zullen doorberekenen.

Het verbaast de heer Denis Grimberghs dat er in dit gedeelte van het debat nog met geen woord gerept is over het probleem van de heropening (vóór de winter) van de afgesloten meters.

Hij vraagt zich bovendien af of elke vrederechter ook niet anders zal oordelen.

Volgens mevrouw Lewin bestaat het grootste voordeel van de procedure voor de vrederechter erin dat hij de twee partijen doet verschijnen. De vrederechter, die helaas niet over de middelen beschikt om een sociaal onderzoek te laten uitvoeren, kan aldus van alle kanten bekijken en het probleem van de schuld in zijn geheel aanpakken.

Mevrouw Lewin is van mening dat de heropening van de meters inderdaad een goede zaak is omdat men dan weer over verwarming beschikt. Dit lost echter het probleem van de schuld niet op.

Mevrouw Sylvie Foucart stelt de Coördinatiecomité een aantal vragen.

Als de vrederechter een algemeen plan voor de terugbetaling van de schuld opstelt, welke plaats neemt de schuld voor het gas dan in? Moet deze schuld bij voorrang worden geregeld? Welke plaats neemt zij in in het kader van een algemeen aanzuiveringplan?

Hoe liggen de zaken met het beroep dat zou worden ingesteld tegen de beslissingen van de vrederechters?

s'il ne faudrait pas rendre obligatoire la conciliation préalable devant le juge de paix.

Mme Gobert rappelle que, dans le secteur de l'électricité, les limiteurs à 6 Ampères ne sont pas une garantie de fourniture, mais plutôt un moyen de pression pour faire respecter le plan de paiement. Il arrive que les limiteurs soient retirés, si le plan de paiement n'est pas respecté.

Elle rappelle enfin que le risque des factures impayées reste une question ouverte. Elle estime que ce risque devrait être géré ou pris en charge par les sociétés de distribution.

M. André Drouart demande si le Fonds d'entraide pourrait servir à apurer tout ou partie de certaines dettes, si ce Fonds était alimenté par les distributeurs et par la Région.

La Coordination pense que si l'on constitue un Fonds, c'est pour éviter que la charge des impayés ne soit répercutée sur les consommateurs. Si les distributeurs doivent prendre en charge les impayés d'une façon ou d'une autre, il y a un risque que cela se répercute sur le prix facturé au consommateur.

M. Denis Grimberghs s'étonne de ce que l'on ait pas parlé dans cette partie du débat du problème des réouvertures (avant l'hiver) des compteurs coupés.

Il demande par ailleurs s'il n'y a pas un risque de disparité entre la façon dont jugeront les juges de paix.

Mme Lewin est d'avis que l'avantage essentiel de l'intervention du juge de paix est de faire comparaître ou apparaître les deux parties. Le juge de paix qui, malheureusement, ne dispose pas de moyens d'investigations sociaux, peut ainsi remettre les choses à plat et intervenir sur l'ensemble du problème d'endettement.

Quant à la réouverture des compteurs, Mme Lewin estime que c'est effectivement intéressant parce que le chauffage est ainsi rétabli mais cette réouverture ne règle rien et en tout cas pas le problème de la dette.

Mme Sylvie Foucart souhaite poser plusieurs questions à la Coordination :

Quand le juge de paix redéfinit un plan général de remboursement de la dette, où se situe la dette pour le gaz ? Est-elle prioritaire ? Quelle est sa place dans un plan d'apurement général ?

Qu'en est-il des recours qui seraient introduits contre les décisions des juges de paix ?

Wat is verhoudingsgewijs het aantal vonnissen dat bij verstek wordt uitgesproken omdat de verbruiker niet opdaagt? Naar verluidt zijn het er veel. Bestaan er cijfers? Als er inderdaad veel zijn, bewijst dit dat de beschermingsmaatregel waarvoor de Coördinatie pleit weinig democratisch is.

Kan de verplichte verzoening als voldoende worden beschouwd? Waarom is ze beter dan de huidige voorstellen van de commissie?

Zou het toekomstige Waarborgfonds niet alleen moeten dienen om facturen die volgens vast te stellen criteria als oninvorderbaar worden beschouwd te betalen? Men zou moeten uitsluiten dat het Fonds alle oninvorderbare facturen betaalt. Wat is het standpunt van de Coördinatie in dit verband?

Wat de rangorde van de schuldvorderingen betreft, antwoordt de Coördinatie dat de distributeur op dit ogenblik als bevoorrecht schuldeiser wordt beschouwd, ondanks het feit dat gas kan worden beschouwd als een levensnoodzakelijk goed.

De Coördinatie is voorts van oordeel dat wanneer een geschil voor de vrederechter wordt gebracht, elke partij rekenschap kan geven van haar rechten, maar vooral van haar plichten. De vrederechter zal altijd nagaan wat er mogelijk is, ook al kan hij de schuld niet ongedaan maken.

De Coördinatie heeft geen cijfers over het aantal vonnissen die bij verstek worden uitgesproken. De Coördinatie wenst wel dat er terzake onderzoek wordt verricht. Men zou het aantal vonnissen bij verstek moeten kennen en de redenen ervoor.

Misschien is de gang van zaken weinig democratisch, maar de Coördinatie is van oordeel dat dit vooral het geval is wat de toegang tot het vredegerecht betreft. Nochtans zou dit gerecht het dichtst bij de burger moeten staan en vooral voor kansarmen toegankelijk moeten zijn.

Het zou verplicht moeten zijn een verzoeningsprocedure voor de rechter te volgen alvorens het geschil moet worden beslecht.

Wat het Waarborgfonds betreft, vraagt de Coördinatie de commissie haar beraadslagingen voort te zetten. Het Coördinatiecomité is van mening dat eerder de producenten (en niet de distributeurs) de risico's van onbetaalde facturen zouden moeten dragen.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon gaat in op de commentaar die de coördinatie heeft geleverd op voorstel A-241/1 dat zij mede heeft ondertekend (zie bijlage 3 – blz. 6, punt 2B van deze bijlage).

Inzake het tweede streepje (de exclusieve rol van de OCMW's), verduidelijkt zij dat de bemiddeling van het

Quelle est la proportion des jugements rendus par défaut, à cause de l'absence du consommateur ? On dit que cette proportion est importante. Peut-on la chiffrer ? Si cette proportion est effectivement importante, cela montre un déficit démocratique de la mesure protectrice prônée par la Coordination.

Cette conciliation "obligatoire" peut-elle être considérée comme autosuffisante ? En quoi est-elle plus satisfaisante que les propositions actuelles de la commission ?

Le futur Fonds de Garantie ne devrait-il pas couvrir uniquement certaines factures considérées comme irrécupérables, selon des critères à définir ? Il devrait être exclu que le Fonds couvre toutes les factures irrécupérables. Quel est l'état de réflexion de la Coordination à ce sujet ?

En ce qui concerne la hiérarchie des créances, la Coordination répond que, aujourd'hui, le distributeur est considéré comme un créancier privilégié, malgré le fait que le gaz puisse être considéré comme un bien de première nécessité.

Quant à l'intervention du juge de paix, la Coordination estime que, lors de cette intervention, chaque partie peut se rendre compte de ses droits et surtout de ses devoirs. Le juge cherche toujours à voir ce qu'il peut dégager comme moyens, même s'il ne sait pas annuler la dette.

La Coordination ne possède pas d'informations chiffrées quant au nombre de jugements par défaut : elle souhaiterait d'ailleurs que cette recherche soit faite. On devrait pouvoir connaître le nombre et les causes des jugements par défaut.

Le déficit démocratique est peut-être exact, mais la Coordination estime qu'il y a surtout un déficit démocratique d'accès à la justice de paix. Pourtant c'est la justice qui devrait être la plus proche, et particulièrement accessible aux plus défavorisés.

Elle estime qu'une conciliation judiciaire devrait être obligatoire avant toute procédure contentieuse.

Revenant au Fonds de garantie, la Coordination invite la Commission à poursuivre ses réflexions sur le sujet. Elle estime que ce sont les producteurs (plutôt que les distributeurs) qui devraient assumer le risque d'impayés.

Mme Anne-Sylvie Mouzon aborde les commentaires émis par la Coordination au sujet de la proposition A - 241/1 dont elle est cosignataire.

A propos du deuxième tiret (rôle exclusif du CPAS), elle précise que l'intervention du CPAS n'est pas exclusive des

OCMW eventuele andere mechanismen niet uitsluiten. Maar het OCMW kan gekant zijn tegen de afsluiting.

Inzake het derde streepje, meent zij dat dit voorstel de rechterlijke arbitrage niet buitenspel zet: het voegt een mechanisme toe aan het bestaande recht. Het OCMW kan bovendien alleen dan verzet aantekenen of onderhandelingen voeren als de aangeslotene aanvaardt dat zijn naam aan het OCMW wordt medegedeeld.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon verklaart overigens dat een door het OCMW opgesteld betalingsplan ongetwijfeld verschillend zal zijn dan dat van een vrederechter. Voor het OCMW gaat de aandacht uit naar de consument, voor de vrederechter naar de schuld.

Inzake het vierde streepje (verantwoording door het OCMW op grond van de sociale toestand), bevestigt zij dat dit wel degelijk de bedoeling is.

Zij is echter ook van mening dat het OCMW niet lichtzinnig te werk mag gaan en om het even wat om het even hoe mededelen. Zo mag het OCMW bijvoorbeeld niet zomaar bekendmaken dat een bepaalde aangeslotene werkloos is. Het OCMW zal een sociaal onderzoek voeren om een onderscheid te maken tussen de verbruikers die hun facturen niet kunnen betalen en degenen die de middelen hebben maar van slechte wil zijn.

Inzake het vijfde streepje (betalingsplan) verduidelijkt mevrouw Anne-Sylvie Mouzon dat artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing blijft, maar dat ook artikel 1410 een rol zal spelen.

Wat het zevende streepje betreft (niet-naleving van het betalingsplan) bevestigt mevrouw Anne-Sylvie Mouzon de interpretatie. Het zal wel degelijk mogelijk zijn om af te sluiten: men mag de ambtshalve uitvoering, een privilege van de openbare dienst, niet afhankelijk maken van een machtiging die door de rechter wordt verleend.

Wat tot slot het achtste streepje betreft (Hulpfonds), verklaart hetzelfde lid dat het Hulpfonds zal dienen om de werkingskosten te dekken en niet om de schulden terug te betalen. Dat zou eventueel mogelijk zijn maar de producenten mogen niet met de ene hand terugnemen wat ze met de andere gegeven hebben.

De vertegenwoordigers van de coördinatie verklaren dat zij kunnen begrijpen dat de OCMW's zich tegen een afsluiting verzetten omdat zulks tot hun sociale rol behoort. Maar de OCMW's moeten de geschillen van de verdellers niet behandelen of mogen hun gijzelaar niet worden.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon antwoordt dat dit thans nochtans vaak het geval is: de OCMW's moeten wel betalen want zij worden voor voldongen feiten gesteld en zij hebben geen keuze. Zij wil dus een andere plaats, een ander tijdstip voor de krachtsverhouding. Het voorstel van de socia-

autres mécanismes éventuels. Mais le CPAS peut s'opposer à la coupure.

A propos du troisième tiret (court-circuit de l'arbitrage judiciaire), elle estime que la proposition considérée ne court-circuite pas un arbitrage judiciaire : elle ajoute un mécanisme au droit existant. Par ailleurs, le CPAS ne peut s'opposer et négocier que si l'abonné accepte que son nom soit communiqué au CPAS.

Mme Anne-Sylvie Mouzon déclare par ailleurs qu'un plan de paiement élaboré par un CPAS ne sera certainement pas le même que celui élaboré par un juge de paix. Pour le CPAS, la référence, c'est le consommateur. Pour le juge de paix, la référence, c'est la dette.

A propos du quatrième tiret (justification par le CPAS basée sur la situation sociale), elle confirme que c'est bien ce qui est prévu.

Elle estime toutefois que le CPAS ne peut agir avec désinvolture et communiquer n'importe quoi n'importe comment : par exemple, le CPAS ne pourrait pas, par exemple, annoncer tout de go que tel abonné est chômeur. Le CPAS procèdera à une enquête sociale pour distinguer les consommateurs dans l'impossibilité sociale de payer leurs factures de ceux qui en auraient les moyens mais sont de mauvaise composition.

A propos du cinquième tiret (plan de paiement), Mme Anne-Sylvie Mouzon précise que l'article 1409 du Code Judiciaire continuera bien à s'appliquer, mais que l'article 1410 jouera aussi.

En ce qui concerne le septième tiret (non respect du plan de paiement), Mme Anne-Sylvie Mouzon confirme l'interprétation. Il sera bien possible de couper : il ne faut pas subordonner l'exécution d'office, privilège du service public, à une autorisation du judiciaire.

Enfin, pour le huitième tiret (Fonds d'entraide), le même membre explique que le Fonds d'Entraide devra servir à couvrir les frais de fonctionnement et pas le remboursement des dettes. Il pourrait éventuellement le faire mais les producteurs ne devraient pas reprendre d'une main ce qu'ils ont donné de l'autre.

Les représentantes de la Coordination déclarent qu'elles peuvent accepter que les CPAS soient amenés à refuser une coupure, parce que cela appartient à leur rôle social. Mais les CPAS ne doivent ni gérer le contentieux des distributeurs ni devenir les otages de ces derniers.

Mme Anne-Sylvie Mouzon rétorque que c'est pourtant souvent le cas actuellement : les CPAS y vont de leur poche, parce qu'ils sont mis devant le fait accompli et ne savent plus faire autrement. Elle préfère donc une modification de "l'endroit", du moment où se place le rapport de force. La

listische fractie wijzigt de krachtsverhouding ten voordele van het OCMW.

IV. Algemene bespreking

De voorzitter stelt vast dat men het er in de commissie over eens is dat er iets moet worden gedaan aan problemen inzake menselijke waardigheid die te maken hebben met de gasvoorziening.

Volgens de voorzitter moet de commissie de volgende voornaamste punten onderzoeken:

1. de technische problemen verbonden aan de begrenzing van de gasvoorziening en de gevaren die ermee gepaard gaan;
2. de middelen om afsluitingen te voorkomen, namelijk door een plaatselijke adviescommissie in te schakelen of een door middel van een vonnis van een rechtbank, en de begeleidingsmaatregelen die worden getroffen;
3. de gescheiden facturering en de problemen die daaruit voortvloeien;
4. het tariefsysteem, dat volgens het coördinatiecomité voor water-gas-elektriciteit onaanvaardbaar en ongeschikt is omdat het degressief is, dat wil zeggen dat hoe meer men verbruikt hoe minder men betaalt per verbruikseenheid.

De voorzitter herinnert eraan dat de werkzaamheden over de gasafsluitingen en -leveringen dringend zijn. Dit is meermaals onderstreept geweest tijdens de commissievergaderingen en de plenaire vergadering. Hij herinnert er ook aan dat het ontwerp van de regering pas drie weken geleden aan de commissie overgezonden is.

Verscheidene leden, onder wie mevrouw Françoise Dupuis, de heer André Drouart en De heer Denis Grimberghs, wijzen er ook op dat zo snel mogelijk een beslissing genomen moet worden, opdat men zich tijdens de eerstvolgende plenaire vergadering over een tekst zou kunnen uitspreken.

De heer Mostafa Ouezekhti voegt eraan toe dat een nieuwe resolutie, zoals de vorige jaren, slechts een noodoplossing kan zijn, als men niet snel tot een akkoord kan komen over een tekst.

Om de regeling van de werkzaamheden zo duidelijk en eenvoudig mogelijk te houden, stelt de voorzitter voor uit te gaan van de tekst van het ontwerp en de andere voorstellen daaraan toe te voegen.

De heer André Drouart gaat ermee akkoord te werken op grond van de tekst van het ontwerp. Er kunnen dan amendementen aangebracht worden, zodoende dat men tot een enkele tekst komt en er algemeen verslag opgesteld kan

proposition du groupe socialiste modifie le rapport de force existant à l'avantage des CPAS.

IV. Discussion générale

Le président constate qu'il y a consensus au sein de la commission sur la volonté de répondre à des problèmes de dignité humaine liés à la distribution du gaz.

Selon lui, les principaux points à discuter par la commission sont les suivants :

1. les problèmes techniques liés au mode de limitation du gaz et les dangers que cela engendre;
2. les moyens d'éviter les coupures, par le recours à une commission locale d'avis ou par un jugement d'un tribunal, et les mesures d'accompagnement que cela implique;
3. la facturation séparée et les problèmes qui en résultent;
4. le système tarifaire, qui selon la Coordination Gaz-Electricité-Eau est inacceptable et inadéquat, dans la mesure où il est dégressif, c'est-à-dire que plus on consomme et moins on paie à l'unité de consommation.

Le président rappelle l'urgence des travaux sur la problématique des coupures et de l'approvisionnement en gaz. Cette urgence a d'ailleurs été soulignée à plusieurs reprises lors des réunions de commission et en séance plénière. Il rappelle aussi que le projet du gouvernement n'est finalement parvenu à la commission qu'il y a environ trois semaines.

Plusieurs membres, dont Mme Françoise Dupuis, M. André Drouart et M. Denis Grimberghs insistent également sur l'urgence et la nécessité de parvenir rapidement à une décision pour que la plus prochaine séance plénière puisse se prononcer sur un texte.

M. Mostafa Ouezekhti ajoute qu'une nouvelle résolution, comme les années précédentes, ne pourrait être envisagée qu'en dernier ressort, si jamais on devait ne pas parvenir rapidement à une délibération finale sur un texte.

Pour clarifier et simplifier l'ordre des travaux, le président propose de travailler sur base du texte du projet et d'y joindre les autres propositions.

M. André Drouart marque son accord pour que l'on travaille sur base du projet du gouvernement auquel on apportera des amendements, de manière à arriver à un texte unique et à un rapport global, pour autant que le ministre

worden, voor zover minister Chabert bevestigt dat de tekst van de regering nog aangepast mag worden. Hij heeft vertrouwen in de openheid van geest van minister Chabert.

De commissie beslist, bij eenparigheid van de aanwezige leden, dat er een enkel verslag gemaakt wordt over alle werkzaamheden. De namen van de reeds aangewezen rapporteurs worden bevestigd. Er zal uitgegaan worden van het regeringsontwerp en alle voorstellen zullen bij de besprekking gevoegd worden.

De heer Paul Galand vraagt eerst wat de bestaande wetgeving, zowel in de andere sectoren zoals water en elektriciteit als in de andere Gewesten voorschrijft. Hij wenst dat de commissie een synoptische tabel zou krijgen.

De minister zal deze informatie als bijlage bij het verslag laten voegen.

De heer André Drouart formuleert verschillende opmerkingen.

Ten eerste betreurt hij dat het ingediende ontwerp geen sociaal hoofdstuk bevat en niets bepaalt inzake preventie. De afsluiting is een pressiemiddel vanwege de maatschappijen die reeds een monopoliepositie hebben. Hij herinnert eraan dat de voorafgaande afsluiting in het Vlaams Gewest verboden is en dat men in het Waals Gewest een wetswijziging voorbereidt teneinde voorafgaande afsluitingen te verbieden.

Ten tweede is hij voorstander van een arbitrage door een rechter, bij voorkeur de vrederechter. Dit ontwerp draagt de arbitrage echter op aan een commissie waarin de gemeente (of het OCMW) tegelijk rechter en partij is: de gemeente ontvangt immers dividenden van de intercommunales en een aantal gemeentelijke mandatarissen hebben ook zitting in de raden van dezelfde intercommunales.

Hij gaat principieel akkoord met de minimale samenstelling van deze commissie, zoals in het ontwerp bepaald, maar hij vreest dat de uiteindelijke samenstelling van de ene gemeente tot de andere zal verschillen.

De heer André Drouart heeft ook vragen bij de legitimiteit van deze commissies: deze zullen gedeeltelijk uit politieke mandatarissen bestaan die hun mandaat van de kiezer gekregen hebben: het gevaar voor cliëntelisme is dus reëel.

Hij is er tegen dat de arbitrage wordt opgedragen aan een commissie, zoals in het ontwerp bepaald, en hij zal amendementen indienen als deze bepaling behouden blijft.

Ten derde is de heer André Drouart van oordeel dat het tijdschema (de opeenvolging van de verschillende stappen) slecht is opgesteld en niet voldoet; zonder een duidelijk tijdschema zijn het steeds de algemene voorwaarden van de verdelers die de bovenhand zullen halen.

Chabert confirme que le texte du gouvernement n'est pas un texte fermé. Il se déclare confiant dans l'ouverture d'esprit du ministre Chabert.

La commission décide, à l'unanimité des membres présents, que l'ensemble des travaux fera l'objet d'un seul rapport, pour lequel les rapporteurs déjà désignés sont confirmés, que l'on travaillera sur base du projet du gouvernement et que toutes les propositions seront jointes à la discussion.

M. Paul Galand pose d'abord la question de connaître les législations déjà existantes, tant dans les autres secteurs comme l'eau et l'électricité, que dans les autres Régions. Il souhaiterait que la Commission puisse disposer d'un tableau synoptique.

Le ministre fournira l'information en annexe au rapport.

M. André Drouart développe différentes remarques :

En premier lieu, il regrette que le projet présenté ne comporte pas de volet social et ne prévoie pas de prévention. La coupure est un moyen de pression de la part de sociétés qui disposent déjà d'une position de monopole. Il rappelle qu'en Région flamande, la coupure préalable est interdite et qu'en Région wallonne, on se prépare à modifier la législation pour interdire les coupures préalables.

En second lieu, il marque sa préférence pour un arbitrage judiciaire, à confier de préférence au juge de paix. Or, le projet confie l'arbitrage à une commission dans laquelle la commune (ou le CPAS) est juge et partie : en effet, la commune perçoit des dividendes des intercommunales et certains des mandataires communaux siègent également dans les conseils des mêmes intercommunales.

Quant à la composition minimale de cette commission, prévue dans le projet, il peut en accepter le principe mais il craint que la composition finale ne varie d'une commune à l'autre.

M. André Drouart s'interroge aussi sur la légitimité de ces commissions : elles seront en partie composées de mandataires politiques qui tiennent leur statut de l'électeur : le danger de clientélisme est donc réel.

Il déclare s'opposer à ce que l'arbitrage soit confié à une commission comme prévu dans le projet et annonce le dépôt d'amendements si cette disposition était maintenue.

En troisième lieu, M. André Drouart juge que le calendrier (la succession des démarches) est mal défini et insatisfaisant; à défaut de calendrier précis, ce sont toujours les conditions générales des distributeurs qui prévaudront.

Ten vierde is de heer André Drouart van mening dat voor het geval er niet wordt afgesloten, ook een afbetalingsplan moet worden opgesteld. Hij herinnert eraan dat de wetgever in de ordonnantie met betrekking tot de elektriciteit, het recht op een minimumlevering heeft laten opnemen en dat de vrederechter, in geval de gasvoorziening niet wordt afgesloten, de levering afhankelijk maakt van de naleving van een afbetalingsplan. In dit verband verwijst hij naar de bepalingen uit het voorstel dat hij heeft ingediend.

Hetzelfde lid gaat er namens zijn fractie van uit dat men bij een arme verbruiker of een arm gezin niet zomaar de gasvoorziening kan afsluiten onverschillig of er een afbetalingsplan bestaat.

Hier rijst het probleem van de financiële middelen: er zou een hulpfonds moeten komen dat de OCMW's bijspringt en dat gedeeltelijk zou worden gestijfd door de intercommunales voor de distributie.

Ten vijfde stelt de heer André Drouart het probleem van de afsluitingen tijdens de winter aan de orde. Het ontwerp bepaalt dat de winter begint op 1 december, maar een normale maand november zonder gas, dus zonder verwarming, is al bijna ondraaglijk.

Hij merkt ook op dat er in het ontwerp geen sprake is van heraansluitingen: hoe liggen de zaken voor de heraansluiting gedurende de winter van meters die net voor de afgebakende winterperiode zijn afgesloten. Volgens hem is het zeker geen toeval dat het aantal afsluitingen hoger ligt in de loop van de maand die aan de winterperiode voorafgaat.

Tot slot van zijn betoog leest de heer André Drouart een aantal cijfers voor uit het jaarverslag van Electrabel. Het lid vraagt of De minister de laatste jaarverslagen van de betrokken maatschappijen zou kunnen bezorgen. De minister neemt hiervan nota. Hij zal deze documenten aan de commissiedelen bezorgen.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon wijst op drie problemen die moeten worden vermeden.

Ten eerste wijst zij op het gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel bij de gebruiker. Gas heeft een prijs: deze is misschien niet correct maar dat is een probleem dat niet tot de bevoegdheid van het Gewest behoort. Niettemin heeft gas nog steeds een prijs, zelfs een sociale prijs, zonder de ecologische prijs te vergeten, en dat iemand die moet betalen.

Ook al komen er bij de OCMW's vooral echte armen of personen met betalingsmoeilijkheden aankloppen, toch zijn er ook echte slechte betalers en consumenten die te kwader trouw zijn.

Vervolgens wijst zij op de grote wetten van de openbare dienst, die stoelen op de principes van gelijkheid, continuïteit

En quatrième lieu, M. André Drouart est d'avis qu'en cas de non-coupure, il faut aussi prévoir la définition d'un plan de paiement. Il rappelle que, dans l'ordonnance relative à l'électricité, le législateur a inséré le droit à une fourniture minimale et que le juge de paix conditionne la non-coupure au respect d'un plan de paiement. Il renvoie à ce sujet aux dispositions prévues dans la proposition qu'il a déposée.

Le même membre estime, au nom de son groupe, qu'un consommateur ou un ménage déjà en situation d'indigence, ne peut se voir couper le gaz, qu'il y ait ou non un plan de paiement.

Cela pose toutefois le problème des moyens financiers : à cet égard, un Fonds d'entraide devrait évidemment venir à l'aide des CPAS, fonds qui serait en partie alimenté par les intercommunales de distribution.

En cinquième lieu, M. André Drouart soulève le problème des coupures hivernales : le projet fait commencer l'hiver au 1er décembre, mais passer un mois de novembre normal sans alimentation de gaz, donc sans chauffage, est déjà quasiment insupportable.

Il remarque également que le projet ne parle pas des réouvertures de compteur : qu'en est-il de la réouverture, pendant la période hivernale, des compteurs qui ont été coupés juste avant la période déclarée hivernale : il rappelle à ce sujet que ce n'est sans doute pas un hasard si le nombre de coupures est plus élevé durant le mois qui précède la période hivernale.

Enfin, et en conclusion de son intervention, M. André Drouart donne lecture de quelques chiffres tirés d'un extrait du rapport annuel d'Electrabel. Le membre demande si le ministre pourrait fournir les derniers rapports annuels disponibles des sociétés concernées. Le ministre prend note de cette demande. Il fournira ces documents aux membres de la commission.

Mme Anne-Sylvie Mouzon attire l'attention sur trois écueils qu'il convient d'éviter :

Tout d'abord, elle évoque la déresponsabilisation du consommateur. Le gaz fourni a un prix : ce prix n'est peut-être pas correct mais ce problème n'appartient pas aux compétences de la Région. Il n'en reste pas moins que le gaz a toujours un prix, même un prix social, sans oublier le prix écologique, et il faut que quelqu'un le paie.

Si, la plupart du temps, les CPAS se trouveront face à des personnes réellement pauvres ou incapables de payer, il y a aussi de réels mauvais payeurs et des consommateurs de mauvaise foi.

Ensuite, elle rappelle les grandes lois du service public, dont notamment les principes d'égalité, de continuité et de

en wettelijkheid. Maar deze wetten stoelen ook op het begrip openbare macht. Men mag ook het "privilège du préalable" en het privilege van de ambtshalve uitvoering niet uit het oog verliezen. Dit zijn twee andere kenmerken van de openbare dienst die als tegenprestatie verplicht is zijn dienst (hier de levering van gas) doorlopend en in alle omstandigheden te leveren.

Het lid meent dat als men afbreuk doet aan de principes van de openbare dienst, men moet opletten dat men het algemene evenwicht ervan niet verstoort. Tot slot is mevrouw Anne-Sylvie Mouzon van oordeel dat moet vermeden worden dat onverantwoordelijke of onbevoegde personen beslissingen treffen.

Zij wil bijgevolg niet dat er een gewone rechter wordt uitgeschakeld omdat zulks indruist tegen het "privilège du préalable" van de openbare dienst en de rechter een taak van maatschappelijk assistent toegemeten krijgt die hem niet toekomt. Zij is ook tegen de uitvoering van de gemeentelijke commissie waarin het ontwerp voorziet: volgens haar is er reeds een gespecialiseerde instelling, waarvoor strikte regels inzake geheimhouding en beroepsgeheim gelden, namelijk het OCMW.

Daarom gaat dit lid ook niet akkoord met de samenstelling van de commissie zoals bepaald door de wetgeving van het Vlaamse Gewest.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon komt terug op het moment van de afsluiting, en zij is van oordeel dat moet worden opgetreden vooraleer er wordt afgesloten. De verdeler moet verplicht worden op een advies van het OCMW te wachten. Alleen als het OCMW zwijgt of zich niet verzet kan de verdeler zich weer op het "privilège du préalable" beroepen.

Hetzelfde lid is ook van oordeel dat moet vermeden worden dat de OCMW's verworden tot avalgeber of inner van schuldborderingen voor rekening van de verdelers.

Tot besluit van haar betoog wijst mevrouw Anne-Sylvie Mouzon er ook op dat het regeringsontwerp op heel wat punten onnauwkeurig is, zoals bijvoorbeeld in de definitie van abonnee, in die van de noden en bij het probleem van het beroepsgeheim van de gemeentelijke commissies. Volgens haar staan in het ontwerp ook geen behoorlijke bepalingen inzake preventie.

Mevrouw Françoise Dupuis komt terug op wat de vorige sprekers hebben gezegd en wijst erop dat in alle gemeentelijke procedures politici en politica's in het openbaar spreken en dat er dus toezicht mogelijk is. Zij is het dus niet eens met het gevaar voor cliëntelisme waarvan eerder sprake.

Voorts is zij er ook tegen dat de OCMW's het verlengstuk worden van de verdelers.

Zij meent dat het ontwerp moet worden geamendeerd.

légalité. Mais ces lois s'assortissent aussi de la notion de puissance publique. Il ne faut pas non plus oublier le privilège du préalable et le privilège de l'exécution d'office, deux autres attributs du service public qui, en contrepartie, est tenu de fournir son service (ici, de fournir du gaz) tout le temps et en toute circonstance.

Le membre estime que si l'on porte atteinte aux principes du service public, il faut prendre garde à ne pas en modifier l'équilibre général. Enfin, Mme Anne-Sylvie Mouzon estime qu'il faut éviter que les décisions soient prises par des personnes irresponsables ou incompétentes.

Elle rejette donc l'intervention d'un juge de l'ordre judiciaire : une telle intervention contrevient au privilège du préalable du service public et donnera au juge un rôle d'assistant social qui ne lui appartient pas. Elle rejette également la commission communale prévue par le projet : elle estime qu'il y a déjà une institution spécialisée, soumise à des règles strictes en matière de huis clos et de secret professionnel, à savoir le CPAS.

Dans le même ordre d'idée, ce membre ne peut pas accepter non plus la composition de la commission telle que prévue dans la législation de la Région flamande.

Revenant à la question du moment de la coupure, Mme Anne-Sylvie Mouzon estime qu'une intervention doit avoir lieu avant toute coupure. Le distributeur doit être tenu d'attendre l'avis du CPAS; ce n'est que si le CPAS ne dit rien, ne s'oppose pas, que le distributeur récupérera son privilège du préalable.

Le même membre estime enfin qu'il faut éviter que les CPAS ne deviennent des donneurs d'aval ou des récupérateurs de créance pour compte des distributeurs.

En conclusion de son intervention, Mme Anne-Sylvie Mouzon relève aussi que le projet du gouvernement manque de précision sur toute une série de points, comme par exemple la définition de l'abonné, la définition de besoins et le problème du secret professionnel des commissions communales; elle estime que le projet ne comporte pas non plus de dispositions satisfaisantes quant à la prévention.

Revenant sur les interventions précédentes, Mme Françoise Dupuis rappelle que, dans toutes les procédures communales, les hommes et les femmes politiques font des interventions publiques et contrôlables. Elle rejette donc la prévention de clientélisme évoquée précédemment.

Par ailleurs, elle s'oppose également au fait de transformer les CPAS en bras armé des distributeurs.

Elle est donc d'avis que des amendements doivent être apportés au projet.

De heer Paul Galand herinnert aan de wetgeving inzake schuldbemiddeling. Het probleem van de afsluiting van de gasvoorziening is slechts een aspect van overmatige schuldenlast. Men mag de bestaande wetgeving inzake schuldbemiddeling niet schenden.

De heer Serge de Patoul gaat akkoord met het principe dat men de klant ertoe moet aanzetten zijn verantwoordelijkheid op te nemen en dat er hoe dan ook voor gas een prijs moet worden betaald.

Wat de OCMW's betreft wijst hij op het juridische probleem in het regeringsontwerp; volgens hem kunnen de OCMW's een begeleidende rol vervullen maar mag men hen geen justitiële taak geven.

De heer Serge de Patoul meent dat de voorgestelde ontwerptekst erg onnauwkeurig is in verband met de samenstelling van de commissie: de rol van de leden moet duidelijk worden afgebakend. Hij meent voorts dat hiermee een eerste stap gezet wordt op weg naar een geleidelijke inschakeling van de OCMW's in het gemeentebestuur. Hij is er echter tegen dat de regering volkomen vrij de samenstelling van de commissie mag bepalen; hij zal hierover amendementen indienen.

In verband met de preventie vreest hetzelfde lid dat als de tekst van het ontwerp ongewijzigd blijft, de verdelers tot afsluiting zullen overgaan om het probleem aan de commissie te kunnen voorleggen; volgens hem moet deze gang van zaken worden omgekeerd en moeten de verdelers ertoe worden aangezet om onderhandelingen te beginnen vooral eer af te sluiten. Men moet er ook voor zorgen dat de commissie niet overstelped wordt met dossiers.

De heer Serge de Patoul wijst nog op drie punten:

Volgens hem is de definitie van een aantal begrippen in het ontwerp onvoldoende nauwkeurig, zoals bijvoorbeeld de fysieke persoon, de verblijfplaats (eerste en tweede), het verbruik en de basisbehoeften.

Hij stelt ook vast dat, wat de afsluitingen tijdens de winter betreft, er een consensus lijkt te ontstaan om deze periode te laten aanvangen op 1 november en niet op 1 december.

Tot slot, wat de minimumprocedure voor de inning betreft, is het lid van mening dat het niet de taak is van de OCMW's om schulden te innen. Er moet een minimumprocedure worden vastgesteld die de verdelers moeten volgen vooral eer ze zicht tot de commissie wenden. Maar de uiteindelijke beslissing moet volgens hem aan de vrederechter worden toevertrouwd.

Bij wijze van besluit dringt hij erop aan dat er nog vóór de winter een beslissing wordt genomen.

M. Paul Galand rappelle la législation sur la médiation en matière de dettes. Le problème des coupures de gaz n'est qu'un des aspects du surendettement. Il faut veiller à ne pas aller à l'encontre des législations existantes en matière de surendettement.

M. Serge de Patoul se déclare d'accord avec les principes de responsabilisation du consommateur et de l'existence, en tout état de cause, d'un prix pour le gaz fourni.

Au sujet des CPAS, il rappelle le problème juridique évoqué dans le projet du gouvernement ; il estime que les CPAS peuvent jouer un rôle d'accompagnement mais qu'il ne convient pas de leur donner une fonction juridictionnelle.

M. Serge de Patoul estime que le texte proposé dans le projet manque beaucoup de précision pour la composition de la commission : il faut éviter les confusions de rôle dans le chef des personnes qui en seront membres. Par ailleurs, il pense que c'est aussi la première étape d'un long cheminement pour insérer progressivement les CPAS dans l'administration communale, une problématique qui est discutée aujourd'hui dans tous les partis. Mais il se déclare opposé à ce que le gouvernement ait une liberté totale pour fixer la composition de la commission ; il annonce donc le dépôt d'amendements à ce sujet.

Revenant à l'aspect de la prévention, le même membre craint que, si l'on s'en tient au libellé actuel du projet, les distributeurs ne procèdent à des coupures que pour pouvoir saisir la commission ; il estime qu'il faut privilégier la démarche inverse et stimuler les distributeurs à entamer des négociations avant de procéder à une coupure. Il faudra prendre garde aussi à ne pas noyer les commissions sous les dossiers.

M. Serge de Patoul soulève encore trois points :

Il estime que le projet manque de précision quant à la définition d'une série de concepts comme par exemple la personne physique, la résidence (résidence principale et secondaire), la consommation et les besoins primaires.

Il note également, à propos des coupures hivernales, qu'un consensus semble se dégager pour fixer le début de celle-ci au 1er novembre et non pas au 1er décembre.

Enfin, en ce qui concerne la procédure minimale de recouvrement, le membre est d'avis qu'il n'appartient pas aux CPAS d'être des récupérateurs de créances. Il faut prévoir une procédure minimale à suivre par les distributeurs avant toute saisie de la commission. Mais, in fine, lorsqu'il faut trancher, il exprime sa préférence pour confier ce rôle au juge de paix.

Il conclut en insistant pour que l'on parvienne à une décision avant cet hiver.

Op dit ogenblik van de besprekings acht mevrouw Sylvie Foucart het mogelijk om een eerste synthese te maken van een aantal standpunten waarover iedereen het eens lijkt.

Mevrouw Sylvie Foucart stelt vast dat er eensgezindheid bestaat over de volgende punten:

- er moet een sociale bemiddeling plaatsvinden vooraleer wordt afgesloten,
- de verdelers moeten op hun taak van openbare dienstverlener worden gewezen, maar ook de verbruikers, waarvoor het begrip behoefteigheid bepalend zal zijn, moeten hun verantwoordelijkheid opnemen,
- er is kritiek op het model van de gemeentelijke commissie zoals die door het ontwerp is bepaald, evenals op de samenstelling en de taken ervan (er bestaat evenmin eensgezindheid over andere mogelijkheden),
- uitgangspunt is de resolutie van 1997 en de winterperiode moet in november aanvangen,
- er moet verhinderd worden dat er meer wordt afgesloten voor de aanvang van de winterperiode en er moet worden verplicht om tijdens deze periode weer aan te sluiten.

De heer Denis Grimberghs heeft zijn betoog in drie punten onderverdeeld.

In de eerste plaats wenst ook hij dat er een oplossing komt voor de problemen vooraleer wordt afgesloten: waarom verschilt het ontwerp op dit punt van artikel 6 van het voorontwerp?

De minister antwoordt dat hij nadat het voorontwerp tot stand was gekomen informatie heeft verkregen over het aantal aanmaningsdossiers; dat zijn er ongeveer 21.000. om een lawine van dergelijke dossiers te vermijden is beslist het voorontwerp op dit punt te wijzigen.

Hierop antwoordt het lid dat als de verdelers een volledig dossier zouden opstellen alvorens af te sluiten, er heel wat minder afsluitingen zouden gebeuren.

Mevrouw Françoise Dupuis gaat hiermee akkoord en meent dat er meer pogingen zouden zijn om de problemen vooraf te verhelpen.

Vervolgens vraagt de heer Denis Grimberghs zich, wat de arbitrageinstantie betreft, af waarom een ander systeem is gekozen is dan die vervat in de ordonnantie betreffende de levering van elektriciteit.

Wat tot slot de heraansluiting betreft, vraagt hetzelfde lid zich af waar de bepalingen te vinden zijn in verband met de verplichte heraansluiting. Hij wijst er ook op dat er naar hij vernomen heeft vorig jaar weinig maatschappelijk werkers

A ce moment des débats, Mme Sylvie Foucart estime possible de faire une première synthèse de quelques positions qui semblent se dégager de manière unanime :

Madame Sylvie Foucart constate l'unanimité pour

- souhaiter une intervention sociale avant toute coupure,
- rappeler la mission de service public des distributeurs mais aussi la responsabilité des consommateurs, pour lesquels la notion d'indigence sera déterminante,
- critiquer le modèle de commission communale prévu dans le projet ainsi que sa composition et ses missions (sans qu'il y ait d'unanimité sur d'autres pistes),
- se fonder sur la résolution de 1997 et fixer le début de la période hivernale à novembre,
- prévenir l'accélération des coupures avant la période hivernale et introduire l'obligation de rétablir la distribution pendant cette période.

M. Denis Grimberghs articule son intervention en trois points :

Tout d'abord, il souhaite lui aussi une solution pour les problèmes d'avant la coupure : pourquoi le projet diffère-t-il sur ce point de l'article 6 de l'avant-projet ?

Le ministre répond que, postérieurement à la finition de l'avant-projet, il a reçu des informations quant au nombre de dossiers de mise en demeure, qui sont au nombre d'environ 21.000. Pour éviter cette avalanche de dossiers, il a été décidé de modifier l'avant-projet sur ce point.

A quoi le membre rétorque que si les distributeurs devaient constituer un dossier complet avant toute coupure, il y aurait sans doute moins de coupures.

Mme Françoise Dupuis partage cet avis et estime qu'il y aurait plus de tentatives de remédiation préalable.

Ensuite, en ce qui concerne l'instance d'arbitrage, M. Denis Grimberghs se demande pourquoi on a retenu un autre système que celui qui a été prévu dans l'ordonnance relative à la fourniture d'électricité.

Enfin, à propos des réouvertures, le même membre se demande comment et où figurent les dispositions propres à imposer une réouverture. Il précise aussi que, selon ses informations, peu de travailleurs sociaux étaient, l'année

op de hoogte waren van de door de Raad goedgekeurde resolutie en dat er bijgevolg weinig stappen zijn ondernomen.

De heer Denis Grimberghs benadrukt ook dat er een selectief mechanisme moet worden uitgewerkt, dat er zeker een rol is weggelegd voor de OCMW's, en dat het gas geen drie of vier maanden gratis wordt verdeeld.

De heer Alain Leduc vraagt dan of men het er over eens is dat de sociale bemiddeling vóór het afsluiten moet gebeuren: alle aanwezige leden zijn het hierover eens.

De minister verklaart dat ook hij voorstander is van preventie, maar dat hij er nog van overtuigd moet worden dat dit resultaat zal opleveren.

Hij zal navraag doen of er mechanismen bestaan die echt werkzaam zijn. Hij herinnert eraan dat een vorm van preventieve bemiddeling mogelijk is via de OCMW's, maar dat hiervan vrijwel geen gebruik wordt gemaakt. Hij vraagt zich af of men van deze mogelijkheid een verplichting wil maken.

De minister citeert uit een studie van de ULB waaruit blijkt dat de OCMW's zelden in actie komen als er een stroombegrenzer is geplaatst.

In zijn antwoord op een vraag van mevrouw Sylvie Foucart verduidelijkt hij tot slot dat het reglement van de intercommunales wel degelijk in de verplichting voorziet om de OCMW's te contacteren.

De heer André Drouart wijst erop dat het Gewest niet bevoegd is om de OCMW's een verplichting op te leggen.

Hij herinnert eraan dat deze hinderpaal in het door staatssecretaris Anciaux ingediende ontwerp was omzeild door deze verplichting aan "de gemeente" op te leggen, terwijl iedereen zeer goed wist dat in werkelijkheid het OCMW deze taak zou uitvoeren. Hij vraagt zich af waarom men zich in dit ontwerp niet van die techniek zou bedienen.

Mevrouw Sylvie Foucart geeft toe dat het Gewest inderdaad geen verplichtingen kan opleggen aan de OCMW's, maar zij wijst erop dat het Gewest wel verplichtingen kan opleggen aan de verdelers, en hen kan verplichten om met het OCMW contact op te nemen, wat op hetzelfde neerkomt.

Mevrouw Françoise Dupuis gaat hiermee akkoord: het Gewest is bevoegd om de verdeling te regelen of te organiseren; het kan de verdelers verplichten zich tot de OCMW's te wenden en rekening te houden met het advies of de beslissing ervan.

Het meest delicate probleem is om binnen het bestek van de gewestbevoegdheden te blijven.

passée, au courant de la résolution votée par le Conseil et que donc, très peu de démarches ont été faites.

M. Denis Grimberghs souligne aussi qu'il faut mettre en œuvre un mécanisme sélectif opérationnel, que les CPAS ont certainement un rôle à jouer, et qu'il n'y a pas trois ou quatre mois pendant lesquels le gaz est gratuit.

M. Alain Leduc demande alors s'il y a accord pour considérer qu'il faut concentrer l'ensemble de l'intervention sociale avant toute coupure : les membres présents sont unanimement d'accord sur ce point.

Le ministre déclare qu'il serait lui aussi assez partisan de la prévention, mais qu'il faut le convaincre que cela pourra marcher.

Il va s'informer sur le point de savoir si l'on peut trouver des mécanismes réellement opérationnels. Il rappelle aussi qu'il y a déjà une forme d'intervention préventive possible via les CPAS mais qu'on ne l'utilise quasiment pas. Et il se demande si on veut transformer cette faculté en obligation ?

Le ministre cite un extrait d'une étude de l'ULB dans laquelle il est constaté le peu d'intervention des CPAS dans les cas où un limiteur de puissance a été placé pour la fourniture d'électricité.

En réponse à une question de Mme Sylvie Foucart, il précise enfin que le règlement des intercommunales prévoit bien l'obligation de contacter les CPAS.

M. André Drouart revient sur le problème de la compétence régionale qui ne permet pas de mettre une obligation à charge des CPAS.

Il rappelle que dans le projet déposé par le secrétaire d'Etat Anciaux, cet obstacle avait été contourné par le fait d'imposer l'obligation en question à "la commune", chacun sachant pertinemment bien qu'en réalité, cette tâche échoirait au CPAS. Et de se demander pourquoi on ne peut pas utiliser la même technique dans ce projet-ci.

Sur ce point, Mme Sylvie Foucart, tout en admettant que la Région ne peut effectivement pas mettre des obligations à charge des CPAS, souligne que la Région peut parfaitement mettre des obligations à charge des distributeurs et les obliger à communiquer avec les CPAS, ce qui aboutirait d'une autre façon au même résultat.

Mme Françoise Dupuis appuie ce point de vue : la Région est compétente pour régler ou organiser la distribution ; elle peut donc imposer aux distributeurs à la fois de s'adresser aux CPAS et de tenir compte de l'avis ou de la décision des CPAS.

Le problème le plus délicat est de bien rester dans le cadre des compétences régionales.

Mevrouw Sylvie Foucart voegt hieraan toe dat men aldus geen bijkomende taak zou opdragen aan de OCMW's, die er zich niet over beklagen dat zij moeten innen of bemiddelen, maar wel dat zij solvabel zijn. De verdellers zouden maar al te graag de OCMW's bij de procedure willen betrekken, want de OCMW's kunnen betalen. Het echte probleem van de OCMW's is dat zij niet meer aan begeleiding en preventie kunnen doen.

Mevrouw Françoise Dupuis voegt hieraan toe dat men de timing, de kalender van elke procedure niet uit het oog mag verliezen en men ook moet denken aan de sancties.

De heer André Drouart stelt zich vervolgens vragen bij de hoge cijfers van de minister voor 1995.

Hij wil dat de minister zo spoedig mogelijk de cijfers voor 1996 en 1997 bezorgt. Bij het verslag wordt hierover een document gevoegd.

In werkelijkheid zijn er in 1995 in heel het Gewest dus 21.000 ingebrekestellingen voor achterstallige betaling van meer dan 50 dagen opgesteld. Dit resulteerde slechts in 3.000 tot 5.000 afsluitingen.

De heer André Drouart meent dus dat het niet klopt dat de OCMW's jaarlijks met meer dan 20.000 dossiers overstelp t zouden worden zoals de minister beweert.

De heer Denis Grimberghs sluit zich bij het vorige lid aan en vraagt zich af of de minister zich niet met opzet alleen op die 21.000 dossiers beroeft om van de procedure van de voorafgaande aanhangigmaking bij de commissie af te zien.

Mevrouw Sylvie Foucart voegt er terzake aan toe dat er zowat 21.000 ingebrekestellingen zijn gezonden terwijl er ongeveer 215.000 facturen zijn opgesteld en dat er slechts in 3 tot 5.000 gevallen is afgesloten, dit betekent dat het verschil tussen 21.000 en 5.000, te weten ongeveer 15.000 gevallen, na ingebrekestelling geregeld zijn.

Volgens de heer André Drouart gaat het in de 5.000 dos-siers waarin tot afsluiting is overgegaan vaak om gezinnen of verbruikers die al bij het OCMW bekend zijn of die al OCMW-steun genieten.

De heer André Drouart blijft voorstander van een arbitrage door de rechter, maar vraagt zich terzelfdertijd af of "een gemeentelijke instantie", een begrip dat voorlopig met opzet vaag wordt gehouden, niet als sociaal bemiddelaar optreden. Volgens hem sluit het ene het andere niet uit.

Hetzelfde lid vraagt dat men ook opnieuw de uiteenzettingen zou lezen die de heren Hujuel (deskundige van de gemeenten bij Interga en Siblgaz) en Draps (vertegenwoordiger van Interga) destijds in de commissie gegeven hebben.

Mme Sylvie Foucart ajoute que l'on ne confierait pas de la sorte une mission supplémentaire aux CPAS qui, par ailleurs, ne se plaignent pas d'être récupérateurs ou intermédiaires mais bien d'être solvables. Les distributeurs seraient très heureux de voir arriver les CPAS dans la procédure, car les CPAS peuvent, eux, payer. Le vrai problème des CPAS est de ne pas pouvoir faire plus de guidance et de prévention.

Dans le même ordre d'idée, Mme Françoise Dupuis ajoute qu'il ne faut pas perdre de vue le timing, le calendrier de toute procédure qui serait envisagée et qu'il ne faut non plus pas oublier la question des sanctions.

M. André Drouart s'interroge ensuite sur les chiffres importants cités par le ministre et qui sont des chiffres de 1995.

Il demande d'abord au ministre de communiquer dès que possible les mêmes chiffres pour les années 1996 et 1997. Un document est joint à ce sujet au rapport.

En réalité, il y a donc eu, en 1995, et pour l'ensemble de la Région, 21.000 mises en demeure de payer pour retard de paiement de plus de 50 jours. Mais il n'en est résulté que 3.000 à 5.000 coupures.

M. André Drouart estime donc abusif de dire, comme le ministre l'a fait, que les CPAS seraient submergés par plus de 20.000 dossiers par an.

Il est rejoint sur ce point par M. Denis Grimberghs qui se demande si le ministre ne s'est pas servi de ce seul et unique chiffre de 21.000 pour justifier l'abandon d'une procédure de saisie préalable de la commission.

Mme Sylvie Foucart ajoute sur ce point que ces quelque 21.000 mises en demeure sont issues d'environ 215.000 factures, et que s'il n'y a eu que 3 à 5.000 coupures, cela veut dire que la différence entre 21.000 et 5.000, soit quelque 15.000 cas, se sont réglés après mise en demeure.

M. André Drouart est d'avis que dans les 5.000 dossiers de coupure de gaz, beaucoup de ceux-ci doivent concerter des ménages ou des consommateurs qui sont déjà connus ou soutenus par les CPAS.

Enfin, M. André Drouart reste favorable à un arbitrage judiciaire. Mais, en même temps, il se demande si une "instance communale", terme volontairement vague à ce stade, ne peut pas remplir le rôle de médiateur social. L'un n'exclut pas l'autre.

Le même membre demande que l'on relise également les textes des exposés faits devant la Commission par M. Hujuel (expert des communes auprès d'Interga et de Siblgaz) et M. Draps (représentant d'Interga).

Volgens de heer Denis Grimberghs moet men beslissen of men al dan niet met eenzijdige afsluitingen instemt en nagaan wat er terzake op het vlak van de elektriciteit is beslist. Als men ervan uitgaat dat de toevoer niet mag worden afgesloten en men dit bij wet regelt, zullen de distributemaatschappijen hun handelwijze wel moeten aanpassen.

Zij zullen dan uit hun bestanden de namen van de klanten moeten halen bij wie ze de toevoer willen afsluiten en die namen en de desbetreffende dossiers aan de OCMW's moeten bezorgen.

Hij vraagt de minister hoe de zaken liggen met de stroomafsluiting sedert de regeling van de stroombegrenzers ingevoerd werd.

De minister zegt dat er praktisch geen afsluitingen meer zijn geweest bij de gebruikers met een begrenzer.

Volgens de heer Denis Grimberghs zijn er op dit ogenblik ongeveer 4.000 stroombegrenzers geplaatst en is de stroom op bevel van de rechter in ongeveer 50 gevallen afgesloten. Hij besluit eruit dat de profiteurs uit de regeling zijn weggezuiverd.

Na al die betogen vat de heer Alain Leduc de beginselen samen waarover er over eenstemming lijkt te bestaan, te weten dat er een filter nodig is en dat, die vóór de afsluiting moet komen (maar dat men nog precies moet bepalen waar) en dat er, na deze sociale filter, rechterlijke filter moet komen om tot afsluiting te beslissen.

Hij vraagt de verschillende fracties of ze zich met die beginselen kunnen verenigen.

De heer Serge de Patoul namens de PRL-FDF-fractie, de heer André Drouart namens de ECOLO-fractie en de heer Denis Grimberghs namens de PSC-fractie zeggen dat ze ermee kunnen instemmen.

De heer Serge de Patoul zegt vervolgens dat hij ontsteld is over de gebrekkige informatie die aan de commissie wordt bezorgd. Er zijn geen precieze en volledige cijfers vorhanden. Het zijn ook niet de meest recente.

Hij vraagt de minister de commissie een uitvoerig overzicht te bezorgen van procedures die de distributemaatschappijen volgen, kennis te geven van de cijfers in elk stadium van de procedure (facturen, rappelbrieven, ingebrekestellingen, afsluitingen, ...), het aantal meters, het aantal verbruikers voor huishoudelijk gebruik, de hoofdverblijven. Aan de hand hiervan zou men de gegevens kunnen verfijnen door ze te vergelijken met het aantal personen dat al door de OCMW's begeleid wordt en met het aantal en de categorie personen bij wie al een stroombegrenzer is geplaatst.

M. Denis Grimberghs estime qu'il faut trancher le point de savoir si l'on accepte ou non des coupures unilatérales, et se référer à ce qui a été fait dans le domaine de l'électricité. Si l'on part du principe que la fourniture ne peut pas être interrompue et qu'on l'inscrit dans la loi, les sociétés de distribution seront bien amenées à changer leur comportement.

Ce serait alors aux distributeurs de sortir de leurs fichiers les clients pour lesquels ils veulent opérer une coupure et de communiquer ces noms et ces dossiers aux CPAS.

Il demande au ministre ce qu'il en est des coupures en matière d'électricité depuis l'arrivée du système des limiteurs de puissance.

Le ministre répond qu'il n'y a pratiquement plus eu aucune coupure chez les usagers qui s'étaient vu poser un limiteur.

Selon M. Denis Grimberghs, il y a effectivement environ 4.000 limiteurs en service pour ce qui concerne l'électricité et il y a eu environ 50 coupures sur décision judiciaire. Il en conclut que les profiteurs du système ont disparu.

A l'issue de toutes ces interventions, M. Alain Leduc propose de résumer ce qui lui semble déjà acquis sur le plan des principes, à savoir qu'il faut un filtre, que ce filtre doit être avant la coupure (mais qu'il faut encore déterminer précisément où), et qu'après ce filtre social, il faut un filtre judiciaire pour décider de la coupure.

Il demande aux différents groupes s'ils peuvent partager ces options de principe.

M. Serge de Patoul pour le groupe PRL-FDF, M. André Drouart pour le groupe ECOLO et M. Denis Grimberghs pour le groupe PSC, répondent par l'affirmative.

M. Serge de Patoul se déclare alors consterné par la médiocrité des informations livrées à la commission : on ne connaît pas les chiffres exacts et complets, ni les chiffres les plus récents.

Il demande au ministre de communiquer à la commission le détail des procédures suivies par les distributeurs, les chiffres de chaque stade de la procédure (factures, rappels, mises en demeure, coupures, etc..), les compteurs concernés, le nombre d'usagers domestiques, les résidences principales, etc.. Il serait alors possible d'affiner les données en les comparant avec le nombre de personnes déjà suivies par les CPAS ainsi qu'avec le nombre et le sort des personnes qui se sont déjà vu imposer un limiteur électrique.

Volgens mevrouw Sylvie Foucart staan een aantal gegevens in de jaarverslagen van de distributeurs, die aan de commissie zouden moeten worden meegedeeld, maar waarin geen gegevens over de sociale toestand opgenomen worden.

De heer André Drouart attendeert erop dat de elektriciteitsdistributeur in 17 van de 19 gemeenten ook gasleverancier is, dat de facturen samengevoegd worden (behalve op uitdrukkelijk verzoek van de aangeslotene en dat de elektriciteitsrekening meestal en alsmaar meer minder bedraagt dan de gasrekening (behalve bij de aangeslotene die met electriciteit verwarmt).

Hij is dus van mening dat men een vrij goed beeld kan krijgen van de toestand door na te gaan hoe het met de stroombegrenzers gesteld is.

Hij is ook van oordeel dat er in het Gewest op dit ogenblik ongeveer 4.000 gezinnen zijn bij wie een stroombegrenzer is geplaatst en de gastoeroer is afgesloten. Dit is het probleem dat bij voorrang moet worden aangepakt.

In verband met de verplichting van de distributiemaatschappijen om voor de sociale gevallen aan te kloppen bij het OCMW, wijst mevrouw Sfia Bouarfa erop dat er een probleem rijst wat de eerbiediging van de persoonlijke bevensfeer betreft.

De heer Mostafa Ouezekhti pleit voor een gemeentelijke commissie, zoals in het ontwerp van de Regering wordt bepaald, aangezien het Gewest toezicht uitoefent op de gemeenten en gezag kan uitoefenen op de distributiemaatschappijen.

De heer Denis Grimberghs komt terug op het probleem van de sociale begeleiding.

Men kan de distributeurs vragen de OCMW's namen en gegevens mee te delen, maar uiteindelijk zal alleen de distributeur kunnen vaststellen dat een maatregel of een preventief optreden niets heeft opgeleverd. En wie zal dan moeten beslissen? Volgens het lid kan men het OCMW geen resultaatsverbintenis opleggen en kan het OCMW ook niet beslissen voor rekening van derden.

Volgens mevrouw Danielle Caron ligt het nogal moeilijk om de distributeurs of de intercommunales te verplichten al die gegevens mee te delen. Zij is voorstander van een commissie waarin een vertegenwoordiger van het OCMW zitting heeft. Ze is niet te vinden voor een indirecte weg om de OCMW's via de distributeurs bij de regeling te betrekken.

Hetzelfde lid wijst er ten slotte op dat men zou moeten overwegen om de drie wetgevingen, die vandaag naast elkaar bestaan en die betrekking hebben op gas (weldra), water en elektriciteit, later te coördineren.

Mme Sylvie Foucart est d'avis qu'une série de ces informations peuvent être trouvées dans les rapports annuels des distributeurs, qui devraient être communiqués à la commission, mais qu'on n'y trouvera pas les données à caractère social.

M. André Drouart rappelle que dans 17 des 19 communes, le distributeur d'électricité est aussi celui de gaz, que les factures sont conjointes (sauf demande expresse de l'abonné) et que la facture d'électricité est le plus souvent, en montant, inférieure à celle du gaz (sauf dans le cas où l'abonné se chauffe au gaz).

Il pense que l'on peut donc avoir une vue assez précise de la situation en se référant aux limitateurs d'électricité.

Il estime qu'aujourd'hui, il y aurait dans la Région environ 4.000 ménages concernés, à qui l'on a imposé un limiteur d'électricité et coupé la fourniture de gaz. C'est le vrai noyau auquel il faut s'attaquer en priorité.

Au sujet de l'obligation qui serait faite aux distributeurs de s'adresser aux CPAS pour les cas sociaux, Mme Sfia Bouarfa attire l'attention sur le problème du respect de la vie privée.

M. Mostafa Ouezekhti plaide quant à lui pour que la commission soit communale, comme le prévoit le projet du gouvernement, puisque la Région exerce la tutelle sur les communes et peut exercer un pouvoir sur les distributeurs.

M. Denis Grimberghs revient au problème de la guidance sociale.

On peut demander aux distributeurs de communiquer aux CPAS des noms et des données ; mais la constatation de l'échec d'une action ou d'une mission préventive reviendra quand même finalement au distributeur. Qui devra alors décider de la suite ? Selon le membre, le CPAS ne peut pas recevoir une obligation de résultat et ne peut pas non plus décider pour compte de tiers.

Mme Danielle Caron juge un peu compliqué d'obliger les distributeurs ou les intercommunales à donner tous ces renseignements qu'on veut leur imposer de communiquer. Elle est en faveur d'une commission qui comporterait un représentant du CPAS. Elle trouve compliquée la voie indirecte que l'on évoque pour arriver à impliquer les CPAS via les distributeurs.

Le même membre remarque enfin qu'il serait utile de réfléchir à une coordination ultérieure des trois législations, aujourd'hui séparées et relatives au gaz (bientôt), à l'eau et à l'électricité.

De minister zegt dat hij aandachtig heeft geluisterd en formuleert enkele voorlopige opmerkingen.

Als men snel wil handelen, moet men ervoor zorgen dat het ontwerp niet zodanig geamendeerd wordt dat het opnieuw aan de ministerraad moet worden voorgelegd, aangezien de regering met de huidige tekst akkoord gaat.

De minister vreest ook dat er beroep zou kunnen worden ingesteld tegen een gewijzigde tekst die zou indruisen tegen andere wetgevingen. In voorkomend geval zou men dus opnieuw de Raad van State om advies moeten vragen.

De minister zegt dat hij zich kan verenigen met het beginsel van een preventiebeleid, op uitdrukkelijke voorwaarde evenwel dat die preventie ook in de praktijk haalbaar is.

Hij komt terug op het idee van de "filters" waarover de heer Alain LEDUC het heeft gehad en herinnert eraan dat er voor gas geen soortgelijk apparaat bestaat als de stroom-grenzers.

In verband met de voorafgaande machtiging van een rechtbank om de toevoer af te sluiten, zegt de minister dat hij daarmee wel wil instemmen als de commissie zulks eenparig wenst. Hij herinnert eraan dat de vrederechter ook als bemiddelaar kan optreden, wat uitdrukkelijk tot zijn specifieke bevoegdheden behoort.

Wat de OCMW's betreft, herinnert de minister aan hetgeen de Raad van State in zijn advies over het voorontwerp heeft gezegd, te weten dat het Gewest niet bevoegd is om de OCMW's verplichtingen op te leggen. Hij zal daarentegen wel een bijzonder juridisch advies vragen over de verplichting die men de distributeurs zou opleggen om hun geschillendossiers aan de OCMW's te bezorgen.

De minister zal de intercommunales ook vragen precieze en recente cijfers te bezorgen over de toestand terzake en zal de tekst bezorgen van de wetgeving die in het Vlaamse Gewest van toepassing is.

Ten slotte zegt hij dat hij in principe voorstander is van een samenvoering van de drie wetgevingen. Hij is echter van mening dat dit probleem voor later is en dat er eerst over dit ontwerp een beslissing moet worden genomen.

*
* *

Bij eenparigheid van de aanwezige leden gelast de commissie een werkgroep de beraadslagingen voort te zetten.

Na afloop van de werkzaamheden brengen de leden van de commissie die deel uitmaakten van de werkgroep aan de commissie verslag uit over de gedachtenwisselingen.

Le ministre déclare avoir écouté ce premier débat avec attention et formule quelques remarques provisoires.

Si l'on veut aller vite, il faut veiller à ce que le projet ne soit pas amendé de manière telle qu'il doive être représenté au Conseil des ministres, car le texte présenté résulte d'un accord obtenu au sein du gouvernement.

Le ministre est également préoccupé par les recours qui pourraient être déposés contre un texte modifié qui bousculerait d'autres législations. Le cas échéant, il faudrait donc reconsulter le Conseil d'Etat.

Le ministre se déclare d'accord sur le principe d'une politique de prévention, à la condition expresse que les conditions d'exercice de cette prévention soient praticables sur le terrain.

Revenant à l'idée des "filtres" résumée par M. Alain Leduc, il rappelle qu'en matière de gaz, il n'est pas possible de disposer d'une installation semblable aux limiteurs pour l'électricité.

Quant à l'autorisation préalable d'un tribunal pour procéder à une coupure, le ministre se déclare d'accord pour l'accepter si telle est la volonté unanime de la commission. Il rappelle que le juge de paix peut aussi exercer une mission de conciliation, qui appartient expressément à ses compétences spécifiques.

Au sujet des CPAS, le ministre rappelle ce qu'a dit le Conseil d'Etat dans son avis sur l'avant-projet : la Région n'a pas compétence pour imposer des obligations aux CPAS. Par contre, il va demander un avis juridique spécial au sujet de l'imposition éventuelle qui serait faite aux distributeurs de communiquer leurs dossiers litigieux aux CPAS.

Le ministre interrogera également les intercommunales pour avoir une vue chiffrée exacte et récente de la situation en la matière et fournira le texte de la législation de la Région flamande.

Enfin, il se déclare en principe favorable à une fusion des trois législations, mais estime que ce problème doit être reporté à un peu plus tard, après la décision sur ce projet-ci.

*
* *

A l'unanimité des membres présents, la commission décide de charger un groupe de travail de poursuivre la réflexion.

A l'issue des travaux, les membres de la commission qui ont participé au groupe de travail font rapport à la commission des échanges de vues qui ont eu lieu.

De commissie beslist eenparig haar werkzaamheden in openbare vergadering voort te zetten.

*
* *

De voorzitter stelt voor de algemene besprekking te sluiten en de artikelsgewijze besprekking aan te vangen.

De heer André Drouart merkt op dat de besprekking nog niet rond is in verband met de overheid die gemachtigd is om de afsluiting te bevelen en de scheidsrechterlijke instantie.

Zijn fractie is van mening dat de rechter als scheidsrechter moet optreden na een arbitrage op lokaal vlak.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon stelt vast dat geen enkele fractie klaar is met amendementen.

Zij herinnert eraan dat het voorstel van haar fractie al een compromis inhoudt. Het voorstel houdt in dat het OCMW als scheidsrechter optreedt alvorens er wordt afgesloten; die arbitrage heeft een dwingend karakter en is evenwichtig.

Zij kan niet aanvaarden dat daarnaast nog aan de rechter een uiteindelijke arbitrage wordt opgedragen.

Volgens de heer Alain Leduc zou de commissie een principiële beslissing moeten nemen over drie mogelijkheden: een louter sociale of lokale arbitrage, een rechterlijke arbitrage of een gemengde oplossing met een combinatie van de twee.

Ook de heer Denis Grimberghs vindt dat men bepaalde problemen moet afhandelen alvorens men de algemene besprekking afsluit. In de gemengde lokale oplossing met het optreden van de rechter zou men er moeten voor zorgen dat dit niet ten koste gaat van de sociale bemiddeling.

Als het OCMW optreedt, moet men het OCMW vertrouwen schenken. Als het OCMW niet optreedt, moet de rechter ingrijpen.

De heer Serge de Patoul zegt dat hij zich nog niet uitspreekt over wat de beste oplossing is, maar vindt dat men moet vooruitgaan.

Hij gaat er dan ook mee akkoord de artikelsgewijze besprekking aan te vangen. Hij is van mening dat één essentiële kwestie moet worden geregeld, te weten de volgorde in tijd, namelijk de planning van de verschillende handelingen of procedures vanaf de wanbetaling tot de afsluiting.

Mevrouw Sylvie Foucart herinnert aan het doel van deze ordonnantie, te weten sociale drama's voorkomen en een maatschappelijk probleem verzachten.

Zij herinnert er ook aan dat de ordonnantie betreffende de voorziening van elektriciteit bepaalt dat de distributeur,

La commission décide à l'unanimité de poursuivre ses travaux en réunion publique.

*
* *

Le président propose de clôturer la discussion générale et d'entamer la discussion des articles.

M. André Drouart objecte que la discussion n'est pas encore close sur l'autorité habilitée à ordonner la coupure et sur l'instance d'arbitrage.

Son groupe considère que l'arbitrage doit avoir lieu in fine au niveau judiciaire, après un arbitrage au niveau local.

Mme Anne-Sylvie Mouzon constate de son côté qu'aucun groupe ne semble être prêt avec des amendements.

Elle rappelle que la proposition de son groupe est déjà une position de compromis : cette proposition est un arbitrage par le CPAS avant toute coupure; une fois enclenché, cet arbitrage est contraignant et équilibré.

Elle ne peut pas accepter qu'on ajoute encore à cela un arbitrage final de nature judiciaire.

M. Alain Leduc estime que la commission devrait prendre une décision de principe entre les trois possibilités : un arbitrage uniquement social ou local, un arbitrage uniquement judiciaire, une solution mixte combinant les deux.

M. Denis Grimberghs pense également qu'il faut vider certains débats avant de conclure la discussion générale. Dans la solution mixte locale plus judiciaire, il faut régler l'intervention judiciaire de manière telle à ce qu'elle ne nuise pas à l'intervention sociale.

Si le CPAS intervient, il faut faire confiance au CPAS. S'il n'intervient pas, la procédure judiciaire devrait être d'application.

M. Serge de Patoul ne se prononce pas encore sur la meilleure solution mais rappelle qu'il faut avancer et accepterait de passer à la discussion des articles.

Il lui paraît cependant qu'une question essentielle doit être parfaitement réglée, à savoir la ligne du temps, c'est-à-dire l'ordonnancement des différents actes ou procédures allant du non-paiement à la coupure.

Mme Sylvie Foucart rappelle l'objectif de cette ordonnance : éviter des drames sociaux, soulager une plaie sociale.

Elle rappelle aussi que dans l'ordonnance sur la fourniture d'électricité, le distributeur, avant d'exécuter une décision

alvorens hij een beslissing van de rechter uitvoert, nog eens (voor de tweede keer) contact moet opnemen met het OCMW.

In verband met de financiering van de preventieve sociale maatregelen, is het lid van oordeel dat men er niet kan van uitgaan dat het een openbare dienstverlening is en tevens de financiering van de regeling op een andere openbare dienst afwentelen.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon is plaatselijke sociale preventie de aangewezen gemengde methode en is er geen arbitrage door de rechter meer nodig. In het debat over de openbare diensten, is het van belang de goed werkende openbare diensten niet te verstören.

Er mag niet nog een geval bijkomen waarin de openbare dienst de rechter machtiging moet vragen om zijn beslissingen ten uitvoer te leggen.

Volgens de heer Alain Leduc is een meerderheid dus van mening dat de rechter moet worden ingeschakeld nadat er sociale maatregelen zijn getroffen en alvorens de toevoer afgesloten wordt.

De minister wijst er vervolgens op dat hij, als deze wijziging wordt aangenomen, het ontwerp opnieuw aan de regering zal moeten voorleggen. Hij herinnert eraan dat noch het Waalse Gewest noch het Vlaamse Gewest in een optreden van de rechter voorzien.

De minister stelt voor dat men, om de tekst nog voor de winter te kunnen aannemen, de besprekking voortzet aan de hand van het ontwerp en dat men alles waarover eenstemmigheid bestaat, goedkeurt, zonder de grondbeginselen op de helling te zetten. Hij stelt voor het debat na de stemming te hervatten en een andere wetgeving op te stellen, zelfs een waarin de voorziening van water-, gas- en elektriciteit in een tekst geregeld wordt.

De heer André Drouart attendeert erop dat het de regering vrij staat haar ontwerp in te trekken als zij vreest dat de parlementsleden te veel amendementen zouden indienen of amendementen die het opzet van de regering zouden veranderen.

Het lid wijst er echter op dat het parlement onafhankelijk oordeelt en het recht heeft amendementen in te dienen. De spreker voegt eraan toe dat het parlement terzake over andere teksten beschikt die het al veelvuldig gebruikt heeft en kan blijven gebruiken. Het lid besluit met erop te wijzen dat elkeen zijn verantwoordelijkheid moet nemen.

De minister zegt dat hij de loyaalheid binnen de regering moet respecteren en dat hij haar dus het ontwerp waarover binnen de regering eenstemmigheid bestond opnieuw zal voorleggen als het te veel zou worden geamendeerd.

judiciaire, doit encore prendre contact (pour la deuxième fois) avec le CPAS.

A propos du mécanisme de financement de l'intervention sociale préventive, ce membre estime qu'on ne peut en même temps considérer qu'il s'agit d'un service public et reporter la charge de l'intervention sur un autre service public.

Mme Anne-Sylvie Mouzon est d'avis que la formule de prévention sociale locale est "la" formule mixte et qu'il ne faut plus d'arbitrage judiciaire ultérieur. Lorsqu'on voit aujourd'hui les débats et la situation des services publics, il faut faire attention de ne pas mettre en péril l'équilibre des services publics qui fonctionnent.

Il ne faut pas non plus rajouter encore un cas où le service public doit demander l'autorisation d'un juge avant de pouvoir passer à l'exécution de ses décisions.

M. Alain Leduc constate donc qu'une majorité estime qu'il faut une procédure judiciaire après l'intervention sociale et avant la coupure.

Le ministre déclare alors que si une telle modification est adoptée, il devra représenter le projet au gouvernement. Il rappelle que ni la Région wallonne ni la Région flamande ne prévoient d'intervention judiciaire.

Pour arriver à un vote avant l'hiver, le ministre propose de poursuivre la discussion sur base du projet et de voter tout ce qui est acceptable sans remise en cause de principes de base. Il propose de reprendre la discussion après le vote pour arriver à une autre législation, voire à une législation coordonnée pour l'eau, le gaz et l'électricité.

M. André Drouart réplique que le gouvernement est libre de retirer son projet s'il estime que les parlementaires déposeraient trop d'amendements ou des amendements qui modifieraient la portée voulue par ledit gouvernement.

Mais le Parlement reste souverain dans son appréciation et son droit d'amendement. En outre, ajoute le membre, le Parlement dispose, sur ce sujet, d'autres textes sur lesquels il a déjà beaucoup travaillé et sur base desquels il pourrait continuer à travailler. Et de conclure en disant que chacun doit prendre ses responsabilités.

Le ministre répond qu'il doit respecter la loyauté gouvernementale : il doit donc représenter au gouvernement un projet qui serait trop amendé par rapport à celui sur lequel un accord de gouvernement s'était dégagé.

Hij herhaalt dat hij vreest dat de ordonnantie uiteindelijk in de praktijk niet uitvoerbaar zal zijn en hij herinnert eraan dat er ook nog uitvoeringsbesluiten moeten worden uitgevaardigd om ze in werking te doen treden.

Volgens hem zijn er dus drie mogelijkheden:

- de besprekking ten gronde voortzetten en inmiddels, zoals vorig jaar, een resolutie aannemen;
- het huidige ontwerp goedkeuren en enkele, louter technische wijzigingen aanbrengen,
- een algemene wetgeving inzake water-gas-elektriciteit opstellen (en een voorlopige resolutie betreffende de gasvoorziening aannemen).

De heer Denis Grimberghs geeft toe dat de minister zelf geen schuld treft dat dit ontwerp van ordonnantie zo lang op zich heeft laten wachten. De regering heeft trouwens lang gediscussieerd over teksten die bestonden.

Het lid stelt vast dat er verschillen bestaan tussen het ontwerp dat nu onderzocht wordt en sommige voorstellen en vraagt zich af of de regering de ingediende voorstellen al gelezen heeft. De spreker wijst erop dat sommige ervan opgesteld zijn door fracties van haar huidige eigen meerderheid.

Hij stelt zich dus vragen over de samenhorighed binne de meerderheid en schrijft het feit dat er op dit ogenblik geen wetgeving bestaat toe aan de zwakheid en de traagheid van de regering. Hij vindt het bovendien nogal stoutmoedig dat de regering vraagt een resolutie goed te keuren.

Mevrouw Françoise Dupuis vraagt dat men nog voor de winter een gestructureerde regelgeving zou opstellen.

Men zou in het ontwerp kunnen bepalen dat afsluitingen enkel mogelijk zijn als alle preventieve sociale hulpmiddelen uitgeput zijn maar nooit tijdens de winter. Het komt het parlement toe terzake precieze regels vast te stellen. Als deze sociale hulpmiddelen zijn uitgeput, kan men overwegen de rechter zijn gewone rol te laten spelen.

Volgens mevrouw Françoise Dupuis zijn twee duidelijke problemen.

Wie moet preventief optreden alvorens de toeval wordt afgesloten? De gemeente? Het OCMW? Een andere instantie?

Welke preventieve filters wenst men? Een eerste sociale filter? Een tweede, eveneens sociale filter of, zonet, de rechter als filter?

Over al deze aspecten zouden amendementen moeten worden ingediend.

Il répète sa crainte de voir, in fine, une ordonnance inapplicable dans les faits et rappelle qu'il faudra encore des arrêtés d'exécution pour la mise en pratique.

Il propose donc un triple choix :

- continuer la discussion en profondeur et, dans l'intervalle, voter une résolution comme celle de l'année passée;
- voter le projet tel quel présenté avec quelques aménagements purement techniques;
- aborder la mise au point d'une législation globale eau-gaz-électricité (et voter une résolution provisoire pour le gaz).

M. Denis Grimberghs reconnaît que le ministre n'est pas personnellement responsable du temps qu'il a fallu avant de voir arriver un projet d'ordonnance. Le gouvernement a déjà longtemps débattu des textes qui existaient.

Mais le même membre se demande aussi, en constatant les différences entre le projet d'aujourd'hui et certaines propositions, si le gouvernement a lu les propositions déjà déposées et dont certaines émanent des groupes de sa propre majorité actuelle ?

Il s'interroge donc sur la cohérence de la majorité. Il attribue l'inexistence actuelle de législation à la faiblesse et au retard pris par le gouvernement et trouve assez audacieux que le gouvernement ose proposer le vote d'une résolution.

Mme Françoise Dupuis souhaite que l'on persévère pour arriver à une législation structurelle avant cet hiver.

On pourrait ajouter dans le projet que des coupures sont possibles, sauf pendant la période hivernale, si et seulement si les recours sociaux préventifs sont épuisés. Il appartient au Parlement de définir avec précision le fonctionnement et les modalités de ces recours. Si ces recours sociaux échouent, il est envisageable de restaurer le rôle normal du pouvoir judiciaire.

Mme Françoise Dupuis déclare que deux problèmes précis ont été identifiés :

Tout d'abord, quel est l'acteur social qui interviendrait avant toute coupure à titre préventif ? La commune ? Le CPAS ? Une autre instance ?

Ensuite, quels sont les filtres préventifs souhaités ? Un premier filtre social ? Un second filtre également social ou, à défaut, confié au judiciaire ?

Des amendements devraient être préparés sur ces différents points.

De minister zegt dat hij het ontwerp in dat geval opnieuw aan de regering zal voorleggen en haar dus twee principiële vragen zal stellen:

Moet men al dan niet preventieve maatregelen treffen en zo ja, welke, en hoeveel filters moet men dan inbouwen?

Moet men of mag men de mogelijke sociale maatregelen overlaten aan een gemeentelijke commissie, zoals in het ontwerp wordt vastgesteld, of aan een andere dienst? Welke juridische problemen zouden er rijzen als men deze opdracht aan een andere dienst dan aan de voormelde gemeentelijke commissie zou toevertrouwen?

De heer Alain Leduc stelt voor de punten te behandelen die geen grote problemen doen rijzen en deze af te handelen.

Volgens de heer Alain Zenner is het hoe dan ook mogelijk om voor de winter een oplossing te vinden.

De voorzitter herinnert eraan dat de minister gevraagd heeft bij de regering verslag te mogen uitbrengen. Hij stelt ook vast dat de meerderheid nog altijd geen definitief standpunt of definitieve standpunten heeft ingenomen.

Volgens de heer André Drouart heeft het geen zin de artikelsgewijze bespreking aan te vatten als er geen akkoord is binnen de meerderheid.

Hij wil niet dat er overhaast regelgevend wordt opgetreden. Hij wil evenmin dat er in de plenaire vergadering mondeling verslag wordt uitgebracht.

Hij stelt dus voor een resolutie aan te nemen die vergelijkbaar is met die van vorig jaar en verwijst naar de tekst die hij heeft ingediend.

Ook de heer Serge de Patoul is van oordeel dat men zich in eerste instantie moet beperken tot de goedkeuring van een resolutie die door elke democratische fractie is ondertekend en dat men deze moet inschrijven op de agenda van de volgende plenaire vergadering, te weten van 20 november.

Mevrouw Sylvie Foucart stelt voor om een mini-ordonnantie van twee of drie artikelen aan te nemen.

Volgens de heer André Drouart zou dat (een mini-ordonnantie in plaats van een resolutie) een "duidelijk gebaar" zijn naar de buitenwereld.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon zal een beperkte ordonnantie, zonder sociale begeleiding, het probleem van de facturen in de lente niet oplossen.

De heer Denis Grimberghs vreest dat de werkzaamheden na de goedkeuring van een resolutie zullen doodbloeden. Hij dringt erop aan dat ze worden voortgezet, zelfs nadat men een resolutie heeft aangenomen.

Le ministre déclare que, dans ce cas, il représentera le dossier au gouvernement et posera donc à celui-ci deux questions de principe :

Faut-il oui ou non une intervention préventive et si oui, de quelle nature et avec combien de filtres ?

Une éventuelle intervention sociale doit-elle ou peut-elle être confiée à une commission communale comme dans le projet ou à une autre instance ? Quels seraient les problèmes juridiques entraînés par le fait de confier cette intervention à une autre instance que la commission communale envisagée ?

M. Alain Leduc suggère de déblayer les points qui ne posent pas de problème majeur et de progresser sur ces points-là.

M. Alain Zenner pense qu'il est de toute façon possible de trouver une solution avant l'hiver.

Le président rappelle que le ministre a déclaré qu'il demandait de pouvoir faire rapport au gouvernement. Il constate aussi que la majorité n'a pas encore mûri sa ou ses positions.

M. André Drouart estime qu'il est inutile d'entamer la discussion par article s'il n'y a pas un accord de majorité.

Il souhaite qu'on ne légifère pas dans la hâte et la précipitation. Il ne veut pas non plus qu'il y ait un rapport oral en séance plénière.

Il propose donc de voter une résolution semblable à celle de l'année passée et se réfère au texte qu'il a déposé.

M. Serge de Patoul estime lui aussi qu'il faudra dans un premier temps se limiter à voter une résolution signée par chaque groupe démocratique et l'inscrire à l'ordre du jour de la prochaine séance plénière .

Mme Sylvie Foucart suggère de voter une ordonnance minimale, de 2 ou 3 articles.

M. André Drouart estime qu'une telle attitude (une ordonnance minimale au lieu d'une résolution) serait "un geste fort" vers l'extérieur.

Mme Anne-Sylvie Mouzon estime qu'une ordonnance réduite, sans accompagnement social, ne résoudra pas le problème des factures du printemps.

M. Denis Grimberghs craint que les travaux ne soient enterrés après le vote d'une résolution. Il insiste pour qu'ils soient poursuivis, même après le vote d'une résolution.

Mevrouw Marion Lemesre wijst erop dat haar fractie dat helemaal niet van plan is. De heer Serge de Patoul bevestigt dat de goedkeuring van een resolutie niet betekent dat de besprekking zal stilvallen.

*
* *

Rekening houdend met de voortgang van de werkzaamheden vraagt de voorzitter hoe men deze winter zal garanderen dat er niet afgesloten wordt. Hij vraagt zich af of er geen resolutie moet worden goedgekeurd.

De heer André Drouart antwoordt dat hij reeds een resolutie in die zin heeft ingediend maar dat deze tekst nog niet in overweging is genomen.

Het stelt voor om te vragen dat deze tekst in overweging wordt genomen wegens het spoedeisend karakter ervan.

De heer Serge de Patoul ziet twee mogelijkheden: ofwel een kleine beperkte ordonnantie ofwel de tekst van de resolutie van vorig jaar. Hij meent dat men de tekst van een resolutie niet in de vorm van een ordonnantie moet gieten.

De commissie heeft inderdaad haar doel nog niet bereikt en we mogen niet de indruk geven dat we een oplossing hebben gevonden voor het probleem.

Hij verkiest dat het probleem afdoende en op structurele wijze wordt opgelost.

De heer Denis Grimberghs wenst dat de commissie zich ertoe verbindt binnen een bepaalde termijn tot een resultaat te komen en dat zij in een officiële verklaring medeelt dat deze voorlopige tekst binnen dezelfde termijn zal worden vervangen door een definitieve structurele tekst.

Mevrouw Françoise Dupuis zegt dat ze niet gewonnen is voor een minimalistische ordonnantie. Zij herinnert eraan dat de verdelers met of zonder formele resolutie "de gewoonte hebben" aangenomen om niet af te sluiten tijdens de winter, maar dat het toch beter zou zijn te beschikken over een behoorlijke resolutie.

Het lid dringt erop aan dat de commissie onafgebroken haar werkzaamheden zou voortzetten op basis van het ontwerp, rekening houdend met de voorstellen van de minister. Zij dringt er ook op aan om de normale procedures te volgen en naar buiten toe duidelijk te maken dat de werkzaamheden opschieten.

Ook de minister vindt het beter om niet inderhaast regelgevend op te treden en hij verklaart zich bereid om de werkzaamheden voort te zetten. Hij bevestigt dat de verdelers sinds twee jaar niet langer afsluiten tijdens de winter en verklaart dat hij bereid is om aan de intercommunales een schriftelijke verbintenis te vragen.

Mme Marion Lemesre réplique que ce n'est pas du tout l'intention de son groupe. M. Serge de Patoul confirme que, pour lui, le vote d'une résolution ne clôturera pas le débat.

*
* *

Compte tenu de l'état d'avancement des travaux, le président pose alors la question de savoir comment garantir l'absence de coupures durant cet hiver-ci, qui arrive. Il se demande s'il n'y aurait pas lieu de voter une résolution.

M. André Drouart répond qu'il a déjà déposé une proposition de résolution en ce sens, mais que ce texte n'a pas encore été pris en considération.

Il propose de demander que ce texte soit pris en considération sous le bénéfice de l'urgence.

M. Serge de Patoul voit deux pistes : ou bien une petite ordonnance minimaliste ou bien le texte de la résolution de l'année passée. Il estime qu'il ne faudrait pas fondre le texte d'une résolution dans une ordonnance.

En effet, la commission n'a pas encore atteint son objectif et il ne faudrait pas donner l'impression que nous avons répondu au problème qui était posé.

Il préfère que le problème soit posé et résolu à coup sûr et de manière structurelle.

M. Denis Grimberghs souhaite un engagement de la commission, avec pour celle-ci une obligation de résultat dans un délai donné, ainsi qu'une déclaration officielle disant que ce texte provisoire sera remplacé dans ce même délai par un texte structurel définitif.

Mme Françoise Dupuis se déclare peu intéressée par une ordonnance minimaliste. Elle rappelle que, avec ou sans résolution formelle, les distributeurs ont "pris l'habitude" de ne pas couper pendant l'hiver, mais qu'il serait quand même mieux d'avoir une résolution en bonne et due forme.

Ce membre insiste pour que la commission poursuive ses travaux sans désemparer et que ces travaux se poursuivent sur base du projet, compte tenu des ouvertures faites par le ministre. Elle insiste également pour que les procédures normales soient suivies et pour donner à l'extérieur un message clair quant à l'avancement des travaux.

Le ministre préfère aussi qu'on ne légifère pas dans la hâte et se déclare prêt à poursuivre les travaux. Il confirme que depuis deux ans les distributeurs ne coupent plus pendant l'hiver et se déclare prêt à demander un engagement écrit de la part des intercommunales.

Wat de kern van de zaak betreft deelt de minister aan de commissie mee dat hij bij de regering verslag heeft uitgebracht. Hij herhaalt dat er in het ontwerp rekening gehouden is met de praktische problemen en dat hij voorstander is van het systeem van de gemeentelijke commissies zoals voorgesteld in het ontwerp.

De voorzitter heeft weliswaar begrip voor de redenen waarom de werkzaamheden nog niet tot een goed einde zijn gebracht en zegt ook dat hij er zich toe verbonden heeft om de werkzaamheden tot een goed einde te brengen.

Hij meent dat een brief van de intercommunales om twee redenen niet volstaat: de intercommunales gaan uit van de periode van 15 december tot 15 februari, en dat is een kortere periode dan de winterperiode die de commissie eenparig wil afbakenen; bovendien is er niets geregeld in verband met de heraansluiting op vraag van de OCMW's, ook al is dat vorig jaar zelden door de OCMW's gevraagd.

Als voorzitter vindt hij dat de goedkeuring van een resolutie het strikte minimum is en dat de regering duidelijk moet beloven om de OCMW's op de hoogte te brengen van de mogelijkheden tot heraansluiting.

Mevrouw Françoise Dupuis dringt erop aan dat er ernstige termijnen worden bepaald.

De heer André Drouart stelt vast dat de wil aanwezig is om tot een resultaat te komen. Hij meent dat een kleine ordonnantie een meer dwingend karakter zou hebben. Als dit niet kan zou een resolutie kunnen volstaan: die zou een symboolwaarde hebben en een signaal geven.

Tot slot bevestigt hij opnieuw de wil van zijn fractie om de werkzaamheden voort te zetten.

Voor de heer Mostafa Ouezekhti moet er ten minste een resolutie komen. Ook hij verklaart dat zijn fractie vooruit wil.

Op voorstel van de voorzitter besluit de commissie met eenparigheid van de aanwezige leden de werkzaamheden voort te zetten aan de hand van het regeringsontwerp waarop amendementen worden ingediend en een vergadering te wijden aan de redactie van een resolutie.

De algemene bespreking wordt gesloten.

Quant au fond, le ministre informe la commission qu'il a fait rapport au gouvernement. Il répète que le projet tient compte des réalités pratiques et qu'il préférerait le système des commissions communales prévues dans le projet.

Le président, tout en comprenant bien pourquoi les travaux n'ont pas encore abouti, estime que sa responsabilité est aussi engagée pour l'aboutissement des travaux.

Il estime qu'une lettre des intercommunales n'est pas suffisante, pour deux raisons : les intercommunales considèrent la période du 15 décembre au 15 février, ce qui est beaucoup plus étroit que ce que la commission unanime envisage de fixer comme période hivernale; ensuite, il n'est rien prévu pour les réouvertures de compteurs (déjà coupés) à la demande des CPAS, même si cela a été peu demandé par ces CPAS l'année passée.

En tant que président, il estime que le vote d'une résolution constitue un strict minimum, et qu'il faut aussi un engagement clair du gouvernement d'informer les CPAS des possibilités de réouverture.

Mme Françoise Dupuis insiste pour que l'on se fixe des délais sérieux.

M. André Drouart note le consensus sur la volonté d'aboutir. Il estime qu'une petite ordonnance aurait un caractère plus contraignant. A défaut, une résolution pourrait faire l'affaire : elle aura valeur de symbole et de signal.

Il termine en réitérant la volonté de son groupe de poursuivre les travaux.

M. Mostafa Ouezekhti estime qu'il faut au minimum une résolution. Il déclare que son groupe a également la volonté d'avancer.

A la suggestion du président, la commission décide à l'unanimité des membres présents de poursuivre ses travaux sur la base du projet du gouvernement en procédant par voie d'amendements et de consacrer une réunion à la mise au point d'une résolution.

La discussion générale est close.

V. Artikelsgewijze bespreking

De commissie vat de bespreking aan van de artikelen van het ontwerp A - 273/1 - 97/98.

Artikel 1

Artikel 1 wordt aangenomen met eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

Artikel 2

Artikel 2 geeft geen aanleiding tot discussie. Het wordt aangenomen met eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

In verband met amendement nr. 15 betreft zegt mevrouw Françoise Dupuis dat punt 1 en van geen nadere verantwoording behoeft: er moet worden gepreciseerd dat het gaat om de levering van gas voor huishoudelijk gebruik.

De minister wijst op een onnauwkeurigheid in het begrip "Hoofdstedelijk Gewest", dat zou moeten worden vervangen door "Brussels Hoofdstedelijk Gewest". Hij stelt voor dit te verbeteren.

Punt 1 van amendement nr. 15, zoals gewijzigd door het mondelinge amendement dat door de regering is ingediend, wordt met eenparigheid van de 11 aanwezige leden aangenomen.

In verband met artikel 2, 2° dat betrekking heeft op de definitie van de commissie, merkt de heer Serge de Patoul op dat men hier opnieuw te maken krijgt met de hamvraag: moet een dergelijke commissie worden opgericht of moet men de sociale begeleiding opdragen aan de gemeente die dit probleem zal aanpakken zoals zij wil. Het is echter duidelijk dat zij het probleem zal doorspelen aan het OCMW.

Naar zijn mening moet 2° van artikel 2 vervallen, naar analogie met de wetgeving over de elektriciteit.

De heer André Drouart is van mening dat een sociale begeleiding noodzakelijk is en dat dit de taak is van een gespecialiseerde instelling, te weten het OCMW, maar dat ook een rechterlijke arbitrage noodzakelijk is. Hij herinnert eraan dat de amendementen van zijn fractie bepalen dat de Commissie de rol speelt van maatschappelijk begeleider willen laten vervullen en dat de arbitrage aan de rechter toekomt.

Hetzelfde lid is ook van mening dat dit de hamvraag is: is er al dan niet een commissie nodig zoals wordt voorgesteld? Wat zullen de taken van deze commissie zijn meer bepaald met betrekking tot de rechterlijke arbitrage?

V. Discussion des articles

La commission entame la discussion des articles du projet A - 273/1 - 97/98.

Article 1er

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 11 membres présents.

Article 2

L'article 2, 1° ne soulève pas de discussion. Il est adopté à l'unanimité des 11 membres présents.

Au sujet de l'amendement n° 15, Mme Françoise Dupuis intervient pour dire que le point 1 de cet amendement s'auto-justifie : il s'agit de préciser qu'il s'agit bien de fourniture de gaz à usage domestique.

Le ministre fait remarquer une imperfection de terminologie dans les termes "Région Bruxelloise" qu'il conviendrait de remplacer par "Région de Bruxelles-Capitale". Il propose de le rectifier.

Le point 1 de l'amendement n° 15 tel que corrigé selon l'amendement oral déposé par le gouvernement est adopté à l'unanimité des 11 membres présents.

En ce qui concerne l'article 2, 2°, à savoir la définition de la commission, M. Serge de Patoul remarque que l'on touche ici de nouveau au débat de fond : faut-il prévoir une telle commission ou renvoyer l'accompagnement social à la commune, qui le gèrera alors comme elle le veut, en sachant bien qu'elle renverra quand même le problème au CPAS.

Il est d'avis qu'il faut supprimer le secundo de l'article 2, par analogie avec la législation sur l'électricité.

M. André Drouart estime qu'il faut un accompagnement social, et que celui-ci devrait appartenir à l'institution spécialisée, à savoir le CPAS, mais qu'il faut aussi un arbitrage judiciaire. Il rappelle que les amendements déposés par son groupe prévoient que la Commission joue le rôle d'accompagnateur social et que l'arbitrage appartient au juge.

Le même membre estime aussi qu'on touche ici à une question fondamentale : faut-il ou non une commission comme prévu dans le projet ? Quelles seront les fonctions de cette commission notamment par rapport à l'arbitrage judiciaire?

De heer Denis Grimberghs stelt voor de stemming over dit secundo van artikel 2 aan te houden en er later op terug te komen.

Bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden beslist de commissie de besprekking van de stemming over artikel 2, 2° aan te houden.

In verband met artikel 2, 3°, steunt mevrouw Françoise Dupuis amendement nr. 15. Het punt 2 van dit amendement strekt ertoe artikel 2, 3° te vervangen door een nieuwe formulering.

Zij vindt dat ook de onderhuurders tot de bedoelde personen moeten worden gerekend.

Ook de heer Serge de Patoul is van mening dat het mogelijk is dat een titularis, een abonnee, niet de persoon is aan wie gas geleverd wordt en dat de onderhuurder niet mag worden benadeeld.

Mevrouw Sylvie Foucart wijst erop dat de onderhuurder meestal reeds een voorschot voor kosten heeft betaald in zijn huur.

De heer Alain Zenner stelt voor te spreken over "degene die de levering krijgt".

Mevrouw Sylvie Foucart stelt voor te spreken over "de persoon die het toezicht over de aansluiting in bewaring heeft". Dit is de terminologie die de verdellers hanteren om elke feitelijke gebruiker aan te duiden.

De minister stelt voor om voor punt 2 van dit amendement nr. 15 te spreken over "elke fysieke persoon" zoals in de tekst van het ontwerp.

Met eenparigheid van de 11 aanwezige leden neemt de commissie het mondelinge subamendement van de regering aan dat ertoe strekt het adjetief "natuurlijke" in te voegen tussen de woorden "iedere" en "persoon" in punt 2 van amendement nr. 15.

Mevrouw Sylvie Foucart herinnert eraan dat er slechts één abonnee is, maar dat er verschillende "afnemers" kunnen zijn die niet als abonnee bekend staan.

De heer Alain Zenner gaat akkoord met het beoogde doel maar meent dat de door dit amendement voorgestelde tekst niet perfect is.

De heer Mohamed Daïf verklaart dat dit probleem ook rijst voor de gemeubileerde kamers, maar dat er daar ook vaak verschillende meters zijn.

Volgens de heren Denis Grimberghs en Serge de Patoul is het daarentegen zeldzaam dat er in dat soort huurwoningen verschillende meters zijn.

M. Denis Grimberghs propose de tenir ce secundo de l'article 2 en suspens et d'y revenir plus tard.

A l'unanimité des 11 membres présents, la commission décide de tenir en suspens la discussion et le vote sur l'article 2, 2°.

En ce qui concerne l'article 2, 3°, Mme Françoise Dupuis intervient pour défendre l'amendement n° 15. Le point 2 de cet amendement vise à remplacer l'article 2, 3° par un nouveau libellé.

Elle estime en effet qu'il faut également comprendre les sous-locataires parmi les personnes visées.

M. Serge de Patoul pense également qu'il peut arriver qu'un titulaire, un abonné, ne soit pas le bénéficiaire de la fourniture et que le sous-locataire ne peut pas être préjudicié.

Mme Sylvie Foucart souligne que c'est d'autant plus le cas que, le plus souvent, le sous-locataire a déjà payé une provision pour charges dans son loyer.

M. Alain Zenner propose de parler de "celui qui bénéficie de la fourniture".

Mme Sylvie Foucart suggère de parler de "celui qui a la garde du branchement", ce qui est la terminologie des distributeurs pour qualifier n'importe quel usager de fait.

Le ministre propose, pour le point 2 de cet amendement n° 15, de parler de "toute personne physique" comme dans le texte du projet.

A l'unanimité des 11 membres présents, la commission accepte le sous-amendement oral du gouvernement visant à insérer l'adjetif "physique" après les mots "toute personne" au point 2 de l'amendement n° 15.

Mme Sylvie Foucart rappelle qu'il n'y a qu'un abonné mais qu'il peut y avoir plusieurs "clients" qui n'apparaissent pas comme abonnés.

M. Alain Zenner est d'accord sur le but recherché mais estime que le texte proposé par cet partie de l'amendement n'est pas parfait.

M. Mohamed Daïf dit que le problème se pose aussi pour les garnis, mais qu'il y a souvent plusieurs compteurs.

M. Denis Grimberghs et M. Serge de Patoul estiment qu'au contraire, il est rare qu'il y ait plusieurs compteurs dans ce genre de locations.

Mevrouw Sylvie Foucart is van mening dat men zou kunnen spreken van aansluiting (om de juridische term te behouden) en, tegelijk, van levering (om het begrip verbruiker te behouden).

De minister is ook van menig dat men zou kunnen spreken over een verbruiker van gas en stelt voor de woorden “iedere natuurlijke persoon die gas verbruikt voor huishoudelijk gebruik” te bezigen.

Een aantal leden, onder wie de heer Denis Grimberghs, mevrouw Sylvie Foucart en de heer Serge de Patoul wijzen op het probleem van de begrippen hoofdverblijf en tweede verblijfplaats.

Mevrouw Sylvie Foucart herinnert eraan dat de abonnee eigenaar is van het verblijf dat hij als tweede verblijf opgeeft, maar dat de huurder in diezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft.

De heer Alain Zenner meent dat het begrip “woonplaats” dat De minister naar voren heeft gebracht het makkelijkst te bewijzen is.

Het lid dringt erop aan dat het genot van de gaslevering geoorloofd moet zijn en blijven. Zo moeten bijvoorbeeld krakers uitgesloten worden van de toepassing van deze ordonnantie.

De minister is het hier volkomen mee eens. Het lid en de minister vragen dat dit uitdrukkelijk in het verslag wordt vermeld.

De commissie stemt in met dit verzoek bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

De heer Mostafa Ouezekhti herinnert eraan dat men voor elektriciteit geen aansluiting kan krijgen als men geen verblijfplaats heeft.

Mevrouw Sylvie Foucart betwist dit en verwijst naar het probleem van de door het OCMW verschafte “adressen”. Vele gezinnen hebben geen woonplaats in de juridische betekenis van het woord en zijn niet op een woonplaats ingeschreven.

De heer Mostafa Ouezekhti vraagt hoe deze personen aanspraak kunnen maken op gaslevering.

Mevrouw Sylvie Foucart antwoordt dat zij ofwel reeds op die plaats woonachtig waren (maar dat hun inschrijving is geschrapt), of dat de meters niet zijn afgesloten, op vraag en met de hulp van het OCMW of van de gemeente, of met de (financiële) hulp van vrienden of familie. Dat alles maakt de situatie uiteraard erg precarie.

Het lid meent dus dat als men alleen vasthoudt aan het begrip hoofdverblijf, de verbruikers waarover zij praat niet langer beschermd zullen zijn.

Mme Sylvie Foucart pense que l'on pourrait parler de raccordement (pour garder la notion juridique) et, en même temps, de fourniture (pour garder la notion de consommateur).

Le ministre est également d'avis que l'on pourrait parler d'une personne consommatrice de gaz et propose de dire “toute personne physique qui est consommateur de gaz à usage domestique”.

Plusieurs membres, dont M. Denis Grimberghs, Mme Sylvie Foucart et M. Serge de Patoul soulèvent le problème de la notion de résidence principale et de résidence secondaire.

Mme Sylvie Foucart rappelle que l'abonné est le propriétaire de la résidence qu'il a déclaré comme résidence secondaire, mais que le locataire, lui, dans cette même habitation, est à sa résidence principale.

M. Alain Zenner pense que la notion de domicile est la plus simple à prouver, comme l'a avancé le ministre.

Le même membre insiste pour que la jouissance de la fourniture de gaz soit et reste licite. Les squatters par exemple doivent être exclus du bénéfice de l'ordonnance.

Le ministre abonde dans ce sens. Le membre et le ministre demandent que cela soit expressément mentionné au rapport.

La commission retient cette demande à l'unanimité des 11 membres présents.

M. Mostafa Ouezekhti rappelle qu'en matière d'électricité, on ne peut avoir de raccordement si l'on n'a pas de résidence.

Mme Sylvie Foucart conteste cette affirmation et rappelle la problématique des “adresses” fournies par les CPAS. Beaucoup de ménages n'ont pas de domicile au sens juridique et pas d'inscription domiciliaire.

M. Mostafa Ouezekhti demande comment ces personnes bénéficient d'une fourniture de gaz.

Mme Sylvie Foucart répond que soit ils étaient déjà domiciliés là (mais leur inscription a été supprimée) soit les compteurs sont restés ouverts, sur demande et avec l'aide du CPAS ou de la commune, ou à l'intervention (financière) de proches ou de membres de la famille. Mais tout cela constitue évidemment une situation très précaire.

Le membre estime donc que si l'on s'en tient à la seule notion de résidence principale, les consommateurs qu'elle vient d'évoquer ne sont plus protégés.

De heer Alain Zenner heeft hier vragen bij. Hoe zijn dergelijke situaties mogelijk? Is het geen vorm van fraude om geen woonplaats te hebben?

Mevrouw Sylvie Foucart verwijst het lid naar het laatste rapport over de armoede: 15 tot 17% van de Brusselaars hebben geen woonplaats gedurende gemiddeld een jaar. Wanneer iemand in de rand van de maatschappij terechtkomt is er zowat een jaar nodig om diens situatie te regulariseren. De meeste van deze mensen hebben echter wel papieren.

De heer Mostafa Ouezekhti doet daar nog een schepje bovenop: hij noemt een cijfer van 13%.

Mevrouw Sylvie Foucart noemt in dit verband ook alle jongeren die het ouderlijk huis verlaten.

De heer Alain Leduc meent dat zodra iemand een sociaal "recht" wenst te verkrijgen, zoals bijvoorbeeld een uitkering van het OCMW, hij over een woonplaats moet beschikken, en dat duurt niet zolang als men hier beweert. Een OCMW kan ook geen bijstand verlenen aan personen die niet in de gemeente woonachtig zijn.

De heer Mohamed Daïf voegt hieraan toe dat men de mishandelde vrouwen en meisjes niet mag vergeten, die ergens moeten onderduiken en vragen dat hun woonplaats onbekend blijft.

De heer Alain Leduc bevestigt dat de gemeenten hun inschrijving aanvaarden, met de vermelding dat hun woonplaats niet mag worden meegegeerd.

De heer Alain Zenner en de heer Mostafa Ouezekhti zijn van mening dat men dus moet uitgaan van het geval van personen die een plek hebben waar ze leven en waar reeds een gaslevering bestaat.

Mevrouw Sylvie Foucart brengt het begrip "hoofdverblijf" ter sprake, maar wijst erop dat men moet uitkijken met de toepassing en de betekenissen van dit begrip in ons rechtssysteem.

De regering dient vervolgens een mondeling subamendement in dat ertoe strekt artikel 2, 3° van het ontwerp te vervangen door de volgende tekst:

"3°. Abonnee: elke natuurlijke persoon die in zijn hoofdverblijf voor huishoudelijk gebruik gas verbruikt dat geleverd wordt door een intercommunale voor gasdistributie."

Dit mondelinge subamendement wordt aangenomen bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

Punt 2 van amendement nr. 15 is dus doelloos geworden.

De minister overhandigt ook aan de commissie twee documenten die, in de vorm van steekkaarten, de kalender

M. Alain Zenner s'interroge. Comment de telles situations sont-elles possibles ? Rester sans domicile ne constitue-t-il pas une sorte de fraude ?

Mme Sylvie Foucart renvoie le membre au dernier Rapport sur la Pauvreté : 15 à 17 % de Bruxellois n'ont pas de domicile, pendant une période moyenne d'un an. Après un décrochage social, il faut en effet environ un an pour parvenir à régulariser sa situation. La plupart de ces gens ont néanmoins des papiers.

M. Mostafa Ouezekhti renchérit sur ce point : il cite le chiffre de 13 %.

Mme Sylvie Foucart évoque aussi, dans le même ordre d'idées, tous les jeunes qui quittent le domicile parental.

M. Alain Leduc pense toutefois que, dès qu'une personne veut obtenir un "droit" social, comme par exemple une aide d'un CPAS, elle doit avoir un domicile et que cela ne traîne pas aussi longtemps qu'on ne l'a dit. Un CPAS ne peut pas intervenir non plus pour des gens qui ne sont pas domiciliés dans sa commune.

M. Mohamed Daïf ajoute qu'il ne faut pas oublier le cas des filles et des femmes battues, qui doivent se réfugier quelque part et demandent que leur domicile ne soit pas connu.

M. Alain Leduc confirme que les communes acceptent alors de les enregistrer avec un "domicile non communicable".

M. Alain Zenner et M. Mostafa Ouezekhti sont d'avis qu'il faut donc s'attacher au cas des personnes qui ont un endroit où elles vivent et où il y a déjà une fourniture de gaz.

Mme Sylvie Foucart évoque enfin la notion de "principal établissement" mais explique qu'il faut être attentif à l'application et aux définitions de cette notion dans notre droit.

Le gouvernement dépose alors un sous-amendement oral visant à remplacer l'article 2, 3° du projet par le texte suivant :

"3°. abonné : toute personne physique qui, dans sa résidence principale, est consommateur de gaz fourni par une intercommunale pour la distribution de gaz à usage domestique."

Ce sous-amendement oral est adopté à l'unanimité des 11 membres présents.

Le point 2 de l'amendement n° 15 est donc devenu sans objet.

Le ministre remet aussi à la commission deux documents résumant, sous forme de fiches, le calendrier et les démar-

en de opeenvolgende stappen inzake gas- en elektriciteitslevering samenvatten door het sociaal reglement van de verdeler te vergelijken met de bestaande of voorgestelde wettelijke bepalingen. Deze documenten worden bij het verslag gevoegd.

De commissie beslist dan, bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden, hier de besprekking van de artikelen op te schorten en de besprekking van het probleem van de resolutie aan te vatten.

*
* *

Na de besprekking en de stemming van het voorstel van resolutie (goedgekeurd in plenaire zitting) zet de commissie de besprekking van de artikelen van het ontwerp van ordonnantie A-273/1 - 97/98 voort. De besprekking begint bij artikel 2, met het vervolg van de behandeling van amendement nr. 15.

Punt 3 van amendement nr. 15 strekt ertoe artikel 2, 4°, van het ontwerp te wijzigen.

De heer André Drouart zegt dat hij het amendement steunt. De tekst vertoont veel gelijkenis met die van de ordonnantie betreffende de elektriciteit.

De heer Serge de Patoul verdedigt het amendement en voegt eraan toe dat de voorgestelde tekst preciezer is en meer samenhangt vertoont met andere teksten.

De minister zegt dat hij akkoord gaat met de Franse versie van de tekst maar formuleert enkele opmerkingen op de Nederlandse tekst.

Hij dient een subamendement (amendement nr. 21) in om de terminologie te verbeteren en in overeenstemming te brengen.

Artikel 2, 4° van het ontwerp luidt voortaan dus:

- In het Frans: “4° distributeur: la régie communale ou l’intercommunale qui, conformément à la législation, assure la distribution à un ensemble d’abonnés, dans ses limites territoriales ou sur le territoire d’une commune avec laquelle elle a conclu une convention”.
- In het Nederlands: “4° verdeler: de gemeentelijke regie of vereniging van gemeenten die, overeenkomstig de wettelijke bepalingen, de distributie verzekert aan een geheel van abonnees binnen haar gebiedsgrenzen of op het grondgebied van een gemeente waarmee zij een overeenkomst heeft gesloten”.

De indieners van amendement nr. 15 stemmen ermee in punt 3 van hun amendement in te trekken.

De aanwezige leden stemmen in met de aldus geamendeerde tekst van artikel 2, 4° van het ontwerp.

ches en matière de fourniture d'électricité et de gaz en comparant le règlement social du distributeur et les dispositions légales existantes ou proposées. Ces documents sont joints au rapport.

La commission décide alors, à l'unanimité des 11 membres présents, de suspendre ici la discussion des articles, afin de pouvoir entamer la discussion sur le problème d'une proposition de résolution.

*
* *

Après discussion et vote d'une proposition de résolution (votée en séance plénière), la commission reprend la discussion des articles, à l'article 2, avec la suite de l'examen de l'amendement n° 15.

Le point 3 de l'amendement n° 15 vise à modifier l'article 2, 4° du projet.

M. André Drouart déclare souscrire à cette proposition d'amendement. Ce texte se rapproche de celui qui existe dans l'ordonnance relative à l'électricité.

M. Serge de Patoul défend l'amendement en ajoutant que le texte proposé est plus précis et offre plus de cohérence avec d'autres textes.

Le ministre se déclare d'accord sur la version française proposée mais émet des remarques quant au texte néerlandais.

Il dépose donc un sous-amendement (amendement n° 21) visant à corriger et à harmoniser la terminologie.

L'article 2, 4° du projet se lit donc à présent comme suit :

- “4° distributeur : la régie communale ou l’intercommunale qui, conformément à la législation, assure la distribution à un ensemble d’abonnés, dans ses limites territoriales ou sur le territoire d’une commune avec laquelle elle a conclu une convention”.
- et en langue néerlandaise : “4° verdeler : de gemeentelijke regie of vereniging van gemeenten die, overeenkomstig de wettelijke bepalingen, de distributie verzekert aan een geheel van abonnees binnen haar gebiedsgrenzen of op het grondgebied van een gemeente waarmee zij een overeenkomst heeft gesloten”.

Les auteurs de l'amendement 15 acceptent de retirer le point 3 de leur amendement.

Les membres présents marquent leur accord sur le texte ainsi amendé de l'article 2, 4° du projet.

De stemming over punt 3 van amendement nr. 15, zoals gesubamendeerd bij amendement nr. 21, en de stemming over artikel 2, 4° worden aangehouden.

De heer Serge de Patoul geeft uitleg bij punt 4 van amendement nr. 15, dat ertoe strekt in artikel 2 van het ontwerp een 5° toe te voegen. Het is de bedoeling de tekst te verduidelijken. Deze ordonnantie heeft betrekking op het hoofdverblijf en het normale leven van een gezin.

Volgens de heer André Drouart houdt de voorgestelde tekst gevaren in. Hij herinnert eraan dat er op verschillende manieren kan worden gefactureerd namelijk tegen gezinstarief en bijzonder sociaal tarief. Hij dient een subamendement (amendement nr. 22) in dat ertoe strekt de woorden "aangerekend tegen een huishoudelijk tarief" te vervangen door de woorden "voor huishoudelijk gebruik".

De minister is van oordeel dat men dit amendement moet verwijderen omdat de verschillende bestaande tarieven vermengd worden.

Volgens de heer Serge de Patoul en mevrouw Sylvie Foucart houdt het subamendement dat de heer André Drouart zopas heeft ingediend rekening met het bezwaar van De minister, aangezien de verwijzing naar de facturatie vervalt.

De heer Denis Grimberghs vraagt zich af of het wel zin heeft het begrip "huishoudelijk verbruik" te definiëren. Zal dit begrip nadien in de tekst van de ordonnantie te vinden zijn? Is dit niet het geval, dan heeft het geen enkele zin een definitie toe te voegen die geen nut heeft. Hij vraagt zich af of het niet beter zou zijn dit begrip aan te haken aan dat van abonnee, omschreven in artikel 2, 3° van het ontwerp en al geamendeerd is.

De heer André Drouart stelt vast dat men het hierover eens is, maar heeft ook bezwaren uit wetgevingstechnisch oogpunt. Hij vindt het beter dit begrip in het 3° in te voegen.

De heer Denis Grimberghs dient een mondeling subamendement in dat ertoe strekt de bepaling van het begrip "abonnee" en van het begrip "verbruik" samen te voegen, rekening houdend met de wijzigingen die zo-even besproken zijn.

Rekening houdend met amendement nr. 15 punt 4, amendement nr. 22 en met het mondelinge subamendement, moet artikel 2, 3° dus als volgt gelezen worden:

- In het Frans: "3° abonné: toute personne physique qui, dans sa résidence principale, est consommateur, à usage domestique ,de gaz fourni par une intercommunale pour la distribution de gaz, à l'exclusion de la consommation concernant les seconde résidences, les abonnés occasionnels, les communs des immeubles résidentiels et les activités professionnelles".

Le vote sur le point 3 de l'amendement n° 15 tel que sous-amendé par l'amendement n° 21, ainsi que le vote sur l'article 2, 4°, sont réservés.

M. Serge de Patoul présente le point 4 de l'amendement 15, visant à ajouter un 5° dans l'article 2 du projet. L'objectif est d'avoir un texte plus précis. Cette ordonnance vise l'habitation de résidence principale et la vie normale d'un ménage.

M. André Drouart estime que le texte proposé comporte des risques : il rappelle qu'il y a plusieurs types de facturations possibles : la facturation domestique et la facturation sociale spécifique. Il propose donc un sous-amendement (amendement n° 22) visant à remplacer les mots "facturée à un tarif" par les mots "à usage".

Le ministre est d'avis qu'il faut rejeter cet amendement parce que l'on mélange les différents tarifs existants.

M. Serge de Patoul et Mme Sylvie Foucart répondent que le sous-amendement que vient de déposer M. André Drouart répond à l'objection du ministre, puisque la référence à la facturation a été supprimée.

M. Denis Grimberghs se demande à quoi sert de définir les termes de consommation domestique. Est-ce que cette notion se retrouvera ultérieurement dans le texte de l'ordonnance ? Sinon, il ne sert à rien d'ajouter une "définition" qui n'a pas d'utilité. Il se demande s'il ne serait pas mieux de raccrocher cette notion à celle d'abonné, visée à l'article 2, 3° du projet et déjà amendée.

M. André Drouart constate un accord sur le fond à propos de ce point mais a également des réserves sur le plan légitique. Il estime aussi qu'insérer cette notion dans le tertio serait plus indiqué.

M. Denis Grimberghs dépose un sous-amendement oral visant à combiner la définition d'abonné et la définition de consommation, en intégrant les modifications qui viennent d'être discutées.

En vertu de l'amendement n° 15 point 4, de l'amendement n° 22 et de ce sous-amendement oral, l'article 2, 3° du projet se lit donc à présent comme suit :

- "3° abonné : toute personne physique qui, dans sa résidence principale, est consommateur, à usage domestique, de gaz fourni par une intercommunale pour la distribution de gaz, à l'exclusion, à l'exclusion de la consommation concernant les secondes résidences, les abonnés occasionnels, les communs des immeubles résidentiels et les activités professionnelles".

– In het Nederlands: “3° abonnee: elke natuurlijke persoon die in zijn hoofdverblijf voor huishoudelijk gebruik gas verbruikt dat geleverd wordt door een intercommunale voor gasdistributie, met uitzondering van het verbruik voor tweede verblijfplaatsen, de tijdelijke abonnees, de gemeenschappelijke delen van woongebouwen en de beroepsactiviteiten”.

De stemming over artikel 2, 3°, aldus gemanoeuvreerd, en over de punten 2 en 4 van amendement nr. 15, aldus gesubamendeerd, worden aangehouden.

De stemming over artikel 2, aldus gemanoeuvreerd, wordt aangehouden.

De voorzitter vraagt vervolgens aan de indieners van amendement nr. 16 om hun amendement te verdedigen. Dit amendement strekt ertoe een nieuw artikel 2bis in te voegen.

De heer André Drouart herinnert eraan dat hij een amendement (nr. 13) heeft ingediend met hetzelfde doel, maar dat ertoe strekt hetzelfde nieuwe begrip in een nieuw artikel 12 (en niet 2bis) op te nemen.

De voorzitter stelt vast dat deze twee amendementen inderdaad dezelfde strekking hebben.

Volgens de heer André Drouart moet men zich zo veel mogelijk moet afstemmen op de bepalingen van de ordonnantie betreffende de elektriciteit. Hij zegt dat hij bereid is zijn amendement in te trekken als de meerderheid beslist amendement nr. 16 aan te nemen en als hierover gestemd wordt voor er over hetzijne wordt gestemd.

Mevrouw Sylvie Foucart geeft toe dat de heer André Drouart al lang pleit voor een gescheiden gas- en elektriciteitsrekening. Dit maakt het inderdaad mogelijk beter het respectief verbruik van de aangeslotene in te schatten.

Dit heeft ook voordelen wanneer het tot een geschil komt: men kan precies vaststellen voor welke voorziening er niet is betaald. Zij herinnert ook aan de zware protesten van de distributiemaatschappijen als men over gescheiden facturen spreekt. Zij had graag gezien dat er met de fractie van de heer Drouart een gezamenlijk amendement wordt ingediend.

De heer Denis Grimberghs vraagt zich af of dit amendement wel nodig is. Het zal de administratieve kosten, onder meer de portokosten, de hoogte injagen. Hij zegt dat hij voorstander is van amendement nr. 13 van de heer Drouart, en niet van amendement nr. 16.

De minister zegt dat hij er de voorkeur aan heeft dat men doet zoals in de ordonnantie betreffende de elektriciteit, te weten nagaan wat de aangeslotene wenst. Waarom er twee facturen opstellen als het niet nodig is?

De heer André Drouart zegt dat de afzonderlijke facturatie de gezinnen moet helpen beter hun budget te beheren. Hij

– En Néerlandais: “3° abonnee: elke natuurlijke persoon die in zijn hoofdverblijf voor huishoudelijk gebruik gas verbruikt dat geleverd wordt door een intercommunale voor gasdistributie, met uitzondering van het verbruik voor tweede verblijfplaatsen, de tijdelijke abonnees, de gemeenschappelijke delen van woongebouwen en de beroepsactiviteiten”.

Le vote sur l'article 2, 3° tel qu'amendé, de même que le vote sur les points 2 et 4 de l'amendement n° 15 tel que sous-amendés, sont réservés.

Le vote sur l'article 2 tel qu'amendé est réservé.

Le président demande alors aux auteurs de l'amendement n° 16 de défendre leur amendement. Cet amendement vise à ajouter un nouvel article 2bis.

M. André Drouart rappelle qu'il a déposé un amendement (amendement n° 13) qui a le même objet, mais qui intercalerait la même nouvelle notion en un nouvel article 12 (et pas 2bis)

Le président constate que ces deux amendements ont effectivement la même portée.

M. André Drouart estime qu'il faut s'aligner le plus possible sur les dispositions de l'ordonnance relative à l'électricité. Il se déclare prêt à retirer son amendement si la majorité décide de voter l'amendement n° 16 et si ce dernier est voté avant le sien.

Mme Sylvie Foucart convient que M. André Drouart a déjà longuement plaidé pour la séparation des factures gaz et électricité. Cela permet effectivement une évaluation plus correcte des consommations respectives par les abonnés.

C'est également un avantage lorsqu'on en arrive à un contentieux : l'objet du non-paiement peut être ciblé avec précision. Elle rappelle aussi les hauts cris poussés par les sociétés de distribution lorsqu'on parle de factures séparées. Elle aurait aimé un amendement commun avec le groupe de M. André Drouart.

M. Denis Grimberghs se demande si cet amendement est nécessaire. Cela va augmenter les frais administratifs, notamment postaux. Il se déclare en faveur de l'amendement n° 13 de M. André Drouart, plutôt que l'amendement n° 16.

Le ministre préférerait que l'on fasse comme dans l'ordonnance relative à l'électricité, c.a.d. à la demande de l'abonné. S'il n'y a pas d'intérêt, pourquoi faire deux factures ?

M. André Drouart souligne que la facturation séparée doit aider les ménages à mieux gérer leur budget. Il souligne aussi

wijst er ook op dat het niet de kansarmen of de personen zijn die in een bestaanzekere toestand verkeren die om een gescheiden facturatie vragen.

Hij dient een mondeling subamendement in dat ertoe strekt ambtshalve afzonderlijke facturen op te laten opstellen voor de personen met schulden.

Volgens mevrouw Sylvie Foucart halen de bepalingen die uiteindelijk in de ordonnantie betreffende de elektriciteit zijn opgenomen niets uit. De economisch en/of cultureel zwakste personen zetten deze administratieve stappen niet.

Ze stelt voor de gang van zaken om te keren en te bepalen dat er ambtshalve een afzonderlijke facturatie komt, tenzij de aangeslotene uitdrukkelijk het tegenovergestelde vraagt.

De aangeslotene uit de middengroep of hoger die geen betalingsprobleem heeft en die niet te veel papier wil ontvangen zal desgewenst de voormelde administratieve stap wel zetten, maar de zwaksten zullen worden beschermd.

De minister zegt dat hij instemt met amendement nr. 13, zoals gewijzigd bij het mondelinge subamendement van de heer André Drouart, en dat als volgt luidt:

"Er moet ambtshalve een afzonderlijke factuur worden opgesteld voor alle personen met betalingsachterstand."

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon wijst erop dat de afzonderlijke facturatie voor de twee energiebronnen een unanieme vraag is van alle maatschappelijke assistenten. Als men de facturen niet scheidt, leidt dit tot tal van problemen en dubbelzinnigheden, bijvoorbeeld in de berekening en de aanrekening van nalatigheidintresten. Als men de facturen niet scheidt? leidt dit soms ook tot het plaatsen van stroombegrenzers, terwijl de betalingsachterstand te wijten is aan gasverbruik.

Ze begrijpt echter dat het voor een intercommunale moeilijk is om alleen op verzoek in te grijpen.

De heer Denis Grimberghs komt terug op dat mondelinge subamendement en vraagt zich af hoe men dan het begrip "personen die ten achteren zijn met betalingen" zal definiëren.

Volgens de voorzitter lijkt er een ruime consensus te zijn over amendement nr. 16, waaraan nog vast te stellen voorwaarden gekoppeld moeten worden.

Volgens de minister zou men bij de distributeurs moeten nagaan hoeveel deze nieuwe eis zal kosten.

De heer Alain Leduc meent zich te herinneren dat de distributeurs tijdens de eerste hoorzittingen over de problematiek van de gasvoorziening cijfers hebben meegedeeld.

que la facturation séparée n'est précisément pas demandée par les plus démunis ou les plus fragilisés.

Il proposerait donc, en sous-amendement oral, de prévoir une facturation séparée d'office pour les personnes qui ont des retards de paiement.

Mme Sylvie Foucart explique que les dispositions insérées finalement dans l'ordonnance relative à l'électricité ne fonctionnent pas. Les personnes économiquement et/ou culturellement les plus fragiles ne font pas ce genre de démarches administratives.

Elle proposerait donc d'inverser les termes et de dire qu'il y aurait d'office facturation séparée sauf demande expresse contraire de l'abonné.

L'abonné "classe moyenne ou plus" qui n'a pas de problème et qui ne veut pas trop de papiers fera, lui, la démarche voulue s'il le souhaite, mais les plus faibles seront protégés.

Le ministre se déclare d'accord sur l'amendement 13 tel que modifié par le sous-amendement oral de M. André Drouart, et qui se lirait comme suit :

"Une facture séparée doit être établie d'office pour toutes les personnes qui ont des retards de paiement."

Mme Anne-Sylvie Mouzon souligne que la facturation séparée des deux énergies est une demande unanime de tous les assistants sociaux. La non-séparation de la facturation entraîne des tas de problèmes et d'ambiguïtés, par exemple dans le calcul et l'imputation des intérêts de retard. Cette non-séparation entraîne aussi parfois le placement de limiteurs électriques, alors que le retard de paiement est dû à la consommation de gaz.

Elle convient toutefois de la difficulté, pour une intercommunale, de réagir seulement sur demande.

Revenant à ce sous-amendement oral, M. Denis Grimberghs se demande alors comment on va définir les "personnes en retard de paiement".

Le président constate que c'est finalement sur le texte de l'amendement n° 16, à assortir de conditions à définir, qu'un consensus le plus large semble se dégager.

Le ministre est d'avis qu'il faudrait s'informer auprès des distributeurs du coût de cette exigence nouvelle.

M. Alain Leduc se souvient que des chiffres ont été annoncés par les distributeurs lors des toutes premières auditions relatives à la problématique du gaz.

De heer Serge de Patoul wijst er op dat men het eens is over de doelstellingen, maar wenst tegen de volgende vergadering een allesomvattend amendement over dit punt, nadat een en ander ernstig is onderzocht en om te voorkomen dat dit ingewikkeld probleem inderhaast wordt geregeld.

Mevrouw Sylvie Foucart zegt dat de distributeurs niet ingenomen zullen zijn met een dergelijke bepaling. Ze herinnert eraan dat de municipalisten in verband met de ordonnantie betreffende de elektriciteit, de gemeentebesturen uiteindelijk hadden ingestemd met een kostenoverdracht: meer kosten voor de distributeurs, dus voor de intercommunales, en minder ontvangsten voor de gemeenten. Anderzijds lopen de kosten voor de gemeenten terug als de lasten van het OCMW, en dus van de gemeente, dalen. Zij herinnert ook aan de sociale ratio van deze ordonnantie betreffende de voorziening van gas.

Volgens de heer Denis Grimberghs bestaat het gevaar dat de distributemaatschappijen dit akkoord verbreken en de bepaling doen schrappen. Hij herinnert eraan dat men destijds, voor de ordonnantie betreffende de elektriciteit, de kosten van de beide regelingen heeft geraamd.

De heer André Drouart leest een uittreksel van een brief van Interga aan staatssecretaris Anciaux, gedateerd op 8 september 1994, waarin Interga zegt dat het bedrijf, op verzoek van de staatssecretaris, antwoordkaarten aan zijn aangeslotenen zal sturen om hen de mogelijkheid te bieden afzonderlijke facturen te vragen. Interga voegt eraan toe dat, als men afzonderlijk voor gas en elektriciteit betaalt, de ene energiebron niet meer zal worden afgesloten als men voor de andere niet meer betaalt.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon en mevrouw Sylvie Foucart zullen de personen die steun ontvangen van een OCMW, geholpen worden (om deze stappen te zetten). Ze wijst er echter op dat deze groep hoegenaamd niet de meerderheid is van personen met problemen.

De minister herinnert eraan dat de regeling in de ordonnantie betreffende de elektriciteit wel degelijk werkt. Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon replieert echter dat er nog altijd stroombegrenzers worden geplaatst bij personen met betalingsmoeilijkheden die te wijten zijn aan hun gasverbruik.

De minister zegt dat hij zich kan verenigen met afzonderlijke facturen voor degenen die erom vragen en voor degenen die ten achteren zijn met hun betalingen en die al in gebreke zijn gesteld.

De voorzitter stelt vast dat er een consensus is over deze verklaring van de minister.

De heer André Drouart herhaalt dat hij zijn amendement nr. 13, dat hijzelf gesubamideerd heeft, zal intrekken, als amendement nr. 16 aangenomen wordt.

M. Serge de Patoul note que l'on est d'accord sur les objectifs mais souhaiterait un amendement "global" sur ce point à une prochaine séance, après un examen sérieux pour ne pas régler ce problème complexe sur le coin d'une table.

Mme Sylvie Foucart déclare que les distributeurs ne vont certainement pas accepter de gaieté de cœur une telle disposition. Elle rappelle que, dans l'ordonnance pour l'électricité, les municipalistes avaient finalement accepté ce qui s'analyse en un "transfert" de coûts : c'est plus de frais pour les distributeurs donc pour les intercommunales, et moins de recettes pour les communes ; mais de l'autre côté, c'est moins de frais pour les communes par une diminution de charges du CPAS, donc de la commune. Elle rappelle les objectifs d'utilité sociale de cette ordonnance sur la fourniture de gaz.

M. Grimberghs s'inquiète d'une éventuelle action des distributeurs qui parviendraient à casser cet accord et à annuler cette disposition. Il rappelle que l'on a fait faire à l'époque, pour l'ordonnance sur l'électricité, une évaluation des coûts des deux systèmes.

M. André Drouart donne lecture d'un extrait d'une lettre de Interga à M. le Secrétaire d'Etat Anciaux, datée du 8 septembre 1994, dans laquelle Interga dit qu'à la demande de M. le Secrétaire d'Etat, Interga enverra des coupons-réponses pour permettre une demande de facturation séparée. Interga ajoute que si l'on paie séparément le gaz et l'électricité, il n'y a plus matière à coupure de l'un ou de l'autre en cas de non paiement de cet un ou de cet autre.

Mme Anne-Sylvie Mouzon et Mme Sylvie Foucart estiment que les personnes qui bénéficient d'une assistance sociale seront prises en charge (pour faire ces démarches) mais que ces personnes assistées sont loin d'être la majorité de celles qui sont en difficultés.

Lorsque le ministre rappelle que le système prévu dans l'ordonnance relative à l'électricité fonctionne, Mme Anne-Sylvie Mouzon réplique que l'on continue à placer des limitateurs électriques chez ceux qui ont des difficultés de paiement dues en fait à leur consommation de gaz.

Le ministre déclare alors qu'il serait d'accord pour une facturation séparée pour ceux qui le demandent et pour ceux qui sont en retard de paiement au stade de la mise en demeure.

Le président constate le consensus sur cette déclaration du ministre.

M. André Drouart répète qu'il retirerait son amendement 13 sous-amendé par lui-même si l'amendement n° 16 est voté.

Volgens de heer André Drouart zal men ook de ordonnantie betreffende de elektriciteit moeten wijzigen om de twee regelingen op elkaar af te stemmen.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon stelt voor amendement nr. 16 te subamenderen en er na de woorden "voor het gasverbruik" aan toe te voegen: "telkens de abonnee daarom vraagt, en in ieder geval vanaf de eerste rappelbrief.".

De heer Denis Grimberghs wijst er op dat er vele "eerste rappelbrieven" worden verstuurd.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon stelt voor de woorden "eerste rappelbrief" te vervangen door de woorden "eerste aanmaning om te betalen".

Amendement nr. 16, aldus gesubamendeerd bij amendement nr. 23, luidt dan als volgt:

"De verdeler maakt een afzonderlijke factuur op voor het gasverbruik, telkens de abonnee daarom vraagt, en in ieder geval vanaf de eerste aanmaning om te betalen".

Amendement nr. 16, aldus gesubamendeerd bij amendement nr. 23 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

Bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden beslist de commissie dat amendement nr. 13 doelloos is geworden.

Rekening houdend met de voormelde stemming, herinnert de heer André Drouart aan zijn verzoek om de ordonnantie betreffende de elektriciteit in dezelfde zin te wijzigen. Hij stelt voor dat dit gebeurt door in de slotbepaling van deze ordonnantie een nieuw artikel in te voegen.

De voorzitter vraagt de indiener van amendement nr. 17 zijn amendement te verdedigen, aangezien het eveneens strekt tot de invoeging van een artikel 2bis, maar betrekking heeft op een andere kwestie.

De heer Denis Grimberghs verwijst naar de verantwoording en brengt de twee doelstellingen in herinnering: voorkomen dat er eenzijdig wordt afgesloten en voorzien in sociale maatregelen of, zoniet, in rechterlijke maatregelen, alvorens er wordt afgesloten.

De voorzitter stelt vast dat de voorgestelde tekst twee ideeën bevat en stelt dus voor de bespreking van het amendement in twee gedeelten op te delen: het eerste gedeelte, de twee eerste zinnen; het tweede gedeelte, de laatste zin (die begint met "behoudens de toepassing ...").

In verband met het eerste gedeelte wijst mevrouw Anne-Sylvie Mouzon erop dat een afsluiting, zelfs als ze door de rechter wordt toegestaan, altijd eenzijdig is. In verband met

M. André Drouart estime aussi qu'il faudra alors modifier l'ordonnance relative à l'électricité pour mettre les systèmes en concordance.

Mme Anne-Sylvie Mouzon propose de sous-amender l'amendement n° 16 et d'y ajouter les mots (après "le distributeur") : "chaque fois que l'abonné le demande et en tout cas à partir du premier rappel".

M. Denis Grimberghs relève qu'il y a beaucoup de "premiers rappels".

Mme Anne-Sylvie Mouzon propose de remplacer les mots "premier rappel" par les mots "première mise en demeure de payer".

L'amendement n° 16 tel que sous-amendé par l'amendement n° 23 se lit donc à présent comme suit :

"La consommation de gaz fait l'objet d'une facturation propre par le distributeur chaque fois que l'abonné le demande et en tout cas à partir de la première mise en demeure de payer".

L'amendement n° 16 tel que sous-amendé par l'amendement n° 23 est adopté à l'unanimité des 11 membres présents.

A l'unanimité des 11 membres présents, la commission décide que l'amendement n° 13 est devenu sans objet.

M. André Drouart rappelle, vu le vote intervenu, sa demande de modifier dans le même sens l'ordonnance sur l'électricité. Il suggère que cela se fasse par un nouvel article à insérer en "disposition finale" de la présente ordonnance.

Le président demande à l'auteur de l'amendement n° 17 de défendre son amendement, puisqu'il vise aussi à insérer un article 2bis, mais sur un autre thème.

M. Denis Grimberghs se réfère à la justification donnée et rappelle ses deux objectifs : empêcher les coupures unilatérales et prévoir une intervention de type social ou, à défaut, de type judiciaire avant toute coupure.

Le président constate que le texte proposé comporte deux idées et propose donc de scinder la discussion de l'amendement en deux branches : Première branche : les deux premières phrases; Deuxième branche : la dernière phrase (commençant par "Sauf l'application ..")

Mme Anne-Sylvie Mouzon remarque, à propos de la première branche, que, même autorisée par un juge, une coupure reste toujours unilatérale. A propos de la deuxième

het tweede gedeelte, herinnert ze eraan dat de voorgestelde bepaling voor haar fractie de beginseLEN van de openbare dienstverlening met voeten treedt.

De heer André Drouart zegt dat hij zich kan verenigen met de ideeën van amendement nr. 17, maar dient op het tweede gedeelte, een subamendement in. Dit subamendement (amendement nr. 24) strekt ertoe de woorden "aan de vrederechter van het arrondissement" te vervangen door de woorden "aan de bevoegde rechtbank". Het lid verwijst als verantwoording naar de opmerking van de Raad van State in dit verband tijdens de bespreking van ordonnantie op de elektriciteit.

Amendement nr. 24, dat een subamendement is op amendement nr. 17, wordt aangenomen bij eenparigheid van de 11 aanwezige leden.

De heer Serge de Patoul wijst er op dat de gemeentelijke commissies in dit stadium nog altijd bestaan en zegt dat het recht op een menswaardig bestaan inhoudt dat de wetgever de mogelijke mistoestanden beperkt. Hij kan zich dus verenigen met het verbod tot eenzijdige afsluiting.

Volgens mevrouw Sylvie Foucart moet men een ander woord vinden dan "eenzijdig" omdat de argumenten van mevrouw Anne-Sylvie Mouzon in hoofdzaak van juridische aard zijn.

Zij wijst er nogmaals op dat de commissie een consensus heeft bereikt over het feit dat de distributeurs niet mogen afsluiten zonder enig andere vorm van proces en zonder dat er eerst scheidsrechterlijk is opgetreden.

In verband met het tweede gedeelte herhaalt ze het standpunt van haar fractie betreffende de openbare dienstverlening, maar ze geeft toe dat er al twee ordonnanties zijn die voorzien dat bij de rechtbank beroep kan worden ingesteld. Dit beroep is het meest aangewezen.

De heer Denis Grimberghs zegt dat hij bereid is het eerste gedeelte van zijn amendement bij te sturen. Hij wijst erop dat hij het tweede gedeelte heeft opgesteld, rekening houdend met de vorige besprekingen.

Hij herinnert er echter aan dat een abonnee de sociale maatregelen kan afwijzen en dat de rechter dan als scheidsrechter moet optreden.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon dient een mondeling subamendement in op het eerste gedeelte van het amendement. Haar mondeling subamendement strekt ertoe de eerste zin "De gaslevering mag niet eenzijdig door de gasverdeler afgesloten worden als de abonnee zijn factuur niet betaalt" te vervangen door de zin "De gaslevering mag slechts dan eenzijdig door de gasverdeler geschorst worden als de in deze ordonnantie vastgestelde procedures en voorwaarden in acht worden genomen."

branche, elle rappelle que, pour son groupe, la disposition proposée n'est pas conforme au respect des principes du service public.

M. André Drouart se déclare d'accord avec les idées de l'amendement n° 17 mais dépose un sous-amendement à la deuxième branche. Ce sous-amendement (amendement n° 24) vise à remplacer la référence au Juge de paix de l'arrondissement par les mots "la juridiction compétente". Le membre avance comme justification la remarque faite par le Conseil d'Etat à ce sujet lors de la discussion de l'ordonnance sur l'électricité.

Cet amendement n° 24, portant sous-amendement à l'amendement n° 17, est accepté à l'unanimité des 11 membres présents.

M. Serge de Patoul, tout en constatant qu'à ce stade, les commissions communales subsistent encore, déclare que le droit à une vie décente implique que le législateur limite les excès éventuels. Il peut donc admettre l'interdiction de coupures unilatérales.

Mme Sylvie Foucart estime qu'il faut trouver un autre terme que l'adjectif unilatéral, car l'argumentation de Mme Anne-Sylvie Mouzon est essentiellement de nature finement juridique.

Elle souligne une fois de plus le consensus de la commission pour dire que les distributeurs ne peuvent pas couper sans autre forme de procès et sans arbitrage préalable à la coupure.

A propos de la deuxième branche, elle rappelle la position de son groupe sur le service public mais admet qu'il y a déjà deux ordonnances qui prévoient un recours judiciaire. Le recours judiciaire est le "recours utile".

M. Denis Grimberghs se déclare prêt à accueillir toute amélioration sur la première branche de son amendement. Il a rédigé la deuxième branche en fonction des discussions précédentes.

Mais il rappelle qu'un abonné peut refuser une intervention sociale et que le tribunal intervient alors comme arbitre.

Mme Anne-Sylvie Mouzon propose un sous-amendement oral à la première branche, consistant à remplacer les mots "en cas de non-paiement de facture par l'abonné" par les mots "que dans le respect des procédures et conditions prévues par la présente ordonnance".

De heer André Drouart vraagt waarom men de verwijzing naar de niet-betaling laat wegvalLEN.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon antwoordt dat de ordonnantie voorziet in gevallen waarin eenzijdige afsluitingen mogelijk blijven, zoals in tweede verblijven.

De heer Denis Grimberghs verwijst naar artikel 2, 1° van het ontwerp, en herinnert eraan dat het hier alleen gaat over afsluitingen wegens niet-betaling. Men zal bijgevolg moeten voorzien in procedures voor de veiligheidsproblemen in de andere gevallen, zoals bijvoorbeeld in tweede verblijven.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon is het in de tekst die zij voorstelt duidelijk dat, wanneer de ordonnantie niet voorziet in voorwaarden of procedures in een bepaald geval, de distributeur de toevoer mag afsluiten.

De heer Alain Leduc herinnert aan de bepalingen van de resolutie die onlangs is aangenomen en die betrekking heeft op de veiligheidsproblemen.

De minister zegt dat hij geen problemen ziet maar dat men rekening moet houden met wat verder in de tekst van het ontwerp komt en nog moet worden onderzocht. Hij vraagt zich af of het ingediende amendement niet beter past bij wat verder in de tekst wordt bepaald, bijvoorbeeld in artikel 6 van het ontwerp.

De heer Denis Grimberghs wijst erop dat men gewoonlijk aan het begin van een tekst het opzet en het toepassingsgebied van een wet vaststelt.

De minister zegt dat hij het gewijzigde ontwerp opnieuw aan de regering zal voorleggen.

Hij voegt eraan toe dat de regering hem gevraagd heeft te voorkomen dat de distributeurs en de gemeenten te veel bijkomende kosten voor hun rekening moeten nemen.

De voorzitter vraagt zich af of het dan nog zin heeft de besprekking voort te zetten als de aspecten die besproken zijn en waarover men het eens is geraakt niet worden aangenomen.

Ook mevrouw Sylvie Foucart is van oordeel dat men de regering om advies moet vragen.

De heer Serge de Patoul zegt dat de minister een initiatief op politiek vlak moet nemen als men wil opschieten. Hij stelt voor dat de meerderheid op het kabinet van De minister een vergadering houdt.

De voorzitter herinnert aan wat is overeengekomen en wat door elkeen is aanvaard, ook door de minister, te weten dat men het ontwerp van de regering bij wege van amendementen zou bijsturen. Als men het hierover niet langer eens is, moet men de werkzaamheden schorsen.

M. André Drouart demande pourquoi on supprime la référence à un non-paiement.

Mme Anne-Sylvie Mouzon répond que l'ordonnance prévoit des cas où des coupures unilatérales restent possibles, comme le cas des secondes résidences.

M. Denis Grimberghs, se référant à l'article 2, 1° du projet, rappelle que l'on ne s'occupe ici que des coupures pour défaut de paiement. Il faudra alors prévoir des procédures pour faire face aux problèmes de sécurité dans les autres cas, comme celui des secondes résidences.

Mme Anne-Sylvie Mouzon réplique en disant qu'avec le texte qu'elle propose, il est clair que, quand il n'y a ni conditions ni procédures prévues dans l'ordonnance pour tel ou tel cas, le distributeur peut couper.

M. Alain Leduc rappelle les dispositions de la résolution récemment votée au sujet des problèmes de sécurité.

Le ministre déclare qu'il ne voit pas de problème, mais qu'il faut tenir compte de ce qui vient plus loin dans le texte du projet et qui doit encore être examiné. Il se demande si l'amendement proposé ne trouverait pas mieux sa place plus loin dans le texte, par exemple vers l'article 6 du projet.

M. Denis Grimberghs réplique que, normalement, c'est au début du texte que l'on détermine l'objet et le champ d'application d'une législation.

Le ministre déclare alors qu'il resoumettra l'ensemble du texte tel que modifié à ce jour au gouvernement.

Il déclare également que le gouvernement lui a demandé de veiller à éviter de charger trop de frais supplémentaires sur les distributeurs et sur les communes.

Le président se demande alors quel sens a la poursuite de la discussion si ce qui a été discuté et acquis ne peut pas être adopté.

Mme Sylvie Foucart estime aussi qu'il faudrait l'avis du gouvernement.

M. Serge de Patoul dit que si l'on veut progresser, le ministre doit prendre une initiative au niveau politique. Il propose donc de réunir une réunion de majorité au cabinet du ministre.

Le président rappelle ce qui avait été convenu et accepté par tous, y compris le ministre, à savoir que l'on travaillait sur le texte du projet gouvernemental par voie d'amendements. Si cet accord ne tient plus, il faut suspendre les travaux.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon heeft de regering slechts twee mogelijkheden als het ontwerp van ordonnantie grondig wordt gewijzigd: ofwel verwerpt ze alle amendementen en vraagt ze dit bij meerderheidsstemming te doen ofwel neemt ze een politiek initiatief. Zij is van mening dat het voorstel van de heer Serge de Patoul zinvol is.

De heer Denis Grimberghs is van mening dat de meerderheid het ofwel eens moet raken of wel dat de commissie een volledige tekst opstelt die aan de regering wordt bezorgd en die in tweede lezing wordt bijgewerkt.

De minister zegt dat een vergadering van de meerderheid zich opdringt en vraagt dat de werkzaamheden van de commissie worden geschorst.

De heer André Drouart is het daarmee eens: de meerderheid moet vergaderen.

Volgens de heer Denis Grimberghs moet men afspreken wanneer men de werkzaamheden voortzet en zou de regering ook de samenhang van de ingediende amendementen moeten nagaan.

Volgens mevrouw Sylvie Foucart zou men desalniettemin kunnen voortwerken en is er helemaal geen probleem wat meerderheid betreft.

Zij dringt erop aan dat men geen verwarring bij de publieke opinie zaait en verwijst ter zake naar enkele heel kritische persartikelen die over de door de raad behandelde problematiek van de gasvoorziening zijn verschenen.

In verband met het voorstel van de heer Denis Grimberghs, zeggen mevrouw Sylvie Foucart en de heer Serge de Patoul dat hun fracties geen termijn of een datum voor de voortzetting van de werkzaamheden willen vaststellen.

De voorzitter stelt voor dat de commissie, op verzoek van de regering, haar werkzaamheden over deze aangelegenheid schorst.

De werkzaamheden zijn geschorst.

*
* *

Bij de hervatting van de werkzaamheden dienen de fracties van PRL-FDF en PS de amendementen nr. 25 tot 31 in.

De heer André Drouart gaat ermee akkoord om de situatie uit het slop te halen, maar betreurt dat hij geen tijd heeft gekregen om deze amendementen te bestuderen. Hij betreurt ook dat de meerderheid het niet nodig heeft gevonden om de democratische oppositiepartijen de gelegenheid te geven om deze amendementen of een deel ervan mede te ondertekenen.

Mme Anne-Sylvie Mouzon estime que s'il s'annonce que le projet d'ordonnance sera bouleversé, le gouvernement n'a que deux possibilités : ou bien il rejette tous les amendements et en appelle à un vote de majorité ou bien il fait une démarche de nature politique. Elle juge que la proposition de M. Serge de Patoul est de bon sens.

M. Denis Grimberghs est d'avis que, soit, la majorité trouve un accord, soit la commission élabore un texte complet à envoyer au gouvernement et à revoir en seconde lecture.

Le ministre déclare qu'une réunion de majorité s'impose et demande la suspension des travaux de la commission.

M. André Drouart partage la proposition du ministre : la majorité doit se réunir.

M. Denis Grimberghs pense qu'il faut convenir d'un délai pour la reprise des travaux et que le gouvernement devrait aussi examiner la cohérence des amendements proposés.

Mme Sylvie Foucart juge que l'on pourrait néanmoins avancer et qu'il n'y a pas vraiment un problème de majorité.

Elle insiste sur le fait qu'il faut veiller à ne pas entretenir la confusion dans l'esprit du public et réfère à ce sujet aux quelques articles de presse, assez critiques, déjà parus, au sujet de la problématique du gaz traitée par le Conseil.

A propos de la suggestion de M. Denis Grimberghs, Mme Sylvie Foucart et M. Serge de Patoul déclarent que leurs groupes respectifs n'ont pas la volonté de fixer un délai ou une date pour la reprise des travaux.

Le président propose qu'à la demande du gouvernement, la commission ajourne ses travaux sur ce sujet.

Les travaux sont ajournés.

*
* *

A la reprise des travaux, les groupes PRL-FDF et PS déposent les amendements n° 25 à 31.

M. André Drouart se déclare d'accord pour que l'on débloque la situation, mais regrette de ne pas avoir eu le temps d'étudier ces amendements. Il regrette aussi que la majorité n'ait pas cru bon de proposer aux partis démocratiques de l'opposition la possibilité de contresigner tout ou partie de ces amendements.

De heer Denis Grimberghs betreurt ook dat de meerderheidspartijen de democratische oppositiepartijen onvoldoende informatie geven.

Mevrouw Françoise Dupuis wijst erop dat de commissie, tijdens de laatste vergadering, vast besloten was een structurele wetgeving goed te keuren voor het einde van deze zittingsperiode. De meerderheid heeft dus gepoogd om formules te vinden die rekening houden met alle wensen en voorstellen die tijdens de besprekingen van deze zittingsperiode aan bod zijn gekomen. De voorgestelde amendementen houden rekening met de meeste opmerkingen.

Sinds de verdaging van de werkzaamheden is een nieuw feit ontstaan doordat op 1 januari 1999 de wet van 5 juli 1998 betreffende de collectieve schuldenregeling (BS van 31.07.1998) in werking is getreden.

De ingediende amendementen houden rekening met de nieuwe mogelijkheden die in deze zeer recente wet worden geboden.

De heer André Drouart vraagt zich af of de regering met een zo grondig gewijzigde ordonnantie zal instemmen.

De minister antwoordt dat hij verheugd is over de kwaliteit van het door de volksvertegenwoordigers geleverde werk. Hij zal akkoord gaan met de voorgestelde wijzigingen als deze de krachtlijnen van zijn ontwerp niet wijzigen en hij meent dat dit het geval is. Hij stelt ook met tevredenheid vast dat de wijzigingen rekening houden met de nieuwe wet op de collectieve schuldenregeling.

Hij besluit met de verklaring dat de regering zich niet zal verzetten tegen de voorgestelde wijzigingen.

De heer Alain Zenner herinnert aan de principes die aan de nu voorgestelde teksten ten grondslag liggen: ongecontroleerde afsluitingen verbieden, de OCMW's bij de problematiek betrekken, het recht bij de regeling trekken en de procedures niet verzwaren.

De heer Denis Grimberghs begrijpt het verband niet goed tussen het voorgestelde nieuwe artikel 3 (amendement nr. 27) en het voorgestelde nieuwe artikel 4 (amendement nr. 28).

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon antwoordt dat het voorgestelde nieuwe artikel 3 de nieuwe procedures voorgeschreven door de wet op de collectieve schuldenregeling integreert, terwijl het voorgestelde nieuwe artikel 4 de gevallen regelt waarin deze nieuwe wet niet van toepassing zou zijn. Het voorgestelde nieuwe artikel 4 kan ook worden ingeroepen als de collectieve schuldenregeling geen resultaat oplevert.

De heer Alain Zenner wijst erop dat de rechter de collectieve schuldenregeling kan weigeren (bedoeld in het voor-

M. Denis Grimberghs regrette également le manque d'information de la part des partis de la majorité vers les partis de l'opposition démocratique.

Mme Françoise Dupuis rappelle que la commission avait la ferme résolution, lors de la dernière séance, de voter une législation structurelle avant la fin de cette législature. La majorité a donc essayé de trouver des formules qui tiennent compte de l'ensemble des préoccupations et des propositions avancées lors des débats de cette session. Les amendements proposés prennent en compte la plupart des remarques formulées.

Le fait nouveau qui est intervenu depuis l'ajournement des travaux est l'entrée en vigueur ce 1er janvier 1999 de la loi du 5 juillet 1998, relative au règlement collectif de dettes (MB du 31.07.1998).

Les amendements proposés prennent en considération les nouvelles possibilités offertes par cette loi toute récente.

M. André Drouart se demande si une ordonnance aussi fondamentalement modifiée rencontrera l'accord du gouvernement.

Le ministre répond qu'il se réjouit de la qualité du travail effectué par les parlementaires. Il sera d'accord avec les modifications proposées si celles-ci n'altèrent pas les lignes de force de son projet et il estime que c'est le cas. Il constate aussi, avec satisfaction, que les modifications ont intégré la nouvelle législation sur le règlement collectif de dettes.

Il conclut en disant que le Gouvernement ne s'opposera pas aux modifications proposées.

M. Alain Zenner rappelle les principes qui ont sous-tendu les textes proposés aujourd'hui: interdire les coupures sans contrôle, insérer les CPAS dans la problématique, associer le pouvoir judiciaire, ne pas alourdir les procédures.

M. Denis Grimberghs ne comprend pas bien l'articulation entre le nouvel article 3 proposé (amendement n° 27) et le nouvel article 4 proposé (amendement n° 28).

Mme Anne-Sylvie Mouzon répond que le nouvel article 3 proposé intègre les nouvelles procédures prévues par la loi sur le règlement collectif de dettes, tandis que le nouvel article 4 proposé vise les cas où cette nouvelle loi ne trouverait pas à s'appliquer. Le nouvel article 4 proposé peut aussi être invoqué si le règlement collectif de dettes n'aboutit pas.

M. Alain Zenner précise que le juge peut refuser le règlement collectif de dettes (visé au nouvel article 3

gestelde nieuwe artikel 4) maar dat hierdoor een bemiddeling door het OCMW niet wordt uitgesloten (bepaald in voorsteld nieuw artikel 4).

De minister verklaart dat men deze twee nieuwe artikelen op die wijze moet begrijpen: het is duidelijk dat ze niet tegelijk kunnen worden toegepast.

De heer Denis Grimberghs vraagt meer uitleg over het bedrag van 4.000 fr. vastgesteld in het voorgesteld nieuw artikel 5 (amendement nr. 29). De kosten kunnen hoger oplopen. Wordt bovendien de tenlasteneming door het OCMW ook door dit fonds betaald?

Mevrouw Françoise Dupuis antwoordt dat dit bedrag een forfaitair bedrag is voor de behandeling van allerlei soorten dossiers, van de makkelijkste tot de moeilijkste. Zij verduidelijkt dat dit bedrag bedoeld is om de kosten voor de behandeling van dit dossier te dekken, de zogenaamde "administratiekosten", en niet de maatschappelijke bijstand die eventueel zal worden toegekend.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon zegt dat men moet weerstaan aan de pressie van de distributeurs die willen dat het hulpfonds dient om de schulden af te betalen en aldus met de ene hand terugnemen wat ze met de andere geven.

De heer Denis Grimberghs meent dat men er geen voordeel mag bij hebben om de zwaarste procedure te volgen en dat de tekst van het voorgestelde nieuw artikel 4 in dit opzicht niet goed geformuleerd is.

De heer Alain Zenner antwoordt dat het Gewest niet bevoegd is voor schuldvermindering die door het Burgerlijk Wetboek wordt geregeld. Er wordt alleen maar gevraagd dat het OCMW redelijke voorstellen doet.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon verwijst naar de schriftelijke verantwoording van dit amendement nr. 28 waaruit blijkt dat een schorsing niet meer mogelijk is vanaf het ogenblik dat het OCMW een afbetalingsplan heeft voorgesteld.

Mevrouw Sylvie Foucart vraagt zich af of men in de eerste zin van het voorgestelde nieuw artikel 4 niet moet bepalen dat het louter om artikel 3, § 1, gaat en niet om het hele artikel 3.

De heer André Drouart stelt vast dat de regering met de voorgestelde amendementen akkoord gaat.

Ook hij meent dat de algemene ratio van deze amendementen aanvaardbaar is. Hij herinnert eraan dat hij steeds voorstander is geweest van een rechterlijke arbitrage.

Hij heeft echter twee bezwaren: hij heeft de gevolgen van de nieuwe wet van 5 juli 1998 op deze ordonnantie niet kunnen bestuderen en hij vraagt zich af hoe deze wet in de praktijk wordt toegepast.

proposé) mais que cela n'empêche pas l'intervention du CPAS (prévue au nouvel article 4 proposé).

Le ministre déclare que c'est bien ainsi qu'il faut comprendre ces deux nouveaux articles : il est entendu que l'on ne peut pas les appliquer en même temps.

M. Denis Grimberghs demande des précisions au sujet du montant de 4.000 francs prévu au nouvel article 5 proposé (amendement n° 29). Les frais pourraient être supérieurs. En outre, est-ce que la prise en charge par le CPAS est également alimentée par ce Fonds?

Mme Françoise Dupuis répond que ce montant est un montant forfaitaire pour le traitement de tous les types de dossiers confondus, des plus faciles aux plus difficiles. Elle précise que ce montant vise les frais de traitement de dossier, en quelque sorte les "frais administratifs" et non pas l'aide sociale qui serait éventuellement accordée.

Mme Anne-Sylvie Mouzon ajoute qu'il faut résister aux pressions des distributeurs tendant à faire en sorte que les fonds d'entraide servent à rembourser les dettes, reprenant ainsi d'une main ce qu'ils donnent de l'autre.

M. Denis Grimberghs estime qu'il ne faut pas qu'il y ait avantage à utiliser la procédure la plus lourde et que le libellé du nouvel article 4 proposé n'est pas satisfaisant à cet égard.

M. Alain Zenner répond que la Région n'a pas compétence pour organiser des abattements de dettes qui sont réglés par le Code Civil. Tout ce qui est demandé, c'est que le CPAS fasse des propositions raisonnables.

Mme Anne-Sylvie Mouzon se réfère à la justification écrite de cet amendement n° 28, où il est dit qu'aucune coupure n'est possible à partir du moment où le CPAS a proposé un plan de paiement.

Mme Sylvie Foucart se demande si, à la première phrase du nouvel article 4 proposé, il ne faudrait pas préciser qu'il s'agit de l'article 3, § 1 et pas seulement de l'article 3.

M. André Drouart note l'accord du gouvernement sur les amendements proposés.

Il estime pour sa part que la philosophie générale de ces amendements est acceptable. Il rappelle qu'il a toujours défendu l'idée d'un arbitrage judiciaire.

Il émet cependant deux réserves : il n'a pas pu étudier les implications de la nouvelle loi du 5 juillet 1998 sur la présente ordonnance et il se demande comment cette loi est appliquée dans les faits.

De heer Alain Zenner antwoordt dat op het eerste verzoekschrift met toepassing van deze nieuwe wet (inwerkingtreding op 1 januari 1999) bij zijn weten is beschikt in de loop van de derde week van januari 1999; op dit ogenblik, eind januari 1999, zijn er dus nog geen volledige beslissingen uitgesproken.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon herinnert eraan dat de bij wet vastgelegde procedure slechts door de betrokken persoon kan worden opgestart (en dus niet door de verdeler). De ordonnantie laat, als het ware, de keuze aan de betrokken persoon: ofwel wordt het voorgestelde nieuw artikel 3 toegepast, ofwel het voorgestelde nieuw artikel 4.

Zij vindt ook dat men hier niet alles moet herhalen wat reeds is bepaald in de organieke wetten betreffende de OCMW's.

De heer Denis Grimberghs brengt het geval te berde dat de collectieve schuldenregeling of de toelaatbaarheid van de vordering wordt afgewezen.

De heer Alain Zenner antwoordt dat de wet de wettelijke voorwaarden en een duidelijke procedure voor de afwijzingen bepaalt.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon benadrukt dat deze wet niet zal worden toegepast op personen die hun onvermogen kennelijk hebben bewerkstelligd.

Zij wijst er tot slot op dat een noodsituatie een voorwaarde is om maatschappelijke hulp te kunnen genieten: iemand die gewoon pech heeft is daarom nog niet behoeftig.

*
* * *

De commissie vat de besprekingsaanvang van de nieuwe amendementen.

Opschrift

Amendement nr. 25 en amendement nr. 33 worden ingediend op het opschrift.

Amendement nr. 25, ingediend door mevrouw Françoise Dupuis, de heer Serge de Patoul, mevrouw Anne-Sylvie Mouzon en de heer Mostafa Ouezekhti stelt het volgende opschrift voor:

“Ontwerp van ordonnantie tot vaststelling van de maatregelen ter voorkoming van de schorsingen van de gaslevering”.

Amendement nr. 33, ingediend door de heer André Drouart, strekt ertoe in die tekst, aan het slot, de woorden “voor huishoudelijk gebruik” toe te voegen.

M. Alain Zenner répond que, à sa connaissance, la première requête en application de cette nouvelle loi (entrée en vigueur ce 1er janvier 1999) qui a été appointée, l'a été durant la troisième semaine de janvier 1999; aujourd'hui, fin janvier 1999, il n'y donc pas encore eu de cas d'application complètement jugés.

Mme Anne-Sylvie Mouzon rappelle que la procédure prévue par cette loi ne peut être enclenchée que par la personne concernée (et donc pas par le distributeur). En fait, l'ordonnance offre, si l'on peut dire, un choix à la personne concernée : ce sera soit le nouvel article 3 soit le nouvel article 4 proposé qui pourra être mis en application.

Elle estime aussi qu'il ne faut pas répéter ici tout ce qui est déjà prévu dans les lois organiques sur les CPAS.

M. Denis Grimberghs soulève le cas de rejet du règlement collectif de dettes ou de rejet de l'admissibilité de la demande.

M. Alain Zenner répond que la loi prévoit des conditions légales et une procédure bien précise pour les rejets.

Mme Anne-Sylvie Mouzon souligne que cette loi ne s'appliquera pas aux personnes qui ont manifestement organisé leur insolvabilité.

Elle précise enfin que l'aide sociale est subordonnée à l'état de besoin : la personne qui se trouve seulement «dans une mauvaise passe» n'est pas «en état de besoin».

*
* * *

La commission entame la discussion des nouveaux amendements déposés.

Intitulé

L'intitulé fait l'objet de l'amendement n° 25 et de l'amendement n° 33.

L'amendement n° 25, déposé par Mme Françoise Dupuis, M. Serge de Patoul, Mme Anne-Sylvie Mouzon et M. Mostafa Ouezekhti propose l'intitulé suivant :

«Projet d'ordonnance établissant des mesures de prévention des coupures de fourniture de gaz».

L'amendement n° 33, déposé par M. André Drouart, vise à ajouter à ce libellé, in fine, les mots «à usage domestique».

Deze twee amendementen worden aangenomen bij eenparigheid van de tien aanwezige leden.

Artikel 1

Dit artikel is reeds aangenomen (zie supra).

Artikel 2

Op dit artikel wordt amendement nr. 26 ingediend door de heer Serge de Patoul, mevrouw Anne-Sylvie Mouzon, de heer Mostafa Ouezekhti en mevrouw Françoise Dupuis.

Dit amendement strekt ertoe punt 2° van artikel 2 te doen vervallen en punt 3° van dit artikel 2 te vervangen door een nieuwe bepaling van abonnee die luidt:

“3° abonnee: de natuurlijke persoon op wiens naam een meter is geopend voor de levering van gas in zijn hoofdverblijf, tegen huishoudelijk tarief”.

De minister herinnert eraan dat hij reeds zijn voorkeur heeft geuit voor het woord “gebruik” in plaats van het woord “tarief”. Hij vraagt, via een mondeling subamendment, de woorden “tegen huishoudelijk tarief” te vervangen door de woorden “voor huishoudelijk gebruik”.

De heer André Drouart wijst er in dit verband op dat er “sociale tarieven” bestaan. Het zou niet mogen dat een gebrekige formulering van de ordonnantie uitgerekend die personen uitsluit die men niet wil uitsluiten. Daartoe heeft hij amendement nr. 22 ingediend en hij wijst op amendement nr. 33 dat zopas is goedgekeurd.

De heer Drouart dient ook een amendement (nr. 36) in, met de bedoeling amendement nr. 26 te subamenderen en dienovereenkomstig de interne nummering van artikel 2 te wijzigen ingevolge de voorgestelde schrapping.

Amendement nr. 26, zoals gesubamendeerd door het mondeling amendement van de regering, wordt aangenomen bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden.

De amendementen nr. 15, nr. 21 en nr. 22 worden door hun indieners ingetrokken.

Amendement nr. 36 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden.

Bijgevolg vervalt punt 2° van artikel 2 van het ontwerp, wordt punt 3° vervangen door de tekst van amendement nr. 26 en wordt het punt 2°, blijft punt 4° ongewijzigd en wordt het punt 3°. Deze wijzigingen worden goedgekeurd bij eenparigheid van de tien aanwezige leden.

Ces deux amendements sont adoptés à l'unanimité des dix membres présents.

Article 1^e

Cet article a déjà été adopté (cf. supra).

Article 2

Cet article fait l'objet de l'amendement n° 26, déposé par M. Serge de Patoul, Mme Anne-Sylvie Mouzon, M. Mostafa Ouezekhti et Mme Françoise Dupuis.

Cet amendement vise à abroger le 2° de l'article 2 et à remplacer le 3° dudit article 2 par une nouvelle définition de l'abonné libellée comme suit :

«3° abonné : la personne physique au nom de qui un compteur a été ouvert pour la fourniture de gaz à sa résidence principale, à un tarif domestique».

Le ministre rappelle qu'il a déjà marqué sa préférence pour le mot «usage» au lieu du mot «tarif». Il demande, par un sous-amendement oral, de remplacer les mots «à un tarif domestique» par les mots «pour un usage domestique».

M. André Drouart rappelle à ce sujet qu'il existe des «tarifs sociaux». Il ne faudrait pas qu'une formulation malheureuse de l'ordonnance exclue précisément des personnes que l'on ne veut pas exclure. Il avait déposé à ce sujet l'amendement n° 22 et il rappelle l'amendement n° 33 qui vient d'être voté.

M. Drouart dépose également un amendement (n° 36), en vue de sous-amender l'amendement n° 26 et de rectifier comme il se doit la numérotation interne de l'article 2, suite à la suppression proposée.

L'amendement n° 26, tel que sous-amendé par l'amendement oral déposé par le gouvernement, est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Les amendements n° 15, n° 21 et n° 22 sont retirés par leurs auteurs.

L'amendement n° 36 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

En conséquence, à l'article 2 du projet, le 2° est supprimé, le 3° est remplacé par le texte de l'amendement n° 26 et devient le 2°, le 4° reste inchangé et devient le 3°. Ces modifications sont adoptées à l'unanimité des 10 membres présents.

Artikel 2bis (nieuw)

Amendement nr. 13 was reeds doelloos geworden.

De heer Denis Grimberghs had een amendement nr. 17 ingediend en de heer André Drouart een amendement nr. 24 als subamendement op dit amendement nr. 17.

Amendement nr. 17 wordt ingetrokken door de indiener ervan.

Bijgevolg wordt amendement nr. 24 doelloos.

Dit artikel, dat reeds aangenomen was bij de amendementen 16 en 23, blijft behouden.

De heer Alain Zenner verklaart dat zijn fractie zich het recht voorbehoudt om in plenaire vergadering een nieuw amendement in te dienen.

Artikel 3

Een amendement nr. 27 wordt ingediend door mevrouw Anne-Sylvie Mouzon, de heer Mostafa Ouezekhti, mevrouw Françoise Dupuis en de heer Serge de Patoul.

Het strekt ertoe artikel 3 van het ontwerp door de volgende bepaling te vervangen:

"Artikel 3

Zodra de verdeler kennis krijgt van de beschikking van toelaatbaarheid van een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling van een abonnee, zoals bepaald bij de wet van 5 juli 1998, betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen, kan de verdeler de levering aan deze abonnee niet meer afsluiten.

Dit verbod vervalt bij de afwijzing, bij het einde of bij de herroeping van de collectieve schuldenregeling van de abonnee.

Dit verbod vervalt ook als de abonnee de termijnen overschrijdt voor de betaling van de facturen betreffende het gasverbruik voor een periode na de datum van het verzoekschrift zoals bepaald in artikel 1675/4, §1 van het Gerechtelijk Wetboek."

De heer André Drouart dient een amendement nr. 34 in, houdende subamendement op amendement nr. 27 en dat ertoe strekt dit nieuwe artikel 3 aan te vullen met de woorden:

"In de ingebrekstelling bedoeld in de leveringsvoorraarden van de verdeler moet worden geperciseerd dat de

Article 2bis (nouveau)

L'amendement n° 13 était déjà devenu sans objet.

Par ailleurs, M. Denis Grimberghs avait déposé un amendement n° 17 et M. André Drouart avait déposé un amendement n° 24, portant sous-amendement à cet amendement n° 17.

L'amendement n° 17 est retiré par son auteur.

Par conséquent, l'amendement n° 24 est devenu sans objet.

Cet article, déjà adopté par les amendements n° 16 et n° 23, est maintenu.

M. Alain Zenner déclare que son groupe se réserve la possibilité de déposer un nouvel amendement en séance plénière.

Article 3

Un amendement n° 27 est déposé par Mme Anne-Sylvie Mouzon, M. Mostafa Ouezekhti, Mme Françoise Dupuis et M. Serge de Patoul.

Il vise à remplacer l'article 3 du projet par la disposition suivante :

"Article 3

Dès qu'il reçoit notification de la décision d'admissibilité d'une demande de règlement collectif de dettes d'un abonné prévue par la loi du 5 juillet 1998, relative au règlement collectif des dettes et à la possibilité de vente de gré à gré des biens immeubles saisis, le distributeur ne peut plus procéder à la coupure chez cet abonné.

Cette interdiction prend fin au rejet, au terme ou à la révocation du règlement collectif des dettes de l'abonné.

Cette interdiction cesse également si l'abonné dépasse les délais de paiement des factures relatives à la consommation de gaz pour une période postérieure à la date de la requête visée à l'article 1675/4, §1er du Code judiciaire."

M. André Drouart dépose un amendement n° 34, portant sous-amendement à l'amendement n° 27 et visant à compléter ce nouvel article 3 par les mots:

"La mise en demeure prévue pour les conditions de fourniture du distributeur doit préciser à l'abonné qu'il

abonnee zich kan beroepen op de toelaatbaarheid van een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling om een schorsing te voorkomen".

De heer Alain Zenner herinnert eraan dat als men zich in het stadium van de ingebrekkestelling bevindt zonder dat gebruik is gemaakt van de bepalingen van de wet betreffende de collectieve schuldenregeling, men zich reeds in het geval bevindt waarin het nieuwe artikel 4 voorziet.

De heer André Drouart trekt zijn amendement nr. 34 in.

De amendementen nr. 1 en nr. 2 worden door hun indieners ingetrokken.

Amendement nr. 27 wordt aangenomen met negen stemmen bij een onthouding.

Bijgevolg wordt de tekst van artikel 3 van het ontwerp, met negen stemmen bij één onthouding, vervangen door de tekst van amendement nr. 27.

Artikel 4

Een amendement nr. 28 wordt ingediend door de heer Mostafa Ouezekhti, mevrouw Françoise Dupuis, de heer Serge de Patoul en mevrouw Anne-Sylvie Mouzon.

Het strekt ertoe artikel 4 van het ontwerp door de volgende bepaling te vervangen:

"Artikel 4

Als de klant, behalve in de gevallen vermeld in artikel 3, binnen tien dagen na de verzending van de ingebrekkestelling, bedoeld in de leveringsvoorwaarden van de verdeler, niet betaalt, bezorgt de verdeler het OCMW van de gemeente waar de abonnee zijn gasaansluiting heeft, de naam en het adres van deze klant.

De verdeler brengt de klant ervan op de hoogte dat hij kan weigeren dat zijn naam aan het OCMW ter kennis wordt gebracht.

Als het OCMW uiterlijk vijfenveertig dagen nadat het kennis heeft gekregen van de naam van de klant de verdeler niet heeft bericht dat deze klant maatschappelijke bijstand krijgt van de Raad voor maatschappelijk welzijn of aan de verdeler geen afbetalingsplan heeft toegezonden dat door de klant voor akkoord is medeondertekend, mag de verdeler de levering schorsen.

Als de klant het afbetalingsplan waarmee hij heeft ingestemd niet naleeft, kan de verdeler vijftien dagen na een schriftelijke ingebrekkestelling de levering schorsen".

peut faire état de son admissibilité d'une demande de règlement collectif de dettes pour éviter la coupure".

M. Alain Zenner rappelle que si l'on est au stade de la mise en demeure sans qu'il y ait eu usage des dispositions de la loi sur le Règlement collectif des dettes, on se trouve déjà dans le cas prévu à l'article 4 nouveau.

M André Drouart retire son amendement n° 34.

Les amendements n° 1 et n° 2 sont retirés par leurs auteurs.

L'amendement n° 27 est adopté par neuf voix pour et une abstention.

Par conséquent, par neuf voix pour et une abstention, le texte de l'article 3 du projet est remplacé par le texte de l'amendement n° 27.

Article 4

Un amendement n° 28 est déposé par M. Mostafa Ouezekhti, Mme Françoise Dupuis, M. Serge de Patoul et Mme Anne-Sylvie Mouzon.

Il vise à remplacer l'article 4 du projet par la disposition suivante :

"Article 4

Sauf les cas prévus à l'article 3, si dans les dix jours de l'envoi de la mise en demeure prévue par les conditions de fourniture du distributeur, le client reste en défaut de paiement, le distributeur transmet au CPAS de la commune où l'abonné a son point de fourniture de gaz, le nom et l'adresse de ce client.

Le distributeur informe l'abonné qu'il peut refuser de communiquer son nom au CPAS.

Si, au plus tard quarante-cinq jours après la transmission du nom du client au CPAS, ce dernier n'a pas fait savoir au distributeur que ce client bénéficie d'une aide sociale par le Conseil de l'aide sociale ou n'a pas transmis au distributeur une proposition de plan de paiement, contresignés pour accord par le client, le distributeur peut procéder à la coupure.

Si un client ne respecte pas un plan de paiement sur lequel il a marqué son accord, le distributeur peut procéder à la coupure quinze jours après une mise en demeure écrite".

De heer Denis Grimberghs dient een amendement (nr. 35) in, dat een subamendement is op amendement nr. 28 en dat ertoe strekt aan het slot van het derde lid van het voorgestelde nieuwe artikel 4 de volgende zin toe te voegen:

"Indien de verdeler ermee instemt, kan het plan betrekking hebben op de afstand van zijn schuldbordering of van een gedeelte ervan, of op een spreiding van de terugbetaling van de schuld over een periode van meer dan drie jaar."

Hij vraagt eveneens of de verzending van de in gebrekestelling wel een goede stap is en op het geschikte ogenblik gebeurt.

Mevrouw Françoise Dupuis bevestigt dit.

Er ontspint zich een discussie over de problematiek van een afwijzing van de vordering om onder de toepassing van de wet betreffende de collectieve schuldenregeling te mogen vallen.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon herinnert eraan dat de afwijzing van een vordering ertoe leidt dat de toelaatbaarheid wordt herroepen. De wet bepaalt dat de rechter de vordering toelaatbaar kan verklaren maar later, ten gronde kan afwijzen.

Zij preciseert dat de distributeur de voorziening niet meer kan afsluiten zodra de vordering toelaatbaar is verklaard.

Als de rechter de vastgestelde regeling (of de toelaatbaarheid) herroeft, heeft de distributeur opnieuw het recht om de toevoer af te sluiten. De redenen die de rechter aanvoert om een dergelijke beslissing te staven, zijn toelaatbare redenen om de distributeur al zijn rechten terug te geven.

De heer Denis Grimberghs vraagt vervolgens of amendement nr. 28 ook de kwestie van de afstand van schuldborderingen behandelt.

De heer Alain Zenner zegt dat een betalingsplan inhoudt dat de betaling van de schuld wordt gespreid, wat niet betekent dat de schuldbordering wegvalt.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon zorgt deze nieuwe bepaling ervoor dat de toestand verbetert. Enerzijds kan de distributeur de toevoer zonder andere vorm van proces niet meer afsluiten; anderzijds wordt de positie van het OCMW ook gunstiger. Ze is van oordeel dat amendement nr. 35 van de heer Grimberghs ertoe strekt de distributeur te doen instemmen met een betalingsplan, maar dat de meerderheid hierover nog geen consensus heeft bereikt. Zij vraagt dan ook amendement nr. 35 te verwerpen.

De heer Denis Grimberghs stelt voor zijn amendement te wijzigen en de tekst te laten stoppen bij de woorden "*of een gedeelte ervan*" en de woorden "*, of op een spreiding van*

M. Denis Grimberghs dépose un amendement n° 35, portant sous-amendement à l'amendement n° 28 et visant à ajouter en fine du 3ème alinéa du nouvel article 4 proposé le texte suivant :

"De l'accord du distributeur, ce plan peut porter sur l'abandon de tout ou partie de sa créance ou sur un étalement du remboursement de la dette sur une période de plus trois ans".

Il demande également si l'envoi de la mise en demeure est bien la bonne étape, le bon moment.

Mme Françoise Dupuis répond par l'affirmative.

Une discussion s'engage sur la problématique d'un rejet de la demande du bénéfice de la loi sur le règlement collectif des dettes.

Mme Anne-Sylvie Mouzon rappelle que le rejet d'une demande emporte révocation de l'admissibilité. La loi prévoit que le juge peut déclarer la demande admissible mais ultérieurement rejeter la demande quant au fond.

Elle précise que le distributeur ne peut plus procéder à une coupure dès qu'il y a eu une décision favorable d'admissibilité.

Si le juge révoque le règlement octroyé (ou révoque l'admissibilité), le droit du distributeur (de procéder à une coupure) renaît. Les raisons invoquées par le juge à l'appui d'une telle décision sont admissibles comme raisons pour rendre tous ses droits au distributeur.

M. Denis Grimberghs demande ensuite si le texte de l'amendement n° 28 comprend l'idée de l'abandon de créance.

M. Alain Zenner répond que la notion de plan de paiement signifie également et ne signifie pas abandon.

Mme Anne-Sylvie Mouzon ajoute que cette nouvelle disposition améliore la situation : d'une part, le distributeur ne peut plus couper sans autre forme de procès, et d'autre part, la position du CPAS s'améliore. Elle estime que, selon l'amendement n° 35 proposé par M. Grimberghs, le plan de paiement s'imposerait au distributeur, mais qu'il n'y a pas d'accord de la majorité sur ce point. Mme Anne-Sylvie Mouzon demande donc le rejet de l'amendement n° 35.

M. Denis Grimberghs propose alors de modifier son amendement et d'arrêter le texte à «*tout ou partie de sa créance*», en supprimant les mots «*ou sur un étalement de*

de terugbetaling van de schuld over een periode van meer dan drie jaar” te doen vervallen.

Volgens mevrouw Anne-Sylvie Mouzon kan het OCMW nog altijd een schuldaftand of een betalingsplan voorstellen en mag de distributeur ze afgwijzen.

Volgens de heer Alain Zenner moet alles redelijk verlopen.

Amendement nr. 35 wordt verworpen met negen stemmen tegen één stem.

De heer André Drouart dient een amendement (nr. 37) in, dat ertoe strekt tussen het eerste en het tweede lid van het voorgestelde nieuwe artikel 4 de volgende bepaling in te voegen:

“De tekst van deze ordonnantie wordt vermeld in iedere rappel of ingebrekkestelling voor een gasrekening”

Hij stelt voor dat de tekst desgevallend in een afzonderlijk artikel aan het slot van de ordonnantie wordt toegevoegd.

De heer Alain Zenner zegt dat hij zich kan verenigen met de verplichting om de consument in te lichten, maar pleit voor eenvoud. Als de informatie te omvangrijk is, zullen de betrokkenen ze niet lezen. Het komt erop aan dat de aangeslotenen weten dat ze zich tot het OCMW kunnen wenden en kennis hebben van de bepalingen van artikel 4.

De heer André Drouart trekt zijn amendement nr. 37 in en dient een amendement nr. 38 in dat ertoe strekt het tweede lid van het nieuwe artikel 4 (amendement nr. 28) door de volgende bepaling te vervangen:

“De ingebrekkestelling bevat de tekst van deze bepaling en brengt de abonnee ervan op de hoogte dat hij kan weigeren dat zijn naam aan het OCMW doorgegeven wordt”

Amendement nr. 28, aldus gesubamideerd bij amendement nr. 38, wordt aangenomen met acht stemmen bij twee onthoudingen.

Amendement nr. 3 wordt bijgevolg doelloos.

De minister wijst erop dat het raadzaam zou zijn het woord “*klant*” stelselmatig te vervangen door het woord “*abonnee*” om de bewoording eenvormig te houden.

Bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden, stemt de commissie met deze technische correctie in.

Met acht stemmen bij twee onthoudingen, wordt de tekst van artikel 4 van het ontwerp bijgevolg vervangen door de tekst van amendement nr. 28, zoals gesubamideerd bij amendement nr. 38.

remboursement de la dette sur une période de plus de trois ans».

Mme Anne-Sylvie Mouzon souligne que le CPAS peut toujours proposer un abandon de créance ou un plan de paiement, et que le distributeur peut refuser.

M. Alain Zenner ajoute que l’essentiel est que tout cela reste raisonnable.

L’amendement n° 35 est rejeté par neuf voix contre et une voix pour.

M. André Drouart dépose un amendement n° 37 visant à insérer la disposition suivante entre le 1er et le 2ème alinéa du nouvel article 4 proposé :

“Le texte de la présente ordonnance est reproduit sur chaque rappel de paiement en mise ou mise en demeure d'une facture de gaz”.

Le cas échéant, il propose que ce texte soit inséré en fin d’ordonnance, en un article séparé.

M. Alain Zenner se déclare d’accord pour une obligation d’informer mais il ne faut pas que ce soit trop lourd. Si l’information est trop volumineuse, les intéressés ne la liront pas. L’important est que les abonnés sachent qu’ils peuvent s’adresser au CPAS et qu’ils connaissent les dispositions de l’article 4.

M. André Drouart retire son amendement n° 37 et dépose un amendement n° 38 visant à remplacer le second alinéa de l’article 4 nouveau (amendement n° 28) par les mots suivants:

“La mise en demeure comporte le texte de la présente disposition et informe l’abonné qu’il peut refuser de voir communiquer son nom au CPAS.”

L’amendement n° 28, tel que sous-amendé par l’amendement n° 38, est adopté par huit voix pour et deux abstentions.

L’amendement n° 3 est devenu sans objet.

Le ministre fait remarquer qu’il conviendrait de remplacer systématiquement le mot «*client*» par le mot «*abonné*» pour assurer une uniformité de terminologie.

A l’unanimité des 10 membres présents, la commission marque son accord sur cette correction technique.

Par conséquent, par huit voix pour et deux abstentions, le texte de l’article 4 du projet est remplacé par le texte de l’amendement n° 28 tel que sous-amendé par l’amendement n° 38.

Artikel 5

Mevrouw Françoise Dupuis, de heer Serge de Patoul, mevrouw Anne-Sylvie Mouzon en de heer Mostafa Ouezekhti dienen een amendement (nr. 29) in.

Het strekt ertoe artikel 5 van het ontwerp door de volgende bepaling te vervangen:

"Artikel 5

"De regering richt een hulpfonds op inzake schorsing van gaslevering dat de kosten dekt die de OCMW's maken in toepassing van artikel 4 van deze ordonnantie. De verdelers storten elk jaar een bijdrage in dit verzekeringsfonds, teneinde dit in evenwicht te houden."

Het fonds betaalt aan het OCMW een forfaitaire vergoeding van 4.000 fr., jaarlijks geïndexeerd vanaf het jaar dat deze ordonnantie in werking treedt, telkens dit de verdelers ervan op de hoogte brengt dat een klant sociale bijstand geniet, een voorstel tot afbetalingsplan bedoeld in artikel 4 bezorgt of de informatie bezorgt waaruit blijkt dat de klant zich in een toestand van kansarmoede bevindt.

Het fonds wordt beheerd door de verdelers onder toezicht van de regering die er de statuten van goedkeurt."

De minister wijst erop dat het raadzaam zou zijn de bewoording in de Franse tekst eenvormig te maken en aldus verwarring te voorkomen tussen "fonds d'entraide", "fonds d'assistance" en "fonds d'assurance".

Bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden, beslist de commissie, als technische wijziging in de Franse tekst, te opteren voor het woord "*fonds d'assistance*".

De minister vraagt ook of men niet zou moeten opsommen of nader bepalen in welke gevallen de vergoeding van 4.000 frank zou worden uitgekeerd.

Mevrouw Françoise Dupuis en de heer Alain Zenner zeggen namens hun fractie dat dit niet wenselijk is.

De heer Denis Grimberghs vindt de omschrijving van het begrip "de kosten die de OCMW's maken" dubbelzinnig.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon zegt dat men gekozen heeft voor een forfaitair bedrag van 4.000 frank om te voorkomen dat de werkelijke kosten met bewijsstukken moeten worden gestaafd, wat vrij vlug onbeheerbaar zou worden.

De heer Denis Grimberghs is vervolgens verbaasd over de woorden "*fonds d'assistance*" omdat het in de strikte zin van het woord geen "assistance" (bijstand) betreft.

Article 5

Un amendement n° 29 est déposé par Mme Françoise Dupuis, M. Serge de Patoul, Mme Anne-Sylvie Mouzon et M. Mostafa Ouezekhti.

Il vise à remplacer l'article 5 du projet par la disposition suivante:

«Article 5

Le Gouvernement crée un fonds d'assistance en matière de coupure de fourniture de gaz couvrant les frais exposés par le CPAS pour l'application de l'article 4 de la présente ordonnance. Les distributeurs versent chaque année une contribution à ce fonds d'assurance, afin d'en assurer l'équilibre.

Le fonds rembourse au CPAS un montant forfaitaire de 4.000,- BEF, indexé annuellement à dater de l'année de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance, chaque fois qu'il transmet au distributeur l'information selon laquelle le client bénéficie d'une aide sociale ou la proposition de plan de paiement visée à l'article 4 ou encore l'information selon laquelle le client justifie ou non d'un état de nécessité sociale.

Le fonds est géré par les distributeurs sous le contrôle du Gouvernement qui en approuve les statuts."

A ce propos, le ministre fait remarquer qu'il conviendrait d'uniformiser la terminologie et de ne pas mélanger fonds d'entraide, fonds d'assurance ou fonds d'assistance.

A l'unanimité des 10 membres présents, la commission décide de retenir, au titre de correction technique, les mots "*fonds d'assistance*".

Le ministre demande également s'il ne faudrait pas énumérer ou préciser les cas où cette intervention de 4.000 francs serait versée.

Mme Françoise Dupuis et M. Alain Zenner, pour leur groupe respectif, estiment que ce n'est pas souhaitable.

A propos de la notion de frais exposés, M. Denis Grimberghs trouve qu'il s'agit d'une formulation ambiguë.

Mme Anne-Sylvie Mouzon répond en disant qu'il a été fait choix d'un montant forfaitaire de 4.000 francs pour éviter d'enclencher des systèmes de frais réels avec justificatifs qui s'avèreraient vite ingérable.

M. Denis Grimberghs s'étonne ensuite des termes "*fonds d'assistance*" car ce n'est pas de l'assistance au sens strict.

De heer Alain Zenner preciseert dat de kosten bedoeld in het eerste lid in feite bijstand is aan het OCMW zelf, om de OCMW's ertoe aan te sporen (met hun eigen daarvoor bestemde middelen) hun opdracht inzake bijstand of hulp uit te voeren.

De heer André Drouart dient een amendement (nr. 39) in, dat ertoe strekt de woorden "4.000 fr." te vervangen door de woorden "100 euro".

Na een korte besprekking wordt amendement nr. 39 verworpen bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden.

De commissie beslist echter bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden om in de tekst van amendement 29, na de woorden "4.000 fr.", tussen haakjes het exacte bedrag in euro, te weten "(99,16 euro)" in te voegen.

De heer Bernard Clerfayt vindt dat het, duidelijkheids halve, raadzaam is om in het tweede lid van amendement nr. 29 de woorden "telkens dit" te vervangen door de woorden "telkens het OCMW".

Deze technische correctie wordt aangenomen met acht stemmen bij twee onthoudingen.

Amendement nr. 29 wordt aangenomen met acht stemmen bij twee onthoudingen.

De indiener trekt zijn amendement nr. 18 in.

Met acht stemmen bij twee onthoudingen wordt de tekst van artikel 5 van het ontwerp bijgevolg vervangen door de tekst van amendement nr. 29.

Artikel 6

De heer Serge de Patoul, mevrouw Anne-Sylvie Mouzon, de heer Mostafa Ouezekhti, mevrouw Françoise Dupuis dienen een amendement (nr. 30) in.

Het sterkt ertoe artikel 6 van het ontwerp door de volgende bepaling te vervangen:

"Artikel 6

Behalve om veiligheidsredenen, mag er geen enkele schorsing plaatsvinden tussen 1 november en 31 maart."

De heer André Drouart dient een amendement (nr. 32) in dat ertoe strekt amendement nr. 30 door de volgende bepaling te vervangen:

"Op verzoek van een openbaar centrum van maatschappelijk welzijn en voor zover de inachtneming van de technische veiligheidsregels kan worden gecontroleerd en gewaarborgd ten last van de gasmaatschappijen, moeten gedurende dezelfde periode de gasmeters voor huishoudelijk gebruik worden heropend."

M. Alain Zenner précise que les frais visés au 1er alinéa sont en fait une assistance au CPAS en lui-même, pour inciter les CPAS à exercer (avec leurs propres fonds destinés à cela) leur mission d'assistance ou d'aide.

M. André Drouart dépose un amendement n° 39 visant à remplacer les mots «4.000 BEF» par les mots «100 Euro».

Après une brève discussion, l'amendement n° 39 est rejeté à l'unanimité des dix membres présents.

La commission décide toutefois, à l'unanimité des dix membres présents, d'insérer dans le texte de l'amendement n° 29, après les mots «4.000 BEF» et entre parenthèses, le montant exact en Euro, soit "(99,16 Euro)".

M. Bernard Clerfayt estime que, pour des raisons de clarté, il conviendrait, au 2ème alinéa de l'amendement n° 29, de remplacer, à la deuxième ligne, le mot «il», par les mots «le CPAS».

Cette correction technique est adoptée par huit voix pour et deux abstentions.

L'amendement n° 29 est adopté par huit voix pour et deux abstentions.

L'amendement n° 18 est retiré par son auteur.

En conséquence, par huit voix pour et deux abstentions, le texte de l'article 5 du projet est remplacé par le texte de l'amendement n° 29 .

Article 6

Un amendement n° 30 est déposé par M. Serge de Patoul, Mme Anne-Sylvie Mouzon, M. Mostafa Ouezekhti et Mme Françoise Dupuis.

Il vise à remplacer l'article 6 du projet par la disposition suivante :

«Article 6

Aucune coupure ne peut avoir lieu, sauf pour raisons de sécurité, entre le 1er novembre et le 31 mars".

M. André Drouart dépose un amendement n° 32 visant à compléter cet amendement n° 30 par un texte libellé comme suit :

"A la demande d'un Centre Public d'Aide Sociale et pour autant que les règles techniques de sécurité puissent être vérifiées et garanties à la charge des distributeurs, il doit être fait réouverture pendant cette même période des compteurs de gaz affectés à l'usage domestique."

In verband met dit amendement verwijst de heer Drouart naar de debatten die in het kader van de goedkeuring van de verschillende resoluties zijn gevoerd.

De heer Mostafa Ouezekhti zegt dat hij zich kan verenigen met het basisidee maar, dat dit amendement nu niet meer in deze tekst thuishoort.

Ook mevrouw Françoise Dupuis vindt dat de hele tekst waarover gestemd wordt de door de heer Drouart beoogde gevallen regelt.

De heer Denis Grimberghs steunt amendement nr. 32. Volgens hem is het niet billijk dat men de heropeningen niet uitdrukkelijk regelt. Als men een tijdelijke gunstmaatregel treft, moet men preciseren wat er daarna gebeurt.

De heer Alain Zenner vindt dat de ordonnantie voor een algemeen vangnet zorgt. De regeling is evenwichtig en kan moeilijk in vraag gesteld worden.

De heer André Drouart vindt dat de heropening van de meters een fundamentele kwestie is. Hij zegt dat zijn groep zal nagaan of het niet raadzaam is dit amendement opnieuw in te dienen tijdens de besprekking in de plenaire vergadering.

Amendement nr. 32 wordt verworpen met zes stemmen tegen drie, bij één onthouding.

Amendement nr. 30 wordt verworpen met acht stemmen tegen één stem, bij één onthouding.

De amendementen nrs. 4, 5, 6, 7, 8, 19 en 20 worden door de respectievelijke indieners ingetrokken.

Met acht stemmen tegen één stem, bij één onthouding, wordt artikel 6 van het ontwerp vervangen door amendement nr. 30.

Artikelen 7, 8 en 9

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon, de heer Mostafa Ouezekhti, mevrouw Françoise Dupuis en de heer Serge de Patoul dienen een amendement (nr. 31) op deze artikelen in.

Dit amendement strekt ertoe deze drie artikelen van het ontwerp van ordonnantie te doen vervallen.

Mevrouw Françoise Dupuis zegt dat deze drie artikelen doelloos zijn geworden, rekening houdend met de teksten die zijn aangenomen.

Dit amendement wordt aangenomen met acht stemmen bij één onthouding.

Amendement nr. 9 wordt bijgevolg doelloos.

Au sujet de cet amendement, M. Drouart se réfère aux discussions qui ont eu lieu lors du vote des différentes résolutions.

M. Mostafa Ouezekhti se déclare d'accord sur l'idée de base mais estime que cet amendement n'a plus sa place dans le texte aujourd'hui en cours d'élaboration.

Mme Françoise Dupuis estime aussi que le texte global en cours de vote visera le cas envisagé par Monsieur Drouart.

M. Denis Grimberghs appuie cet amendement n° 32 : il estime inéquitable de ne pas envisager expressément le cas des réouvertures. S'il y a une mesure de grâce temporaire, il faut préciser ce qui se passe après.

M. Alain Zenner estime que l'ordonnance met en place un filet global de sécurité et contient un équilibre général, difficile à remettre en cause.

M. André Drouart estime que cette question des réouvertures est fondamentale. Il annonce que son groupe examinera s'il n'est pas opportun de redéposer cet amendement lors de la discussion en séance plénière.

L'amendement n° 32 est rejeté par six voix contre, trois voix pour et une abstention.

L'amendement n° 30 est adopté par huit voix pour, une voix contre et une abstention.

Les amendements n° 4, 5, 6, 7, 8, 19 et 20 sont retirés par leurs auteurs respectifs.

Par conséquent, par huit voix pour, une voix contre et une abstention, le texte de l'article 6 du projet est remplacé par le texte de l'amendement n° 30.

Articles 7, 8 et 9

Pour ces trois articles, un amendement n° 31 est déposé par Mme Anne-Sylvie Mouzon, M. Mostafa Ouezekhti, Mme Françoise Dupuis et M. Serge de Patoul.

Cet amendement vise à supprimer ces trois articles du projet d'ordonnance.

Mme Françoise Dupuis explique que ces trois articles sont devenus sans objet compte tenu des textes qui viennent d'être adoptés.

Cet amendement est adopté par huit voix pour et une abstention.

L'amendement n° 9 est donc devenu sans objet.

Ook de amendementen nr. 10 en 11 worden doelloos.

De artikelen 7, 8 en 9 van het ontwerp van ordonnantie vervallen bijgevolg met acht stemmen bij één onthouding.

Artikel 10

Dit artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen en wordt aangenomen bij eenparigheid van de negen aanwezige leden.

De commissie brengt ook nog de amendementen nrs. 12 en 14 in herinnering, die ten gevolge van het feit dat de woorden "de commissie" waarop ze betrekking hebben, vervallen, eveneens doelloos geworden zijn.

VI. Stemming over het geheel

Het gehele ontwerp van ordonnantie, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met acht stemmen bij één onthouding.

De volgende voorstellen van ordonnantie worden bijgevolg doelloos:

- Voorstel van ordonnantie houdende het recht op een minimale levering van gas aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te sluiten, nr. A-17/1 – BZ 1995
- Voorstel van ordonnantie dat ertoe strekt te garanderen dat aan de kansarme inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tijdens de wintermaanden gas wordt geleverd, nr. A-208/1 - 96/97
- Voorstel van ordonnantie tot regeling van de openbare gasvoorziening via het net in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, nr. A-241/1 – 97/98
- Voorstel van ordonnantie waarbij de levering van gas gedurende bepaalde periodes van het jaar wordt gewaarborgd, nr. A-242/1 – 97/98

*
* *

De heer Alain Zenner verklaart dat hij liever een tweede lezing van het verslag zou hebben gehad. In het algemene belang en rekening houdend met de eenparige wens van de commissie stemt hij ermee in om af te zien van een tweede lezing.

L'amendement n° 10 et l'amendement n° 11 sont également devenus sans objet.

En conséquence, les articles 7, 8 et 9 du projet sont supprimés par huit voix pour et une abstention.

Article 10

Cet article ne soulève aucune discussion. Il est adopté à l'unanimité des neuf membres présents.

La commission évoque encore les amendements n° 12 et n° 14. Ces amendements sont devenus sans objet du fait de la suppression de «la commission» à laquelle il se référaient.

VI. Vote sur l'ensemble

L'ensemble du projet d'ordonnance tel qu'amendé est adopté par huit voix pour et une abstention.

En conséquence, sont devenues sans objet les propositions suivantes :

- Proposition d'ordonnance garantissant le droit à un minimum de fourniture de gaz aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fourniture, n° A-17/1 – SE 1995.
- Proposition d'ordonnance visant à garantir un approvisionnement en gaz durant les mois d'hiver pour les habitants les plus démunis dans la Région de Bruxelles-Capitale, n° A-208/1 – 96/97.
- Proposition d'ordonnance réglementant la distribution publique de gaz par réseau en Région Bruxelloise, n° A-241/1 – 97/98.
- Proposition d'ordonnance garantissant la fourniture de gaz pendant certaines périodes de l'année, n° A-242/1 – 97/98.

*
* *

M. Alain Zenner déclare qu'il aurait souhaité une deuxième lecture du rapport. Toutefois, dans l'intérêt général et compte tenu du souhait unanime de la commission, il accepte de renoncer à demander une deuxième lecture.

VII. Lezing en goedkeuring van het verslag

Na lezing en enkele correcties wordt dit verslag eenparig goedgekeurd door de aanwezige leden (acht stemmen).

De Rapporteurs,

Sylvie FOUCART
Joseph PARMENTIER

De Voorzitter,

Alain LEDUC

VII. Lecture et approbation du rapport

Après lecture et quelques corrections, le présent rapport est approuvé à l'unanimité des membres présents (huit voix).

Les Rapporteurs,

Sylvie FOUCART
Joseph PARMENTIER

Le Président,

Alain LEDUC

VIII. Tekst aangenomen door de commissie

Ontwerp van ordonnantie tot vaststelling van de maatregelen ter voorkoming van de schorsingen van de gaslevering voor huishoudelijk gebruik.

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze ordonnantie moet men verstaan onder:

1° schorsing: handeling waarbij de verdeler de gaslevering schorst wegens het overschrijden van de betalingstermijnen door de ingebreke gestelde abonnee, zoals vermeld in de algemene voorwaarden voor de levering van gas.

2° abonnee: *de natuurlijke persoon op wiens naam een meter is geopend voor de levering van gas in zijn hoofdverblijf, voor huishoudelijk gebruik.*

3° verdeler: de intercommunale die gas levert.

Artikel 3 (nieuw)

De verdeler maakt een afzonderlijke factuur op voor het gasverbruik, telkens de abonnee hierom vraagt, en in ieder geval vanaf de eerste aanmaning om te betalen.

Artikel 4 (nieuw)

Zodra de verdeler kennis krijgt van de beschikking van toelaatbaarheid van een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling van een abonnee, zoals bepaald bij de wet van 5 juli 1998 betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen, mag de verdeler de levering aan deze abonnee niet meer afsluiten.

Dit verbod vervalt bij de afwijzing, aan het einde of bij de herroeping van de collectieve schuldenregeling van de abonnee.

Dit verbod vervalt ook als de abonnee de termijnen overschrijdt voor de betaling van de facturen betreffende het gasverbruik voor een periode na de datum van het verzoekschrift bedoeld in artikel 1675/1 § 1 van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 5 (nieuw)

Als de abonnee, behalve in de gevallen vermeld in artikel 4, binnen tien dagen na de verzending van de ingebrekstellende bedoeld in de leveringsvoorwaarden van de ver-

VIII. Texte adopté par la commission

Projet d'ordonnance établissant des mesures de prévention des coupures de fourniture de gaz à usage domestique

Article 1er

Cette ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

Pour l'application de la présente ordonnance, il faut entendre par :

1° coupure : opération par laquelle le distributeur suspend la fourniture de gaz en raison du dépassement des délais de paiement par l'abonné mis en défaut, comme indiqué dans les conditions générales pour la fourniture de gaz.

2° abonné : *la personne physique au nom de qui un compteur a été ouvert pour la fourniture de gaz à sa résidence principale, pour un usage domestique.*

3° distributeur : l'intercommunale qui fournit le gaz.

Article 3 (nouveau)

La consommation de gaz fait l'objet d'une facturation propre par le distributeur chaque fois que l'abonné le demande et en tout cas à partir de la première mise en demeure de payer.

Article 4 (nouveau)

Dès qu'il reçoit notification de la décision d'admissibilité d'une demande de règlement collectif de dettes d'un abonné prévue par la loi du 5 juillet 1998 relative au règlement collectif de dettes et à la possibilité de vente de gré à gré des biens immeubles saisis, le distributeur ne peut plus procéder à la coupure chez cet abonné.

Cette interdiction prend fin au rejet, au terme ou à la révocation du règlement collectif de dettes de l'abonné.

Cette interdiction cesse également si l'abonné dépasse les délais de paiement des factures relatives à la consommation de gaz pour une période postérieure à la date de la requête visée à l'article 1675/4 § 1er du Code judiciaire.

Article 5 (nouveau)

Sauf les cas prévus à l'article 4, si dans les dix jours de l'envoi de la mise en demeure prévue par les conditions de fourniture du distributeur, l'abonné reste en défaut de paie-

deler niet betaalt, bezorgt de verdeler het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) van de gemeente waar de abonnee zijn gasaansluiting heeft, de naam en het adres van deze abonnee.

De ingebrekkestelling bevat de tekst van deze bepaling en brengt de abonnee ervan op de hoogte dat hij kan weigeren dat zijn naam aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn doorgegeven wordt.

Als het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn uiterlijk vijfenveertig dagen nadat het kennis heeft gekregen van de naam van de abonnee de verdeler niet heeft bericht dat deze abonnee maatschappelijke bijstand krijgt van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn of aan de verdeler geen voorstel van afbetalingsplan heeft toegezonden dat door de abonnee voor akkoord is medeondertekend, mag de verdeler de levering schorsen.

Als een abonnee het afbetalingsplan waarmee hij heeft ingestemd niet naleeft, kan de verdeler vijftien dagen na een schriftelijke ingebrekkestelling de levering schorsen.

Artikel 6 (nieuw)

De regering richt een Hulpfonds voor schorsingen van gaslevering op dat de kosten dekt die de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn maken in het kader van de toepassing van artikel 5 van deze ordonnantie. De verdelers storten elk jaar een bijdrage in dit Hulpfonds, ten einde dit in evenwicht te houden.

Dit Hulpfonds betaalt aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn een forfaitaire vergoeding van 4.000 frank (99,16 euro) die jaarlijks wordt geïndexeerd, vanaf de inwerkingtreding van deze ordonnantie, telkens als het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn de verdeler ervan op de hoogte brengt dat een abonnee maatschappelijke bijstand geniet, een voorstel van afbetalingsplan bedoeld in artikel 5 bezorgt of informatie bezorgt waaruit blijkt dat de abonnee al dan niet doet blijken dat hij kansarm is.

Het Hulpfonds wordt beheerd door de verdelers onder toezicht van de regering die er de statuten van goedkeurt.

Artikel 7 (nieuw)

Behalve om veiligheidsredenen, mag er geen enkele schorsing plaatsvinden tussen 1 november en 31 maart.

Artikel 8 (vroeger artikel 10)

Deze ordonnantie treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

ment, le distributeur transmet au Centre Public d'Aide Sociale (CPAS) de la commune où l'abonné a son point de fourniture de gaz, le nom et l'adresse de cet abonné.

La mise en demeure comporte le texte de la présente disposition et informe l'abonné qu'il peut refuser que son nom soit communiqué au Centre Public d'Aide Sociale.

Si, au plus tard quarante-cinq jours après la transmission du nom de l'abonné au Centre Public d'Aide Sociale, ce dernier n'a pas fait savoir au distributeur que cet abonné bénéficie d'une aide sociale par le Conseil de l'Aide Sociale ou n'a pas transmis au distributeur une proposition de plan de paiement, contresignée pour accord par l'abonné, le distributeur peut procéder à la coupure.

Si un abonné ne respecte pas un plan de paiement sur lequel il a marqué son accord, le distributeur peut procéder à la coupure quinze jours après une mise en demeure écrite.

Article 6 (nouveau)

Le Gouvernement crée un Fonds d'assistance en matière de coupures de fourniture de gaz couvrant les frais exposés par les Centres Publics d'Aide Sociale pour l'application de l'article 5 de la présente ordonnance. Les distributeurs versent chaque année une contribution à ce Fonds d'assistance, afin d'en assurer l'équilibre.

Ce Fonds d'assistance rembourse au Centre Public d'Aide Sociale un montant forfaitaire de 4.000 francs belges (99,16 euro), indexé annuellement à dater de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance, chaque fois que le Centre Public d'Aide Sociale transmet au distributeur l'information selon laquelle l'abonné bénéficie d'une aide sociale ou la proposition de plan de paiement visée à l'article 5 ou encore l'information selon laquelle l'abonné justifie ou non d'un état de nécessité sociale.

Le Fonds d'assistance est géré par les distributeurs sous le contrôle du Gouvernement qui en approuve les statuts.

Article 7 (nouveau)

Aucune coupure ne peut avoir lieu, sauf pour des raisons de sécurité, entre le premier novembre et le 31 mars.

Article 8 (ancien article 10)

La présente ordonnance entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

**Bijlage I
Amendementen**

Nr. 1 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 3

In het tweede lid, het woord "minimale" te doen vervallen..

VERANTWOORDING

De regels voor de samenstelling moeten in de 19 gemeenten van ons Gewest dezelfde zijn.

Bovendien is het zo dat de beslissingen bij gewone meerderheid genomen worden met als gevolg dat een oververtegenwoordiging van commissieleden die voorstander zijn van afsluitingen voor problemen kan zorgen.

Nr. 2 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 3

Het tweede lid aan te vullen met de woorden :

"In geen enkel geval mag een vertegenwoordiger van een verdeler of een lid van de algemene vergadering van die verdeler stemrecht krijgen."

VERANTWOORDING

Men moet voorkomen dat de personen die de beslissing van de afsluiting nemen rechter in eigen zaak worden.

Nr. 3 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 4

Na het woord "inzage" de woorden "en ter beschikking" toe te voegen.

VERANTWOORDING

De werking van de instelling moet zo doorzichtig mogelijk zijn.

**Annexe I
Amendements**

N° 1 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 3

Supprimer au deuxième alinéa le mot "minimale".

JUSTIFICATION

Des modalités identiques de composition doivent être d'application dans les 19 communes de notre région.

De plus, la décision se prenant à la majorité simple, un "gonflement" du nombre de membres de cette commission par des personnes favorables aux coupures poserait problème.

N° 2 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 3

Compléter le second alinéa par les mots suivants :

"En aucun cas un représentant du distributeur ou un membre de l'Assemblée générale de celui-ci n'aura voix délibérative."

JUSTIFICATION

Il faut éviter que les personnes qui prennent la décision de la coupure ne soient juge et partie.

N° 3 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 4

Ajouter après le mot "consulté", les mots "et disponible".

JUSTIFICATION

Il s'agit ici d'assurer le maximum de transparence quant au fonctionnement de l'institution.

Nr. 4 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 6

Het artikel als volgt te vervangen :

"Artikel 6

§1. – Het bedrag van de facturen moet binnen vijftien dagen betaald worden te rekenen vanaf de verzendingsdatum. In geval van niet-betaling binnen de termijn, wordt aan de abonnee een aanmaning gestuurd waarin wordt voorgesteld contact op te nemen met de verdeler en waarin wordt bericht dat de laatstgenoemde van plan is de commissie op de hoogte te brengen zodat samen met de abonnee een oplossing gezocht kan worden voor zijn problemen.

Indien de factuur binnen de daaropvolgende vijftien dagen niet betaald is, moet de verdeler die de gaslevering wil afsluiten, het advies vragen van de commissie bij ter post aangetekende brief met alle bewijsstukken van zijn schuldbordering. De commissie brengt een advies uit nadat het sociaal onderzoek uitgevoerd is en de abonnee, en in voorkomend geval, de vertegenwoordiger van de instelling waarop deze laatste een beroep heeft willen doen, gehoord zijn.

De verdeler mag de leveringen niet afsluiten indien de commissie binnen dertig dagen na de aanvraag een negatief advies uitbrengt op grond van de sociale situatie van de abonnee, waaruit blijkt dat de levering niet afgesloten mag worden en dat een sociaal en budgettaar begeleidingsplan bevat. Met de instemming van de verdeler kan in dit plan worden afgezien van de schuldbordering of van een gedeelte ervan, of kan de terugbetaling van de schuld over een periode van meer dan drie jaar gespreid worden.

§ 2. – Het comité wordt geacht een negatief advies uit te brengen over iedere vraag om schorsing tijdens de periode van 1 november tot 31 maart.

§ 3. – Indien het advies van het comité niet geacht wordt negatief te zijn of bij gebreke van advies, kan de verdeler de abonnee vervolgen om de schorsing van de gaslevering voor de bevoegde rechtkant te vorderen. ”

VERANTWOORDING

Dit amendement geeft een preciezere beschrijving van de verschillende termijnen in geval van niet-betaling van een factuur. Het preciseert ook de taak van de commissie.

Het voorkomt tot slot dat de verdelers de levering eenzijdig afsluiten en stelt ‘in fine’ een rechterlijke beslissing verplicht.

N° 4 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 6

Remplacer l'article 6 par les dispositions suivantes :

“Article 6

§ 1er. – Le montant des factures doit être payé dans les quinze jours à partir de la date de leur envoi. En cas de non-paiement dans le délai, un rappel est envoyé à l'abonné lui suggérant de prendre contact avec le distributeur et l'informant de l'intention de celui-ci d'avertir la Commission afin de trouver avec l'abonné une solution à ses difficultés.

Si dans les quinze jours qui suivent, il n'a pas été procédé au paiement de la facture, le distributeur qui entend procéder à l'interruption de la fourniture de gaz, doit solliciter l'avis de la Commission par lettre recommandée à la poste contenant toutes les pièces justificatives de sa créance. La Commission rend un avis après avoir procédé à l'enquête sociale et entendu l'abonné ainsi, le cas échéant, que le représentant de l'organisme auquel ce dernier a désiré faire appel.

Le distributeur ne peut procéder à l'interruption des fournitures en cas d'avis négatif de la Commission rendu dans les 30 jours de la demande et motivé par la situation sociale de l'abonné, justifiant le maintien de la fourniture et contenant un plan d'accompagnement social et budgétaire. De l'accord du distributeur, ce plan peut porter sur l'abandon de tout ou partie de sa créance ou sur un étalement du remboursement de la dette sur une période de plus de trois ans.

§ 2 – L'avis du Comité est réputé négatif sur toute demande de coupure intervenant dans la période allant du 1er novembre au 31 mars.

§ 3 – Si l'avis du Comité n'est pas réputé négatif, ou en cas d'absence d'avis, le distributeur peut poursuivre l'abonné afin d'obtenir l'interruption de la fourniture de gaz devant la juridiction compétente. ”

JUSTIFICATION

Cet amendement définit de manière plus précise les différentes échéances dans le cas d'un non paiement d'une facture. Il précise également le rôle de la Commission.

Enfin, il évite toute coupure unilatérale de la part des distributeurs et impose “in fine” un arbitrage judiciaire.

Nr. 5 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 3

De woorden “1 december” door de woorden “1 november” te vervangen.

VERANTWOORDING

Het doel is te voorkomen dat de levering afgesloten wordt tijdens een koude periode. Men moet dus rekening houden met de weersomstandigheden die wij kennen.

Dezelfde datum komt ook voor in verschillende andere voorstellen van ordonnantie over dit onderwerp.

Nr. 6 (van de heren André DROUART en Paul GALAND) (subsidiair amendement)

Artikel 6

Het artikel aan te vullen met een tweede lid luidend :

“Iedere abonnee die van het gas zou worden afgesloten vóór 1 november, heeft het recht te eisen dat de levering hersteld wordt tijdens de in het eerste lid bepaalde periode.”

VERANTWOORDING

De geest van de resolutie die het Brussels Parlement op 7 november 1997 goedgekeurd heeft, moet nageleefd worden.

Nr. 7 (van de heren André DROUART en Paul GALAND) (subsidiair amendement op vorige subsidiair amendement)

Artikel 6

Het artikel aan te vullen met een tweede lid luidend :

“Iedere abonnee die van het gas zou worden afgesloten vóór 1 december heeft het recht te eisen dat de levering hersteld wordt tijdens de in het eerste lid bepaalde periode.”

VERANTWOORDING

De geest van de resolutie die het Brussels Parlement op 7 november 1997 goedgekeurd heeft moet nageleefd worden.

N° 5 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 6

REMPLACER LES MOTS “1er décembre” PAR LES MOTS “1er novembre”.

JUSTIFICATION

L’objectif étant d’éviter une coupure durant la période de froid, il s’agit ici de coller à la réalité climatique.

La même date se retrouve reprise dans différentes propositions d’ordonnance à ce sujet.

N° 6 (de MM. André DROUART et Paul GALAND) (amendement subsidiaire)

Article 6

COMPLÉTER L’ARTICLE PAR UN SECOND ALINÉA FORMULÉ COMME SUIT :

“Tout abonné qui se serait vu suspendre sa fourniture de gaz avant la date du 1er novembre a droit à obtenir sa réouverture durant la période définie au premier alinéa.”

JUSTIFICATION

Il s’agit ici de respecter l’esprit de la résolution votée le 7 novembre 1997 par le Parlement bruxellois.

N° 7 (de MM. André DROUART et Paul GALAND) (amendement subsidiaire à l’amendement subsidiaire précédent)

Article 6

COMPLÉTER L’ARTICLE PAR UN SECOND ALINÉA FORMULÉ COMME SUIT :

“Tout abonné qui se serait vu suspendre sa fourniture de gaz avant la date du 1er décembre a droit à obtenir sa réouverture durant la période définie au premier alinéa.”

JUSTIFICATION

Il s’agit ici de respecter l’esprit de la résolution votée le 7 novembre 1997 par le Parlement bruxellois.

Nr. 8 (van de heren André DROUART en Paul GALAND) (subsidiair amendement)

Artikel 6

De eerste zin van het artikel door de volgende woorden te vervangen :

" Vóór iedere schorsing moet de verdeler de toelating krijgen van de commissie "

VERANTWOORDING

Het gas mag niet worden afgesloten vóór de commissie advies heeft uitgebracht. Dat is het geval in andere wetgevingen zoals in die van het Vlaamse Gewest.

Nr. 9 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 8

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

De schorsing mag niet aan het advies van de commissie voorafgaan. Dit artikel is daarom achterhaald.

Nr. 10 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 9

Tussen het eerste en het tweede lid de volgende woorden toe te voegen :

"Indien de abonnee het niet eens is met het terugbetaalingsplan, kan hij vragen door de commissie binnen zeven dagen na de beslissing gehoord te worden, om zijn moeilijkheden van terugbetaling toe te lichten en andere terugbetaalingsvoorstellen te doen."

VERANTWOORDING

Het gaat erom een vorm van beroepsprocedure in te stellen waarbij de kans op niet-schorsing van de levering zo groot mogelijk gehouden wordt.

Nr. 11 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 9

Op het einde van het artikel de volgende woorden toe te voegen :

N° 8 (de MM. André DROUART et Paul GALAND) (amendement subsidiaire)

Article 6

Remplacer la première phrase de l'article par les mots suivants :

" Avant toute coupure, le distributeur doit obtenir l'autorisation de celle-ci auprès de la commission. "

JUSTIFICATION

La coupure ne peut être antérieure à l'avis de la commission. C'est le cas dans d'autres législations comme celle de la Région flamande.

N° 9 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 8

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

La coupure ne peut être préalable à l'avis de la commission. Cet article devient dans ces circonstances obsolète.

N° 10 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 9

Ajouter entre le premier et le second alinéa, les mots suivants :

" Si l'abonné n'est pas d'accord avec le plan de remboursement, il peut se faire entendre auprès de la commission dans les sept jours qui suivent la décision afin de faire valoir ses difficultés de remboursement et de proposer d'autres modalités. "

JUSTIFICATION

Il s'agit d'assurer une forme de procédure d'appel donnant un maximum de chance d'éviter la coupure.

N° 11 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 9

Compléter la fin de l'article par les mots suivants :

"Indien de abonnee moeilijkheden ondervindt om het terugbetalingsplan, waarmee hij ingestemd heeft, na te leven, kan hij de commissie op zijn moeilijkheden wijzen. Zij kan het terugbetalingsplan herzien."

VERANTWOORDING

Nieuwe elementen kunnen de sociale en financiële toestand van het gezin wijzigen. In dergelijke omstandigheden moet men een nieuw plan kunnen opstellen.

Nr. 12 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 11 (nieuw)

Een artikel 11 toe te voegen luidend :

"Artikel 11

De commissie kan steeds op eigen initiatief een einde maken aan de schorsing van de levering aan een abonnee."

VERANTWOORDING

Men moet alle administratieve en gerechtelijke remmen voorkomen die een nieuwe opening van de meter kunnen verhinderen.

Nr. 13 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 12 (nieuw)

Een artikel 12 (nieuw) toe te voegen luidend :

"Artikel 12

Een afzonderlijke factuur voor het gasverbruik moet opgesteld worden indien de abonnee daarom vraagt."

VERANTWOORDING

Er moet naar overeenstemming gestreefd worden met artikel 10 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende wijziging van de ordonnantie van 11 juli 1991 met betrekking tot het recht op een minimalevering van elektriciteit dat bepaalt dat "op vraag van de abonnee een afzonderlijke factuur opgesteld moet worden voor het elektriciteitsverbruik".

"Si l'abonné a des difficultés à respecter le plan de remboursement sur lequel il s'est accordé, il peut faire valoir ses difficultés de remboursement auprès de la commission. Celle-ci peut revoir le plan de remboursement."

JUSTIFICATION

Des éléments neufs peuvent modifier la situation sociale et financière du ménage. Dans ces circonstances, un nouveau plan doit pouvoir être défini.

N° 12 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 11 (nouveau)

Ajouter un article 11 (nouveau) libellé comme suit :

"Article 11

D'initiative, la commission a toujours le droit de mettre fin à la coupure d'un abonné."

JUSTIFICATION

Il faut éviter tout frein administratif ou judiciaire qui empêcherait une réouverture du compteur.

N° 13 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 12 (nouveau)

Ajouter un article 12 (nouveau) libellé comme suit :

"Article 12

Une facture séparée doit être établie à la demande de l'abonné pour la consommation de gaz."

JUSTIFICATION

Il s'agit de mettre en concordance l'article 10 de l'ordonnance du 8 septembre 1994 modifiant l'ordonnance du 11 juillet 1991 relative au droit à la fourniture minimale d'électricité qui stipule qu'"une facture séparée doit être établie à la demande de l'abonné pour la consommation d'électricité".

Nr. 14 (van de heren André DROUART en Paul GALAND)

Artikel 13 (nieuw)

Een nieuw artikel 13 toe te voegen luidend :

“ Artikel 13

De minister bezorgt de commissie voor de economische zaken jaarlijks de gegevens over de schorsingen, de heropeningen en de preventieve maatregelen die het voorstaande jaar genomen zijn.”

VERANTWOORDING

Deze gegevens moeten het werk van de leden van de commissie vergemakkelijken.

Nr. 15 (van de heer Serge de PATOUL, mevr. Sylvie FOUCART, de heer Alain LEDUC, mevr. Anne-Sylvie MOUZON en de heer Mostafa OUEZEKHTI)

Artikel 12

1) een eerste paragraaf toe te voegen luidend :

“ Deze ordonnantie is van toepassing op de openbare dienst van de gasdistributie door middel van leidingen in het Hoofdstedelijk Gewest ingeval deze distributie voor huishoudelijk verbruik bestemd is.”

2) Punt 3° te vervangen door :

“ 3° abonnee : iedere persoon die voor zijn huishoudelijk verbruik aangesloten is op het gasnet, of bij ontstentenis, iedere persoon die de aansluiting onder zich heeft; ”

3) Punt 4° te vervangen door :

“ 4° verdeler: het gemeentebedrijf of de intercommunale die, overeenkomstig de wetgeving, voor de gasdistributie zorgt aan een geheel van abonnees binnen de gebiedsgrenzen ervan of op het grondgebied van een gemeente waarmee een overeenkomst gesloten is.”

4) Een punt 5° toe te voegen luidend :

“ 5° huishoudelijk verbruik: het gasverbruik aangerekend tegen een huishoudelijk tarief, met uitzondering van het verbruik voor tweede verblijven, de tijdelijke abonnees, de gemeenschappelijke gedeelten van woongebouwen en beroepsactiviteiten.”

VERANTWOORDING

1), 2) en 4) De eerste paragraaf omschrijft het toepassingsgebied van de ordonnantie.

N° 14 (de MM. André DROUART et Paul GALAND)

Article 13 (nouveau)

Ajouter un article 13 (nouveau) libellé comme suit :

“ Article 13

Le Ministre transmet annuellement à la Commission des Affaires économiques les données sur les coupures, réouvertures et mesures préventives appliquées l'année précédente. ”

JUSTIFICATION

Ces données doivent permettre de faciliter le travail des commissaires.

N° 15 (de M. Serge de PATOUL, Mme Sylvie FOUCART, M. Alain LEDUC, Mme Anne-Sylvie MOUZON et M. Mostafa OUEZEKHTI)

Article 12

1) Ajouter un premier paragraphe rédigé comme suit :

“ La présente ordonnance s'applique au service public de distribution de gaz par réseau en Région bruxelloise lorsque cette distribution s'effectue à des fins de consommation domestique. ”

2) Remplacer le 3° par :

“ 3° abonné : toute personne qui pour sa consommation domestique bénéficie d'un raccordement au réseau de distribution de gaz ou qui, à défaut, a la garde du branchement ; ”

3) Remplacer le 4° par :

“ 4° distributeur : la régie communale ou l'association intercommunale qui, conformément à la législation, assure la distribution du gaz à un ensemble d'abonnés dans ses limites territoriales ou sur le territoire d'une commune avec laquelle elle a conclu une convention ; ”

4) Ajouter un 5° rédigé comme suit :

“ 5° consommation domestique : la consommation du gaz facturée à un tarif domestique, à l'exclusion de celle concernant les secondes résidences, les abonnés occasionnels, les communs des immeubles résidentiels et les activités professionnelles. ”

JUSTIFICATION

1), 2) et 4) Le premier paragraphe définit le champ d'application de l'ordonnance.

Het is van belang erop te wijzen dat de ordonnantie enkel betrekking heeft op het huishoudelijk verbruik van de gezinnen en alleenstaanden en dus de begrippen van abonnee en huishoudelijk verbruik nader te bepalen.

3) Tekstverbetering

Nr. 16 (van de heer Serge de PATOUL,
mevr. Sylvie FOUCART, de heer Alain LEDUC, mevr. Françoise DUPUIS, mevr. Anne-Sylvie MOUZON en de heer Mostafa OUEZEKHTI)

Artikel 2bis (nieuw)

Een artikel 2bis (nieuw) in te voegen luidend :

“ Artikel 2bis

De verdeler maakt een afzonderlijke factuur op voor het gasverbruik.”

VERANTWOORDING

De inning van de schulden inzake gas- en elektriciteit moet afzonderlijk gebeuren, want deze twee soorten energieleveringen hebben elk specifieke technische kenmerken zodat men niet kan zorgen voor dezelfde sociale begeleiding van de abonnees met betaalmoeilijkheden.

Nr. 17 (van de heer Denis GRIMBERGHS)

Artikel 2bis (nieuw)

Een artikel 2bis (nieuw) in te voegen, luidend :

“ Artikel 2bis

De gaslevering mag niet eenzijdig door de gasverdeler afgesloten worden als de abonnee zijn factuur niet betaalt. Elke andersluidende bepaling in de algemene of bijzondere leveringsvoorwaarden is nietig. Behoudens de toepassing van andere bepalingen van deze ordonnantie, moet de machting om de gaslevering te schorsen gevraagd worden aan de vrederechter van het arrondissement waarin het van gas voorziene gebouw gelegen is”.

VERANTWOORDING

Na het debat tijdens de algemene besprekking, vind ik dat er vanaf de eerste artikelen van de ordonnantie al duidelijk moet worden gemaakt dat de gaslevering niet eenzijdig door de verdelende gasmaatschappij geschorst kan worden.

Eerst moet het beginsel worden gesteld en daarna moeten de procedures worden geregeld waardoor het mogelijk wordt na een beslissing van de rechter of een voorafgaande beslissing van een ‘sociale’ commissie de levering te schorsen.

Il importe d'indiquer que l'ordonnance ne vise que la consommation domestique des ménages et personnes isolées et dès lors, de préciser les notions d'abonné et de consommation domestique.

3) Amélioration de texte.

N° 16 (de M. Serge de PATOUL,
Mme Sylvie FOUCART, M. Alain LEDUC,
Mmes Françoise DUPUIS, Anne-Sylvie MOUZON et M. Mostafa)

Article 2bis (nouveau)

Ajouter un article 2bis (nouveau) libellé comme suit :

“ Article 2bis

La consommation de gaz fait l'objet d'une facturation propre par le distributeur.”

JUSTIFICATION

Il convient de résérer un traitement séparé au recouvrement des dettes de gaz et d'électricité dans la mesure où la spécificité technique de ces deux fournitures d'énergie ne permet pas de mettre en place les mêmes mécanismes d'accompagnement social pour les abonnés en difficultés de paiement.

N° 17 (de M. Denis GRIMBERGHS)

Article 2bis (nouveau)

Ajouter un article 2bis (nouveau) libellé comme suit :

“ Article 2bis

La fourniture de gaz ne peut être interrompue unilatéralement par le distributeur en cas de non-paiement de facture par l'abonné. Toute stipulation contraire inscrite dans les conditions générales ou particulières de fourniture est nulle. Sauf, l'application d'autres dispositions de la présente ordonnance, l'autorisation de suspendre la fourniture de gaz devra être demandée au Juge de Paix de l'arrondissement dans lequel se trouve l'immeuble desservi”.

JUSTIFICATION

A la suite du débat qui est intervenu dans la discussion générale, il semble qu'il convient d'indiquer dès les premiers articles de l'ordonnance que la fourniture de gaz ne peut être interrompue unilatéralement par la société distributrice.

Il convient donc d'abord d'en énoncer le principe et ensuite d'organiser les procédures permettant, soit à la suite d'une décision de justice, soit à la suite d'une intervention préalable d'une commission ‘sociale’ d'autoriser la coupure de la fourniture.

Het tweede doel van het amendement bestaat erin te bepalen dat, naast de procedures waarin de ordonnantie voorziet (de procedure via de 'sociale' commissie), de vrederechters een uitspraak zullen moeten doen.

Het feit dat deze twee regelingen naast elkaar bestaan, kan een aantal bezwaren uitlokken, onder meer dat moet worden voorkomen dat sommige abonnees, om zich te ontrekken aan hun verplichting om de leveringen te betalen, telkens weer beroep instellen. In dit opzicht moet men het voorstel in dit amendement zo begrijpen dat wanneer een geschil aan de rechter wordt voorgelegd, hij nagaat of de sociale procedure is gevolgd en, in voorkomend geval, waarom dergelijke procedure niet gevolgd is.

Dit betekent dat, als de procedure is begonnen en het gezin ermee akkoord is gegaan dat deze procedure begonnen wordt, het de gevolgen daarvan moet aanvaarden.

Dit wil ook zeggen dat, ingeval een gezin niet wenst dat er een 'sociale' procedure begonnen wordt, het kan vragen dat het geschil direct aan de vrederechter wordt voorgelegd.

Dit voorstel van amendement biedt het voordeel dat er duidelijk wordt gesteld dat, vooraleer de levering wordt geschorst, hoe dan ook een 'sociale' procedure moet kunnen worden gevolgd.

Le deuxième objectif de l'amendement est de prévoir, qu'hormis les procédures prévues dans l'ordonnance (la procédure via la commission 'sociale'), ce sont les Juges de paix qui auront à se prononcer.

La coexistence de ces deux systèmes pourrait appeler un certain nombre d'objections notamment celles qui consistent à éviter que de recours en recours, certains abonnés se soustraient à leur obligation de paiement des fournitures. A cet égard, il faut comprendre la proposition faite dans cet amendement de telle façon que si un litige est porté à la connaissance du Juge de Paix, il vérifie s'il y a eu mise en œuvre de la procédure 'sociale' et, le cas échéant, les motifs pour lesquels pareille procédure n'a pas été suivie.

Cela veut dire que si la procédure a été enclenchée et que le ménage concerné a marqué son accord pour que cette procédure soit enclenchée, il doit en accepter les conséquences.

Cela veut aussi dire que, dans l'hypothèse où un ménage ne souhaite pas qu'une procédure 'sociale' soit enclenchée, il peut demander que le litige soit porté directement devant le Juge de Paix.

Enfin, cette proposition d'amendement offre l'avantage de clarifier le fait qu'en toute hypothèse l'intervention 'sociale' doit avoir lieu avant coupure.

Nr. 18 (van de heer Denis GRIMBERGHS)

Artikel 5

Aan het slot de eerste zin van artikel 5, de woorden "voortvloeiend uit artikel 3" te vervangen door de woorden "voortvloeiend uit de sociale begeleiding van de abonnee en uit artikel 9".

Artikel 9

Aan het slot van het eerste lid van artikel 9, de volgende zin toe te voegen:

"Met instemming van de verdeler, kan dit plan betrekking hebben op de afstand van de schuldvordering of van een gedeelte ervan."

VERANTWOORDING

In de huidige stand van het ontwerp, lijkt het bij artikel 5 opgericht fonds alleen tot doel te hebben de werkingskosten van de in elke gemeente opgerichte commissie te dekken.

Het is niet alleen raadzaam te preciseren dat dit fonds de kosten moet dekken die voortvloeien uit de sociale begeleiding van de abonnees door deze commissie die daartoe opdracht kan geven aan het OCMW, maar er moet ook worden bepaald dat kan worden afgeziend van sommige schuldvorderingen ten laste van dit fonds.

Dit is de enige manier om enige solidariteit te bewerkstelligen tussen de abonnees en de gemeenten. Men weet immers maar al te goed dat elke andere formule ertoe leidt dat de OCMW's van de betrokken gemeenten er moeten voor zorgen dat de armsten een minimale energielevering krijgen.

N° 18 (de M. Denis GRIMBERGHS)

Article 5

A l'article 5 remplacer in fine de la première phrase les mots " qui résultent de l'article 3 " par les mots " découlant de l'accompagnement social des abonnés et des frais qui résultent de l'article 9 ".

Article 9

A l'article 9 ajouter à la fin du premier alinéa la phrase suivante :

" De l'accord du distributeur, ce plan peut porter sur l'abandon de toute ou partie de sa créance ".

JUSTIFICATION

Il semble que dans l'état du projet, le fonds créé par l'article 5 ne vise qu'à couvrir les frais de fonctionnement des commissions créées dans chacune des communes.

Non seulement il est opportun que l'on précise que ce fonds doit couvrir les charges découlant de l'accompagnement social des abonnés réalisée au départ de ladite commission qui peut mandater pour ce faire le CPAS, mais il convient également de prévoir que l'on puisse procéder à l'abandon de certaines créances à charge dudit fonds.

C'est effectivement la seule façon d'obtenir une certaine solidarité entre les abonnés et les communes, car on sait bien que toute autre formule conduit, pour les plus pauvres, les CPAS des communes concernées à intervenir en leur faveur pour couvrir la fourniture minimale en énergie.

Nr. 19 (van de heer Denis GRIMBERGHS)

*Artikel 6***De eerste zin van het artikel als volgt te wijzigen:**

"Elke verdeler moet, alvorens de levering bij een klant te schorsen, daartoe een schriftelijke aanvraag indien bij het secretariaat van de commissie."

VERANTWOORDING

Men moet terugrijpen naar de formulering uit het voorontwerp dat om advies aan de Raad van State voorgelegd is en die bepaalde dat de toestand van iedere abonnee voor de schorsing onderzocht diende te worden.

De Raad van State heeft trouwens in dat verband geen enkele bezwaar gemaakt en de regering heeft amper uitleg verstrekt waarom zij niet bij haar standpunt gebleven is.

Nr. 20 (van de heer Denis GRIMBERGHS)

*Artikel 6***De tweede zin van het artikel in een onderscheiden tweede lid onder te brengen luidend :**

"Behalve om veiligheidsredenen mag er geen enkele schorsing bij een abonnee plaatsvinden tussen 1 november en 31 maart."

VERANTWOORDING

Betere formulering en precisering, want men ziet niet goed het verband tussen een schorsing gedurende de winter en de rol die de commissie in dat geval gespeeld heeft. Het begin van de winter wordt op 1 november bepaald.

*Artikel 6***Een tweede zin in het tweede lid van dit artikel toe te voegen luidend :**

"Iedere verdeler moet gedurende deze periode de gasmeters voor huishoudelijk gebruik opnieuw openen, op verzoek van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en voor zover de inachtneming van de technische veiligheidsregels kan worden gecontroleerd en gewaarborgd ten laste van de gasmaatschappijen."

VERANTWOORDING

Dit is de tekst uit de aangenomen resolutie die ertoe strekt de gasafsluitingen tijdens de winter 1997-1998 te voorkomen.

Nº 19 (de M. Denis GRIMBERGHS)

*Article 6***Modifier la première phrase de l'article 6 de la façon suivante :**

"Avant de couper la fourniture chez un abonné, tout distributeur doit introduire à cet effet une demande écrite auprès du secrétariat de la Commission."

JUSTIFICATION

Il y a lieu de revenir à la formulation qui avait été retenue lors de la présentation de l'avant-projet au Conseil d'Etat qui prévoyait l'examen préalable de la situation de chaque abonné avant coupure.

Le Conseil d'Etat n'a d'ailleurs fait à cet égard aucune observation et le Gouvernement n'a guère expliqué les motifs de son revirement en la matière.

Nº 20 (de M. Denis GRIMBERGHS)

*Article 6***La deuxième phrase de l'article 6 devrait faire l'objet d'un paragraphe 2 distinct rédigé de la façon suivante :**

"Sauf pour des raisons de sécurité, aucune coupure ne peut avoir lieu chez un abonné entre le 1er novembre et le 31 mars".

JUSTIFICATION

Meilleure rédaction et meilleure localisation dans la mesure où l'on ne voit pas bien le lien qui existe entre l'hypothèse d'une coupure pendant la période hivernale et le rôle qu'a joué une Commission dans ce cas. Par ailleurs, la période hivernale commence le 1er novembre.

*Article 6***Ajouter un deuxième alinéa au paragraphe 2 de l'article 6 rédigé de la façon suivante :**

"Tout distributeur doit rouvrir, pendant cette même période, les compteurs de gaz affectés à l'usage domestique, à la demande d'un Centre Public d'Aide Sociale et pour autant que les règles techniques de sécurité puissent être vérifiées et garanties à la charge des distributeurs".

JUSTIFICATION

Il s'agit du texte qui a été adopté dans le cadre de la résolution visant à éviter les coupures de gaz pendant l'hiver 97-98.

Men moet eraan herinneren dat, toen wij een akkoord bereikt hebben over deze tekst, beslist is het voorzichtig te formuleren om misbruiken te voorkomen bij de heropening van de gasmeters. Met deze oplossing zou tegemoet gekomen kunnen worden aan de humanitaire doelstelling van een gelijke behandeling van de personen bij wie geen afsluiting mag gebeuren tijdens de winter en van de personen bij wie de gas vóór deze periode afgesloten is.

De OCMW's hebben een rol te vervullen want men moet kunnen terugvallen op een openbare dienst die garandeert dat er een werkelijke sociale behoefte is die de heropening verantwoordt. Het OCMW kan natuurlijk ook de aanvragen van private sociale instanties steunen. Het OCMW kan in geen enkel geval instaan voor de kosten voor deze heropening.

Il faut rappeler que lorsque nous nous sommes mis d'accord sur ce texte, il a été convenu de le formuler de façon prudente pour éviter des abus dans la problématique de la réouverture des compteurs. La solution trouvée devrait permettre de rencontrer les objectifs humanitaires visant à mettre sur le même pied, les personnes qui seront protégées par l'absence de coupure pendant la période hivernale et celles qui auraient fait l'objet de coupure avant cette période.

Concernant le rôle des CPAS, il convient de se référer à un service public qui donne des garanties sur la réalité du besoin social qui justifie la réouverture. Cela ne veut pas dire que le CPAS ne pourra pas relayer des demandes qui sont identifiées au départ par des intervenants sociaux privés. En aucun cas, il ne s'agit pour le CPAS, de se porter fort pour couvrir la charge de cette réouverture.

Nr. 21 (van de Regering)

Artikel 2

Artikel 2, 4° als volgt te wijzigen :

“ - Verdeler : De gemeentelijke regie of vereniging van gemeenten die, overeenkomstig de wettelijke bepalingen, de distributie verzekert aan een geheel van abonnees binnen haar gebiedsgrenzen of op het grondgebied van een gemeente waarmee zij een overeenkomst heeft gesloten. ”

VERANTWOORDING

Technische verbetering van de terminologie.

Nr. 22 (van de heer André DROUART)
(subamendement op amendement nr. 15)

Artikel 2

In artikel 2, 5° (voorgesteld in amendement nr. 15) de woorden “ aangerekend tegen een huishoudelijk tarief ” te vervangen door de woorden “ voor huishoudelijk gebruik ”.

VERANTWOORDING

Technische precisering.

Nr. 23 (van Mevr. Anne-Sylvie MOUZON,
de heren Serge de PATOUL, André
DROUART en Denis GRIMBERGHS)
(subamendement op amendement nr. 16)

Artikel 2bis (nieuw)

Artikel 2bis (nieuw) (voorgesteld in amendement nr. 16) als volgt te vervangen:

Nº 21 (du Gouvernement)

Article 2

Modifier l'article 2, 4° comme suit :

“ - Distributeur : La régie communale ou l'intercommunale qui, conformément à la législation, assure la distribution à un ensemble d'abonnés, dans ses limites territoriales ou sur le territoire d'une commune avec laquelle elle a conclu une convention. ”

JUSTIFICATION

Amélioration technique de la terminologie.

Nº 22 (de M. André DROUART)
(sous-amendement à l'amendement n° 15)

Article 2

A l'article 2, 5° (proposé par l'amendement n° 15) remplacer les mots “ facturée à un tarif ” par les mots “ à usage ”.

JUSTIFICATION

Précision technique.

Nº 23 (de Mme Anne-Sylvie MOUZON,
MM. Serge de PATOUL, André
DROUART et Denis GRIMBERGHS)
(sous-amendement à l'amendement n° 16)

Article 2bis (nouveau)

Remplacer l'article 2bis (nouveau) (proposé par l'amendement n° 16) par la disposition suivante :

" Artikel 2bis

De verdeler maakt een afzonderlijke factuur op voor het gasverbruik, telkens de abonnee daarom vraagt, en in ieder geval vanaf de eerste aanmaning om te betalen."

VERANTWOORDING

Het is vanzelfsprekend dat de verdeler een afzonderlijke factuur kan opmaken in alle gevallen, indien dat voor hem eenvoudiger is dan het alleen maar in enkele gevallen te doen.

Nr. 24 (van de heer André DROUART)
(subamendement op amendement nr. 17)

In amendement nr. 17 de woorden "aan de vrederechter van het arrondissement" te vervangen door de woorden "aan de bevoegde rechtbank".

VERANTWOORDING

Naleven van het advies van de Raad van State over het ontwerp van ordonnantie met betrekking tot het recht op de minimumlevering.

Nr. 25 (van mevr. Françoise DUPUIS,
de heer Serge de PATOUL,
mevr. Anne-Sylvie MOUZON
en de heer Mostafa OUEZEKHTI)

Opschrift

Het opschrift van het ontwerp door de volgende woorden te vervangen : "Ontwerp van ordonnantie tot vaststelling van de maatregelen ter voorkoming van de schorsingen van de gaslevering".

VERANTWOORDING

Rekening houdend met de nieuwe amendementen op de artikelen 3, 4 en 5, is het raadzaam in het opschrift weer het opzet van de ordonnantie aan te geven, te weten de voorkoming van de schorsingen van de gaslevering.

Nr. 26 (van de heer Serge de PATOUL,
mevr. Anne-Sylvie MOUZON,
de heer Mostafa OUEZEKHTI
en mevr. Françoise DUPUIS)

Artikel 2

In artikel 2,

1) Punt 2° van dit artikel te doen vervallen.

" Article 2bis

La consommation de gaz fait l'objet d'une facturation propre par le distributeur chaque fois que l'abonné le demande et, en tous cas, à partir de la première mise en demeure de payer."

JUSTIFICATION

Il va de soi que le distributeur peut opter pour la facturation séparée dans tous les cas où cela lui paraît plus aisé que de le faire dans certains cas seulement.

Nº 24 (de M. André DROUART)
(sous-amendement à l'amendement n° 17)

Dans l'amendement n° 17, supprimer les mots "au Juge de Paix de l'arrondissement" et les remplacer par les mots "à la juridiction compétente".

JUSTIFICATION

Respecter l'avis du Conseil d'Etat donné sur le projet d'ordonnance relatif au droit à la fourniture minimale.

Nº 25 (de Mme Françoise DUPUIS,
M. Serge de PATOUL,
Mme Anne-Sylvie MOUZON
et M. Mostafa OUEZEKHTI)

Intitulé

Remplacer l'intitulé du projet par la disposition suivante : "Projet d'ordonnance établissant des mesures de prévention des coupures de fourniture de gaz".

JUSTIFICATION

Compte tenu des nouveaux amendements prévus aux articles 3, 4 et 5 du projet, il convient de recentrer l'intitulé sur l'objet de l'ordonnance, à savoir la prévention des coupures de fourniture de gaz.

Nº 26 (de M. Serge de PATOUL,
Mme Anne-Sylvie MOUZON,
M. Mostafa OUEZEKHTI
et Mme Françoise DUPUIS)

Article 2

A l'article 2,

1) Supprimer le 2° de cet article.

2) Punt 3° van dit artikel door de volgende bepaling te vervangen : " abonnee : de natuurlijke persoon op wiens naam een meter is geopend voor de levering van gas in zijn hoofdverblijfplaats, tegen huishoudelijk tarief".

VERANTWOORDING

1) Er wordt voorgesteld de bijzondere maatregel, te weten de oprichting van de gemeentelijke commissies inzake schorsing, te vervangen door een andere maatregel, vastgesteld in de nieuwe artikelen 3 en 4 die in de amendementen nr. 27 en 28 voorgesteld worden.

2) De begrippen "de natuurlijke persoon" en "voor huishoudelijke gebruik" worden behouden. Er wordt bovendien gepreciseerd dat de klant de persoon is op wiens naam een meter is geopend voor de levering van gas in zijn hoofdverblijfplaats.

Nr. 27 (van mevr. Anne-Sylvie MOUZON,
de heer Mostafa OUEZEKHTI,
mevr. Françoise DUPUIS
en de heer Serge de PATOUL)

Artikel 3

Artikel 3 door de volgende bepaling te vervangen :

" Artikel 3

Zodra de verdeler kennis krijgt van de beschikking van toelaatbaarheid van een aanvraag tot collectieve schuldenregeling van een abonnee, zoals bepaald bij de wet van 5 juli 1998, betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen, kan de verdeler de levering aan deze abonnee niet meer afsluiten.

Dit verbod vervalt bij de afwijzing, bij het einde of bij de herroeping van de collectieve schuldenregeling van de abonnee. Dit verbod vervalt ook als de abonnee de termijnen overschrijdt voor de betaling van de facturen betreffende het gasverbruik voor een periode na de datum van het verzoekschrift zoals bepaald in artikel 1675/4, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek.

VERANTWOORDING

Dit artikel houdt rekening met de toestand van een persoon die overmatig veel schulden heeft en die, overeenkomstig met de wet van 5 juli 1998, een vordering tot collectieve schuldenregeling indient.

De distributeur mag de toevoer niet afsluiten zodra de vordering tot collectieve schuldenregeling ter kennis gebracht is (artikel 1675/9 van het gerechtelijk wetboek, ingevoegd bij artikel 2, § 2 van de wet van 5 juli 1998).

De schuld zal geregeld worden zoals vastgesteld in deze wet.

2) Remplacer le 3° de cet article par la disposition suivante : " abonné : la personne physique au nom de qui un compteur a été ouvert pour la fourniture de gaz à sa résidence principale, à un tarif domestique ".

JUSTIFICATION

1) Il est proposé de remplacer la mesure spécifique de création des commissions communales en matière de coupure par un nouveau dispositif prévu dans de nouveaux articles 3 et 4 présentés par les amendements n° 27 et n° 28.

2) Les notions de personne physique et d'usage domestique sont maintenues. Il est en outre précisé que le client est la personne au nom de qui un compteur a été ouvert pour la fourniture de gaz à sa résidence principale.

N° 27 (de Mme Anne-Sylvie MOUZON,
M. Mostafa OUEZEKHTI,
Mme Françoise DUPUIS
et M. Serge de PATOUL)

Article 3

Remplacer l'article 3 par les dispositions suivantes :

" Article 3

Dès qu'il reçoit notification de la décision d'admissibilité d'une demande de règlement collectif de dettes d'un abonné prévue par la loi du 5 juillet 1998, relative au règlement collectif des dettes et à la possibilité de vente de gré à gré des biens immeubles saisis, le distributeur ne peut plus procéder à la coupure chez cet abonné.

Cette interdiction prend fin au rejet, au terme ou à la révocation du règlement collectif des dettes de l'abonné. Cette interdiction cesse également si l'abonné dépasse les délais de paiement des factures relatives à la consommation de gaz pour une période postérieure à la date de la requête visée à l'article 1675/4, § 1er du Code judiciaire. "

JUSTIFICATION

Le présent article prend en compte la situation d'un abonné en état de surendettement qui introduit une demande de règlement collectif de ses dettes, conformément à la loi du 5 juillet 1998.

Le distributeur ne peut procéder à la coupure dès notification de la demande de règlement collectif des dettes (article 1675/9 du Code judiciaire, inséré par l'article 2, § 2 de la loi du 5 juillet 1998).

Le règlement de la dette suivra le sort prévu par ladite loi.

Nr. 28 (van de heer Mostafa OUEZEKHTI,
mevr. Françoise DUPUIS,
de heer Serge de PATOUL
en mevr. Anne-Sylvie MOUZON)

Artikel 4

Artikel 4 te vervangen door de volgende bepalingen :

“ Artikel 4

Als de klant, behalve in de gevallen vermeld in artikel 3, binnen tien dagen na de verzending van de ingebrekestelling, bedoeld in de leveringsvoorwaarden van de verdeler, niet betaalt, bezorgt de verdeler het OCMW van de gemeente waar de abonnee zijn gasaansluiting heeft, de naam en het adres van deze klant.

De verdeler brengt de klant ervan op de hoogte dat hij kan weigeren dat zijn naam aan het OCMW ter kennis wordt gebracht.

Als het OCMW uiterlijk vijfenveertig dagen nadat het kennis heeft gekregen van de naam van de klant de verdeler niet heeft bericht dat deze klant maatschappelijke bijstand krijgt van de Raad voor maatschappelijk welzijn of aan de verdeler geen afbetelingsplan heeft toegezonden dat door de klant voor akkoord is medeondertekend, mag de verdeler de levering schorsen.

Als de klant het afbetelingsplan waarmee hij heeft ingestemd niet naleeft, kan de verdeler vijftien dagen na een schriftelijke ingebrekestelling de levering schorsen ”.

VERANTWOORDING

Dit artikel regelt het geval waarin er geen procedure tot collectieve schuldenregeling is overeenkomstig met de wet van 5 juli 1998.

In dergelijk geval zal het OCMW van de gemeente waar de aangeslotene verblijft voor sociale begeleiding zorgen.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn brengt de distributeur ervan op de hoogte dat de klant sociale bijstand geniet of bezorgt hem een voorstel van betelingsplan dat het centrum in samenspraak met de klant opgesteld heeft.

In beide gevallen (sociale begeleiding of voorstel van betelingsplan), mag de distributeur de voorziening niet afsluiten.

De aangeslotene mag echter weigeren dat zijn naam aan het OCMW wordt meegedeeld. In dit geval zijn de voormelde bepalingen niet op hem van toepassing.

Nr. 29 (van mevr. Françoise DUPUIS,
de heer Serge de PATOUL,
mevr. Anne-Sylvie MOUZON
en de heer Mostafa OUEZEKHTI)

Artikel 5

Artikel 5 door de volgende bepalingen te vervangen :

N° 28 (de M. Mostafa OUEZEKHTI,
Mme Françoise DUPUIS,
M. Serge de PATOUL
et Mme Anne-Sylvie MOUZON)

Article 4

Remplacer l'article 4 par les dispositions suivantes :

“ Article 4

Sauf les cas prévus à l'article 3, si dans les dix jours de l'envoi de la mise en demeure prévue par les conditions de fourniture du distributeur, le client reste en défaut de paiement, le distributeur transmet au CPAS de la commune où l'abonné a son point de fourniture de gaz, le nom et l'adresse de ce client.

Le distributeur informe l'abonné qu'il peut refuser de communiquer son nom au CPAS.

Si, au plus tard quarante-cinq jours après la transmission du nom du client au CPAS, ce dernier n'a pas fait savoir au distributeur que ce client bénéficie d'une aide sociale par le Conseil de l'aide sociale ou n'a pas transmis au distributeur une proposition de plan de paiement, contresignés pour accord par le client, le distributeur peut procéder à la coupure.

Si un client ne respecte pas un plan de paiement sur lequel il a marqué son accord, le distributeur peut procéder à la coupure quinze jours après une mise en demeure écrite ”.

JUSTIFICATION

Le présent article règle le cas où il n'y a pas de procédure de règlement collectif de la dette conformément à la loi du 5 juillet 1998.

Dans ce cas, un rôle d'accompagnement social est dévolu au CPAS de la commune où réside l'abonné.

Le Centre public d'aide sociale, soit fait savoir au distributeur que le client bénéficie d'une aide sociale, soit transmet au distributeur une proposition de plan de paiement que le Centre aura préparée en accord avec le client.

Dans les deux situations (aide sociale ou proposition de plan de paiement), le distributeur ne peut procéder à une coupure de la fourniture.

L'abonné peut toutefois refuser que son nom soit communiqué au CPAS. Dans ce cas, il ne bénéficie pas des dispositions précitées.

N° 29 (de Mme Françoise DUPUIS,
M. Serge de PATOUL,
Mme Anne-Sylvie MOUZON
et M. Mostafa OUEZEKHTI)

Article 5

Remplacer l'article 5 par les dispositions suivantes :

" Artikel 5

De regering richt een hulpfonds op inzake schorsing van gaslevering dat de kosten dekt die de OCMW's maken in toepassing van artikel 4 van deze ordonnantie. De verdelers storten elk jaar een bijdrage in dit verzekeringsfonds, teneinde dit in evenwicht te houden.

Het fonds betaalt aan het OCMW een forfaitaire vergoeding van 4.000 fr., jaarlijks geïndexeerd vanaf het jaar dat deze ordonnantie in werking treedt, telkens dit de verdelers ervan op de hooge brengt dat een klant sociale bijstand geniet, een voorstel tot afbetalingsplan bedoeld in artikel 4 bezorgt of de informatie bezorgt waaruit blijkt dat de klant zich in een toestand van kansarmoede bevindt.

Het fonds wordt beheerd door de verdelers onder toezicht van de regering die er de statuten van goedkeurt. "

VERANTWOORDING

Er wordt een hulpfonds opgericht om de kosten van de sociale begeleiding van de OCMW's te dekken.

Er wordt per dossier een forfaitair bedrag vastgesteld, dat wordt geïndexeerd.

Nr. 30 (van de heer Serge de PATOUL,
mevr. Anne-Sylvie MOUZON,
de heer Mostafa OUEZEKHTI
en mevr. Françoise DUPUIS)

Artikel 6

Artikel 6 door de volgende bepalingen te vervangen :

" Artikel 6

Behalve om veiligheidsredenen, mag er geen enkele schorsing plaatsvinden tussen 1 november en 31 maart. "

VERANTWOORDING

Er mag geen enkele schorsing plaatsvinden tijdens de winter. Deze maatregel is reeds van toepassing krachtens de resoluties die de gewestraad jaarlijks aanneemt, en wordt nu in de ordonnantie bevestigd.

Nr. 31 (van mevr. Anne-Sylvie MOUZON,
de heer Mostafa OUEZEKHTI,
mevr. Françoise DUPUIS
en de heer Serge de PATOUL)

Artikel 7, Artikel 8, Artikel 9

Deze drie artikelen te doen vervallen.

" Article 5

Le Gouvernement crée un fonds d'assistance en matière de coupure de fourniture de gaz couvrant les frais exposés par le CPAS pour l'application de l'article 4 de la présente ordonnance. Les distributeurs versent chaque année une contribution à ce fonds d'assurance, afin d'en assurer l'équilibre.

Le fonds rembourse au CPAS un montant forfaitaire de 4.000,- BEF, indexé annuellement à dater de l'année de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance, chaque fois qu'il transmet au distributeur l'information selon laquelle le client bénéficie d'une aide sociale ou la proposition de plan de paiement visée à l'article 4 ou encore l'information selon laquelle le client justifie ou non d'un état de nécessité sociale.

Le fonds est géré par les distributeurs sous le contrôle du Gouvernement qui en approuve les statuts. "

JUSTIFICATION

Un fonds d'assistance est créé afin de couvrir les frais d'accompagnement social dévolus aux CPAS.

L'incitatif prévu est un montant forfaitaire par dossier traité, indexé.

N° 30 (de M. Serge de PATOUL,
Mme Anne-Sylvie MOUZON,
M. Mostafa OUEZEKHTI
et Mme Françoise DUPUIS)

Article 6

Remplacer l'article 6 par les dispositions suivantes :

" Article 6

Aucune coupure ne peut avoir lieu, sauf pour raisons de sécurité, entre le 1er novembre et le 31 mars. "

JUSTIFICATION

Aucune coupure ne peut être pratiquée durant la période hivernale. Cette mesure, déjà d'application en conséquence des résolutions annuelles adoptées par le Conseil régional, est consacrée par ordonnance.

N° 31 (de Mme Anne-Sylvie MOUZON,
M. Mostafa OUEZEKHTI,
Mme Françoise DUPUIS
et M. Serge de PATOUL)

Article 7, Article 8, Article 9

Supprimer ces trois articles.

VERANTWOORDING

Deze artikelen van het ontwerp worden doelloos ingevolge de amendementen nrs. 27, 28 en 29 waarbij nieuwe artikelen 3, 4 en 5 voorgesteld worden.

Nr. 32 (subamendement op amendement nr. 30)
(van de heer André DROUART)

Artikel 6

Amendement nr. 30 met de volgende bepalingen aan te vullen :

"Op verzoek van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en voor zover de inachtneming van de technische veiligheidsregels kan worden gecontroleerd en gewaarborgd ten laste van de gasmaatschappijen, moeten gedurende dezelfde periode de gasmeters voor huishoudelijk gebruik worden heropend."

VERANTWOORDING

De resolutie die bij eenparigheid door het Brusselse Parlement is goedgekeurd, moet toegepast worden.

Nr. 33 (subamendement op amendement nr. 25)
(van de heer André DROUART)

Opschrift

Het opschrift met de volgende woorden aan te vullen : "voor huishoudelijk gebruik".

VERANTWOORDING

Het voorwerp van de ordonnantie wordt duidelijker gepreciseerd.

Nr. 34 (subamendement op amendement nr. 27)
(van de heer André DROUART)

Artikel 3 met de volgende woorden aan te vullen :

"In de ingebrekestelling bedoeld in de leveringsvoorraarden van de verdeler, moet worden gepreciseerd dat de abonnee zich kan beroepen op de toelaatbaarheid van een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling om een schorsing te voorkomen."

VERANTWOORDING

Zonder deze precisering kan artikel 3 niet in de praktijk uitgevoerd worden.

JUSTIFICATION

Ces articles du projet deviennent sans objet suite aux amendements n° 27, 28 et 29 qui proposent de nouveaux articles 3, 4 et 5.

N° 32 (sous-amendement à l'amendement n° 30)
(de M. André DROUART)

Article 6

Compléter l'amendement n° 30 par les dispositions suivantes :

"A la demande d'un Centre public d'aide sociale et pour autant que les règles techniques de sécurité puissent être vérifiées et garanties à la charge des distributeurs, il doit être fait réouverture pendant cette même période des compteurs de gaz affectés à l'usage domestique."

JUSTIFICATION

Il s'agit d'appliquer ici la résolution votée à l'unanimité par le Parlement bruxellois.

N° 33 (sous-amendement à l'amendement n° 25)
(de M. André DROUART)

Intitulé

Compléter l'intitulé par les mots : "à usage domestique".

JUSTIFICATION

Apporte plus de précision quant à l'objet de l'ordonnance.

N° 34 (sous-amendement à l'amendement n° 27)
(de M. André DROUART)

Compléter l'article 3 par les mots suivants :

"La mise en demeure prévue par les conditions de fourniture du distributeur doit préciser à l'abonné qu'il peut faire état de son admissibilité d'une demande de règlement collectif de dettes pour éviter la coupure."

JUSTIFICATION

Sans cette information, l'article 3 ne peut être opérationnel dans les faits

Nr. 35 (subamendement op amendement nr. 28)
(van de heer Denis GRIMBERGHS)

Artikel 4 (nieuw)

Aan het slot van het derde lid van het nieuwe artikel 4, voorgesteld in amendement nr. 28, de volgende bepalingen toe te voegen :

"Indien de verdeler ermee instemt, kan het plan betrekking hebben op de afstand van zijn schuldbordering of van een gedeelte ervan, of op een spreiding van de terugbetaling van de schuld over een periode van meer dan drie jaar."

VERANTWOORDING

Zal mondeling gegeven worden tijdens de vergadering van de commissie.

N° 35 (sous-amendement à l'amendement n° 28)
(de M. Denis GRIMBERGHS)

Article 4 (nouveau)

Ajouter in fine du troisième alinéa du nouvel article 4 proposé par l'amendement n° 28 les dispositions suivantes :

"De l'accord du distributeur, ce plan peut porter sur l'abandon de tout ou partie de sa créance ou sur un étalement du remboursement de la dette sur une période de plus de trois ans."

JUSTIFICATION

Sera donnée oralement pendant la séance de la commission.

Nr. 36 (subamendement op amendement nr. 26)
(van de heer André DROUART)

Artikel 2 (nieuw)

Ingevolge amendement nr. 26 moet de nummering van de punten zo gewijzigd worden dat 3° 2° wordt, en 4° 3° wordt.

VERANTWOORDING

Technische correctie.

Article 2 (nouveau)

Suite à l'amendement n° 2, rectifier la numérotation des points de manière à ce que le 3° devienne 2° et que le 4° devienne 3°.

JUSTIFICATION

Correction technique.

Nr. 37 (subamendement op amendement nr. 28)
(van de heer André DROUART)

Artikel 4 (nieuw)

In het nieuwe artikel 4, voorgesteld in amendement nr. 28, tussen het eerste en het tweede lid de volgende woorden toe te voegen :

"De tekst van deze ordonnantie wordt vermeld in iedere rappel of ingebrekstelling voor een gasrekening."

VERANTWOORDING

Deze informatie is van fundamenteel belang.

Article 4 (nouveau)

A l'article 4 nouveau proposé par l'amendement n° 28, ajouter entre le 1er et le 2ème alinéa les mots :

"Le texte de la présente ordonnance est reproduit sur chaque rappel de paiement ou mise en demeure d'une facture de gaz."

JUSTIFICATION

L'information est fondamentale.

Nr. 38 (subamendement op amendement nr. 28)
(van de heer André DROUART)

Artikel 4 (nieuw)

In het nieuwe artikel 4, voorgesteld in amendement nr. 28, het tweede lid door de volgende bepaling te vervangen :

“ De ingebrekestelling bevat de tekst van deze bepaling en brengt de abonnee ervan op de hoogte dat hij kan weigeren dat zijn naam aan het OCMW doorgegeven wordt. ”

VERANTWOORDING

Zelfde als die voor amendement nr. 37.

Nr. 39 (subamendement op amendement nr. 29)
(van de heer André DROUART)

Artikel 5 (nieuw)

In het nieuwe artikel 5, voorgesteld in amendement nr. 29, de woorden “ 4.000 BEF ” te vervangen door de woorden “ 100 EURO ”.

VERANTWOORDING

Men moet denken aan wat er na 2002 gebeuren zal.

N° 38 (sous-amendement à l'amendement n° 28)
(de M. André DROUART)

Article 4 (nouveau)

A l'article 4 nouveau proposé par l'amendement n° 28, remplacer le second alinéa par la disposition suivante :

“ La mise en demeure comporte le texte de la présente disposition et informe l'abonné qu'il peut refuser de voir communiquer son nom au CPAS. ”

JUSTIFICATION

Identique à celle de l'amendement n° 37.

N° 39 (sous-amendement à l'amendement n° 29)
(de M. André DROUART)

Article 5 (nouveau)

A l'article 5 nouveau proposé par l'amendement n° 29, remplacer les mots “ 4.000 BEF ” par les mots “ 100 EURO ”.

JUSTIFICATION

Il faut penser à l'après 2002.

Bijlage 2 – Overzicht van de gewestelijke wetgevingen inzake gas en elektriciteit**Elektriciteit voor huishoudelijk gebruik**

	Brussel ord. 08.09.94	Vlaanderen decreet 20.12.96	decreet 91	Wallonië ontwerp van decreet 11.06.98
Minimale levering	6A	6A	4A voor bestaans-minimumtrekkers	6A alleen voor verbruikers bedoeld in art. 5
Budgetmeter	(mogelijk)	alternatief of 6A	/	alternatief of 6A
Afsluiting met specifiek sociaal of door het OCMW erkend tarief	NEEN	JA als 6A niet wordt aanvaard en/of de lokale commissie het toestaat	NEEN	NEEN voor de verbruikers bedoeld in art. 5
zonder specifiek sociaal of door het OCMW erkend tarief	NEEN	JA als lokale commissie het eerst toestaat	JA	CEG Reglement sociale maatregelen - huishoudelijk gebruik CEG 89/61 afsluiting 15 dagen na ingebrekstelling JA behalve 15 dec. - 15 feb. (adviescommissie spreekt zich daarna uit)
Beslissing van de rechter vereist	JA	NEEN	NEEN	NEEN
De kosten voor het plaatsen en wegenmen van de begrenzer zijn voor rekening van de distributeur	JA	JA	Voor de bestaans-minimumtrekkers	Alleen voor de verbruikers bedoeld in art. 5
Gewestelijk Hulpfonds	JA	NEEN	NEEN	NEEN

Annexe 2 – Tableau synoptique des législations régionales gaz et électricité

Électricité à usage domestique

	Bruxelles ord. 08.09.94	Flandre décret 20.12.96	Wallonie décret 91	Wallonie projet décret 11.06.98
Fourniture minimale	6A	6A	4A si minimex	6A seulement pour consommateurs si visés art. 5
Compteur à budget	(possible)	alternative ou 6A CCEG 92/33 choix du distributeur comme alternative ou limiteur	/	alternative ou 6A
Coupe avec Tarif Specific Social ou reconnu par CPAS	NON	OUI si n'accepte pas 6A, et/ou Commission locale l'autorise	NON	NON pour consommateurs visés à art. 5
sans Tarif Specific Social et pas reconnu par CPAS	NON	OUI si Commission locale l'autorise avant	OUI	OUI sauf 15 déc. 15 fév. (Commission d'avis statué après)
Décision judiciaire nécessaire	OUI	NON	NON	NON
Les frais de placement et d'enlèvement du limiteur sont à charge du distributeur	OUI	OUI	Pour les Minimex	Seulement pour les Consommateurs visés à l'art. 5
Fonds d'entraide Régionale	OUI	NON	NON	NON

Bijlage 2 – Overzicht van de gewestelijke wetgevingen inzake gas en elektriciteit

Gas voor huishoudelijk gebruik

	Brussel ontwerp van ord. 14.05.98	Vlaanderen decreet 20.12.96	Wallonië ontwerp van decreet 11.06.98
Minimale levering	NEEN	JA in principe maar geen uitvoeringsbesluit	NEEN (Budgetmeter overwogen)
Afsluiting	JA behalve 1 december --> 31 maart	JA	JA behalve 15 december --> 15 februari
Adviescommissie spreekt zich uit			
Voor afsluiting		X in principe maar geen uitvoeringsbesluit	X
Na afsluiting	X		
Gewestelijk Hulpfonds	JA	NEEN	NEEN

Annexe 2 – Tableau synoptique des législations régionales gaz et électricité

Gaz à usage domestique

	Bruxelles projet ord. 14.05.98	Flandre décret 20.12.96	Wallonie projet décret 11.06.98
Fourniture minimale	NON	OUI en principe mais pas d'arrêté d'exécution	NON (Compteur à budget envisagé)
Coupure	OUI sauf 1 décembre --> 31 mars	OUI	OUI sauf 15 décembre --> 15 février
Commission d'avis statue		X	
Avant coupure		X en principe mais pas d'arrêté d'exécution	X
Après coupure			NON
Fonds d'entraide Régionale	OUI		

Bijlage 3**I. VOORSTEL VAN DE COÖRDINATIE GAS-ELEKTRICITEIT-WATER VAN BRUSSEL BETREFFENDE DE TOEGANG TOT DE ENERGIE**

De winter komt eraan en het ontwerp en de voorstellen van ordonnantie die bij het Bureau van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad zijn ingediend in verband met de gasvoorziening in het Brussels Gewest brengen de Coördinatie GEW ertoe om een aantal facetten van de toestand te belichten en haar standpunten in verband met de toegang tot de energie, te weten gas en elektriciteit, te herhalen.

Door twee opeenvolgende ordonnanties, in 1991 en 1994, heeft (ELKEEN)recht op een MINIMUMLEVERING (6 ampère). Dit is een stap vooruit, maar men mag het geheel van de problematiek niet uit het oog verliezen.

Dit recht is immers gekoppeld aan een VERPLICHT BETALINGSPLAN, waardoor menig verbruiker met betalingsproblemen in een strak financieel keurslijf gestopt wordt.

Het valt namelijk niet weg te cijferen dat een billijk en haalbaar betalingsplan voldoende financiële armsgang vereist. De maatschappelijk workers attenderen er echter op dat die alsmaar geringer en zelfs onbestaande wordt.

Die gang van zaken zorgt er bovendien voor dat de gas- en elektriciteitsdistributeurs bevoordeerde schuldeisers worden, wat indruist tegen de wet van 5.7.1998 betreffende de collectieve schuldenregeling, die op 1.1.1999 in werking treedt.

Rekening houdend met de voormelde aspecten, speelt dat recht vooral in de kaart van de distributeurs, voor wie betalingsplannen een onderdeel zijn van de regeling van hun gas- en elektriciteitsgeschillen (onbetaalde facturen), die ze bovendien toevertrouwen aan de OCMW's, die via budgetbegeleiding, "SCHULDINVORDERAARS" worden.

De Coördinatie vindt dat het risico van onbetaalde facturen zou moeten worden gedekt door een door de producenten te sluiten VERZEKERING of op te richten FONDS.

De Coördinatie GEW wijst er nogmaals op dat het zich verzet tegen de betaalmeter. Het is weliswaar juist dat men hierdoor een beter beeld krijgt van het verbruik, maar het verbruik zal dan wel afhangen van de financiële draagkracht van de consument en niet van zijn behoeften. Deze regeling komt vooral de gas- en elektriciteitsdistributeurs ten goede. De betaalmeter sluit immers zo goed als uit dat de consument in de toekomst nog meer schulden maakt, zorgt er tevens voor dat de schuld systematisch aangezuiverd wordt en dat de maatschappijen niet langer met geschillen te maken krijgen.

Deze regeling mag echter niet in de plaats komen van het recht op een minimale levering, die al zo gering is dat men zich over dat begrip "recht" vragen kan stellen.

De betaalmeter kan slecht geplaatst worden als de consument er uitdrukkelijk om vraagt en nadat hij duidelijk is voorgelicht over de gevolgen ervan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, is de Coördinatie van mening dat er bij VOORRANG werk moet worden gemaakt van de invoering van een WERKELIJK RECHT VOOR ELKEEN OP VOLDOENDE GAS, ELEKTRICITEIT EN WATER OM IN MENSWAARDIGE OMSTAN-DIGHEDEN TE KUNNEN LEVEN.

Elk nieuw gewestelijk initiatief inzake gas- en elektriciteitsdistributie

Annexe 3**I. POSITION DE LA COORDINATION GAZ-ELECTRICITE-EAU DE BRUXELLES EN MATIERE D'ACCES A L'ENERGIE**

La période d'hiver proche et les projet et propositions d'ordonnance soumis au bureau du Conseil Régional Bruxellois à propos de la fourniture de gaz à Bruxelles incitent la Coordination G.E.E. à mettre en lumière certains éléments de la situation, à réaffirmer ses positions en matière d'accès à l'énergie - gaz et électricité.

Le droit à un minimum d'électricité (6 ampères) acquis par deux ordonnances successives de 1991 et 1994 a permis à TOUS de bénéficier de ce MINIMUM. C'est un certain progrès, mais l'arbre ne peut cacher la forêt.

Cependant, l'association de ce droit à un PLAN DE PAIEMENT OBLIGATOIRE a enfermé une bonne partie des consommateurs en difficulté de paiement dans un carcan financier très lourd.

En effet, pour établir valablement un plan de paiement, raisonnable et supportable, il est indispensable de disposer d'une marge financière suffisante. Les travailleurs sociaux font état d'une marge de plus en plus étroite, voire nulle.

De plus, ces pratiques font des sociétés de distribution G.E. des créanciers privilégiés, ce qui va à l'encontre de la loi du 5.07.98 à propos du règlement collectif des dettes, qui entre en application le 1.01.99.

Dans ces conditions, ce droit bénéficie surtout aux sociétés distributrices pour lesquelles des plans de paiement établis font partie d'une gestion de leur contentieux (factures impayées) en gaz et électricité, par ailleurs confiée aux CPAS, devenus par le biais des guidances budgétaires "RECUPERATEURS DE DETTES".

La Coordination estime que le RISQUE des factures impayées devrait être couvert par une ASSURANCE ou FONDS à souscrire par les PRODUCTEURS.

La Coordination G.E.E. marque à nouveau son opposition à la pratique du compteur à pré-paiement. S'il est exact qu'il puisse être un instrument de visibilité de la consommation, celle-ci sera limitée aux possibilités financières du consommateur et non pas en fonction de ses besoins. Les principaux bénéficiaires de cette pratique sont les sociétés distributrices E.G. En effet, dans l'avenir, le compteur à pré-paiement rend les dettes de consommation quasi impossibles, il prévoit également un apurement systématique de la dette. A terme, le contentieux des sociétés disparaît donc.

En tout état de cause, il ne peut se substituer au droit à un minimum de fourniture déjà tellement minimal qu'il convient de s'interroger sur la notion du droit.

Il ne pourra être placé qu'à la demande expresse du consommateur dûment informé de ses conséquences.

Face à cette situation, la Coordination considère comme PRIORITAIRE l'établissement d'un DROIT REEL pour TOUS à une FOURNITURE VITALE, DECENTE en G.E.E.

Toutes initiatives régionales nouvelles en matière de distribution de

zou aan die doelstelling moeten tegemoetkomen.

Om dit recht in te voeren, is een WETGEVEND INITIATIEF VAN DE FEDERALE OVERHEID vereist, een soort van kaderwet.

Wij rekenen erop dat de Brusselse bewindsliedene kwestie bij de federale overheid zal aankaarten.

Ook de VERLAGING VAN DE BTW (opnieuw 6% voor gas en elektriciteit) en een algemene TARIEFHERZIENING moeten ertoe bijdragen dat elkeen kan beschikken over voldoende gas en elektriciteit om menswaardig te kunnen leven.

De Coördinatie hoopt ten eerste dat, wanneer België weldra de Europese richtlijn inzake de liberalisering van de elektriciteits- en gasvoorziening in de eigen wetgeving omzet, er voldoende politieke bereidheid en financiële armslag zullen zijn om de openbare dienstverlening te waarborgen en dat men de gepaste maatregelen zal treffen om de gasafsluitingen tot een minimum te beperken en zelfs volledig uit te sluiten en de tarieven te herziën.

De overweging dat water, gas en elektriciteit LEVENSNODZAKELIJKE GOEDEREN zijn en de recente wetgeving inzake de collectieve schuldenregeling moeten ervoor zorgen DAT SCHULD GEEN AANLEIDING GEEFT TOT AFSLUITING (schorsing van de levering). Onbetaalde facturen voor gas, elektriciteit en water zouden moeten bekeken worden in het kader van alle schulden. Dit zou de voormelde wet, die trouwens geen onderscheid maakt tussen schuldeisers, moeten regelen.

In verband met het ontwerp en de voorstellen van ordonnantie ter zake, is de Coördinatie voorstander van elk mogelijk initiatief alvorens er afgesloten wordt. In extreme gevallen, alleen de rechter machtig tot afsluiting geven. De Coördinatie is ook voorstander van voorafgaande verzoening bij de vrederechter.

II. ONTWERP EN VOORSTELLEN VAN ORDONNANTIE BETREFFENDE DE GASLEVERING IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Aspecten waarover moet worden nagedacht

1. OPMERKINGEN VOORAFGAAND AAN HET SYSTEMATISCH ONDERZOEK VAN DE STUKKEN

A. Alvorens voor een wetgeving te zorgen, moet men uitmaken of men een scheidsrechterlijk oordeel wil alvorens of nadat de toevoer afgesloten is.

De Coördinatie herhaalt dat het voorstander is van een scheidsrechterlijke procedure alvorens er afgesloten wordt. Deze preventieve maatregel is beter voor de consument met betalingsproblemen.

Er zij in dit verband op gewezen dat, op het vlak van de elektriciteit, alleen de vrederechter de afsluiting kan toestaan, wat toch een zekere valstrik inhoudt (zie artikel 5 van de ordonnantie van 1994 betreffende de elektriciteit).

Het decreet van het Vlaams Gewest van 20.12.1996 en de uitvoeringsbesluiten van 16.9.1997 voorzien in maatregelen alvorens er afgesloten wordt. De herziening van het decreet van 1991 waaraan het Waals Gewest werkt, gaat ook de richting uit van maatregelen alvorens wordt afgesloten; op dit ogenblik treden de plaatselijke adviescommissies op nadat er afgesloten is.

B. Het Brussels ontwerp en een van de voorstellen inzake de gasvoorziening bepalen dat de beslissing tot afsluiting niet langer door de maatschappijen wordt genomen maar door openbare organen (gemeentelijke commissie of OCMW) die een zo goed als absolute macht krijgen.

Deze verschuiving van de verantwoordelijkheid, weg van de distribu-

gaz et électricité devraient concourir à cet objectif.

Ce droit à mettre en œuvre appelle UNE INITIATIVE LEGISLATIVE FEDERALE, une sorte de loi cadre.

Nous comptons sur les responsables politiques bruxellois pour qu'ils interpellent les instances fédérales à ce sujet.

L'ALLEGEMENT DE LA TVA (retour à 6% en gaz et électricité) et une réforme TARIFAIRES globale doivent aussi contribuer à l'accès de tous à une fourniture décente en G.E.

Lors de la transposition par la Belgique de la Directive Européenne par rapport à la libéralisation de l'électricité et du gaz à brefs délais, la Coordination espère vivement qu'il y ait une volonté politique et une marge financière suffisante pour assurer les missions de service public, notamment prendre les mesures adéquates pour réduire au maximum, voire éradiquer les coupures de fourniture et réaliser une réforme tarifaire.

Le caractère de " BIENS VITIAUX " que constitue l'eau, le gaz et l'électricité ainsi que la récente loi relative au règlement collectif des dettes imposent dans le traitement à opérer de DISSOCIER la coupure (interruption de fourniture) de la dette. L'endettement se rapportant aux factures impayées en G.E.E. devrait être globalisé avec un endettement plus général. Il serait du ressort de la Loi précitée, celle-ci met d'ailleurs sur un même rang tous les créanciers.

Enfin, à propos des projet et propositions d'ordonnance sur le métier, la Coordination privilégie toute initiative avant coupure. Dans les cas extrêmes, la COUPURE de fourniture ne pourra être autorisée que par voie judiciaire. La conciliation en justice de paix nous paraît devoir être préalable.

II. PROJET ET PROPOSITIONS D'ORDONNANCE EN MATIERE DE FOURNITURE DE GAZ DANS LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Eléments de réflexion

1. REMARQUES PREALABLES A L'EXAMEN SYSTEMATIQUE DES DOCUMENTS

A. Avant de légiférer, un choix est à faire entre l'intervention d'un arbitrage avant ou après coupure.

La Coordination réaffirme sa volonté de voir cette intervention se produire avant la coupure. Il s'agit de promouvoir une action préventive plus favorable pour le consommateur confronté à une difficulté de paiement.

A cet égard, notons qu'en matière d'électricité, la coupure ne peut être autorisée que par le juge de paix, ce qui contient toutefois un certain piège (voir article 5 de l'ordonnance électricité de 1994).

Le décret de la Région flamande du 20.12.96 et ses arrêtés d'exécution du 16.09.97 prévoient une intervention avant coupure. La Région wallonne qui prépare la révision de son décret de 91 s'oriente aussi vers une intervention avant coupure, actuellement les Commissions locales d'avis interviennent après coupure.

B. En ce qui concerne le projet et une des propositions bruxelloises en matière de fourniture de gaz, la décision de coupure ne dépend plus des sociétés mais bien d'instances publiques (Commission communale ou CPAS) qui sont dotées d'un pouvoir quasi absolu.

Ce glissement des responsabilités en-dehors du chef des sociétés de

tiemaatschappijen, zal hun imago ten goede komen.

B.1. De gemeentelijke commissie (nieuw orgaan) bevestigt de afsluiting of beveelt tot heropening:

- onder welke gezag ressorteert ze?
- wie controleert haar?
- hoe liggen de zaken op het vlak van vertrouwelijkheid, van niet-politisering?
- Het is geen rechtsorgaan maar zijn beslissingen hebben echter kracht van wet(bij ordonnantie opgericht).

B.2. Het OCMW machtigt of verbiedt de afsluiting:

- het gaat over een nieuwe opdracht van de OCMW's, die heel wat macht krijgen, te weten soeverein beslissen of er al dan niet afgesloten wordt.
- scheidsrechterlijk optreden: behoort dit wel tot de opdrachten van de OCMW's?
- worden de OCMW's niet opnieuw in de val gelokt in ruil voor een financiële bijdrage?
- zal dit niet leiden tot een bevoegdheidsconflict tussen Gewest en Gemeenschappen?
- de dividenden die door de maatschappijen aan de gemeenten worden uitgekeerd en het gedeelte van het hulpfonds dat aan de OCMW's wordt toegekend zorgen ervoor dat ze allebei rechter en partij worden, wat dus niet pleit voor de voormalde scheidsrechterlijke rol. Afgezien van het feit dat de gemeenten rechter en partij zijn, moet men ook grondig de financieringsmechanismen bekijken die de betrekkingen tussen de gemeenten en de gas- en elektriciteitsdistributeurs regelen.

C. HET HULPFONDS

Sociale begeleiding is een andere manier om de geschillen met de maatschappijen te regelen. Als men hiervoor opteert, is het logisch dat men financieel bijspringt.

Zouden deze geschillen niet beter geregeld worden door de producenten een verzekering te doen sluiten ter dekking van onbetaalde en oninvorderbare facturen?

D. Het is duidelijk dat men een rechterlijk arbitrage wil vermijden (behalve in het voorstel van PRL-FDF). Na gunstig advies van het OCMW of van de gemeentelijke commissie, zal de consument die in gebreke blijft en die voor een rechter moet verschijnen, daar ontmoeidig staan.

De consument die zich ertegen verzet dat men het OCMW of de gemeentelijke commissie van zijn toestand op de hoogte brengt, wordt feitelijk gestraft omdat hij rechtstreeks onder de toepassing valt van de regelgeving op de gasvoorziening (afsluiting), terwijl hij misschien pogingen doet om met en via een erkend organisme aan schuldbemiddeling te doen.

E. De budgetmeter is een voorstel waardoor de verbruiker niet volgens zijn behoeften maar alleen volgens zijn financiële mogelijkheden over energie kan beschikken. Die meter mag dus alleen geplaatst worden als de verbruiker er schriftelijk om verzoekt en nadat hij degelijk in kennis gesteld is van het feit dat zijn verbruik aldus wordt beperkt en dat de vroegere schuld nog altijd moet worden aangezuiverd.

F. Verschillende bepalingen inzake gas en elektriciteit zullen leiden tot nog meer onzekerheid bij de consument die al in bestaanzekere omstandigheden leeft.

Het verbod om de energievoorziening in de winter af te sluiten is een positieve stap, die het begin kan zijn van de erkenning van een recht.

Men mag echter niet uit het oog verliezen dat, zoals de zaken nu liggen, er een schuld blijft bestaan die samen met het verbruik stijgt, wat tegelijk noopt tot andere maatregelen (wet op de schuldenlast, schuldbemiddeling, dekking van de risico's bij niet-betaling).

distribution aura pour effet d'améliorer leur image de marque.

B.1. La Commission communale (nouvelle instance) confirme la coupe ou impose la réouverture :

- de quelle autorité relève-t-elle ?
- qui la contrôle ?
- quelles sont les garanties en matière de confidentialité, de non politisation ?
- il s'agit d'une instance non-judiciaire mais dont les décisions ont force légale (crée par ordonnance).

B.2. Le CPAS autorise ou interdit la coupe :

- il s'agit d'une nouvelle mission octroyée aux CPAS leur accordant un très grand pouvoir, celui de décider souverainement d'autoriser ou non une coupe.
- être l'arbitre : est-ce bien la mission du CPAS ?
- ne piège-t-on à nouveau les CPAS contre contribution financière ?
- cela n'entraînera-t-il pas un conflit de compétences entre Région et communautés ?
- les dividendes distribués aux communes par les sociétés et la part du fonds d'entraide attribuée aux CPAS mettent l'un et l'autre en situation de juge et partie ce qui ne plaide donc pas en faveur de ce rôle d'arbitre. Au-delà de la situation de juge et partie, dans laquelle se retrouvent les communes, il y a lieu d'examiner de manière plus approfondie les mécanismes financiers qui régissent les relations entre les communes et les sociétés de distribution de gaz et d'électricité.

C. LE FONDS D'ENTRAIDE

L'accompagnement social est une autre manière de traiter le contentieux des sociétés. Si on l'admet, la couverture financière est logique.

Le traitement du contentieux ne devrait-il pas davantage relever d'un mécanisme d'assurance qui serait à charge des producteurs et qui servirait à couvrir les factures impayées non récupérables ?

D. La volonté d'écartez l'arbitrage judiciaire est manifeste (sauf dans la proposition PRL-FDF). Après un avis positif du CPAS ou de la commission communale, le consommateur défaillant qui aboutirait devant une instance judiciaire y arriverait déforcé.

Le consommateur qui s'oppose à être signalé au CPAS ou à la commission communale est pénalisé de fait puisqu'il tombe directement sous l'application du règlement des fournitures de gaz (coupe) alors qu'il est peut-être engagé dans une démarche de médiation de dettes avec et par un organisme reconnu.

E. Le compteur à budget est une proposition qui ne permet pas au consommateur de disposer de l'énergie suivant ses besoins, mais seulement suivant ses possibilités financières. Il ne peut donc être que la conséquence d'une demande écrite du consommateur dûment informé notamment en ce qui concerne la limitation de la consommation et l'intégration de l'apurement de la dette antérieure.

F. Des dispositions différentes en gaz et électricité génèrent une grande insécurité pour le consommateur déjà fragilisé.

Interdire les coupures d'énergie en période d'hiver est une démarche positive qui peut être le début d'une reconnaissance d'un droit.

On ne peut cependant pas perdre de vue que, dans l'état actuel des choses, il reste une dette qui s'alourdit au fur et à mesure de la consommation ce qui demande la mise en œuvre conjointement d'autres mécanismes (loi sur l'endettement - médiation de dettes - couverture du

Er moet overwogen worden om de regelgevingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de wet van 5 juli 1998 betreffende de collectieve schuldenregeling op elkaar af te stemmen.

In deze wet wordt de energiedistributeur-schuldeiser op dezelfde voet geplaatst als de andere schuldeisers en gebeurt de arbitrage door de beslagrechter.

2. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP EN DE VOORSTELLEN VAN ORDONNANTIE

Het verbod om de voorziening tijdens de winter af te sluiten staat zowel in het ontwerp als in de voorstellen, op enkele details na.

Afgesloten meters worden niet automatisch heropend. In het ontwerp wordt dit aspect volledig over het hoofd gezien.

De bijzondere problemen die in gebouwen met meerdere huurders rijzen, komen wel in de drie voorstellen doch niet in het ontwerp aan bod.

A. HET ONTWERP

- De oprichting van een plaatselijke commissie houdt het gevaar in dat de zaken in elke gemeente anders geregeld worden en dat er bij de betrokken personen onzekerheid ontstaat over de follow-up bij verhuis (en het verslag over de armoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toont aan dat er in het Gewest veelvuldig van de ene naar de andere gemeente wordt verhuisd).
 - De gemeentelijke commissie treedt op na afsluiting. Het kan dus gebeuren dat er een maand verstrijkt tussen het afsluiten en het heropenen van de meter. Dit lijkt ons geen goede zaak. Wij herinneren eraan dat de huidige regeling die in Wallonië van kracht is, bepaalt dat de 'CLAT' optreedt na afsluiting en dat er een voorontwerp van decreet is waarin voorgesteld wordt deze bepaling zo te wijzigen dat de CLAT optreedt voor er afgesloten wordt.
 - De minimale samenstelling van de commissie wordt geregeld in een besluit van de Regering.
Er rijzen ter zake enkele vragen:
 - wie zal beslissen welke sociale dienst wordt vertegenwoordigd (OCMW, neutrale dienst, sociale dienst van de gemeente?)
 - mogelijk twee vertegenwoordigers van het CCEG lijkt ons van het goede te veel;
 - onder welk gemeentelijke gezag rsorteert die commissie?
 - zal zij zelf haar huishoudelijk reglement vaststellen (art. 4)?
 - wie zal haar controleren?
 - Het hulpfonds dekt alleen de werkingskosten van de gemeentelijke commissie. Dit lijkt ons totaal ontoereikend (zie 1ste gedeelte).
 - De gemeentelijke commissie MOET op de hoogte worden gebracht van de afsluiting en moet oordelen of deze verantwoord en gegrond is. Ook deze twee facetten kunnen we niet aanvaarden.
 - Als de verbruiker NIET AKKOORD gaat met het VERPLICHTE BETALINGSPPLAN of dit plan NIET NALEEFT, dan wordt de voorziening na 15 dagen afsneden en wordt hij in gebreke gesteld zonder dat de rechter wordt ingeschakeld.
- Het recht van verdediging van de consument wordt aldus geschaad.
- Als men wil dat de verbruiker die in gebreke blijft het BETALINGSPPLAN naleeft, moet men met hem hierover ONDERHANDELEN, rekening houdend met zijn financiële draagkracht en moet men zor-

risque de non-paiement).

Il y a lieu de réfléchir à l'articulation entre les réglementations de la Région de Bruxelles-Capitale et la loi du 5 juillet 1998 relative au règlement collectif des dettes.

En effet dans cette loi, le créancier en énergie est placé au même rang que les autres créanciers et l'arbitrage se fait devant le juge des saisies.

2. ANALYSE DES PROJET ET PROPOSITIONS D'ORDONNANCE

L'interdiction de coupure de fourniture de gaz durant l'hiver se retrouve avec quelques variantes quant aux périodes dans les projet et propositions.

La réouverture des compteurs fermés n'est pas automatique. Le projet ignore totalement cet aspect des choses.

Pour les immeubles à locataires multiples, les difficultés particulières liées à ces situations sont rencontrées dans les trois propositions mais pas dans le projet.

A. PROJET

- La création d'une commission locale par commune entraîne un risque de disparité selon les communes et de créer un sentiment d'insécurité, quant aux modalités du suivi en cas de déménagement, dans le chef des personnes concernées (les déménagements inter-communes sont fréquents en Région bruxelloise - cfr. le rapport sur la pauvreté de la Région de Bruxelles-Capitale).
 - La Commission communale intervient après coupure, il peut ainsi se passer un mois entre la coupure et le rétablissement de la fourniture. Ce point nous paraît négatif. Nous rappelons qu'en Wallonie où la procédure actuellement en vigueur prévoit l'intervention des CLAT après coupure, il existe un avant-projet de décret qui propose de modifier cette disposition et d'intervenir avant coupure.
 - Un arrêté du gouvernement doit établir la composition minimale de la commission.
Des questions se posent :
 - qui décidera du type de service social représenté (CPAS, service libre, service social communal ?);
 - l'éventualité de 2 représentants du C.C.E.G. nous paraît excessif ;
 - quelle est l'autorité communale responsable de cette commission ?
 - elle établit elle-même son règlement de fonctionnement (art. 4) ;
 - qui assurera le contrôle de celui-ci ?
 - Le Fonds d'assistance ne couvre que les frais de fonctionnement de la commission communale. Cela nous paraît tout à fait insuffisant (voir 1ère partie).
 - La communication de la coupure à la commission communale est OBLIGATOIRE et c'est à la commission de juger et de justifier le bien fondé de la coupure. Ces deux points nous paraissent négatifs.
 - Le NON-ACCORD ou le NON-RESPECT du plan de paiement OBLIGATOIRE, et proposé par la commission, aboutit à une coupure après 15 jours et mise en demeure SANS PASSER PAR LA VOIE JUDICIAIRE.
- Le consommateur est lésé dans son droit de défense.
- Un plan de paiement NEGOCIE avec le consommateur défaillant, suivant sa capacité financière et un accompagnement social, est indispensable pour aboutir au respect de ce plan de paiement.

gen voor sociale begeleiding.

Een betalingsplan is pas mogelijk als men eerst nagaat of het gezin nog voldoende financiële middelen overhoudt om menswaardig te kunnen leven.

In dit kader moet men vaak rekening houden met andere schulden en met andere betalingsplannen die in het kader van energievoorziening gesloten zijn. Vele gezinnen hebben immers al, voor tussentijdse of jaarlijkse facturen, voor gas of/een elektriciteit, betalingsplannen gesloten die hun mogelijkheden om toekomstige schulden te betalen, beperken.

Als er dus geen extra financiële armslag is, is het niet mogelijk een ander afbetalingsplan op te stellen, wat tevens inhoudt dat elke sociale begeleiding onmogelijk is.

B. VOORSTEL P.S. DUPUIS c.s.

- Er worden maatregelen getroffen alvorens er wordt afgesloten. Dit is positief.
- Ander positief aspect: een zekere erkennung van de dienstverlening door privé-organen, maar alleen in de vorm van bijkomende bijstand. Het is het OCMW dat beslist door positief of negatief te adviseren over de afsluiting en dat uiteindelijk verantwoordelijk is. Alle heil moet dus van het OCMW komen. Is dit normaal?
- Het voorstel zet de rechter buiten spel in geval van positief advies. Hoe zit het dan met de rechten van de consument?
- Het OCMW moet zijn negatief advies staven met gegevens over de sociale toestand van de consument; is dit normaal?
- Als het OCMW een afbetalingsplan opgesteld heeft en negatief advies uitbrengt, is er geen verwijzing naar artikel 1409 van het gerechtelijk wetboek.
- Het afbetalingsplan kan ook betrekking hebben op de afstand van de schuldvordering of een gedeelte ervan, of op de spreiding van de betaling. Dit is een positief facet.
- Als het BETALINGSPLAN NIET wordt NAGELEEFD, bestaat de mogelijkheid om de toevoer af te sluiten, ZONDER dat de RECHTER wordt INGESCHAKELD. Dit is geen goede zaak voor de verbruiker. Het is echter wel mogelijk dat het OCMW OPNIEUW EEN NEGATIEF ADVIES uitbrengt.
- Het hulpfonds dekt de kosten van het onderzoek en de begeleiding. Op grond van artikel 4, §2 (verbod om tijdens de winter af te sluiten) kan er eventueel financiële hulp worden verleend.

C. VOORSTEL PRL-FDF (de heren de Patoul & Ouezekhti)

- GEEN EENZIJDIGE AFSLUITING VAN DE TOEVOER
- De VREDERECHTER MOET machtiging verlenen om de voorziening af te sluiten.
- Het is een heel precies doch heel eenvoudig voorstel, wat de toepassing ervan veel makkelijker maakt. Het voorstel leidt echter tot de toestand die zich nu inzake elektriciteit voordoet: de verbruiker komt vaak niet opdagen bij de vrederechter en wordt dan bij verstek veroordeeld, wat voor hem vaak nadelig is.

Om deze toestand te verhelpen, zou men kunnen verplichten tot verzoening bij de vrederechter alvorens er een beslissing wordt genomen of erin voorzien dat afsluiting alleen mogelijk is als de distributeur het

Pour qu'un plan de paiement puisse s'établir, il faut qu'il y ait préalablement une marge financière possible au-delà d'un montant préservé au regard de la dignité humaine pour le ménage.

De plus cette marge financière supplémentaire, nécessaire à l'établissement d'un nouveau plan de paiement, doit s'apprécier bien souvent, à partir d'autres dettes et d'autres plans de paiement précédemment conclu en énergie. En effet bien des ménages ont déjà, pour des factures intermédiaires ou annuelles, soit en gaz ou/et en électricité conclu des plans de paiement qui réduisent d'autant leurs possibilités à honorer des dettes futures.

Dès lors à défaut de marge de manœuvre financière supplémentaire, réellement dégagée, aucun autre plan de paiement ne sait s'établir et rend inopérationnel tout accompagnement social.

B. PROPOSITION P.S. DUPUIS F. ET CONSORTS

- On agit avant coupure, ce point est très positif.
- Positif également, une certaine reconnaissance de l'action des services privés mais seulement au titre d'une assistance SUPPLEMENTAIRE. C'est le CPAS qui décide, en émettant un avis positif ou négatif sur la coupure, et qui est responsable in fine, sans le CPAS point de salut ! Est-ce normal ?
- La proposition COURT-CIRCUITE L'ARBITRAGE JUDICIAIRE en cas d'avis positif. Qu'en est-il du droit du consommateur ?
- Le CPAS en cas d'avis négatif doit le justifier par la situation sociale du consommateur. Est-ce normal ?
- En cas d'élaboration d'un plan de paiement par le CPAS, si l'avis est négatif, il n'est pas fait référence à l'article 1409 du code judiciaire.
- Le plan de paiement peut aussi porter sur l'abandon de tout ou partie de la créance ou de l'étalement de la dette. Ce point est très positif.
- En cas de NON-RESPECT du P.P., la faculté existe de couper SANS RECOURS AU JUDICIAIRE, ce fait est défavorable pour le consommateur. Il peut cependant y avoir un NOUVEL AVIS NEGATIF DU CPAS.
- Le Fonds d'entraide couvre les frais d'enquête et d'accompagnement. Une aide financière peut EVENTUELLEMENT intervenir dans le cadre de l'art. 4, § 2 (interdiction de couper l'hiver).

C. PROPOSITION PRL-FDF de PATOUL - OUEZEKHTI

- PAS D'INTERRUPTION UNILATERALE DE FOURNITURE.
- L'autorisation de couper le gaz passe OBLIGATOIREMENT par la JUSTICE de PAIX.
- Il s'agit d'une proposition d'une grande PRECISION et d'une grande SIMPLICITE, ce qui peut rendre son application beaucoup plus aisée. Cependant cette proposition aboutit à la situation connue en électricité : le consommateur est souvent absent quand il est appelé à comparaître devant le Juge de Paix ; le jugement pris par défaut est souvent en sa défaveur.
- Pour palier à cette situation on pourrait rendre la conciliation obligatoire devant le Juge de Paix avant toute possibilité de jugement ou prévoir qu'un jugement ne pourrait autoriser la coupure que si la preuve de la solvabi-

bewijs levert dat de consument die in gebreke blijft wel solvabel is.
 D. VOORSTEL ECOLO (de heer Drouart c.s.)

– Typische kenmerken:

- Voor het eerst wordt het recht erkend van een jaarlijkse minimale levering van gas om elk gezin te garanderen dat het in menswaardige omstandigheden kan leven. Dit lijkt ons een heel positief aspect.
- De regering moet deze minimumlevering vaststellen:
 - er wordt geen enkel termijn vastgesteld, wat de Coördinatie zorgen baart;
 - wat ons ook zorgwekkend lijkt, is het feit dat de minimale levering over het hele jaar wordt gespreid.
- Andere positieve facetten:
 - de voorziening kan ALLEEN langs juridische weg worden afgesloten en nadat het bewijs is geleverd van een minimale levering;
 - het is verboden de toevoer in de winter af te sluiten; over de heropening van de meters wordt echter niets vermeld;
 - de problematiek van meerdere gezinnen die op één meter zijn aangesloten wordt positief aangepakt.
- In verband met de budgetmeter (zie het voormelde voorstel van de Coördinatie) rijst de vraag wie de kosten voor de plaatsing van een dergelijke meter zal dragen. Volgens de Coördinatie moeten de distributeurs deze kosten voor hun rekening nemen.

Voor de Coördinatie GAS-ELEKTRICITEIT-WATER,

Claire HUJOEL.

lité du consommateur défaillant est établie par la société distributrice.
 D. PROPOSITION ECOLO - DROUART et CONSORTS

– Spécificité :

- pour la première fois le DROIT à une fourniture minimale annuelle de gaz pour GARANTIR à chaque ménage des CONDITIONS de VIE DECENTES est RECONNNU. Cela nous paraît très positif.
- l'Exécutif est chargé de fixer ce minimum :
 - aucun délai n'est prévu. Cela inquiète la Coordination.
 - ce qui nous préoccupe également c'est la question de répartition du minimum sur l'ensemble de l'année.
- Positif également :
 - l'interruption de fourniture UNIQUEMENT par la voie judiciaire et après la preuve de la fourniture minimale.
 - l'interdiction de coupure durant la période d'hiver. Cependant, la réouverture des compteurs fermés n'est pas abordée.
 - le cas de plusieurs ménages branchés sur un même compteur est rencontré positivement.
- Compteur à pré-paiement (voir la position de la Coordination rappelée ci-avant). De plus, qui supporte les frais d'installation du compteur ? Pour la Coordination, ils sont à charge des sociétés distributrices.

Pour la Coordination GAZ-ELECTRICITE-EAU,

Claire HUJOEL.

		Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Région de Bruxelles-Capitale				
		Evolutie van de schorsingen van levering van elektriciteit aan de gezinnen				
		Evolution des coupures de fourniture d'électricité aux ménages				
		Schorsingen toegelaten door de rechtbank			Schorsingen (voor ordonnantie van 8/9/94)	
		Coupures autorisées par le tribunal			Coupures (avant ordonnance du 8/9/94)	
		1998	1997	1996	1994	1993
januari		3	23	0	0	26
februari		25	8	0	0	20
maart		7	6	0	0	60
april		9	27	0	0	104
mei		5	15	0	0	48
juni		2	9	0	0	49
juli		17	7	3	0	40
augustus		8	10	25	0	70
september		14	4	2	0	72
oktober			11	0	0	4
november			0	3	0	18
december		2	1	1	3	66
totaal		90	122	34	3	59
					0	0
					278	601

Bijlage 5**Vergelijking tussen de reglementen van de distributeurs en de wetgevingen inzake gas en elektriciteit****ELEKTRICITEIT**

Bij wanbetaling wordt vooreerst een beperker van 6 A geïnstalleerd, eventueel kan overgegaan worden tot het afsluiten van de elektriciteitslevering na een gerechtelijke uitspraak.

SCHEMA

Dagen	Sociaal reglement van de verdeler	Ordonnantie 91-94
0	Factuur.	
15	Rappel van de verdeler waarin gewezen wordt op het bestaan van het OCMW.	
30	Ingebrekestelling met de nadrukkelijke vermelding dat de OCMW's ter beschikking staan om een oplossing uit te werken.	Ingebrekestelling waarin verwittigd wordt dat weldra een beperker zal geplaatst worden en dat de gemeente zal verwittigd worden van de wanbetaling.
35	Persoonlijk contact van de verdeler met de Abonnee. De verdeler stelt een afbetalingsplan voor. Indien geen regeling voor de openstaande schuld informeert de verdeler zelf het OCMW behalve weigering abonnee (privacy).	
55 of meer	Als OCMW niet tussenkomt en er is geen akkoord over een afbetalings-plan (tussen de abonnee en de verdeler eventueel met de hulp van een ander sociaal organisme) kan de elektriciteit geschorst worden door de verdeler.	Indien de schuld niet betaald is en er geen akkoord over een afbetalings-plan (tussen de abonnee en de verdeler eventueel met de hulp van een sociaal organisme aangesteld door de gemeente) is, mag de verdeler een beperker plaatsen. Indien geen akkoord over de aflossing van de schuld stelt de Verdeler zelf een afbetalingsplan op en maakt de zaak aanhangig bij de bevoegde rechter. De afsluiting van de elektriciteit bestemd voor huishoudelijk gebruik mag nooit zonder de toestemming van de bevoegde rechter uitgevoerd worden.

GASSCHORSINGEN

Een schorsing is het afsluiten van het gas bij een abonnee wegens wanbetaling.

SCHEMA

Dagen	Sociaal reglement van de verdeler	Ontwerp ordonnantie
0	Factuur.	
15	Rappel van de verdeler waarin gewezen wordt op het bestaan van het OCMW.	
30	Ingebrekestelling met de nadrukkelijke vermelding dat de OCMW's ter beschikking staan om een oplossing uit te werken.	
35	Persoonlijk contact van de verdeler met de Abonnee. De verdeler stelt een afbetalingsplan voor. Indien geen regeling voor de openstaande schuld informeert de verdeler zelf het OCMW behalve weigering abonnee (privacy).	
55 of meer	Als OCMW niet tussenkomt en er is geen akkoord over een afbetalings-plan (tussen de abonnee en de verdeler eventueel met de hulp van een ander sociaal orgaanisme) kan de gas geschorst worden door de verdeler.	
70		Geen schorsingen tussen 1 december en 31 maart. Buiten deze periode informeert de verdeler binnen de twee weken na de schorsing de advies commissie van de uitgevoerde schorsing.
85		De commissie brengt haar advies binnen de 14 dagen uit en kan beslissen de schorsing onmiddellijk op te heffen indien een afbetalings-plan werd aanvaard of de schorsing handhaven.

Annexe 5**Comparaison entre les règlements des distributeurs et les législations en matière de gaz et d'électricité****ELECTRICITE**

En cas de défaut de paiement, un limiteur de puissance de 6 A est tout d'abord installé ; le cas échéant, on peut procéder à la coupure de la fourniture d'électricité après une décision judiciaire.

SCHEMA

Jours	Règlement du distributeur	Ordonnance 91-94
0	Facture.	
15	Rappel du distributeur dans lequel on rappelle l'existence des CPAS.	
30	Mise en demeure avec indication explicite que les CPAS sont là pour élaborer une solution.	Mise en demeure dans laquelle on avertit qu'un limiteur sera placé bientôt et que la commune sera avertie du défaut de paiement.
35	Contact personnel du distributeur avec l'abonné. Le distributeur propose un plan de remboursement. Si aucun règlement ne peut être trouvé pour la dette existante, le distributeur informe lui-même le CPAS, sauf en cas de refus de l'abonné (vie privée).	
55 ou plus	Si le CPAS n'intervient pas et il n'y a pas d'accord sur un plan de remboursement (entre l'abonné et le distributeur, le cas échéant avec l'aide d'un autre organisme social), la fourniture d'électricité peut être suspendue par le distributeur.	Si la dette n'est pas payée et il n'y a pas d'accord sur un plan de remboursement (entre l'abonné et le distributeur, le cas échéant avec l'aide d'un organisme social désigné par la commune), le distributeur peut installer un limiteur. S'il n'y a pas d'accord sur le remboursement de la dette, le distributeur propose lui-même un plan de remboursement et saisit de l'affaire le juge compétent. La coupure de l'électricité destiné à un usage ménager ne peut jamais avoir lieu sans l'autorisation du juge compétent.

COUPURE DE GAZ

Une suspension est une coupure de la fourniture de gaz chez un abonné pour cause de défaut de paiement.

SCHEMA

Jours	Règlement du distributeur	Ordonnance 91-94
0	Facture.	
15	Rappel du distributeur dans lequel on rappelle l'existence des CPAS.	
30	Mise en demeure avec indication explicite que les CPAS sont là pour élaborer une solution.	
35	Contact personnel du distributeur avec l'abonné. Le distributeur propose un plan de remboursement. Si aucun règlement ne peut être trouvé pour la dette existante, le distributeur informe lui-même le CPAS, sauf en cas de refus de l'abonné (vie privée).	
55 ou plus	Si le CPAS n'intervient pas et il n'y a pas d'accord sur un plan de remboursement (entre l'abonné et le distributeur, le cas échéant avec l'aide d'un autre organisme social), la fourniture de gaz peut être suspendue par le distributeur.	
70		Pas de coupures entre le 1 ^{er} décembre et le 31 mars. En dehors de cette période, le distributeur en informe la commission de consultation endéans les deux semaines après la coupure à laquelle il a été procédée.
85		La commission émet son avis endéans les 14 jours et peut décider d'annuler immédiatement la coupure si un plan de remboursement a été accepté, ou maintenir la coupure.

0299/2098
I.P.M. COLOR PRINTING
02/218.68.00